

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֹּהַר

שִׁחְבֵר הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֹּהַר", "זֹהַר תְּדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֹּהַר"

מִנְקֵד

- כֶּרֶךְ נח -

תְּקוּנֵי הַזֹּהַר

דף קכ"ד ע"א - דף קמ"ז ע"ב

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוֹשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחֶלֶק לְשָׁנָה אַחַת וּלְשָׁלֹשׁ שָׁנִים

מוֹפֵץ לֵאל מִשְׁרֹת רוּחַ כָּלל וְעִיקֵר
לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

נִסְדֵר, נְעֻרָה וְהוֹנָה מִחֶן שׁ, בְּנִקּוּד וּפְסוּק מְלֵא, עִם מְרָאָה מְקוּזָמוֹת,
בְּחִלּוּק קְטָעִים לְפִי הָעֵינִינִים, בְּאוֹתֵיזוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינִים

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
כְּסִילוֹ תִשְׁעֵ"א לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר (קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פנה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תפלה לאחר למוד הזהר (יאמר בפנות הלב)

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.

וּמְאִירֵי מַלְכוּתָא כְּלָהּוּ רְשִׁימִין בְּמַלְכוּת, וּמְאִירֵי יְחֻדָּא כְּלָהּוּ רְשִׁימִין בְּכֶתֶר
עֲלָאָה דְאִיהוּ מַחְשְׁבָהּ, דְתַמָּן צְרִיף לְסַלְקָא יְחֻדָּא בְּמַחְשְׁבָהּ סְתִימָא,
וּבְכְלָהּוּ תְקוּנִין אֲלִין צְרִיף לְשַׁבְחָא לְעֵלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, דְאִיהוּ מַלְגָּאוּ
כְּנִשְׁמַתָּא בְּגוּפָא, וּבְגִין דְבְנֵי נְשָׂא רְשִׁימִין בְּאֲלִין דִּיּוֹקְנִין, אָמַר לְמִשְׁה
וְאַתָּה תַּחֲזֶה וּגְוִמַר.

וְאַתָּה תַּחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, אִי אַרְיָךְ, אוֹ קְמוּט, אוֹ עָגוּל, שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ,
אַרְחָא מְתַפְּלַג בֵּיהּ לְכַמָּה אוּרְחִין, עֲלָה אַתְּמַר (ישעיה מג טז) הַנּוֹתֵן
בַּיָּם דָּרָךְ, וְאַרְחִין אַחֲרָנִין דְּמַתְּפַרְשִׁין מִינָהּ, אִינוּן נְתִיבִין, הֵדָּא הוּא
דְכְתִיב (שם) וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָהּ, תְּלַתִּין וְתַרְיַן שְׁבִילִין מַתְּפַרְשָׁן מֵהָאִי
אַרְחָא.

אַדְרַכְבִּי הָא אֲלִיהוּ אֲתִי לְגַבִּיָּהּ, וְאָמַר לִיָּהּ, וְהָא דִּיּוֹקְנִין אֲלִין צְרִיף לְתַקְנָא
לוֹן בְּאַתֵּר דְלָהוֹן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרֻדַּאי, אַף עַל גַּב דְּכַעְלָמָא
דְּפִירוּדָּא, דִּיּוֹקְנִין אִית סְגִיִּאִין דְּאַכְחֲשִׁין עוּבְדָּא דְּבְרָאשִׁית, דְּלָאוּ אִינוּן
אוּרְחַ מִישׁוּר, וְאִינוּן חֲשׂוּכִין, מְגוּ חֲשׂוּכָא אֲשַׁתְּמוּדַע נְהוּרָא, דִּיּוֹקְנִין
דְּגַנְתָּא דְּאַנְהָרֵן בְּצִיּוּרָא דְּעוּבְדָּא דְּבְרָאשִׁית, מְרַקְמֵי בְּכַמָּה גְּוֹנִין נְהִירִין,
וְאִינוּן כְּלָהּוּ בְּקוּ וּבְמַדָּה, וְאֲלִין דְּעֲלָמָא דְּפִירוּדָּא אִינוּן כְּקַלִּיפִין דְּאַגְוָזָא
לְגַבִּיָּהּ, דְּאִינוּן מוּחָא מַלְגָּאוּ, וְעַם כָּל דָּא מְגוּ חֲשׂוּכָא אֲשַׁתְּמוּדַע נְהוּרָא,
וּמְגוּ אֲלִין קַלִּיפִין דְּאִינוּן דִּיּוֹקְנִין חֲשׂוּכִין, אֲשַׁתְּמוּדַעֵן צִיּוּרִין דְּגַנְתָּא
דְּעַדְן דְּלִתְתָּא, דְּאִינוּן דִּיּוֹקְנָא דְּמֵאנֵי מִשְׁכְּנָא, אָמַר וְדַאי הָכִי הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ אִיהוּ רַחֲמֵי מְסֻטְרָא דְאַרְיָךְ אֲנַפִּין, דְאִיהוּ
א, תְּרִין אֲנַפִּין דִּילִיָּהּ ו' ו', כְּגֹוּנָא דָּא וְאוּ א בִּינִיָּהּ, וְאִיהוּ סְבָא
דְּסַבִּין עֲתִיק דְּעֲתִיקִין, וְאִיהוּ (ס"א וְאַתְקִר) אַרְיָךְ אֲפִים. שַׁעְרָא קְמִיטָא וְלֹא
שְׁעִיעַ אֲלָא קְמִיט וְחָרִיש (נ"א וְחָרִיש) אִיהוּ דִּינָא, דָּא רַחֲמֵי וְדָא דִּינָא, דָּא
אַרְיָךְ אֲנַפִּין מְסֻטְרָא דו', וְדָא זְעִיר אֲנַפִּין מְסֻטְרָא דִּי, שַׁעְרָא לָא קְמִיט
וְלֹא אַרְיָךְ אִיהוּ בִּינוּנִי.

וְאִיהוּ שַׁעְרָא דְאַרְיָךְ אֲנַפִּין כְּגֹוּנָא דְתַקִּיעָה, וְקְמִיט וְחָרִיש (נ"א
וְאַרְיָךְ) כְּגֹוּנָא דְשַׁבְרִים ו' ו' ו', לָא אַרְיָךְ וְלֹא קְמִיט אִיהוּ כְּגֹוּנָא
דְתַרְוַעָה, שְׁלִשְׁלֹ"ת דְתַרְוִיָּהּ, שַׁעְרָא בְּעַגּוּלָא כְּלִיל כְּלָא, וְאִיהוּ כְּמִין
כִּיפָה דְרַקִּיעָא דְאַסְחַר כְּלָא.

כְּגֹוּנָא דָּא יְהו"ה דָּא מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, אֲנָשִׁי חִיל שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ,
יְרָאִי אֱלֹהִים שַׁעְרָא חָרִיש (נ"א אַרְיָךְ) וְקְמִיט, אֲנָשִׁי אֲמַת שַׁעְרָא
לָא אַרְיָךְ וְלֹא קְמִיט, שְׁלִשְׁלֹ"ת דְכְּלָהּוּ, שׁוּנְאֵי בְּצַע שַׁעְרָא בְּעַגּוּלָא.
דוֹר שְׁבַעָה מִינֵי דְהָבָא הוּא בְּשַׁעְרוּי, זָהָב יִרְקַק, זָהָב אוּפּוּז, זָהָב אוּפִיר,

זָהָב פְּרוּוֹיִם, זָהָב סָגוּר, זָהָב תְּרָשִׁישׁ, זָהָב כְּלִיל כָּל גְּוֹנוֹנִים, וְאִיהוּ (ד' קכד
 ע"א) זָהָב שָׁבָא, וְהֵאֵי אִיהוּ זָהָב מְזוּקָק שְׁבַעֲתִים, וְהֵכִי אֵינוֹן שְׁבַעָה מִינֵי
 חוּרוֹ, וְשָׁבַע מִינֵי סוּמָקוֹ, כָּל סְפִירָן אֲתַקְרִיאָו שְׁבִיעִיּוֹת מְסֻטְרָא דְצָדִיק,
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל כָּל גְּוֹנוֹנִין, שְׁעָרָא חוּרָא אִיהוּ מְסֻטְרָא
 דִּימִינָא, סוּמָקָא מְסֻטְרָא דְשְׁמָאֲלָא, יְרוּקָא מְסֻטְרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
 וְכֻלְהוּ שְׁבַעָה שְׁבַעָה, שְׁעָרָא אוּכְמָא מְסֻטְרָא דְשְׁכִינְתָא, דְאֲתַמַּר בָּהּ (שיר
 א ה) שְׁחוּרָה אָנִי וְנָאוּה, גְּוֹן יְחִידָה (נ"א יְחִידָאִית) דְּלָא תְּפִיס בָּהּ גְּוֹן כְּלָל,
 מְלַגְאוּ דִּילָהּ גְּוֹן חוּר, וְרָזָא דְמַלְהָ יִשֶׁת חֲשָׁף סִתְרוֹ (תהלים יח יב).

שְׁעָרָא סוּמָקָא צְרִיף לְבַעָרָא לִיהּ מְכַל וְכַל, בְּגִין דְאִיהוּ בִי דִינָא, וְלוֹוִיִּם
 בְּגִין דִּיהוּ מְסֻטְרָא דִּינָא, אֲתַמַּר בְּהוֹן (במדבר ח ז) וְהֵעֲבִירוּ תַעֲרַר עַל
 כָּל בְּשָׂרָם, וְאֲתַתָּא בְּגִין דְאִיהֵי מְסֻטְרָא דְשְׁמָאֲלָא, לֹא צְרִיף לְאֲתַגְלִיא בָּהּ
 שְׁעָרָא, דְּלֹא יִשְׁתַּמּוּדְעִין בָּהּ מְאָרִי דִּינָא, וְשְׁעָרִין אֲחֲרָנִין דְּכַר נִשׁ צְרִיף
 לְבַעָרָא לִיהּ תַּחוּת אוּדְנִין, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרִיבוּ בֵּיהּ מְאָרִי דִּינִין לְגַבֵּי
 תַרְעִין דְשְׁמַעִין בְּהוֹן צְלוֹתִין, (ס"א וְשְׁעָרָא דְאִיהוּ תַּחוּת אוּדְנִין צְרִיף לְבַעָרָא, דְאֲתַקְרִי
 מְאָרִי דִּינָא לְגַבֵּיכוֹ) שְׁעָרָא שְׁעִיעַ עָלֶיהָ אֲתַמַּר (במדבר ו ה) גְּדַל פְּרַע שְׁעַר רֵאשׁוֹ,
 וְצְרִיף לְגַדְלָא לִיהּ, דְּלֹא צְרִיף לְאֲכַחְשָׂא סְדוּרָא דְעוּבָדָא דְבְּרָאשִׁית, אֲבָל
 שְׁעָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא צְרִיף דְּלֹא יְהֵא לָא אַרְיָה וְלֹא קָצַר, וְוִי לִיהּ
 לְמָאן דְשָׁנִי בֵּיהּ סְדָרֵי בְּרָאשִׁית.

שְׁעָרָא אוּכְמָא, וְעֵינִין אוּכְמִין, וְאַנְפוּי אוּכְמִין, וְגוֹפִיָּה אוּכְמָא, אִם הוּא
 זַכָּאָה אִיהוּ מְסֻטְרָא דְשְׁכִינְתָא, דְאֲתַמַּר בָּהּ שְׁחוּרָה אָנִי וְנָאוּה,
 דְכָל גְּוֹנוֹן דְסֻטְרָא דִדְכִיו הֵכִי אֵינוֹן פְּגוּוֹנָא דָא, וְאִם הוּא חֲזִיבָא הוּא
 מְסֻטְרָא דְשְׁבַתָא"י, פְּתִיא אוּכְמָא, מְצַד נוּקְבָא דְקְלִיפָה, דְתַמֵּן כָּל קְסָמִין
 דְעוּרְבִין אוּכְמִין וְעוֹפִין אוּכְמִין מְסֻטְרָא דְמְסָאָבוּ, דְאִית עָלֶיהָ פְּמָה
 מְמַנָּן דְאֲתַקְרִיאָו לִילוֹת, דְעָלֶיהָ אָמַר דָּוִד (תהלים טו ו) אֵף לִילוֹת יִסְרוּנֵי
 כְּלִיֹּתֵי, מְפַחַד בְּלִילוֹת (שיר ג ח).

וְכֻלְהוּ נְחִתִין תַּחוּת גְּדַפֵּי דְעוּרְבִין, וְאַחֲזִי לֹון בְּתַנוּעָה דְלֵהוֹן פְּמָה דִינִין
 דְנְחִתִין עַל עֲלָמָא, וְאִית אֲחֲרָנִין דְמְמַנָּן עַל קְלִין דְלֵהוֹן, וְצְוּוּחִין
 קָלָא בְּתַר קָלָא כְּלֵהוּ בְּשַׁבְרִים, לְאַחֲזָאָה תְּבִירוֹ עַל בְּנֵי נִשָּׂא, וְלִזְמַנִּין
 צְוּוּחִין בְּתַלַּת סִימָנִין דְאֵינוֹן קר"ק, דְאִיהוּ תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה, לְאַחֲזָאָה
 דִינָא רְפִיא בְּרִישָׂא וּבְסִיפָא, וּבְאֲמַצְעִיתָא תְּבִירָא סְגִי, בְּתַרוּעָה דְחָקָא בְּתַר
 דְחָקָא בְּמַהִירוֹ, וְרָזָא דְמַלְהָ וּבְחֲדָרֵי מְשַׁכְּבָה אֵל תְּקַלְלַ עֲשִׂיר, פִּי עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל (קהלת י ט), נְחַשׁ רְכִיב עַל קָלָא דְעוּרְבָא אֵל אַחַר,
 בַּת זוגִיָּה קָסָם סָם הַמּוֹת, דְּבָהּ אֲשַׁתְּלִים סַמָּא"ל אֵל אַחַר.

רְבוּבַת אִיהִי עַל תְּנוּעֵינָן דְּגוּפָא דְּעוֹרְבָא, וְאִיהִי תְנוּעָה דְּכֻלָּהּוּ, דְּנִפְקַת
לְאַסְטָאָה לְבָנֵי נָשָׂא בְּפָרְשַׁת אֹרְחִין, תְּנוּעָה דִּילָּהּ בְּרִישָׁא
דְּעוֹרְבָא, וּבְזַנְבָּא וּבְגוּפָא וּבְגַדְפִּין דְּעוֹרְבָא, נָחַשׁ שְׂרִיָּא בְּקִרְיָאָה וְאַמִּירָה
וְקָלָא וְדַבּוּר דְּעוֹרְבָא, וּבְאַלִּין תְּנוּעֵינָן שְׂרִיָּין כָּל הוּלְףָּ עַל גַּחוּן וְכָל הוּלְףָּ
עַל אַרְבַּע מַסְטָרָא דְּמַסָּאָבוּ.

וּמָנָא יָדְעִין פּוּלֵי הָאֵי, בְּגִין דְּסַמָּא"ל וְנָחַשׁ מְמַנָּן עַל חוּבִין דְּבָנֵי נָשָׂא,
דְּאַתְדַּנּוּ מַסְטָרָא דְּשְׂמָאֲלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְכַד בַּר נֶשׁ עֶבֶיד חוּבִין,
כְּפּוּם הֵהוּא בַר נֶשׁ הָכִי סְלִיק חוּבִיָּה לְאַתֵּר דְּאַתְגְּזֹר נְשִׁמְתִּיָּה, וְלֹא זָז
מִתְמָן הֵהוּא חוּבָא עַד דְּאַתְפָּרַע מֵהֵהוּא בַר נֶשׁ, וְאַם בַּר נֶשׁ אִיהוּ נְשִׁמְתִּיָּה
בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, אִם חָאָב, חוּבִיָּה מְטִי עַד סְפִירָן, וְעוֹנָשָׂא אִיהוּ סְגִי כְּפּוּם
דְּרַגִּיָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְכִי חוּבָא אִיהוּ בְּבַר נֶשׁ דְּתַלְיָא נְשִׁמְתִּיָּה מֵהֵהוּא
אַתֵּר, וְכִי אִית לִיה חוּבִין, וְהָא כְּתִיב (משלי יב כא) לֹא יֵאָנֶה לְצַדִּיק כָּל
אָוֶן, אָמַר לִיה אִין, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ
מִבְּדִילִים בִּינֵיכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם, מָאֵי מִבְּדִילִים, אֶלָּא דְּסְלִיק הֵהוּא
נְשִׁמְתָא דְּאַצִּילוֹתָא מְנִיָּה וְאַתְפָּרַשׁ מְנִיָּה. (דף קכד ע"ב) וְרַזָּא דְּמִלָּה, וַיֵּאמֶר
אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה
וְגוֹמֵר (בראשית א ו), אֶסְתַּלַּק נְשִׁמְתִּיָּה מְנִיָּה וְאַשְׁתָּאָר גּוּפָא יְבִשָׁא, מָאֵן גּוּפָא
הָכָא, דָּא נְשִׁמְתָא דְּכְרִסְיָא יִקְרָא (ג"א דקב"ה יהו"ה) דְּאַשְׁתָּאָרַת יְבִשָׁה, בְּגִין
דְּאַסְתַּלַּקַת מְנִיָּה נְשִׁמְתָא בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, דְּהָאֵי נְשִׁמְתָא אִיהִי גּוּפָא
לְנְשִׁמְתָא עֲלָאָה, וְאִי בְּעֵי דְּתַחְזוֹר לְגַבִּי הֵהוּא נְשִׁמְתָא, לִית לָּהּ רֶשׁוּ
לְאַחְזָרָא לְגַבִּיָּה, עַד דְּהֵהוּא חוּבָא אֶתְעַבְרַת מְנִיָּה, וְרַזָּא דְּמִלָּה שׁוּבּוּ אֵלַי
וְאַשׁוּבָה אֵלֵיכֶם (מלאכי ג ז).

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, אָבָא אֶלִּין תְּנוּעֵינָן דְּעוֹרְבָא מָאֵי
לְאַשְׁתַּמוּדַע בְּהוּ בַר נֶשׁ בְּגִין דִּיחְזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, אָמַר לִיה בְּרִי וְדָאֵי
אָסִיר לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּן לְעַמָּא קְדִישָׁא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (במדבר כג כג) כִּי לֹא
נָחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, אָבָל אִם יִזְדַּמֵּן לְבַר נֶשׁ לְפּוּם שְׁעָתָא
וַיַּדַּע בְּהוּן, יִסְתַּפְּל בְּהוּן בְּגִין דִּיחְזוֹר מִחוּבּוּי בְּתִיּוּבְתָא, וְהָאֵי לְבַר נֶשׁ
דְּכָל (ג"א דלא) עוּבְדוּי פְּיַעֲקֹב וּכְיִשְׂרָאֵל, דְּבַר נֶשׁ דִּיַּעֲבִיד עֲבָדֵי דִּיַּעֲקֹב
דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית כה כג) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, מַה כְּתִיב בֵּיה (ירמיה י טז) לֹא כָּאֶלָּהּ
חִלַּק יַעֲקֹב.

דְּמַסְטָרָא דִּיַּעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל בְּעָא בְּלַעַם חֲיִיבָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּנַחְשׁוּי
וּבְקַסְמוּי, וְלֹא אֶשְׁפַּח אֶתֵּר לְאַעְלָא לְגַבִּיָּה, וּבְגִין דָּא אָמַר כִּי

לא נחש ביַעקב ולא קסם בישראל. אמר ליה רבי אלעזר, והא בלִבן פתיב (בראשית ל כז) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלך, אם פן אמאי אערב ביה, אמר ברי הקא רזא עלאה, דלזמנין שושנה אשתפחת בין קוצים, והקא רזא דגלגולא, אמר ליה ידענא, ועם פל דא ברי, אף על גב דאתמר פי לא נחש ביַעקב ולא קסם בישראל, בר נש צריך למנדע פלא ואפילו חרשין, פמה דאוקמוהו מארי מתניתין, לא תלמד לעשות (דברים יח ט), אכל אתה למד להבין ולהורות.

ובגין דא תנועין דעורבא, אית תנועה דסליק ברכי"ע, ואחזי דחובא דיליה תליא לעילא בעלמא דאתי, ואית תנועה דנחית לה בתבי"ר בשברים, ואחזי דחובא דיליה נחית לתפא בעלמא דין, למהוי ליה תבירו בגיניה, וכל אלין סימנין איהי אחזי בארחא, פגוונא דעמלק דאמר בגיניה (שם כה יח) אשר קרד בדרך, דסטרין אחרנין אינון פלסטים דנפקין בארחין, ובגין דא עורבין חילא דלהון באורחין.

ואינון דמזלהון תליא בשבת"י, אינון עציבין, ואינון דוחקין רגלי שכינתא בגלותא, דבזמנא דאלין אתפשטו בעלמא, אתמר ברגלי שכינתא ויאסוף רגליו אל המטה (בראשית מט לג), אתכנישת לגבי זרעיה דיעקב מטה שלמה, ובגין דא וישפון ישראל בטה בַדד עין יעקב (דברים לג כח), דלא זזת שכינתא מינייהו בגלותא, בגין דלית בהו פסולא, ושבתא"י אית ליה תרין בתין, חד שפל ראש, ותניינא בית הסהר, דאסירי מלפא אסירין תמן בגלותא, ואינון דחקין שכינתא וישראל (ג"א שעתא לישראל) בגלותא, ובשפל ראש ישראל אינון שפלין לתתא, ומהאי פכבא ייתי כפנא ועניותא לישראל, ומאן דבעי לאסתמרא מגיה, צריך לשנוויי שמייה ולשנוויי אתרייה ולשנוויי עובדוי, ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה, והא אוקמוהו הן כל אלה יפעל א"ל פּעמים שלש עם גבַר (איוב לג כט).

שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפוי חוורין וגופא חוורא, אי אית ביה עובדין טבין דא איהו מסטרא דימינא, מסטרא דרחימו דאיהו אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד (ירמיה לא ב). שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורין וגופא חוורא, דלית ביה גמילות חסדים פרחימו דאהבה, האי הוא רמאי מסטרא דלבן הארמי, אסתמר מגיה, בהרת לבנה היא, ולילי"ת היא בהרת לבנה אוכמא סומקא ירוקא, הדא הוא דכתיב (ויקרא יג ד) ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראהו מן העור, בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה, תרין (דף קכח

ע"א) גוֹנוֹן תְּנַיִנִין אֵינוֹן יִרְקָרְק אוֹ אֲדַמְדָּם, כִּלְהוּ מִתְהַפְּכִין עֵינוֹי בְּכַעֲסָא לְחוּרוֹי וְאוֹכְמוּ וְסוּמְקוּ וִירוֹקָא, וְכָל דָּא בְּמַאי אֲשַׁתְּמוּדַע, דְּלִית בֵּר נִשׁ דְּלָא אֲתַכְּלִילֵן בֵּיה אֲלִין אַרְבַּע גּוֹנוֹן, אֶלָּא הֵהוּא גּוֹנוֹן דְּשִׁלִּיט עַל כִּלְהוּ אַחְרָנִין, בֵּיה אֲתַקְרִי, וּבֵיה אֲשַׁתְּמוּדַע לְאֲתַקְרִי חֲנוּר אוֹ אוֹכְם אוֹ סוּמְק אוֹ יְרוֹק, וְאֲלִין אַרְבַּע גּוֹנוֹן בִּישִׁין אֵינוֹן אַרְבַּע קְלִיפִין דְּאַגּוּזָא, תְּהוּ וּבֵהוּ וְחֲשָׁף וְתֵהוּם, וְאֲלִין אֵינוֹן (דְּבֵרִים ח טו) נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצַמָּאוֹן, נְחָשׁ גּוֹנוֹן חֲנוּר בְּהֵרַת לְבָנָה, שָׂרָף וְעַקְרָב, אֲדַמְדָּם שָׂרָף, אוֹ יִרְקָרְק עַקְרָב, וְצַמָּאוֹן שְׁחוּרָה, אֲלִין אֵינוֹן אַרְבַּע גּוֹנוֹן דְּאִשָּׁא דְּגִיהָנָם.

וְאֲתַתָּא בִישָׁא מִתְמָן קָא אֲתִיא, עֲלָה אֲתָמַר (ויקרא יד מה) וְנִתְן אֶת הַפִּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו בְּעֵינוֹתָא, דְּלָא אֲשַׁתָּאר בְּבֵיתָא, וּבִגִּין דָּא חֲכָמוֹת נָשִׁים כְּנֵתָה בֵיתָה, וְאוֹלֵת בִּינְדִיָּה תְהַרְסֵנוּ (משלי יד א), אֲלִין אֵינוֹן אַרְבַּע גּוֹנוֹן דְּאִשָּׁא דְּגִיהָנָם, דְּמִסְתַּלְקִי בְּעֵינֵינוֹן בְּאַנְפִּין בְּשַׁעֲרָא, וּמֵאֵן אֲתַר מִסְתַּלְקִי, מְמַרָה אוֹכְמָא דְטַחוּל, וּמְמַרָה סוּמְקָא דְכָבֵד, וּמְמַרָה יְרוֹקָא דְמַרָה, וּמְמַרָה חוּרוֹרָא דְרִיָּאָה, אֲלִין אֵינוֹן אַרְבַּע גּוֹנוֹן חֲשׁוּכִין דְּמִלְאָכִי חֲבֵלָה, וְכִלְהוּ כְּלִילֵן בְּלִילִי"ת סַם הַמּוֹת, מְאֲדִי"ם אִיהוּ בְּמַרָה אֲדוּמָה לְמִשְׁפָּף דְּמָא, וְאִיהוּ מִפֶּת חֶרֶב וְהֵרֵג וְאַבְדָּן.

וְהָבִי שְׂכִינְתָא אֲשַׁתְּמוּדַעַת בְּאַרְבַּע גּוֹנוֹן שְׁפִירִין נְהִירִין, גּוֹנוֹן חֲנוּר מִסְטָרָא דְחֶסֶד, סוּמְק מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, יְרוֹק מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אוֹכְם מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְּאֲתָמַר בֵּה (משלי א ח) שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, וְאֲתָמַר בֵּה (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנִאֲוָה, אִימָא תִתָּאָה נְטִילַת גּוֹנוֹן מְאִימָא עֲלָאָה, שׁוֹקָא יְמִינָא נְטִיל גּוֹנוֹן מְדִרוּעָא יְמִינָא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בְּיְמִינִי נְצַח, שׁוֹקָא שְׁמָאֲלָא נְטִיל גּוֹנוֹן מְדִרוּעָא שְׁמָאֲלָא, אוֹת בְּרִית נְטִיל גּוֹנוֹן מְגוּפָא, עִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא נְטִיל חֲכָמָה, אָדָם דְרָכִיב עַל כִּלְא, עֲלָה אֲתָמַר (קהלת ח א) חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (תהלים קד כד) יְהו"ה כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, כְּתָר עֲלָאָה אִיהוּ סְתִים לָא אֲשַׁתְּמוּדַע בֵּיה גּוֹנוֹן כִּלְל לְעִילָא, וּבְעִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אֲחִזִּי כֹל גּוֹנוֹן.

הָא הָכָא רְזָא דְשַׁעֲרָא, דְּבֵיה אֲשַׁתְּמוּדַעָן אֲנָשִׁי חִיל בְּגוֹנוֹן חֲנוּר, יִרְאִי אֱלֹהִי"ם בְּגוֹנוֹן סוּמְק, אֲנָשִׁי אֲמַת בְּגוֹנוֹן יְרוֹק, שׁוֹנְאִי כְּצַע בְּגוֹנוֹן אוֹכְם, אַרְבַּע אֲתוּוֹן מִתְלַבְּשִׁין בְּאַרְבַּע גּוֹנוֹן אֲלִין, י' בְּגוֹנוֹן חֲנוּר, ה' בְּגוֹנוֹן סוּמְק, ו' בְּגוֹנוֹן יְרוֹק, ה' בְּגוֹנוֹן אוֹכְם, הָאִי שְׁמָא אִיהוּ דְרָקִים גּוֹנוֹן בְּכָל אֲתַר, וְאִיהוּ דְצִיִּיר שְׁרִטוּטִין בְּמַצְחָא, כְּגוֹנוֹנָא דָּא יְהו"ה, וְאֵינוֹן אַרְבַּע רְשִׁימִין דְשְׁרִטוּטִין, דְּאֵינוֹן עֲמָק רוּם וְעֲמָק תַּחַת וְעֲמָק מְזַרְח וְעֲמָק

מְעָרַב, שְׁרֵטוּטִין זְעִירִין דְּקָרִיצִין דְּעִינָא מְסֻטְרָא דָּאֵת י', שְׁרֵטוּטִין בְּאוּרְכָא
בְּפוּתְיָא בְּגָבְהָא מְסֻטְרָא דְתַלְתַּת אַתּוּון דְּאִינוּן הו"ה, כְּלֵהוּן אֲשַׁתְּמוּדְעִין
בְּשַׁעוּר קוּמָה דְּבַר נֶשׁ, בְּאוּרְכָא מְסֻטְרָא דְאַרְיָה קוּמָה, דְּאִינוּן אַנְשֵׁי חֵיל,
בְּפוּתְיָא קָצֵר קוּמָה וּרְחָבָא דְקוּמָה, וְאִינוּן יִרְאֵי אֱלֹהִים, בְּגָבְהָא גְבֵה
קוּמָה וְאִינוּן אַנְשֵׁי אָמֵת, זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שׁוֹנְאֵי בְּצַע מְסֻטְרָא דָּאֵת י',
וְדוּד מְסֻטְרָא דָּאֵת י' אֲתַמַּר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן, וְאַלִּין אִינוּן
שׁוֹנְאֵי בְּצַע, שְׁרֵטוּטִין אֲלִין בְּאַרְחַ מִישַׁר, כְּשִׁרְטוּטִין דְּגִט פְּטוּרִין דְּצָרִיף
שְׁרֵטוּטִי, אוּ אֲלִין דְּמַחֲיִיבָא אוּרִייתָא, וְעַל אֲלִין שְׁרֵטוּטִין אֲתַמַּר (תְּהִלִּים כה
כ) כָּל אַרְחוֹת יְהו"ה חֶסֶד וְאָמֵת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדוּתוֹ.

שְׁרֵטוּטִין בְּאַרְיָכוּ מְסֻטְרָא דְרַבִּי"ע כְּגוּוּנָא דְתַקִּיעָה, וְאַלִּין אִינוּן אַרְיָכִין
דְּקוּמָה מְסֻטְרָא דִּימִינָא, אַרְךָ אַפִּים, אַרְיָכִין בְּקָלָא בְּצִלוֹתִין
בְּאוּרִייתָא, אַרְיָכִין בְּרוּגְזָא, אַרְיָכִין בְּשַׁעְרָא בְּעֵינִין בְּאַנְפִּין בְּחוּטְמָא
בְּשַׁפּוּן בְּדִיקְנָא בְּגוּפָא בְּדְרוּעִין בְּרַגְלִין בְּאַצְבָּעֵן (דף קכה ע"ב) רְשִׁימוֹ דְלֵהוּן
חֲנוּר, וְוִי לוּן לְאַלִּין דְּמַכְחִישִׁין דִּיּוֹקְנִיהוּן לְעֵילָא, כְּאֵלוֹ מַכְחִישִׁין סְדְרֵי
בְּרֵאשִׁית, וְכֵאלוֹ מְמַעְטִין אֵת הַדְּמוּת, דְּאִיהוּ שִׁיעוּר קוּמָה דְלְעֵילָא, דְּאַלִּין
דְּשְׁרֵטוּטִיהוּן אַרְיָכִין, וְקוּמָה דְלֵהוּן וְאַבְרִים דְלֵהוּן, צָרִיכִין לְמַהוּי מְאַרִי
דְּחֶסֶד, אַרְיָכִין דְּרוּגְזָא, מְאַרִי דְרַחֲמִימוֹ, הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה מא ח) זֶרַע
אַבְרָהָם אוּהָבִי.

שְׁרֵטוּטִין בְּרַחְבָּא, כְּגוּוּנָא דְשָׁבְרִים, תְּנוּעָה דְלֵהוּן תְּבִי"ר, וְאִינוּן רַחְבִּים
וְקָצְרִים דְּקוּמָה, וְאַנְפִּין רַחְבִּין וְקָצְרִין, וְעֵינֵי רַחְבִּים, וְחוּטְמוֹי
רַחְבִּים, וְשַׁפּוּן רַחְבִּים, אֲלִין אִינוּן יִרְאֵי אֱלֹהִים, מְאַרִי דִּירְאָה מְסֻטְרָא
דִּיצְחָק, וְוִי לְמֵאן דְּאַכְחִישׁ קוּמְתִיהּ בְּעוֹבְדִין בִּישִׁין, דִּירִית נִשְׁמָתָא בִּישָׂא
דְרַכִּיב עַל דִּיּוֹקְנִיהּ, דְּאַכְחִישׁ פְּמִלְיָא לְעֵילָא. שְׁרֵטוּטִין גְּבוּהִין, וְאַנְפִּין
גְּבוּהִין, וְעֵינֵי גְּבוּהִין, וְחוּטְמָא וְשַׁפּוּן גְּבוּהִין, וְגוּפָא גְּבוּהָ, אֲלִין אִינוּן
מְאַרִי דְקִשׁוּט זֶרַע אָמֵת, מֵהֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (מִיכָה ז כ) תַּתְּן אָמֵת לִיעֶקֶב.
וְאַלִּין אִינוּן אַדְנִי, א' אַרְיָה אַנְפִּין וְעֵלִיהּ שְׁרִיא י', ד' רַחְבָּא דְאַנְפִּין
וְעֵלִיהּ שְׁרִיא ה', נ' גְּבוּהָ דְאַנְפִּין וְעֵלִיהּ שְׁרִיא ו', י' רַחְבָּא דְאַנְפִּין
וְעֵלִיהּ שְׁרִיא ה', שְׁרֵטוּטִין זְעִירִין מְסֻטְרָא דְתְרוּעָה בְּעַגּוּלָא בְּדִיקְנָא דָּאֵת
י', שׁוֹנְאֵי בְּצַע, מְסֻטְרָא דְדוּד דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן,
וְאִינוּן עֵינִין זְעִירִין שְׁפִירִין בְּעַגּוּלָא, אַנְפִּין זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שְׁפִירִין,
חוּטְמָא זְעִירָא פּוּמָא זְעִירָא גּוּפָא דִילִיהּ זְעִירָא, שְׁפִיר בְּכֵלָא, וְעֵלִיהּ
שְׁרִיא ה'.

שְׁרֵטוּטִין גְּבוּהִין מְסֻטְרָא דְתְרוּעָה, שְׁלִשְׁלָא"ה דְתַקִּיעָה וְשָׁבְרִים, דָּא

סליק קלא בתרועעה, ודא תבר לה בשברים, ודא בינוני בקליה, שלשלאה
 דתקיעה ושברים, לא אריף ולא קצר, מאן דאיהו בדיוקנא דאת יו"ד
 איהו קול דממה דקה, ודא מדה לכל אברין דאנפין לעילא, מתתא
 לעילא, איהי מדה לכל ספירה וספירה מעשר ספיראן, ובה סליקת כל
 ספירה לעשרת אלפים רבי רבבות, ו' שעוריה בכל ספירה וספירה ששת
 אלפים רבי רבבות, ה' ה' אינון מהלך בכל ספירה וספירה ה' אלפים
 רבי רבבות, מעילא לתתא, ומתתא לעילא.

שרטוטין עקימין דלאו אינון רשימין בארץ מישר, אנון רשימין דנחש
 עקלתון, דשרטוטין פשלשלאה פגוונא דא $\text{W} \text{M}$ (אינון
 מהלך דנונין דימא), (נ"א מהלך דלחון פנונין בימא), דאינון פגוונא דתלמידי חכמים
 דמתרבין בימא, ואינון רזא דתרועעה, X ושלשלת והכי מהלך דנוניא
 פגוונא דתרועעה, ואינון דרג"א לתתא, שלשלת לעילא, פגוונא דקדושה
 הכי אינון רשימין מסטרא דמסאבו, דהכי אוקמוה מארי מתניתין (קהלת
 ד' ז) זה לעמת זה עשה האלהים.

שרטוטין אינון פגוונא דלולב, דאתמר ביה נפרצו עליו פסול, הכי
 שרטוטין דאית בהו פרידו ופריצו, דא אחזי בגלגולא דיליה
 קדם דאתיא לעלמא, דהוה מקצץ פנטיעות ועביד פרודא באילנא דחיי,
 באתר דאתגזרת נשמתיה, ובמאי אשתמודע, אלא שרטוטין דאינון אריכין
 פגוונא דא - (נ"א) — לית בהו פסק שלמין אינון, האי בר נש לא אכחיש
 דיוקניה, ולא עבד פרודא באילנא דחיי.

ואם אית בהו פסק פגוונא דא - (נ"א) — האי בר נש אכחיש דיוקניה,
 ועבד פגם ומום, ובההוא פגם שריא מום, פפום מום דסיהרא,
 פריץ איהו, מצח אשה זונה (ירמיה ג א), שריא ביה פריצו במצחו, מההוא
 אתר איהו פגים, וצריף לכסאה מצחו דלא יתגלי עריתיה למארי דדינא,
 ואם חזר בתיובתא, יהא פגימו דיליה נחית לתתא, לקבל בה ענשא, ואם
 לאו איהו חזר בתיובתא, מסתלקת לעילא לתבעא ליה דינא בעלמא
 דאתי, בההוא אתר דפגים, עליה אתמר (שמות כא טו) מעם מזבחי תקחנו
 למות, ולא למגנא אמרו קדמאין, במקום שאמרו להאריף אינו רשאי
 לקצר, לקצר אינו רשאי להאריף, דלא נכחיש דיוקניה ויעביד (דף קכו
 ר"ט) פריצו בדיוקנא דלעילא.

באורייתא דלעילא מאן דרשים וציר אלין שרטוטין, איהו אמון מופלא
 ומכוסה, מאן דאסתכל בשפולי משפנא, אשתמודע באלין
 רשימין וצירין, דאתמר בהון (תהלים קלט טו) רקמתי בתחתיות ארץ, ציורא

דארבע שרטוטין אלין, אינון אריה שור נשר אדם, בכלהו ארבע רשימין,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל א' א) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ודא מיכא"ל
שר החסד לימינא, ופני שור מהשמאל לארבעתן, דא גבריאל"ל שר
הגבורה, ופני נשר לארבעתן דא נוריא"ל (ג"א אוריאל"ל) שר שלום עמודא
דאמצעיתא, ודמות פניהם פני אדם, רפא"ל שר שכינתא, דתמן פאר,
דאתמר בה (יחזקאל כד יז) פארף חבוש עליך.

מאן דלא אתחזיין שרטוטין ביה, לית ליה דיוקנא כלל לעילא, זכותיה
נחית לתתא, עליה אתמר (תהלים סט כט) ימחו מספר חיים, אלא אם
תב בתיובתא, דדא אשתפח דלית ליה במה דייתי בגלגולא, מאן
דשרטוטין דיליה רכיבין פגוונא דא // (ג"א א"א) דא אחזי דקא אתיא
בגלגולא חדא, ואם תרין שרטוטין מורפכין פגוונא דא > (ג"א א"א), אחזי
תרין גלגולין, ואם תלת שרטוטין במצחיה מורפכין, הא אשלים (איוב לג
כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ואם לית ליה שרטוטין
במצחיה, ואית שרטוטין על קריצין דעיינין, דא אחזי על ארבעה לא
אשיכנו (עמוס ב א).

שרטוטין אינון באתוון דאינון יהו"ה, ציורין בנקודין דאינון יו"ד ה"י
וא"ו ה"י, וציורין אינון בעיינין באודנין באנפין בנוקבין
דחוטמא בפומא, קמ"ץ שרטוט וציור, שרטוט לעילא ונקודה לתתא,
דא אחזי על גלגולא קדמאה, דקא נחית לתתא.

ניצוץ איהו חיה תחות רקיע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי
החיה רקיע, רקיע ודאי על רישא דחיה, איהו קמ"ץ, ניצוץ חיה,
רקיע לעילא מינה, ניצוץ איהו י' סליק באת ו' דאיהו רקיע, שית זמנין
עשר ואתעבדת ס, ובה (תהלים קמה יד) סומך יהו"ה לכל הנופלים, וחיה איהו
סמך (ג"א איהו י' סמוך) לרקיע.

רקיע עם ניצוץ איהו גלגול, רקיע בלא ניצוץ איהו גלגל, כמה דאוקמוהו
גלגל הוא שחוזר בעולם, דאחזיר לעלמא, ודא פתח, ולא אית
ליה הרפכה בגלגול, דלית ליה חיה דרכיב עליה, ודא שרביט הפכב,
דאתמר ביה (במדבר כד יז) דרך פכב מיעקב, דרך בין שתי חיות דאינון צר"י,
ואתעביד וייצר, ובהון קא אתיא בתרין גלגולין, ודא אדם דיצירה,
דקמ"ץ איהו אדם דבריאה, וכד אתא בתלת גלגולין דאינון סגו"ל,
אתעביד שלשל"ת משולש בהון, ודא אדם דעשיה.

והכי איהו שרביט דככב, פד איהו עובר בין שתי אופנים דאינון שב"א,
אתעביד שור"ק, דרג"א, ואינון שלשל"ת לעילא, בסגו"ל.

בְּסִגּוּלַתָּא, דְּרִגָּא לְתַתָּא בְּשׁוּרָק, שְׁבָא צְרִי, חֲלָם פִּד אֶסְתְּלִיק
בְּצָרִי אַתְעֵבִיד סִגּוּלַתָּא, חֲרָק דְנַחְתָּא בְּצָרִי אַתְעֵבִיד סִגּוּלָּל, וְכַד
עָאל בְּשָׁבָא אַתְעֵבִיד שׁוּרָק, וְכֻלָּא נִקְדָּה חֲדָא, חֲלָם אִיהוּ לְעִילָא
בְּסִגּוּלַתָּא, חֲרָק אִיהוּ לְתַתָּא בְּסִגּוּלָּל, שׁוּרָק אִיהוּ בְּאַמְצְעִיתָא פְּגִוּנָא
דָּא ו, הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֱלֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר (אִיּוֹב לֵב כֹּט).

אַחֲזִי גִלְגּוּלָא קְדַמָּא יהו"ה, אַחֲזִי גִלְגּוּלָא תְנִינָא יהו"ה (ב"א וי"ה
וי"ה), אַחֲזִי גִלְגּוּלָא תְלִיתָא יהו וו הו, (ב"א אַתְנָלִיא וְאַחֲזִי גִלְגּוּלָא קְדַמָּא
יהו"ה גִלְגּוּלָא תְנִינָא תֵלֵת י' י'), הֲרַפְּבָה דְכֻלְהוּ תֵלֵת אֲדַנִּי, וְרָזָא דָא י' י' י',
חֲלָם חֲרָק שׁוּרָק, תֵּלֵת יוּדִיין, אָמוֹן מוּפְלָא אָמוֹן נִסְתָּר אָמוֹן מְכוּסָה,
דְּאַתְרֵמִיזוּ בְּהַאי שְׁמָא יו"ד ה"י וַא"ו ה"י, אָמוֹן מוּפְלָא דְאַשְׁתְּמוּדַע
בְּכֻלְהוּ, חֲד שְׂרִיא בְּנַפְשׁ הַזְכּוּר, וְתְנִינָא בְּנַפְשׁ הַמְּחֻשְׁבָּה, וְתִלְתָּא בְּנַפְשׁ
הַמְּצוּייר, דְּאִינוּן תֵּלֵת מוֹחִין י' י' י', רִיחָטָא (דף קכו ע"ב) דְּסַחֲרִי לֹון פְּגִוּנָא
דָּא ☉ אִיהִי קְרַקְפָּתָא דְתַפְלִין, שְׂרֻטוּטִין פְּגִוּנָא דָּא יְהו"ה, יהו"ה בְּהוּן
מְלֹךְ הָא הָכָא שְׂרֻטוּטִין דְּמַצְחָא. עֵינִין, בְּהוּן וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם,
אַנְשֵׁי חֵיל בְּגוּוֹן חַוּוּר יִרְאִי אֱלֹהִים בְּגוּוֹן סוּמַק, אַנְשֵׁי אָמֶת בְּגוּוֹן יְרוּק,
שׁוֹנְאֵי בְּצַע בְּבַת עֵין דְּאִיהִי אוּכְמָא, וְדָא רָזָא דְשַׁבַּת, שׁ תֵּלֵת עֲנִפֵי תֵלֵת
גְּוּוֹנִין דְּעִינָא, ב"ת דְּשַׁבַּת דָּא בַת עֵין, וְעֵלְיֵיהוּ אַתְמַר (שְׁמוֹת לֵא טז) וְשְׁמֵרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת וְגוֹמַר, וְהָא אוּקְמוּהוּ דְּאִינוּן תְּרִין שַׁבְּתוֹת, אִימָא
עֲלָאָה בְּתֵלֵת דְּרִגִין, וְאִימָא תַתָּאָה בְּתֵלֵת דְּרִגִין, עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא כָּלִיל
שֵׁית סְטְרִין דְּאִינוּן שֵׁית דְּרִגִין, עֵינִין דְּמִסְתְּפִלִין בְּאַרְח מִיִּשְׁר בְּחוּוּרוּ,
אַלִין אִינוּן עֵינִין דְּרַחֲמִימוּ, וּבְהוּן שְׁכִינְתָּא אִיהִי יָפָה כְּלַבְנָה דְּלִית בָּהּ
פְּגִימוּ, דְּאַתְמַר בָּהּ (שִׁיר א טו) הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּה יָפָה עֵינֵיהּ יוֹנִים.

וְאִית עֵינִין דִּיהוּא חוּוָא אִיהוּ כְּרוּף בְּהוּן, נַחַש הַקְּדַמוּנִי, וְלֹאוּ מִסְתְּפִלִין
בְּאַרְח מִיִּשְׁר, בְּכָל מַה דְּאַסְתְּפֵל אַתְלֻטָּא. עִינָא אִיהוּ כְּגִלְגֵל, גְּוּוֹן
חַוּוּר פְּגִוּנָא דִּימָא דְאַסְחַר כָּל עֲלָמָא, וְתְנִינָא פְּגִוּנָא דְאַרְעָא, תְּלִיתָאָה
פְּגִוּנָא דְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, נְקוּדָה זְעִירָא דְבַת עֵין אִיהִי פְּגִוּנָא דְצִיּוֹן,
דְּאִיהִי נְקוּדָה דְּעֲלָמָא דְמִתְמָן הוֹשְׁתַת עֲלָמָא.

וְאִית בַּר נֶשׁ דְּגִוּוֹן דִּילִיָּה תְכֵלֵת דְּאִיהוּ דוּמָה לְרַקִיעַ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
מְאִרֵי מִתְנִיתִין תְכֵלֵת דוּמָה לַיָּם, וְיָם דוּמָה לְרַקִיעַ, וְרַקִיעַ דוּמָה
לְכַסָּא הַכְּבוֹד. וְתֵלֵת גְּוּוֹנִין אִינוּן בְּעִינָא חַוּוּר אוּכְמָ תְכֵלֵת, לְקַבֵּל אֵשׁ
דְּלֹאוּ אִיהוּ שׁוּרָף, וְאֵשׁ דְּאִיהוּ שׁוּרָף וְלֹא אָכִיל, תְּלִיתָאָה דְּאִיהוּ תְכֵלֵת
לְקַבֵּל אֵשׁ דְּאִיהוּ שׁוּרָף וְאָכִיל, רְבִיעָאָה לְבַת אֵשׁ וְדָא שְׁכִינְתָּא בַת עֵין,
וְעֲלָה אַתְמַר (שְׁמוֹת ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֻךְ יְהו"ה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה דָּא

בת עין, ויִרָא וְהָיָה הַסֵּנָה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ דָּא גְּוֹן דְּעַל בֵּת עֵין דְּאִיהוּ גְּוֹן תְּנִינָא, וְהַסֵּנָה אֵינְנָו אֶפְל גְּוֹן תְּלִיתָא, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרָה נָא וְאֶרְאֶה וְגוֹמֵר (שם א) גְּוֹן חֲנוּר דְּשֶׁרְגָא עֲלָא, וּבִתְלַת גְּוֹנִין אֲלִין אֲתֶאֱחָדַת (ג"א אֲתַחְבֵּרַת) בֵּת עֵין דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא.

וּבְחֹן סְלָקָא בְתֵלַת צְלוֹתִין קָדָם יְהו"ה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ויקרא ו ב) זֹאת תֹּוֹרַת הָעוֹלָה וְגוֹמֵר, זֹאת תֹּוֹרַת דָּא בֵּת עֵין שְׂכִינְתָא דְסְלָקָא בְתֵלַת אֲבָהִין דְתִקְנִינוּ תְלַת צְלוֹתִין, וּבְגִין דָּא זֹאת תֹּוֹרַת הָעוֹלָה וְגוֹמֵר, זֹאת תֹּוֹרַת הָעוֹלָה בִּימֵינָא דְאִיהוּ אֵשׁ דְּלָא שׁוֹרֵף, דְתַמְן חֲכָמָה דְאִיהוּ מְבוֹעָא דְמִיָּא, דְאֲתַמֵּר בֵּיהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדֵרִים, דְתִשָּׁשׁ חֵילָא דְאֲשָׂא, דְאִיהוּ גְּוֹן חֲנוּר דְשֶׁרְגָא דְלָא יְהֵא שׁוֹרֵף, וְנִקְוֵדָה דִּילָהּ קַמ"ץ, דְאֲתַמֵּר בֵּיהּ וְקַמְצָן הַכֹּהֵן (ויקרא ה יב), וְכֹהֵנָא אִיהוּ לִימֵינָא, קַמ"ץ נִקְוֵדָה דָּאת י' מְסֻטָּרָא דִימֵינָא לָא אֲתַחְיִיב נִקְוֵדָה אֲחֵרָא.

הוּא הָעוֹלָה גְּוֹן תְּנִינָא דְאֲתֶאֱחָדִיד בְּצְלוֹתָא דְמִנְחָה, בֵּיהּ סְלָקָא בְרַתָּא לְגַבֵּי שְׂמָאלָא דְתַמְן ה' עֲלָא, וּבִיהּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יִצְפִּין, וּבְגִין דְאֲתַתָּא מִתַּמְן, אָמְרוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין אוֹקִירוּ נְשִׁיכּוּ פִי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּן, בְּגִין דְמִצְפּוֹן אֵינּוּן, (איוב לו כב) וּמִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, וְנִקְוֵדָה דְאִיהוּ מְחִיבָא לָאת ה' מְסֻטָּרָא דְשְׂמָאלָא שְׁב"א, וְעֲלִיָּה אֲתַמֵּר (ישעיה סו טז) פִּי בֵּא"שׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט, עַל מוֹקֵדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֶּקֶר (ויקרא ו ב) דָּא גְּוֹן תְּכֵלֶת, דְאִיהוּ אֲחִיד בְּצְלוֹתָא דְעֶרְבִית, וּבִיהּ סְלָקָא שְׂכִינְתָא לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וְצְלוֹתָא דְעֶרְבִית לְקַבֵּל אִמּוּרִין וּפְדָרִין דְמִתְאֲכִלִין כָּל הַלֵּילָה, וּבְגִין דָּא תְּכֵלֶת דּוּמָה לְרַקִּיעַ, דְאֲתַמֵּר (בראשית א ו) יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, דְאֲפְרִישׁ מִחֲלוֹקֶת בֵּין יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְנִקְוֵדָה דְרַקִּיעַ חֲל"ם, וּמָאן רַקִּיעַ דָּא ו' דְאִיהוּ כְּגוּוֹנָא דָּא רַקִּיעַ, וְהֵהוּא נִיצוּץ חֲל"ם עֲלִיָּה, וְהֵאִי נִקְוֵדָה אִיהִי מְחִיבַת לָאת ו', וְרָזָא דְנִקְוֵדָה יְהוָה, וְרָזָא דְמֵלָה רַק בְּאֲבוּתִיף חֲש"ק יְהו"ה, (דברים י טו) פִּי בִי חֲש"ק וְאֲפִלְטָהוּ (תהלים צד יד), פִּי בִי רָזָא דְשְׂמָא דְאַרְבַּעִין וְתָרִין, פִּי בִי יְרְבוּ יְמֵיךָ וְגוֹמֵר (משלי ט יא).

וְאִית מָאן דְאִיהוּ מְפָרֵשׁ אֲלִין (דף קכו ע"א) תְּלַת גְּוֹנִין בְּרַקִּיעָא, דְאֵינּוּן חֲנוּר וְאוּכַם וְתְכֵלֶת, חֵד חֲנוּר לְעֵילָא מִן שְׁרָגָא, וְחֵד תְּכֵלֶת לְתַתָּא, אוּכַם בְּאֲמָצְעִיתָא אֲפְרִישׁ בְּתְרוּיָהּ, וְלָא אֲשֶׁתְּמוּדְעוּ בְּקִדְרוּתָא דִּילֵיהּ, וְרָזָא דָּא מְאָרִי מִתְנִיתִין אוֹקְמוּהוּ כְּגוּוֹנָא דָּא, מְאִימְתִי קוּרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחְרִית, כְּדִי שְׁפִיר בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבֹן, מִיָּד דְאֲתַעֲבֵר קִדְרוּתָא דְשְׂמִיָּא, דְאֲתַמֵּר בֵּיהּ (ישעיה ג) אֲלַבִּישׁ שְׂמִים קִדְרוּת, מִיָּד נְהִיר שְׂמִיָּא וְאֲשֶׁתְּמוּדְע אִיהוּ בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבֹן, וְאֲשֶׁתְּמוּדְע הֵכָא תְּכֵלֶת מְסֻטָּרָא דְשְׂמָאלָא, לְבָן

מִסְטָרָא דִּימִנָא, עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא אַחִיד בְּתַרְוִייהוּ, וּבִיהּ קוֹרִין קְרִיאַת
שְׁמַע בְּשַׁחְרִית, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא בַת עֵין.

וְהָכִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית צְרִיכִין לְיִיחָדָא לָהּ בְּעֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא,
כְּמָה דְתַקִּינוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין, לְקִרּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בְּפִכְכְּבִים דְּאִינוּן
בִּינוּנִים (בְּנוּיִים), דְּהָכִי אוּקְמוּהוּ, לֹא מִן הַפִּכְכְּבִים הַנִּרְאִים בַּיּוֹם, וְלֹא מִן
הַפִּכְכְּבִים הַנִּרְאִים בְּלֵילָה, אֲלֵא מִן הַבִּינוּנִים, דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא
דְאֲמָצְעִיתָא, הָא הָכָא תֵּלַת גְּוֹוִינִין בְּשַׁרְגָא, שְׁכִינְתָא נֵר דְּאֲתַאחַדַת
בְּהוּן, (משלי ו כג) כִּי נֵר מְצוּהָ וְתוֹרָה אוֹר, אוֹר דָּא אוֹרִייתָא דְבִכְתָּב, דְּאִיהִי
נְשִׁמַת אָדָם, דְנִהִירַת עַל נֵר, עַל תַּרְוִייהוּ אֲתָמֵר, (בראשית א טז) אֵת הַמָּאוֹר
הַגָּדוֹל לְמַמְשַׁלַת הַיּוֹם, וְאֵת הַמָּאוֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַת הַלַּיְלָה.

גְּוֹוִין חַוּוֹר בִּיהּ א"ל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסָא רַחֲמִים וּמְתַנְהַג בְּחִסִּידוֹת, גְּוֹוִין
תְּכַלַת כְּרִסְיָא דְדִין, דְּאִינוּן אִימָא עֲלָאָה אִימָא תַתָּאָה, אֵהִי"ה אֲדַנִּי,
מְלֶךְ דְּאַחִיד בְּתַרְוִייהוּ יְהו"ה יְהו"ה, עֲלִיהּ אֲתָמֵר (משלי ל ד) מַה שְׁמוֹ וּמַה
שֵׁם בְּנוֹ כִּי תִדַע, וְאִינוּן חֲכָמָה וְעֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, מִסְטָרָא דְדִין אָמֵר
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָנִי אָמִית (דברים לב ט), וּמִסְטָרָא דְכְרִסְיָא דְרַחֲמֵי אָמֵר
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאַחִיָּה, וּבְגִין דָּא תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים כַּד הוּוּ מִסְתַּפְּלִין
בְּגְוִין תְּכַלַת דְּעִינָא הוּוּ מְעַנִּישִׁין בִּיהּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין,
בְּכָל מְקוֹם שְׁנַתְנוּ חֲכָמִים עֵינֵיהֶם אוֹ מִיתָה אוֹ עוֹנִי.

דְּבַגְוִין חַוּוֹר מִתְּלַבֵּשׁ א"ל מִן מִיכָא"ל שֵׁר הַחֲסֵד, וְתַחֲוִתִּיה נָחַשׁ, וּפּוֹרֶץ
גָּדֵר יִשְׁכְּנוּ נָחַשׁ, בְּגְוִין סוּמַק אֲתַלְבֵּשׁ גְּבִרְיָא"ל שֵׁר הַגְּבוּרָה,
וְתַחֲוִתִּיה שָׂרָף, בְּגְוִין יְרוּק אֲתַלְבֵּשׁ אוֹרִיָּא"ל נוֹרִיָּא"ל שֵׁר שְׁלוֹם, וְתַחֲוִתִּיה
עֲקָרָב, בְּגְוִין אוּכַם אֲתַלְבֵּשׁ רְפָא"ל שֵׁר דְשְׁכִינְתָא, וְתַחֲוִתִּיה צְמָאוּן.

וּבְכָל אֲתַר דְהוּוּ מִסְתַּפְּלִין בְּגְוִין חַוּוֹר הוּוּ מְחִי, וּבְזַמְנָא דְאֲסַתְלַק יְהו"ה
מִכְרִסְיָא דְדִין וּמִכְרִסְיָא דְרַחֲמֵי, לִית תַּמָּן עוֹנֵשָׁא וְלֹא אַגְרָא, וּבְגִין
דְּיְהו"ה אֲסַתְלַק בְּמִזְלָא קוּדִישָׁא עֲלָאָה דְאִיהוּ פִתְר עֲלָאָה, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
בְּנֵי חִיִּי וּמְזוּנֵי לָאוּ בְזַכּוּתָא תְּלִיא מְלִתָּא, אֲלֵא בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא,
וּבְהֵהוּא זְמַנָּא הַפֵּל תְּלוּי בְּמִזְלָא וְאַפִּילוּ סִפְר תוֹרָה בְּהִיכָל, מַה דְהוּוּ קְרוּב
יְהו"ה לְכָל קוֹרְאִיו, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתָמֵר בִּיהּ (קהלת ז טד) רַחוּק מַה שְׁהֵיָה,
וְעַמֵּק עַמֵּק מִי יִמְצְאוּנוּ, לִית מָאן דְּאִשְׁיַג לִיהּ אֲלֵא בְּחֲכָמָה וּבְכִינָה, וּבְגִין
דָּא כַד אֲסַתְלַק לְהֵהוּא אֲתַר לָא מְשִׁיגִין לִיהּ בְּכָל סְפִירָן, אֲלֵא בְּחֲכָמָה
וּבְכִינָה, דְּאִינוּן י"ם י' חֲכָמָה מ' בִּינָה, וּבְגִין דָּא רַחוּק מַה שְׁהֵיָה, וְעַמֵּק
עַמֵּק מ"י יִמְצְאוּנוּ, וְרָזָא דְמִלָּה (מלכים א ה ט) קְרוּבִים אֵל יְהו"ה אֵלֵהִינּוּ.
וְכַד אֲסַתְפַל דּוּד בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא, וְחִזָּא דְאֲסַתְלַק לְאִי"ן בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה,

אמר עלייהו (תהלים קכד א) אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, אי"ן א' פתר עלאה י' חכמה ו' בינה, חזא דלא הוו משיגיין ליה, אלא בתלת צלותין דתקיננו אבהן, דאתקריאו הרי יהו"ה, אמר עלייהו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי מעם יהו"ה, דא מלך יושב על פסא רחמים, וכסא דין אסתלק מתמן, ודא יהו"ה דאיהו מלגאו דכל ספירה וספירה, עליה אתמר (ר"ה א כט) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, בעשר ספירן שבח ליה דוד, בגין דאיהו לגו מפלהו, ואיהו מלבר דכל ספירה וספירה, ואיהו בין כל ספירה וספירה, לא אשתני בכל אתר.

אית עיינין מפמה גוונין, פגון ארגמ"ן רגמ"ן, ר' רפא"ל, ג' גבריא"ל, מ' מיכא"ל, ו' נוריא"ל, ורזא דמלה מרפבו ארגמ"ן (שיר ה ו), א' אור דנהיר באלין ארבע גוונין, א' אורפניא"ל ואיהו (דף קכז ע"ב) מטטרו"ן, אור פניא"ל, ובגין דא אתקרי שר הפנים, ואיהו רזיא"ל ואיהו אוריא"ל, דהכי סליק לחשבן רזיא"ל, ואיהו סליק לחשבן רמ"ח פקודין דאורייתא, פחשבן אברה"ם, ודא מלאך החסד, דמתמן, אורייתא אתייהיבת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, ואיהו ממונה על רזי אורייתא, והוא גלי עמיקתא ומסתרתא, ידע מה בחשוכא, בגין דחשף איהו לבושא דאור, וביה אל"י דאתמר ביה (שמות טו ב) זה אל"י ואנוהו, אור הוא ר"ז, וכל מאן דיידע בהו עליה אתמר (דניאל ד ו) וכל רז לא אגיס לך, ואיהו נהיר בגוון חנור דעינא, ואיהו נוריא"ל נור דליק מסטרא דשמאלא, דתמן רי"ו גבורה, ומתמן פקודין דלא תעשה, פרסיא דרחמי לימינא פרסיא דדינא לשמאלא, עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו וביה יהו"ה, דכפל שמיא תרין זמנין יהו"ה יהו"ה, ומשה דאתאחיד ביה כפל שמיא משה משה, ובגין דא ואדעף ב'ש"ם (שמות לג יז) בתרין שמהן.

עיינין מרקמן נקידין בנקודין חוורין, פגון נקודין דעל לול"א, אסתמר מניה רמאי איהו, ומאי דאיהו בנקודין סומקין אושיד דמא איהו, בנקודין ירוקין כעסן איהו מסטרא דמרה, בנקודין אוכמין גזלן איהו גנב, כל בישין דעלמא אית ביה, עיינין עמיקין אית בהון עומק טוב ועומק רע, האי לא ידע בר נש לביה, לביה עמוק עמוק מי ימצאנו, אם הוא עומק טוב לא יכיל בר נש למנדע חכמתיה, ואם הוא עם הארץ פמה עמוקין מחשבתין דיליה בישין, האי איהו קבר פתוח, הדא הוא דכתיב (תהלים ה ט) קבר פתוח גרונם וכו', לשונם עמל ואון, אסתמר מעינא דא, בכל מה דאסתפל אתלטיא, איהו מסתפל לתתא למחשב כל מחשבין בישין, לית סופא לרשיעותיה.

עֵינַיִן גְּבִיהֵן בְּהַפּוֹכָא, עֲלִייהוּ אַתְמַר (יחזקאל א יח) וּגְבִיהֵן וּגְבִיהֵן לְהֵם וְיִרְאֵה לְהֵם, וּגְבוּתֵם מְלֹאוֹת עֵינַיִם וְגוֹמֵר, כְּמָה דְעֵינַיִן עֲמִיקִין אֵינוֹן דִּינָא וּמוֹתָא, הֵכִי עֵינַיִן גְּבִיהֵן אֵינוֹן חִי וְרַחֲמֵי, וְאֵית עֵינַיִן גְּבִיהֵן מִסְטָרָא דֵהֵוּא דַּאֲתַמַּר בֵּיה (שמות טו א) כִּי גָאָה גָאָה, סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם, וְאֵית מְנַהוּן דַּאֲתַחֲזִיין גְּבִיהֵ (ג"א דַּאֲיַחֲזִיין עַל גְּבִי) רוּחָא, וְאַחֲרַיִן דַּאֲתַקְרִיאוּ גְּאוּנִים בְּאוּרִייתָא, וְכִלְהוּ אֵית לֹון עֲקָרָא לְעִילָא, וּבְגִין דָּא וּגְבִיהֵן וּגְבִיהֵ לְהֵם וְיִרְאֵה לְהֵם, מִסְטָרָא דֵהֵוּא דַּאֲתַמַּר בֵּיה (קהלת ה ז) כִּי גְבִיהֵ מַעַל גְּבִיהֵ שְׁמַר, וְדָא מְרַפְכָּה לְעִילָא מִן מְרַפְכָּה, וּגְבִיהֵם עֲלִיהֵם, הֵדָא הוּא דְכֵתִיב (ישעיה כב א) מִשָּׂא גִיא חֲזִיוֹן מַה לָּךְ אֵיפֹה כִּי עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת, וְאַלִּין אֵינוֹן דְּרַכְבִּין עַל מְרַפְכוֹת.

וְעוֹד וּגְבִיהֵן אֵלִין אֵינוֹן אוֹפְנִים, דַּאֵינוֹן כְּגוּוֹנָא דַּאֲתוּוֹן, וּגְבִיהֵ לְהֵם אֵלִין אֵינוֹן שְׂרָפִים דַּאֵינוֹן לְקַבֵּל טַעֲמֵי דְלְעִילָא, כְּתָרִין עַל אַתּוּוֹן, וּגְבוּתֵם מְלֹאוֹת עֵינַיִם אֵלִין נְקוּדִין, דַּאֲתוּוֹן מְלֹאוֹת עֵינַיִם מְנַיִיהוּ, כְּמָה דַּאֲתַמַּר (זכריה ד ט) עֵינַי יְהוָה הִמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ, מֵאֵי לְאַרְבַּעַתָּם, אֵלִין תְּלַת חִיוּוֹן, אֵינוֹן דַּאֲתַקְרִיאוּ בְּשֵׁמָא דִּיהוָה, תְּלַת זְמַנִּין כְּגוּוֹנָא דָּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה, אֵלִין אֵינוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל סִטְר לְכָל חִיָּה, וּגְבוּתֵם מְלֹאוֹת עֵינַיִם כְּגוּוֹנָא דָּא הָא הֵכָא שְׁבַעִים וּתְרִין עֵינַיִן דַּאֵינוֹן לְקַבֵּל שְׁבַעִים סְנֵהֲדָרִין, וּמִשָּׂה וְאַהֲרֹן עַל גְּבִיהוֹן, אֵלִין אֵינוֹן וּגְבִיהֵן וּגְבִיהֵ לְהֵם. (דף קכח ע"א) כְּגוּוֹנָא דָּא הָא הֵכָא חֲמֵשׁ וְאַרְבַּעִין עֵינַיִן כְּחֻשְׁבַּן אָדָם וְאֵינוֹן יְהוָה הו"י וְהו"י. וְעוֹד וּגְבִיהֵן דָּא שְׁכִינְתָּא דַּאֵיהִי עַל גְּבִי חִיוּוֹן וּמְשַׁרְיִין כְּלָהוּ, הֵדָא הוּא דְכֵתִיב (תהלים קג ט) וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּגְבִיהֵ לְהֵם דָּא עֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא, דְשְׁכִינְתָּא אֵיהִי עַל גְּבִי אוֹפְנִים, וְעֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא דַּאֵיהִו כְּלִיל שִׁית סְפִירָן עַל גְּבִי חִיוּוֹן, דַּאֵיהִו כְּלִיל לֹון מִטְטְרוּוֹן, וְדָא אֵיהִו כִּי גְבִיהֵ מַעַל גְּבִיהֵ שְׁמַר וּגְבוּהֵם עֲלִיהֵם (קהלת ה ז). אֵלִין אֵינוֹן אַבָּא וְאֵימָא, כְּתָרָא עַל רַאשֵׁהוֹן, דַּאֵינוֹן עַל גְּבִי שְׂרָפִים דְתַלְיִין מְכַרְסִיא.

וְעוֹד וּגְבִיהֵן דָּא אֵימָא עֲלָאָה, דַּאֵיהִי עַל גְּבִי סְפִירָן דַּאֵינוֹן תְּחוּתָהּ, דְמִינָה כָּל אַתּוּוֹן, וּגְבִיהֵ לְהֵם דָּא חֲכָמָה, דְמַתְּמָן נְקוּדִין, וְיִרְאֵה לְהֵם דָּא כְּתָרָא דְתַמָּן טַעֲמֵי, וּגְבוּתֵם מְלֹאוֹת עֵינַיִם, אֵינוֹן אֹר צַח אֹר מְצוּחָצַח אֹר קְדָמוֹן, וְכְמָה נְהוּרִין דְתַלְיִין מְנַיִיהוּ דְנְהַרִין מְלָגָאוּ, כְּנִשְׁמָתָא כְּגוּפָא.

וְעוֹד וּגְבִיהֵן אֵלִין אֵינוֹן שְׁבַעִה גְלָדִי עֵינָא, דַּאֵינוֹן דָּא עַל גֵּב דָּא כְּגִלְדֵי כְּצִלִים, וּגְבִיהֵ לְהֵם דָּא עֵינָא דַּאֵיהִו כְּלִיל כָּל גְּוֹוִינִין, וּגְבוּתֵם מְלֹאוֹת

עינים אלין פנפי עינא ועפעפי וכוּרובי עינא, דארבע גוונין אית בעינא לקבל ארבע אנפין דכל חיה, ותרין פנפי עינא דאינון עפעפים, ותרי פרוכי עינא, אינון לקבל ארבע גדפין דכל חיה, ובאלין ארבע גוונין דעינא נהרין ארבע אתון יהו"ה, ובארבע פנפי עינא נהיר אדנ"י, דא איהו פי גבוה מעל גבוה שמר, וגבהים עליהם (שם) אלין אינון יהו"ה אהי"ה אבא ואימא.

ועוד עיינין גבוהין מסטרא דימינא, ועיינין עמיקין מסטרא דשמאלא, דא ענו ודא ביישן, מסטרא אתרא דא גס רוח ודא עז פנים, פרוכי עינא ועפעפי עינא עלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הפרוכים פורשי כנפים למעלה, סוככים בכנפיהם על הפפרת, דא פפורתא דעינא, תלת גוונין דעינא אינון אהי"ה יהו"ה אדנ"י, פלל ופרט וכלל, ואינון יחודא פרכה קדושה, וסימן יעננו ביום קראנו (תהלים כ ט) דהכי סליק חשבון תלת שמחן אלין פחושפן יב"ק, אהי"ה פתר עלאה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, אדנ"י שכינתא תתאה, אדנ"י פלל (נ"א יהו"ה), אהי"ה פרט, יהו"ה (נ"א אדנ"י) וכלל.

ועוד עינא פגוונא דגופא, תרין פרוכין דיליה פגוונא דתרין שוקין, תרין עפעפי עינא לקבל תרין דרועין, אלין מספכין ואלין פרחין, ואית פרוכי עינא רברבין ועינא זעירא ואית פרוכי עינא זעירין ועינא רברבא, פגין דא אמר לאהרן ולבש הפהן מדו בד (ויקרא ו ג), ואוקמוהו מארי מתניתין, מאי מדו פמדתו, הכי צריכין לבושי עינא דאינון פרוכי עינא, דאינון דו פרצופין פתנות עור, דיהון פמדה דעינא.

ובגין דא (דברים כה יג) לא יהיה לך בביתך אבן ואבן איפה ואיפה גדולה וקטנה, דגודל איהו מדה לעיינין לחוטמא לשפוןן לאודנין לפומא, האי איהו מדה דכלא, ובגין דא אמר קרא (שמות כו ב) מדה אחת לכל היריעות, ועל פנפי עינא אתמר (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט, אלין אינון גווני עינא, ולקבל תרין פנפי עינא אינון תרין שפוןן דפתחין וסגרין, ולקבלייהו תרין פנפי ריאה, ועינא לקבל לפא דאיהו אש לוהט, ובכנפי ריאה רוחא דנשיב בהון, עלייהו אתמר עושה מלאכיו רוחות.

וכר אבר ואבר פרא ליה קודשא בריה הוא במדה פמשקל, ואם תשפח עיינין חד זעיר וחד רברבא, לאו איהו דא פמשקל ובמדה, שקרן איהו, אסתמר מיניה, או אם עיינין רברבין ופומא זעירא, וחוטמא אריכא ואנפין זעירין, (נ"א עקמין) דלא אזלין פלהון במדה, עיינין וחוטמא ואנפין

ופומא, עולין איהו דא, ובגין דא לא תעשו עול במשפט במדה וגומר (ויקרא יט לה). במדה דא מדה דשיעור קומה. (דף קכח ע"ב) דכל מאן דלא איהו בעל מדות, אכחיש שעור קומה דלעילא, ולא אתנטיל מתמן, דעשר ספירן דלעילא פלהו אזלין במדה מסטרא דאת י', ובמשקל מסטרא דאת ו', תרי מאזני השקל אינון ה' ה', מדה אחת.

הא חזי י' איהו רישא, ואיהו מדה דעיינין דאודנין דאנפין דתריין נוקבין דחוטמא, מדה דפומא, שקל הקדש דא ו', שקל דגופא, כנפי השקל ה' אצבען דימינא וה' דשמאלא, ובגין דשמא דיהו"ה איהו מדה ושעור ומשקל, אמר קרא (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, וכגוונא דא לא יהיה לך בכיסך אכן ואכן גדולה וקטנה (דברים כה יג), מאי פיס הכא דא פומא. (דף קכח ע"ב).

אדחבי הא סבא עלאה אודמן לגביה, ואמר והא אם עיינין שקילין הא אינון במדה, אבל אם אינון עיינין רכרבן ושפוןן זעירין לא אכחיש מדה, אלא אם עיינין דא רב ודא קצר, דא עב ודא פחוש, או אנפין דא אריה ודא קצר, דא עב ודא פחוש, אלא פתר דזיווגין שקילין כל חד למיניה, ודאי לא אכחיש עובדא דפראשית.

ב' בתוספת, תריין פיסות פומא ולבא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין עלייהו, מי שאין תוכו פברו אל יפנס לבית המדרש, דודאי איהו מאילנא דטוב ורע, דאיהו יימא חד בלב וחד בפה, מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו פברו, פומא ולבא שוים, ועלייהו אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אחרא דאין תוכו פברו דלאו פימיה ולביה שוין, עליה אתמר (שם ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, דודאי דא איהו ערבוביא בישא, דמשקר מונייטא דמלפא, דמערב פספא בעופרת. ודא הוה חטא דחיה דהטיל בה גחש זוהמא, דאיהו עופרת דאתערב בטפה (נ"א בכספא) חוורא כספא מזוקק, ולא אתדפי זוהמא מניה עד דאתא אברהם ועאל פנורא ואתלבן פספא, ונפיק עופרת לבר דאיהו ישמעאל, ואתמר באדם מושף בערלתו הוה, אתערב ערבוביא בדהבא, אצטריף ביצחק, ואפיק זוהמא לבר ודא עשו, פיעקב נח ואשתרש ואפיק תולדין, ואתרבי עץ החיים בענפוי ושרשוי.

עיינין בעגולא מסטרא דאת י', באריכו מסטרא דאת ו', כנפי עינא אינון ה"ה, בארבע אתון אלין איהו עינא במדה במשקל ובמשורה, והכי כל אבר ואבר ביה תשפח יהו"ה, דאזיל במדה ובמשקל, ואיהו

במדה ובמשקל דדבורא, קלא איהו שקל, מדה דבור, פנפי תקלא תרין
הבלין דאינון אמירה וקריאה.

גוונין דעינא, תנור לבנה סומק מאדי"ם, ירוק חמ"ה, אופם שבתא"י,
תכלת צד"ק, ואינון פגוונא דחסד גבורה תפארת יסוד ומלכות,
תרי פרוכי עינא נצח והוד לקבלייהו נג"ה פכ"ב, פגוונא דסטרא דדכיו,
הכי אינון מסטרא אחרא.

שבעה פכבי לכת אינון שבע פפולות ביגד כיפירת פגוונא דא ב ב ג
ג ד ד כ כ פ פ ר ת ת, דינא רפיא ודינא קשיא, ובהון והחיות
רצוא ושוב (יחזקאל א יד), רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה, ואינון דינא ורחמי,
והכי אינון מסטרא אחרא שבע פפולות, לקבלייהו שבע רקיעין שבע
ארעין, ואינון שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), והכי אינון שבע תרעין
דגיהנם ושבע היכלין, מליין נחשים ועקרבים וחסוכא, דמתמן הנה
מתנבא בלעם חייבא, ועלייהו אתמר (ישעיה נא ו) פי שמים פעשן נמלחו
והארץ בפגד תבלה, וככביא דלהון עלייהו אתמר (שם לד ד) ונמקו כל צבא
השמים (תהלים קב כז), המה יאבדו ואתה תעמוד, ובאבודא דלהון (שם צו
ד) ישמחו השמים ותגל הארץ דאתפריאו בשמא דיהו"ה.

אנפין אינון בארבע גוונין, אית בר נש (דף קכט ע"א) דאנפוי חורין מסטרא
דאנשי חיל, ואית בר נש דאנפוי סומקא מסטרא דיראי אלהי"ם,
ואית בר נש דאנפוי ירוקין מסטרא דאנשי אמת, ואית בר נש דאנפוי
אוקמין מסטרא דשונאי בצע, לקבלייהו ארבע אחרנין מסטרא דמסאבו
פלהו חשוכין, אנפין מסטרא דימינא בישא עופרת, דמתרפין מליחה
חורא, אינון עבים וגסים, ועינוי גסים ועבים, וגופיה עב וגס, מסטרא
דימינא מוחא, חורא פכספא, זרע אברהם אוהבי (ישעיה מא ה), ומאן דאיהו
אנפוי וגופיה וכל אברין דיליה גסין ועבים, איהו עצל פכד חשוף,
ומסטרא דהאי ליחה אתמר באברהם (בראשית טו יב) ותדמה נפלה על אברם,
והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו, והאי ליחה איהי זוהמא דהטיל
נחש בתוה, ומסטרא דיליה תכבד העבדה (שמות ה ט), ומסטרא ולא שמעו
אל משה מקצור רוח ומעבודה קשה (שמות ה ט), ומסטרא ויכבד לב
פרעה (שם ט ז) ועבדיו, ואיהי כובד המס וכובד המלאכה.

אנפין ירוקין, אינון מסטרא דמרה, ירוקין חשוכין, והאי בר נש איהי
קל, בהפוכא דליחה דאיהי פבדה, האי קל והאי פכד, האי פתי
לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין במהירו ואקדים פסיבו, והאי קשיש
פסיבו, ואיהו מאוחר פסיבו, האי אתעבד פתי למפתי בני נשא ברמאות,

בְּגִין דְּאִיהוּ מְסֻטְרָא דְנָחַשׁ הַקְדְמוֹנִי דְמִפְתִּי לְבַנֵי נֶשֶׁא, אֶסְתַּמְר מִנִּיהּ, וְהָאִי יְרוּקָא פְקִיחָא לְבִישׁ, הָאִי כָל מַה דְאִית בְּלַבִּיה שְׁפִיךְ לְבָר, וְהָאִי גְנִיז לֹחַן לְגָאוּ, הָאִי כָל עוֹבְדוֹי בְּעַפּוֹבָא, וְדָא כָל עוֹבְדוֹי בְּמַהִירוּ, וְאִיהוּ יָבֵשׁ גּוּפָא וְאַנְפִּין וְכָל אַבְרִין דִּילֵיהּ, בְּהַפּוֹכָא דְאַחְרָא, בְּגִין דְּגִיְהֵנָם דְּאִיהִי מְרָה יְרוּקָא אוּקִיד בִּיה דְּאִיהִי כְּעֵס, כְּעֵסן אִיהוּ וְדָאִי, דְּאוּקִיד בִּיה נּוֹרָא לְפּוּם שְׁעֵתָא וּמִיד שְׁכִיךְ, הָכִי כָל עוֹבְדוֹי בְּעִי לְמַעַבְד בְּמַהִירוּ, וְאַחְרָא דְאִיהוּ פְּכֵד בְּנַחַת, דָּא בְּהַפּוֹכָא דְדָא, דָּא נָחַשׁ וְדָא שְׂרָף, דָּא מִיָּא וְדָא אֶשָׁא, מִיָּא דְמִי טוּפְנָא דְחָבִיל כָּל בְּשָׂרָא, הָאִי אַחְרָא מִנִּיהּ גְּפָרִית וְאֶשׁ. אַנְפִּין סוּמְקִין מְסֻטְרָא אַחְרָא, הָאִי אַתְחִזִי בִּינוּנֵי לָא גַס וְלָא יָבֵשׁ, הָאִי אַתְאַדֵּם מְסֻטְרָא דְמֵאָדִים, אוּשִׁיד דְמָא אִיהוּ, אֶסְתַּמְר מִנִּיהּ, וְתִרִין אִינוּן בְּהַפּוֹכָא סוּמְקִין וְאוּפָם, דָּא בִּינוּנֵי בְּמַתְקֵלָא, וְדָא בְּהַפּוֹכָא מְסֻטְרָא אַחְרָא, דָּא שְׁמַחֵן וְדָא עֲצִיב, שְׁמַחֵן מְסֻטְרָא דְדָם, שְׁחוּק הַפְּסִיל, וְדָא עֲצִיב מְסֻטְרָא דְמְרָה אוּכְמָא, דָּא גְזִיל וְשְׁפִיךְ דְמָא, וְאִיהוּ וּוְתִרִין, וְדָא כְּנִישׁ קוּבִין עַל יָד.

מְסֻטְרָא דְדְכִיּוּ בְּהַפּוֹכָא, אַנְשֵׁי חֵיל אַנְפִּין חוֹרִין מְסֻטְרָא דְמוּחָא, יְרָאִי אֱלֹהִים מְסֻטְרָא דְלְבָא, אַנְשֵׁי אֱמֵת מְסֻטְרָא דְפּוּמָא, שׁוֹנְאִי בְּצַע מְסֻטְרָא דְגּוּפָא, וְהָא אוּקְמוּהָ אַנְשֵׁי חֵיל יְרָאִי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֵת שׁוֹנְאִי בְּצַע מְסֻטְרָא דְאֶדְנִי, שְׁעוּר וּמְדָה דְלְהוֹן יְהוּ"ה מְלָגָאוּ וּמְלָבָר, י' אַתְלַבֵּשׁ בְּאַנְשֵׁי חֵיל וְדָא מוּחָא דְתַמְן חֲכָמָה, ה' בִּירָאִי אֱלֹהִים דְאִיהוּ לְבָא, וְתַמְן דְחִילוּ וְרַחֲמֵי דְאִינוּן י"ה בִּימִנָא וּבְשִׁמְאֵלָא, וְאִינוּן נְסֻתְרוֹת בְּמוּחָא וּבְלְבָא, ו' אַתְלַבֵּשׁ בְּפּוּמָא מְסֻטְרָא דְאַלִּין דְאִינוּן אַנְשֵׁי אֱמֵת, ה' אַתְלַבֵּשׁ בְּגּוּפָא מְסֻטְרָא דְאַלִּין שׁוֹנְאִי בְּצַע, וְאִינוּן תּוֹרָה וּמְצוּהָ, וְעַלִּייהוּ אַתְמַר וְהִנְגְלוֹת.

אַנְפִּין עֲגוּלִין מְסֻטְרָא דְנְקוּדֵי, דְאִינוּן קַמִּין פְּתִ"ח צַרִּי סְגוּלָא שְׁבָ"א חֲלָ"ם חֲרִ"ק שְׂרִ"ק שׁוֹרִ"ק, מְלָכוֹת עֲגוּלָא דְכְלָהוּ. תָּא חֲזִי, תִּשְׁע זְמַנִּין יְהוּ"ה, בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה נְקוּדָה דִּילֵיהּ, וְאִיהוּ יְהוּ"ה בְּמְלָכוֹת בְּלָא נְקוּדָה, וְאַלִּין אִינוּן נְקוּדִין דְמַחֲיִיבִין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, תִּשְׁע נְקוּדִין אִינוּן חַד יְהוּ"ה בְּקַמִּין, תְּנַיִנָא יְהוּ"ה בְּפִתַח, תְּלִיתָא יְהוּ"ה בְּצִירִי, רְבִיעָא יְהוּ"ה בְּסְגוּלָא חֲמִשָּׁא יְהוּ"ה בְּשְׁבָ"א, (ד) קַטְט ע"ב) שְׁתִּיתָא יְהוּ"ה בְּחֲלָ"ם, שְׁבִיעָא יְהוּ"ה בְּחִירִ"ק, תְּמִינָא יְהוּ"ה בְּשִׁלְשׁ נְקוּדוֹת, תְּשִׁיעָא יְהוּ"ה בְּשׁוֹרִ"ק, מְלָכוֹת יְהוּ"ה כְּלִילָא מְכָלָהוּ. קַמִּין אַתְקִירִי בְּנְקוּדָה דָּא מְסֻטְרָא דְכְתָר עֲלָא דְאִיהוּ סְתִים בְּקַמִּין, דְאִיהוּ סְתִים בְּמַחְשְׁבָה, דְלָא יָדַע בְּרַ נֶשׁ מַה דְאִית בְּגוּיָה,

ומאן דאיהו לגו סתים במחשבה, עלת העלות קרינן ליה. ואתקרי פת"ח פנקודה דא — מסטרא דחכמה, דבה אתפתח ואתגלויא מחשבה סתימא, כגוונא דא לעילא פדיוקנא דא, לתתא פדיוקנא דא ותרין נקודין אתגלויאו באימא, בכתרא עלאה סתימין אינון, ואתעבידו צרי יהוה, עלליהו אתמר (בראשית ב ז) וליצר יהו"ה, פי ביה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד), צייר תרין עלמין עלמא דין ועלמא דאתי.

סגו"ר דא חסד, ביה שכינתא איהו סגולת"א לעילא, סגו"ל לתתא, סגולתא ורחימא מסטרא דימינא, שב"א פגוונא דא : מסטרא דשמאלא, פי בא"ש יהו"ה נשפט (שם סו טז), ותפול שבא ותקחם (איוב א טו), שבה עמדי (בראשית כט יט) דאיהי שכינתא דאתקרי שב"א מסטרא דשמאלא. ואתקרי חל"ם פגוונא דא מסטרא דעמודא דאמצעיתא, משם רועה אבן ישראל (שם מט כד), אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (תהלים קיח כב), כל מרגליתא יקרא איהי בחל"ם, הדא הוא דכתיב (שמות כח יט) לשם שבו ואחלמה, וביה ונחלמה חלום (בראשית מא מא).

חר"ק אתקרי מסטרא דשוקא ימינא פגוונא דא. ביה חקירה, החקר אלו"ה תמצא (איוב יא ז), ואיהו קרח הנורא, קרח מההוא נורא (יחזקאל א כב) דאיהו עמודא דאמצעיתא. שר"ק הוד אתקרי, פגוונא דא יהוה, מתמן אתקריאת שכינתא שר"ק, קשר המרפבה, ואיהו הוד דמשה, ביה אשתלימו חמשה בריחים לקרשי צלע המשפן השנית (שמות כו כז), כחושפן ה' דיליה, אשתאר ו"ד דו פרצופין, עליה אתמר (שם טז) עשר אמות ארף הקרש, קרש, קשר.

שורק יהוהוהו, דא צדיק, דאיהו קושר המרפבה, דאיהי שכינתא עם קודשא פריף הוא, הדא הוא דכתיב (ד"ה א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ודא דמתרגמינן דאחיד בשמיא ובארעא, ועליה אתמר (ירמיה ב כא) ואנכי נטעתיה שורק פלה זרע אמת, זרע אמת הוא ודאי, דאתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת ליעקב, איהו זרע, ושכינתא עזר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב יח) אעשה לו עזר כנגדו, כל אלין נקודין אתחייבו בשמא (נ"א אתחייב שמא) קדישא מסטרא דתשע ספירן, ומלכות כלילא דכלהו, אהבת פלולתיה (ירמיה ב ב), הא הכא אנפין עגולין דלעילא, נקידין בנקודין.

ואית אנפי רברכי, ואנפי זוטרי, אנפין דרחמי, ואנפין דזעם, דבהון וא"ל זועם בכל יום (תהלים ז יב), ובגין דא אמר למשה המתן לי עד שיעברו פנים של זעם, ומיד יעבור יהו"ה על פניו ויקרא, יהו"ה יהו"ה

א"ל רחום וחנון (שמות לד ו). דַּאינון בְּרָזָא דָּאָת וְא"ו, תִּלְתַּת עֶשְׂרֵי מְכִילָן, א' דְּבִקְמָצְעִיתָא דְּוָא"ו אַרְךָ אַפִּים מְאִי אַפִּים דִּילִיָּה ו"ו, דְּבִהוֹן מְאָרִיף אַנְפִּין עַל חִיבִיבָא, וּמְרַחֵם עַל עַלְמָא, וְעַלִּיָּהוּ אֲתָמַר (במדבר ו כה) יָאֵר יְהו"ה פְּנֵי אֱלִיף וּיְחַנֵּן, יִשָּׂא יְהו"ה פְּנֵי אֱלִיף, ה' ה' אִינון גְּוֹנִין דְּאַנְפִּין חָוֹר וְסוּמָק, וְחוּטְמָא אִיהוּ אַרְיָף אַנְפִּין, יו"ד פּוּמָא כְּלָלָא דְתִלְתַּת דְּרִגְוִין, י' חוּט בְּעִגּוּלָא, ו' לְשׁוֹן, ד' כְּלָלָא דְאַרְבַּע תְּקוּנִין שְׁפוּן וְשִׁנִּים וְחָף וְגִרְוִן. תָּא חֲזִי אֲתָמַר בְּאָדָם (איוב יד כ) מְשֻׁנָּה פְּנֵי וְתִשְׁלַחְהוּ, וּמָאן גְּרִים לִיָּה שְׁנוּיָא דְאַנְפִּין, לְשִׁנְאָה לִיָּה דְלָא יִשְׁתַּמוּדְעֵן בִּיָּה מְאָרִי דְדִינָא, הָאִי אִיהוּ שְׁנוּי מְקוּם שְׁנוּי הַשֵּׁם שְׁנוּי מַעֲשֵׂה. וְעוּד נְקוּדִין אִינון סְגוּלִין נְהָרִין (נ"א בתרין) נְקוּדָה דְאֹרִייתָא, וְאִינון נְעֻנְעִין דְאַתְוֹן, לְקַבֵּל פְּרָקִין וְעֶרְקִין, דְאִינון נְעֻנְעִין דְאַבְרִין דְגּוּפָא. וְאַתְקִרִיאוּ בְּאַלִּין שְׁמָהָן, ק"דוּמִיָּאל (נ"א ק"דוּמִיָּאל) (ס"י קמואל) מ"לכִּיָּאל צ"ורִיָּאל הָא קִמְץ בְּאַתְוֹוִי, פ"דָּאל ת"וּמִיָּאל ח"סִדִּיָּאל הָא פְּתַח, צ"ורִיָּאל ר"זִיָּאל י"וּפִיָּאל הָא צְרִי, ס"מטוּרִיָּה (ד' קל ע"א) ג"זִרִיָּאל (נ"א ג"בִּרִיָּאל) ו"עֲנָאל ל"מוּאל הָא סְגוּל, ש"מִעִיָּאל ב"רִכִּיָּאל א"הִנִּיָּאל הָא שְׁבָא, ח"נִיָּאל ל"הִרִיָּאל (נ"א ל"הִרִיָּאל) מ"חִנִּיָּאל הָא חֵלֶם, ח"זִקִיָּאל ר"הִטִּיָּאל ק"רִשִּׁיָּאל (נ"א ק"דוּשִׁיָּאל) הָא חֶרֶק, ש"מוּעָאל ר"עִמִּיָּאל ק"נִיָּאל הָא שֶׁרֶק, ש"מִשִּׁיָּאל ר"פָּאל ק"דִשִּׁיָּאל הָא שֶׁרֶק, הָא תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין שְׁמָהָן, דְאַתְמַר בְּהוֹן (תהלים קיא ו) כַּח מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, זְכָאִין אַנְפִּין דְנְהָרִין בְּהוֹן אֱלִין שְׁמָהָן, וְאִינון לְקַבֵּל י"ד פְּרָקִין דִּיד יְמִינָא וְלְקַבֵּל י"ד פְּרָקִין דִּיד שְׁמָאָלָא, יְהו"ה אֱלֹהֵינּוּ יְהו"ה, כּוּז"ו בְּמוֹכֶס"ז כּוּז"ו, עַלִּיָּהוּ אֲתָמַר (שמות כ ג) לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וְאִם לֹא עַלִּיָּהוּ אֲתָמַר (משלי יא כא) יָד לִיד לֹא יִנְקָה רַע.

חוּטְמָא אַרִיכָא, דָּא הוּא בַר נֶשׁ דְאִית בִּיָּה רַחֲמֵי, חוּטְמָא קְמִיטָא מְאָרִי דְרוּגְזָא אִיהוּ, חוּטְמָא עֶקִימָא מְסַטְרָא דְחוּיָא אִיהוּ בְּכָל אַבְר דְחָב בַּר נֶשׁ הֵהוּא חוּיָא אִיהוּ כְרִיכָא תַמְן וְעָקִים לִיָּה, בֵּין בְּאוּדְנִין בֵּין בְּעִינִין בֵּין בְּחוּטְמָא בֵּין בְּפוּמָא, וְעַלִּיָּה אֲתָמַר (קהלת א טו) מְעוֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן וְגוּמַר, וְכָל כְּאֲבִין דְבִנֵּי נֶשׂא דְאִינון תְּקִיפִין, דְאַתְמַר בְּהוֹן (דברים כח ט) וְחָלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים, הוּא דְנִשְׁיָף לוֹן הֵהוּא חוּיָא בְכִמָּה נִשְׁיכִין בְּהֵהוּא אַבְר דְחָב, עַד דְאַתְפְּרַע מֵהֵהוּא חוּבָא, וּבְגִינִיָּה אֲתָמַר אֲפִילוּ נְחָשׁ פְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יַפְסִיק, לֹא יַפְסִיק בִּיחֻדָּא בְּצִלוֹתִיָּה, וְהָא כְתִיב בְּכָל פְּקוּדִין (ויקרא יח ה) וְחִי בָהֶם, וְלֹא שְׁיִמוֹת בָּהֶם, אֲמַר לָהֶם בְּגִין דָּא אֲמַרוּ אֲבָל עֶקְרֵב פּוּסַק בְּגִין דְקָטִיל. תָּא חֲזִי בְּחוּטְמָא אִית תְּרִין נוּקְבִין, מְחַד נְפִיק רוּחָא, וּמְחַד נְפִיק תְּנָנָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (דברים כט יט) כִּי אֶז יַעֲשֶׂן

אף יהו"ה וְקִנְיָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, בְּרוּחָא קָרִיר אָמַר (שמות טו ח) וּבְרוּחַ אַפְיָךְ נַעֲרָמוּ מֵיָם, בַּתְּנַנָּא דְסָלִיק כְּעֶשֶׂן אָמַר (שם) נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כִּפְסוּ יָם.
 אֹדְנִין אֵית בְּהוּן אֲדָרִין וְאַכְסְדָרִין, וְעַלְיֵיהוּ אָמַר דְּוֹד שִׁיר לְמַעְלוֹת,
 דְּאִינוּן כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שְׁמַר, וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם (קהלת ה ז), אִי אִינוּן
 אֲטִימִין אֹדְנִין לְתַתָּא, הָכִי אִינוּן אֲטִימִין תְּרַעֲיָן דְּשְׁמִיעָה לְעִילָא לְגַבְיָהּ,
 וְאִינוּן תְּרַעֲיָן דְּאֲתָמַר בְּהוּן (תהלים סה ג) שׁוֹמְעַ תְּפִלָּה, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו
 ד). מִתְּמָן צְרִיךְ לְכוּנָא בְּשְׁמִיעָה. אָמַר לֵיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, וְהָא שְׁמִיעָה
 בְּאֵן אַתְר תְּלִיא לְעִילָא.

אָמַר לֵיה בְּרִי רְאִיָּה הוּא כִּסָּא לְמַזְרַח, דְּמִתְּמָן נְהוּרָא נְפִיק לְעוֹלָם, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, מְזַרְחַ מְשֵׁם הָאוּר יוֹצֵא לְעוֹלָם, יְהוּדָה
 אִיהוּ לְמַזְרַח, וְאֲתָמַר בֵּיה (בראשית מט ט) גּוֹר אַרְיָה יְהוּדָה. מְעַרְב דָּא פּוּמָא
 דְּתַמָּן עָרוּב דְּכָלָא, וְתַמָּן מִתְעַרְבִין כָּל חִיָּלִין וְכָל דְּרָגִין, וּמַחְנָה אֶפְרַיִם
 לְמַעַרְב, וּמִטָּה לְמַעַרְב בֵּין צְפוֹן לְדָרוֹם. שְׁמִיעָה לְקַבֵּל שְׁלַחַן בְּצַפוֹן,
 וְתַמָּן דְּחִילוֹ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (חבקוק ג ב) יְהו"ה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי,
 וּמַחְנָה דָן לְצַפוֹן, וְאִזְן דְּמוֹת אֶל"ף, דְּאֲתָמַר בֵּיה אֶלְף בֵּינָה, דְּאִיהִי נְמִי
 עוּז לְצַפוֹן. רִיחָא לְדָרוֹם, רִיחַ נִיחַח לִיהו"ה (ויקרא א ט). וְאֵית לְחוּטְמָא תְרִין
 נוֹקְבִין, כְּלִילָן מְדִינָא וְרַחֲמִי, וְאִינוּן י' י', חוּטְמָא ו' בְּאֲמַצְעִיתָא, תְרִין
 צְנוּרוֹת אִינוּן דִּילֵיה, וְאֲתָמַר לְגַבֵּי מַחְנָה רְאוּבֵן לְדָרוֹם רְאוּ בֵן, תְרִין
 נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא אִינוּן לְקַבֵּל לָאָה וְרַחֵל, חוּטְמָא בְּאַרְחַ מִישׁוֹר בֵּינֵיהוּ
 דָּא יַעֲקֹב.

אָמַר לֵיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, מָנָא לָךְ דְּאִימָא (נ"א רבינה) אִיהִי לְצַפוֹן, וּבָה
 תְּלִיא שְׁמִיעָה, אָמַר לֵיה בְּרִי חֲמִשִּׁין תְּרַעֲיָן אַנוּן דְּבִינָה, וּבָה
 מִיִּיחָדִין כ"ה כ"ה אַתּוּן תְרִין זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא, וְיִשְׂרָאֵל אִיהוּ בֵן י"ה,
 בִּינָה וְדָאִי כָלָא דְתִלַּת אַתּוּן אַבָּא וְאִימָא וּבְרָא, וּבְגִין דָּא שְׁמִיעָה בָּה
 תְּלִיא, לִית תְּקוּנָא מְאֵלִין אַרְבַּע אַתּוּן דְּלֵא אַתְּפִלִּין בָּה עֶשֶׂר סְפִירָן,
 דְּאִינוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְאַרְבַּע אַתּוּן דְּאִינוּן יְהו"ה אִיהוּ לָא אֲשַׁתְּנִי
 בְּכָל אַתְר, אִיהוּ שְׁמַע דְּשְׁמָאֵלָא (דף קל ע"ב) לְיִשְׂרָאֵל, וְאַסְתַּפֵּל בִּימִינָא
 עֲלֵייהוּ, וּבְדָרוֹם אִיהוּ מְרַחֵף עֲלֵייהוּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ב) וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וּבְמַעַרְב אִיהוּ מְמַלֵּל עִמָּהוּן, שְׁנוּיִין אִינוּן
 בְּמֵאנֵי דְגוּפָא, אַבְל בֵּיה לִית שְׁנוּיָא כָּלָל, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ג ו) אֲנִי
 יְהו"ה לֹא שְׁנִיתִי.

וּבְכָרְ אַבְר וְאַבְר (דְּאִיהוּ גְרָא דְכָל פְּקוּדָא) בְּעֵי בַר נִשׁ לְאַמְלָכָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא, וּלְתַקְנָא לֵיה אַתְר דְּכִנְיָא וְנִקְיָא לְשְׂרִיא לֵיה תַמָּן, וּבְגִין דָּא

צָרִיף בַּר נֶשׁ לְבַעֲרָא מַנְיָה מִכָּל אֲבָר וְאֲבָר, כָּל מַחְשְׁבֵינּוּ וְכָל הִרְהוּרֵינּוּ
 בִישׁוּי דְטַנוּפִין דְאִינוּן קְלִיפִין, וְצָרִיף לְאוּקְדָא לֹון בְּכָל פְּקוּדֵינּוּ בְּשָׂרֵינּוּ,
 דְשָׂרְיִין עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר דְאִינוּן נְרוֹת, דְּכָל פְּקוּדָא נֵר אֲתַקְרִיאַת, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (משלי ו כג) כִּי נֵר מְצוּהָ, נֵר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (שם כ כז), וּבָהּ צָרִיף
 לְמַהוּי (שם) חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן, וְלְבַעֲרָא מַנְיָהוּ שְׂאוּר וְחִמְץ מוּץ וְתַבְּנָן,
 שְׂאוּר וְחִמְץ מִן הָעֶסֶה (ג"א הַטְּפָה), מוּץ וְתַבְּנָן מִן הַחֲטָה, לְשָׂרְיָא תַמָּן י"ה,
 י' בְּעֶסֶה דְאִיהִי טְפָה, ה' בְּחֲטָה, דְאִיהִי לְבַעֲרָא חֵט מִן ה' דְאִשְׁתַּאֲרַת
 סֵלַת נִקְיָה.

דְּבָר פְּקוּדָא דְשָׂרְיָא עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר אֵית לָהּ שֵׁם יְדִיעַ, וְכָל חֲיִילֵינּוּ
 וּמִשְׂרִינּוּ דִמְלֵאכִין דִּתְלִיין מַנְיָה, כְּלָהוּ אֲתַפְנִשׁוּ לְהֵהוּא אֲבָר, וְנִטְרִין
 לִיָּה מִכָּל מְרַעִין בִישׁוּי, וּמָאן דְחָלִיף לֹון אוּ קָרָא לֹון בְּאֲבָר דְלָאוּ דְלֵהוּן,
 וְלָאוּ אִינוּן מִמֶּנּוּ עֲלִיָּהוּ, אִיהוּ אֲכַחִישׁ סְדוּרָא דְעוּבָדָא דְבְּרָאשִׁית, וְלָאוּ
 מִתַּפְנִשׁוּן לְגַבִּיָּה, לְמַלְפָּא דְשׁוּי מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּתִיָּה, וּפְלִיג לֹון עַל כָּל
 אֲתֵר וְאֲתֵר, וְאָמַר לֹון אֲנִתְ תְּהָא מִמֶּנָּא עַל אֲתֵר כְּדָ וְכָד, וְאֲנִתְ כְּדָ וְכָד,
 וְלְכָל חַד שׁוּי לִיָּה בְּאֲתֵר יְדִיעַ, וּבְמַלְפָּא יְדִיעַ, לִית לִיָּה חֲלוּף בְּאֲתֵר אֲחֵרָא.
 אֲבָר קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְשְׁלֹטְנוּתִיָּה בְּכָל אֲתֵר כְּנִשְׁמַתָּא דְשְׁלֹטְנוּתָהּ עַל
 כָּל אֲבָר וְאֲבָר, מְלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוּ, בְּכָל אֲתֵר דְקָרִי לִיָּה בַר נֶשׁ
 עֲנִי לִיָּה, אֶלָּא אִם הֵהוּא אֲתֵר דִּהֵהוּא אֲבָר אִיהוּ פְּגוּם בְּחוּבָה דְעֵבִיד בַּר
 נֶשׁ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לָא שְׂרְיָא בְּהֵהוּא אֲבָר, דְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (ויקרא כא יח) כָּל
 אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

וְאֲבָרֵינּוּ דְבַר נֶשׁ כְּלָהוּ אִינוּן מְסוּדְרִין עַל סְדְרֵי בְּרָאשִׁית, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי
 בַר נֶשׁ עוֹלָם קָטָן, וּמָאן דְאֲמַלִּיף לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עַל כָּל
 אֲבָר וְאֲבָר, כְּאֵלוּ אֲמַלִּיף לִיָּה עַל כָּל עֲלָמָא, וְאֲגָרָא דְבַר נֶשׁ דְאֲמַלִּיף לִיָּה
 עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר לָא אֲתִיָּהִיב רֶשׁוּ לְגַלְאָה, דְאֵלִין אִינוּן טַעֲמֵי מְצוּוֹת
 דְלָא אֲתִיָּהִיבוּ לְגַלְאָה, בְּגִין דְלָא יְהָא בַר נֶשׁ עוּבֵד לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
 עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרִס, אֲבָל בְּרֵי מַלִּין אֵלִין דְלָא צְרִיכִין לְאֲתַגְלֵא, יְהוּן
 טְמִירִין בְּלַבָּף, עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (ישעיה כג יח) לְאֲכוּל לְשִׁבְעָה וְלִמְכֹסָה עֲתִיקָא,
 מַלִּין עֲתִיקִין דְלָא אֲתַמְסְרוּ לְגַלְאָה יְהוּן טְמִירִין בְּלַבָּף.

תָּא חֲזִי כְּדָ בַר נֶשׁ מִתְעַטֵּף בְּעִטּוּפָא דְמְצוּהָ, וּמִנַּח תְּפִלִּין, וְקָרִי לִיָּה
 בְּקָרִיאַת שְׁמַע, הָא תַקִּין לִיָּה כְּרִסְיָא בְּעִטּוּפָא דְמְצוּהָ, וְהָא אוּקְמוּהוּ
 וְהוּכַן בְּחֶסֶד כְּסָא (שם טז ה), וּבְתַפְלִין אִיהוּ מְעַטֵּר לִיָּה, הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב (יחזקאל כד יז) פְּאָרְף חֲבוּשׁ עֲלֵיךָ, וְקָרָא לִיָּה בְּקָרָא לְשָׂרְיָא עַל כְּרִסְיָא
 דְתַקִּין לִיָּה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מִתַּקֵּן לִיָּה בְּהֵהוּא עֲלָמָא

פְּרַסְיָא וְעֵטְרָה, וּכְמָה דְּאִיהוּ נְחִית לִיה תַּמָּן, וְיָקוּם פְּרַסְיָא בְּגִינְיָה, וְאִמְלִיךְ לִיה עַל כָּל מַלְאָכִין (ג"א חִיָּלִין) וּמִשְׁרַיִין דְּתַמָּן, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְזֵמֵר, וְרָזָא דְמִלָּה (שמואל א ב ז) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבְדּוּ וּבִזְיֵי יִקְלוּ.

וּכְמָה דְנְחִית (ס"א דְמִגְנִין) לִיה בְּכְמָה נְגוּנִין דְשִׁירוֹת תּוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת, הָכִי כַד סְלִיק לְעֵילָא פְּלָהוּ חִיוּן דְמִרְפָּבוֹת, וּמִשְׁרַיִין דְמַלְאָכִין קְדִישִׁין, דְחִיוֹת וְאוֹפְנִים וּשְׁרָפִים, פְּתַחֲיִן לִיה (ג"א פְּרִישֵׁן) גְּדַפִּיָּהוּ בְּחִדּוּא בְּנִגּוּנָא לְקַבְּלָא לִיה, הָא הָכָא אֲגָרָא דְצְלוֹתָא וְתַקּוּנִין דִּילָהּ דְאִיהִי פְקוּדָא חֲדָא.

פְּקוּדָא דְבְרִית מִילָה, בְּגִזִּירוֹ דְעֵרְלָה וּפְרִיעָה, פְּמָה דְאִיהוּ אֲעֵבֵר מֵהָהוּא אֲבָר כָּל אֱלִין קְלִיפִין דְאַלְהִים אַחֲרִים, וְתַקִּין בֵּיה אֲתֵר לְשִׁרְיָא בֵּיה שְׂכִינְתָא תַּמָּן, דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית מִילָה, הָכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פַד נְשֻׁמְתִּיָּה (דף קלא ע"א) סְלִיקַת לְעֵילָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (דברים ל יב) מִי יַעֲלֶה לְנֹו ה' שְׁמַיְמָה, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲעֵבֵר מִנִּיה כָּל מַלְאָכִי חַבְלָה וּמִקְטָרְגִין דְלָא יִקְרְבוּ לְגַבִּיָּה בְּגִין דְשָׁמָא דִּיהו"ה שְׁרִיא עֲלֵיה דְתִשְׁפַּח לִיה בְּאֱלִין תִּיבִין מִי יַעֲלֶה לְנֹו ה' שְׁמַיְמָה, רֵאשִׁי תִיבוֹת מִיִּלָּה, וְסוֹפֵי תִיבוֹת יְהו"ה, בְּשָׁמִיָּה סְלִיק לְעֵילָא נְשֻׁמְתִּיָּה, וּבִהָהוּא זְמַנָּא יִתְקַיֵּים בֵּיה (שם כח ט) וְרֵאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיך וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּכְמָא דְאִיהוּ מְקַבֵּל עֲלֵיה כָּל פְּקוּדֵין דְעֵשָׂה, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, הָכִי אִמְלִיכִין לִיה לְעֵילָא חִיָּלִין וּמִשְׁרַיִין, עַל אֱלִין עֲלִמִין דְתַקִּין לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וּמְקַבְּלִין לִיה עֲלֵיָּהוּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ דְמֵאֲרִיָּהוּן.

וּבְזְמַנָּא דְבַר נֶשׁ אֲשֶׁתֶּדֶל בְּאוּרִיָּתָא דְאִיהוּ אוּר, וּבְמִצְוָה דְאִיהוּ נֵר, כְּאֵלוּ נְהִיר עֲמוּדָא דְעֲנָנָא בִּימָמָא קָדָם יְהו"ה, וְעֲמוּדָא דְאֲשֶׁתָּא בְּלֵילֵיא, הָכִי פְגוּוּנָא דָא כַד אָזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא, מַה פְּתִיב בֵּיה (שמות יג כא) וַיְהו"ה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲוֹתָם הַדְרֹךְ, וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם, לְמָאן לְנִשְׁמָה וְרוּחָא וּנְפִשָׁא דִּילֵיה, דְאִינוּן לְקַבֵּל כְּהֵן לִוֵי וְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלָא בְּזַכּוֹ דְאוּרִיָּתָא דְאִיהִי אוּר וְנֵר.

וְכֵר מָאן דְנָטִיר שַׁבַּת וְאוּקִיר לִיה וּמְעַנְג לִיה בְּגִין יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הָכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לִיה אֲתֵר לְעֵילָא בְּנִיחָא דְלָא טָרַח בֵּיה, וְנַח תַּמָּן מְכַל טָרַחָא דְהָאִי עֲלָמָא דְטָרַח בְּכְמָה גְּלַגּוּלִין וְעוּבְדִין, בְּרִי תָא חֲזִי, כָּל פְּקוּדֵין אֱלִין תְּלִיִן בְּדִיוֹקְנָא דְמַלְכָּא, וְאִית פְּקוּדֵין דְאִינוּן עַל מְנַת לְקַבֵּל פֶּרֶס, וְתְלִיִן מְדִיוֹקְנָא דְהָהוּא נַעַר דְלְעֵילָא, וְצְרִיךְ לְפָרְשָׁא כָּל פְּקוּדֵין דְאִינוּן בְּדִיוֹקְנָא דְמַלְכָּא.

אִית (אלין) דְתִלְיִין מְרִישָא, וְאִית (ואלין) דְתִלְיִין בְּעֵינֵינוּ, וְכִמְה מְלֶאכִין
 וּמְשָרְיִין עֲלֵאִין דְאִינוּן עֵינֵי יְהו"ה מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, וְאִית פְּקוּדִין
 דְתִלְיִין מִן אֹדְנִין, וְכִמְה מְלֶאכִין דְאִתְקְרִיאוּ אֲזַנֵי יְהו"ה מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ,
 וְאִית פְּקוּדִין דְתִלְיִין מְאֲנָפִין, וְכִמְה מְלֶאכִין דְאִתְקְרִיאוּ פְּנֵי יְהו"ה מִמֶּנּוּן
 עֲלֵייהוּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' ו') וְאַרְבַּעַה פְּנִים לְאַחַד, וְאִית פְּקוּדִין דְתִלְיִין
 מְחוּטְמָא, וְכִמְה מְלֶאכִין דְאִתְמַר בְּהוּן (תהלים קד' ד') עוֹשֶׂה מְלֶאכִיו רֹחוֹת
 מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, וְאִית פְּקוּדִין דְתִלְיִין מִפּוּמָא, וְכִמְה מְלֶאכִים דְמִמֶּנּוּן עַל
 קָלִין דְאוּרִייתָא וְעַל דְבוּרִין, דְאִתְמַר בְּהוּן (קהלת י"ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף
 אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְבָר, וְאִית פְּקוּדִין דְתִלְיִין מִיּוֹדֵי דְמִלְכָא,
 וְכִמְה מְלֶאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ דְאִתְקְרִיאוּ יְדִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א'
 ט') וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כְּנָפֵיהֶם, וְאִית פְּקוּדִין דְתִלְיִין מְגוּפָא כְּעַנְבִּין דְאִתְכַּלָּא.
 אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָפֵא, וְהָא לְעִילָא הָא אוּקְמוּהָ דְלִית גּוּף וְלִית
 גּוּיָה, אָמַר לִיה בְּרִי, לְעִלְמָא דְאִתִּי אִתְמַר דְאִיהִי אֵימָא עֲלֵאָה,
 אָבֵל לְתַתָּא אִית גּוּפָא כְּעִלְמָא דִּין דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְגוּפָא אִיהִי
 אוּרִייתָא, דְמִינָה תִלְיִין כָּל פְּקוּדִין, וְאִית פְּקוּדִין דְתִלְיִין מְאוֹת בְּרִית,
 וְכִמְה מְלֶאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ דְאִתְקְרִיאוּ מְאָרִי דְאוֹתוֹת, דְאִתְמַר בְּהוּן (בראשית
 א' יד') וְהָיוּ לְאוֹתוֹת, וְעֲלֵייהוּ אִתְמַר לְמֹשֶׁה (שמות ג' יב) וְזֶה לְךָ הָאוֹת, וְהָאִי
 אִיהוּ אוֹת דְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּן עֲלֵיהִי, וְאִית פְּקוּדִין דְתִלְיִין בְּרַגְלִין,
 וְכִמְה מְלֶאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' יד') וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב,
 וְאִתְמַר בְּהוּן (שם ז') וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי תִלְיִין כְּלָהוּ מְגוּפָא, בְּשַׁעְרָא
 דְתִלְיָא מְרִישָא, וְכָל נִימָא וְנִימָא אַחְזִי דְאִיהוּ מְלֶאךָ דְתִלְיָא מְרִישָא.
 וְכָרְ מָאן דְפִשַׁע בְּפְקוּדָא, כְּאֵלוּ פִשַׁע בְּדִיוקְנָא דְמִלְכָא, זַפְּאָה נְשַׁמְתָּא
 דְאִיהִי בְּדִיוקְנָא דְמְאָרִיָּה, דְמְקַיִים פְּקוּדִין אֵלִין, דְמִינָה תִלְיִין כָּל
 מְלֶאכִין אֵלִין דְאִתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהו"ה אֲזַנֵי יְהו"ה, וְכָל תְּקוּנִין וְחִיילִין
 וּמְשָרְיִין דְגּוּפָא דְלְעִילָא, וְכַד סְלֶקְתָּ נְשַׁמְתָּא כָּל אֵלִין חִיילִין סְלֶקִין עִמָּה,
 וְכַד נְחַתָּא כָּל אֵלִין חִיילִין נְחַתִּין עִמָּה, אִיהִי סְלָם, וְהִנֵּה מְלֶאכִי
 אֱלֹהִים (בראשית כח' יב) סְלֶקִין וְנְחַתִּין בְּהָ, בְּהָ מְמָשׁ, וְכַד סְלֶקָא, קָלָא נְחִית
 בְּרוּמֵי רְקִיעִין לְכָל חִיילִין וּמְשָרְיִין, הָבּוּ יְקָרָא לְדִיוקְנָא דְמִלְכָא.
 מְצוּהָ (דף קלא ע"ב) דְכָל פְּקוּדָא, בִּיה שְׂרִיא יְהו"ה, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּכָל אָבֵר
 וְאָבֵר, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּאַרְבַּע גְּוֹנִין דְשַׁעְרָא וּבְאַרְבַּע גְּוֹנִין דְעֵינָא,
 וּבְאַרְבַּע אֲדָרִין דְאוּדְנָא, וּבְאַרְבַּע גְּוֹנֵי דְאַנְפִּין, וּבְקָלָא וּבְכַדְבוּרָא וּבְקָרִיָּאָה
 וְאַמִּירָה, (ובעשיה דידן) וּבְכָל אָבֵר וְאָבֵר דְגּוּפָא אִיהוּ יְהו"ה, מִמֶּנָּא עַל כָּל
 מְצוּהָ וּמְצוּהָ, דְבִיה מְצוּהָ בְּאִתְּ בִּשׁ, מִ"צ י"ה, פִּי"ן ו"ה, הָא מְצוּהָ

יהו"ה, מצפץ, יהו"ה בא"ת פ"ש מצפ"ץ. ובר, פל אברין אתקריאו פנויין לשמא דיהו"ה, וכל מלאכין דתליין מההוא אבר פלהו סלקין ונחתין בשליחותיה, וכל מאן דקרא למלאכין ולכנויין ולא בההוא אבר דממנא עליה, לית סליק פעולה בידוי.

רישא איהו פנויין דשם אהי"ה, וכל מלאכין, וממנן דהויות, מהכא תליין, וביה שאלין מלאכין איה מקום פבודו להעריצו, אי"ה רשים באהי"ה, ותמן הי"ה דסליק בחושפן כ' דאיהו פתר, איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א איהו רזא דעשר אתוון מעילא לתתא, האי איהו פתר בריש פלהו שמחן, ולעילא מגייה יו"ד ה"י וא"ו (ג"א ו"ו) ה"י, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, לעילא מגייה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלהו סלקין לארבעין ותריין אתוון, ואלין אינון אתוון דאתבריאו בהון שמיא עלאין, וארצות החיים, דאלין אתקריאו שמי השמים, ומאן דברא בהון פלא, אומנא דכלא, עלת העלות מתעלה על פלא, הוא בריה לכלא, ולעילא מפל ברקאן, הדא הוא דכתיב (נחמיה ט ה) ומרום על כל ברכה ותהלה, ולא צריה איהו ברקאן מאחרא, דלית עליה מאן דאשפע ליה.

ברי אית פקודין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, (שם יז) על ארבעת רבעיהם, בלכתם ילכו, דא אדנ"י, דעליה אתמר (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, ואינון מאת אדנים למאת הכפר, דנחתין למאה ברקאן, ודא ק' מן צדקה דאיהי צלותא, צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חומשי תורה, והאי צדקה איהי אימא עלאה, צדק אימא תתאה, דאתמר בה (שם) צדק לפניו יהלך, (ישעיה מא ב) צדק יקראהו לרגלו, דא דינא ודא רחמי, צדק אימא תתאה, צדקה אימא עלאה.

כל פקודין דהליכה תליין ברגלין, פגון הליכה לבי פנישתא, הליכה לברית מילה, הליכה למת מצוה, או לכל הליכה דמצוה, והאי פקודא דברית מילה תליא בצדיק, וצדקה בידין מן נתן תתן, פל פקודין אינון משולבין אלין עם אלין הדא הוא דכתיב (שמות כו יז) משולבות וכו', וכן תפלין תליין ברישא ובידא שמאלא, ציצית על כתפא, מצות ללמוד וללמד בפומא, וכן צלותין תליין בפומא, והכי מצות שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא, וההוא רוחא אתעביד קלא, וכן קרבנין דאינון ריח גיחח ליהו"ה תליין בחוטמא, ואעי פוסמין דאבדלתא, וכל דינין תליין בדבורא,

וְכֵן בְּעֵינָיו, כְּמָה דְאוֹקְמוֹהוּ מְאִירי מִתְנִיתִין אִין לְדִיִן אֶלָּא מַה שְּׁעִינִי
רוֹאוֹת.

וְאִית פְּקוּדֵין דְתַלְיִין בְּשִׁמְיָהּ כְּגוֹן קְרִיאַת שְׁמַע, אוּ פְקוּדֵין אַחֲרֵינָן,
דְּאַתְמַר בְּהוֹן אִם הַשְּׁמִיעַ לְאֲזֵנוּ יֵצֵא, וְדָא תְקִיעַת שׁוֹפָר, סוּף סוּף
בְּאַלִין אַבְרִין תַּלְיִין כָּל פְּקוּדֵין, אֶלָּא פְקוּדָא דִירָאָה וְאַהֲבָה אֵלוּ תַלְיִין
בְּמוֹחָא וְלִבָּא, וְכָל פְּקוּדֵין דְעֵשִׂיָה כְּגוֹן סוּפָה וְלוּלָב תַּלְיִין בִּידֵין, וּבְאַלִין
תְקוּנֵין (ס"א פְקוּדֵין) צְרִיף בְּרַשׁ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא כָּל מְלֶאכְיָא דְאַתְקְרִיאוּ עֵינֵי
יְהו"ה אֲזַנֵי יְהו"ה, וְאִינוּן דְאַתְמַר בְּהוֹן (תְהֵלִים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֶאכְיוֹ רוֹחוֹת
(מְשֻׁרְתֵיו אֵשׁ לוֹהֵט), דְתַלְיִין בְּחוּטְמָא, וּמְלֶאכְיָא דְאַתְמַר בְּהוֹן (קֹהֵל י כ) כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל דְתַלְיִין בְּקֶלָא, וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְבָר (שם) דְתַלְיִין
בְּדַבְרָא, וּמְלֶאכְיָא דְתַלְיִין בְּעֵשִׂיָה, כְּגוֹן וִידֵי אָדָם (יִחְזַקָּאל א ד), וּמְלֶאכְיָא
דְאַתְקְרִיאוּ אוֹתוֹת, דְתַלְיִין בְּצַדִיק (דף קלב ע"א) דְאַתְמַר בְּהוֹן (ירמיה י
ב) וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תִּחַתּוֹ, וּמְלֶאכְיָא דְתַלְיִין בְּרַגְלֵין, דְאַתְמַר
בְּהוֹן (יִחְזַקָּאל א יד) וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב, וְנִעְנוּעָא דְכְלָהוּ יְהו"ה, וְצְרִיף לְמַנְדַּע
נְקוּדָה דִלִּיָה, בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר נְקוּדָה דְאַתְחַיֵּיב לְמְלֶאכְיָא דְאִיהוּ (אוּר) מֵיָם,
וּלְמְלֶאכְיָא דְאִיהוּ אֵשׁ, וּלְמְלֶאכְיָא דְאִיהוּ רוּחַ, דְכָל נְקוּדֵין אִינוּן אֲשָׁא
וְרוּחָא וּמִיָּא, מְלָכוֹת עֶפְר מְאֵנָא דְכְלָהוּ עֲלֵאִין דְתַלְיִין מְסַפִּירָן, וְלִתְתָא
הַכִּי אִית מְלֶאכְיָא דְתַלְיִין מְכַסָּא וּמְלֶאכְיָא וְאוּפָן, דְמִתְמָן נִשְׁמָה וְרוּחָא
וְנִפְשָׁא, גּוּפָא מְאֵנָא דְכְלָהוּ, מִיכָא"ל אִיהוּ מִיָּא, וְאִיהוּ מְמוּנָה עַל יִמָּא,
וּבְגִין דָּא כַּד אַעֲבַר מִשָּׂה לְיִשְׂרָאֵל בְּיָמָא, בִּיה שִׁבַּח לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוֹת טו יא) מִי כִּימוֹף בְּאֵלִים יְהו"ה, גְּבַרְיָא"ל מְמוּנָה
עַל אֲשָׁא, אוּרִיא"ל עַל רוּחָא, רְפָא"ל עַל עֶפְרָא, מְאַלִין תַּלְיִין כְּמָה רַבִּי
רַבּוּן דְמְלֶאכְיָא דְתַלְיִין מְבַיְהוּ.

בְּרִי, אַגְרָא דְאַלִין פְּקוּדֵין דְתַלְיִין בְּאַלִין אַבְרִים, הוּא דְמָאן דְמִיחַד
לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, בְּשִׁכְיַנְתִּיהָ בְּהַאי עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא
מְזוּוג לִיה בְּבֵת זוּגִיָה לְהוּא עֲלֵמָא, וּמָאן דְקָרִיב לִיה לְשִׁכְיַנְתִּיהָ קָרְבָּנָא,
קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא מְקָרֵב לִיה בְּבֵת זוּגִיָה, וּמָאן דְעֵבִיד לִיה בִּי מְקַדְשָׁא,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (שִׁם כה ח) וַעֲשׂוּ לִי מְקַדְשׁ, קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא עֵבִיד לִיה
בְּהוּא עֲלֵמָא בֵּית לְדִיָּרָא (לִיה) תְּמָן דְאִיהוּ קִדְשׁ קִדְשִׁין, וּמָאן דְעֵבִיד
לִיה סְפָה, קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא מְסַכֵּף עֲלִיהָ בְּהוּא עֲלֵמָא, וְאַגִּין עֲלִיהָ
מְכָל מְלֶאכְיָא חֲבֵלָה כַּד נִפְיָק מְהַאי עֲלֵמָא וְאֲזִיל לְהוּא עֲלֵמָא.

וְכָרְ מָאן דְמְבַרֵךְ לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, וּמְקַדְשׁ לִיה בְּצִלוֹתִיהָ בְּהַאי עֲלֵמָא,
קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא מְבַרֵךְ לִיה בְּהוּא עֲלֵמָא, וּמְקַדְשׁ לִיה, וְלִית

קדושה פחות מעשרה, אוף הכי עביד ליה קודשא בריה הוא עשרה חופות בגן עדן, דקדושין דקודשא בריה הוא עם שכינתיה, אינון קדוש קדוש קדוש, ושבע ברקאן דיליה אינון בקריאת שמע, בשחר שפתים לפניה ואחת לאחריה, ובערב שפתים לפניה ושפתים לאחריה, הא שבע, ויחוד דיליה שמע ישראל, והכי קודשא בריה הוא מברך ליה ולכלה דיליה, ומקדש ליה עמה בקדושה, ומייחד תרווייהו, וכלא מדה פנגד מדה.

סוף בכל מה דאשתדל בר נש בפקודוי דקודשא בריה הוא, בגיניה ובגין שכינתיה, הכי אשתדל קודשא בריה הוא בגין בר נש ובת זוגיה בההוא עלמא, זפאה חולקיה מאן דישתדל למעבד רעותיה, דלית פומא יכיל למימר אגרא דיליה בההוא עלמא דאיהי לדרי דרין, בר נש עביד לקודשא בריה הוא רעותיה דאיהו לפום שעפא בהאי עלמא, ובגי ליה בגינא ביה, קודשא בריה הוא בגי ליה לבר נש בעלמא דיליה בגינא לדרי דרין, זפאה מאן דשריא ליה בכל אבר ואבר דיליה למעבד ליה אתר לשריא תמן, ולאמלכא ליה בכל אבר ואבר, דלא יהא ביה אבר פנוי מניה, דאם חסר אבר חד דלא שריא עליה קודשא בריה הוא, בגין ההוא אבר אתחזר לעלמא בגלגולא, עד דאשתלים באברין דיליה, למיהוי פלהו שלמין בדיוקנא דקודשא בריה הוא, דאם חסר חד לאו איהו בצלמו דקודשא בריה הוא.

פומא עקימא לא שריא ביה קודשא בריה הוא דאיהו מום, כל שפן אם דבורא דיליה עקים, עליה אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון, פומא ולבא אינון לקבל אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, קלא ודבור דנפיק מתרווייהו איהו ו"ה, צריך לאפקא ליה בדחילו ורחימו די"ה, ואם לאו, לא שריא תמן יהו"ה.

שפון אריכין מסטרא דאנשי חיל, רחבין מסטרא דיראי אלהי"ם, שפון בינוניים מסטרא דאנשי אמת, זעירן בעגולא מסטרא דשונאי בצע, פמה קלין ודבורין נפקין מפומא מיד דנפקין מפומוי פמה מלאכים דאתקריאו עופין נטלין מלולין הפומא. חמש תקונין אינון בפומא, דאתמר בספר יצירה, אחה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת זסשר"ץ, ובהון (דברים כד) אבנים (דף קלב ע"ב) שלמות תבנה לקודשא בריה הוא בכמה צלותין ופולחנין, ועלייהו אמר יעקב וישכב במקום ההוא (בראשית כח א). וישכב וי"ש כ"ב אתון במקום ההוא, ו"ש (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש, כ"ב בך יברך ישראל (בראשית מח כ), בך בטחו אבותינו (תהלים כב ה), כי בך

אָרויץ גָּדוּד (שם יח ל), וּבֶךְ בַּחַר יְהוּ"ה (דברים ז ו), אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ (שמות לב יג), נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ (שיר א ד), בְּהוֹן בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוּ"ה מִמְקוֹמוֹ (יחזקאל ג יב).

דִּיקָנָא, בְּסֵפֶר בֶּן סִירָא, קָלִיל דְּקֵן קוֹרֵטְמֵן, עֵב דְּקֵן אִיהוּ בְּרַבּוּיָא דְּלִיחָא בְּלַחוּתָא דִּילִיָּה, וּבְגִין דָּא אִיהוּ פְּתִיא שְׁטִיא, (אמר רבי שמעון) מָאן דְּלִית לֵיהּ דִּיקָנָא בְּאַנְפוּי וּבְפוּמוּי אֶלָּא זְעִיר, הוּא פְּקִחָא (פְּקִיעָא), דְּמָרָה יְרוּקָא אִיהי אֲתַגְּפֶרֶת עֲלֵיהּ, וְלִית בֵּיהּ לַחוּתָא כָּלֵל, דִּיקָנָא בִּינוּנִית דָּא אִיהוּ אִישׁ תָּם, דְּעִתִּיהּ שְׁלִים, מָאן דְּלִית לֵיהּ דִּיקָנָא בְּאַנְפוּי כָּלֵל, מָרָה קְרִירָא וַיִּבְשָׁתָא אֲתַגְּפֶרֶת עֲלוּי, לִית בֵּיהּ לַחוּת וְחֲמִימוֹת כָּלֵל, מְאָרִי דְּעַצִּיבוּ אִיהוּ, עוֹבְדוּי פְּאַתָּתָא.

הָא חֲזִי אִית בְּנֵי נֶשָׂא דְּמַמְלָלָן בְּנַעֲנוּעָא דְּעֵינִין, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דִּידִין, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּרִישָׁא, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּגוּפָא, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּרַגְלִין, דָּא אִיהוּ דְּבְכָל אֲתֵר דְּנִשְׁמָתִיהּ בֵּיהּ, תַּמָּן עָבִיד נַעֲנוּעָא יִתִּיר בְּהָהוּא אֲתֵר.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְכִי נִשְׁמָתָא לָא אִיהי בְּאַתֵּר יְדִיעָא בְּלָבָא, וְאַתְּפִשְׁטוּתָהּ בְּכָל אַבְרִין דְּלָבָא, אָמַר לֵיהּ בְּרִי, וְהָא כְּתִיב בְּהָ (רות ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּפּוּם עוֹבְדוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נִפְיָא לָהּ מֵאַתְרָהָא, וְנַחֲתִית לָהּ לְבַר מֵאַתְרָהָא, כְּפּוּם דְּשִׁכְנַתָּא דְּאַתְמַר בְּהָ (ישעיה ג א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וַתִּיּוֹבְתָא שְׁלִימָתָא, מָאן דְּאַתִּיב לָהּ לְאַתְרָהָא זְהוּת בְּקַדְמִיתָא, דְּבִזְמַנָּא דְּנִשְׁמָתָא אִיהי בְּלָבָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוֹנִיתָא, כַּד נִפְקַת מִלָּבָא לָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוֹנִיתָא, כְּפּוּם חוּבוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נַחֲתִית לָהּ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמֵאֲבָר לְאֲבָר, עַד דְּנַחֲתִית לָהּ לְרַגְלוּי, וְכְפּוּם זְכוּוֹן דִּילִיָּה הָכִי סְלִיקַת, עַד דְּסְלִיקַת לְאַתְרָהּ, וּבְגִין דָּא בְּכָל אֲתֵר דְּנַחֲתַת, תַּמָּן עָבַדַת תְּנוּעָה יִתְרָה בְּהָהוּא אֲבָר יִתִּיר מֵאַחֲרָנִין.

שְׂרַטְוִטִין דִּידִין אֲשַׁפְחַנָּא דְּאִינוּן כְּעַנְפִין דְּאִילָנָא, מְנַהוֹן אֲרִיכִין, מְנַהוֹן קְצָרִין, מְנַהוֹן מְשֻׁלְבִין, מְנַהוֹן בְּעַגּוּלָא זְעִירִין.

אֲשַׁפְחַנָּא בְּרָזָא דְּמִתְנִיתָא, דְּטוּרִין רַמְאִין עֲמִיקִין, גּוֹ סוּסְפִיתָא, קוֹנְטְרָא, קְטָרָא דְּקְטָרִין, תַּמָּן הָוָה חַד אוֹכְמָא בְּלָא רַגְלִין, מְפַכְכְּףּ הַפּוּכִין, גּוּף טְרִיף, כַּד הָוָה יְתִיב אָזִיל, כַּד הָוָה אָזִיל יְתִיב, כַּד הָוָה אָזִיל מִהַפְּךְ טוּרִין, כַּד הָוָה יְתִיב מְעַקֵּר טְנָרִין, מָאן דְּאַעֲרַע בֵּיהּ טְרִיף לִיָּה וְקָטִיל לִיָּה, וְלָא אַהֲנִי, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַסְתַּמַּר מַנְיָה.

כֵּךְ דִּיוֹקְנִין דְּבְנֵי עֲלָמָא בֵּיהּ רְשִׁימִין, כֵּךְ צִיּוּרִין בֵּיהּ מְצוּיָרִין, כֵּךְ גְּוּוּנִין בֵּיהּ מְרַקְמֵן, דְּסְטָרִין אַחֲרָנִין כְּמָה עַנְפִין תְּלִיין מַנְיָה, דְּשְׂרַבִּיטִין

דנורא מלהטא דזריק, כמה גלגלין סחרין ליה, כלהו מליין עיינין דגומריין
דנורא מלהטיין, מנהון מזדעזעאן חיליין ומשריין, לית בהון רחמנותא
כלל, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

ביה רשומין דיוקנין דחיוון בישין, דאינון מזל אריה, מזל שור מועד,
מזל נשר, מזל אדם, כל נוני ימא מסאבין ביה מצויירין, ועופין
וחיוון דסטרא דמסאבו ביה רשימין ומצויירין, דכלהו מועדין לקלקל,
כמה שרביטין ונצוצין אזוריקו מניה על בני נשא, ואינון נשמתין
דחייבין, דקא מרפיבין על בני נשא, מנהון דכורין מנהון נוקבין, לזמנין
מרפיבין נוקבין על דכורין, לזמנין דכורין על נוקבין, פד אזוריקו לא
אזוריקו לאתר ידיעא, אלא כל חד באתר דלא (דף קלג ע"א) מיניה. ווי לון
לאינון טיפין, דאינון נצוצין ושרביטין אערעו בינייהו, אלין שטיין דלא
מסתמין גרמייהו בזווגא דלהון, מרפיבין לון בהון, ואתעביד אילנא
דעץ הדעת טוב ורע.

נוקבא אית ליה דאתקריאת להט החרב המתהפכת, דכל גלגולין
דנשמתין ביה מתהפכין, לזמנין מטה לנחש, לזמנין נחש למטה,
והכי מתהפכא דכורא לנוקבא, נוקבא לדכורא, ואלין דהפכין לשלחנם
גרמין הפוכין אלין. הפכפך דכלהו להט החרב המתהפכת מרע לטוב
ומטב לביש, והכא רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, ודא איהו גולל
אור מפני חשך וחשך מפני אור, מאן דאליים גבר, פד אליים נוקבא על
דכורא בגלגולא דיליה לית ליה דיקנא, עקר הוא, עובדוי כבעירא,
תועבה איהו.

והכי אינון מתהפכין דרגין מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, כגוונא דסטרא
דדכיו הכי מתהפכין מסטרא דמסאבו, אם אליים גבר, והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל (בראשית טז ב), ואם אלימא נוקבא יד כל בו, אית שלטנותא
לביש ואית שלטנותא לטב, אית שלטנותא דשליט (סליק) דא על דא,
ואית שלטנותא דניאופין, פד שליט זונה עליה, כלהו בעירן אתיין עליה,
כמה דאשפחנא פנבוכדנאצר, דאתמר ביה (דניאל ד כב) ומפני אנשא טריד
ועשפא כתורין ליה יטעמון עד דשבעה עדנין יחלפון עלוהי, דאינון
שבעה פכבי דיליה, יתחלפון עלוהי מדכורין לנוקבין, ובגין דא פד
גלגולא דנוקבא קא רכיבת עליה, עובדוי איהו פאתתא, פד מליל מליל
פפתיחו דידין, וקליה ודבוריה וכל עובדוי פאתתא, תועבה איהו, ובגין
דא מברכין ישראל עמא קדישא, ברוך אתה יהו"ה אלהינו מלך העולם
שלא עשני אשה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרביבין לה בכלבא, ובגין דא אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת בכלב, אמר ליה ברי אין, בההוא ערל נחש הקדמוני דפתי לתוה ולבני נשא, דא איהו כלב, ודא יצר הרע דאתא בההוא עלמא מורכב עליה לקבלא עונשיה.

ואית נשמתינ אחרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חיון, דאתקריאו מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה, מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, פמה דאשפחנא בתרין עשר שבטין דאתמתילו לחיוון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור שורו, יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרף, בנימין זאב יטרף, וברי כל דא רזא דגלגולא דיצר הרע, אית למאן דאיהו דמיא לאריה, ואית למאן דאיהו דמיא לחווא, ואית למאן דאיהו דמיא פחמור, לכל בריין אשתני פפום עובדיהון, וכפום שעתא דאתעבידו בה.

ועם כל דא זפאה נשמתא שליט עליה ורכיב עליה, פבר נש דרכיב על סוסיא או על חמריה, ווי ליה למאן דחווא שליט עליה, האי אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי צדיק גמור, ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתך, אדם בליעל איש און, ולאמים תחת נפשך (שם), דכד בר נש איהו שליט על יצריה, הכי איהו שליט על כל שנאוי, ואם יצריה שליט עליה שנאוי שלטין עליה.

וברי אשפחנא במתניתין, ברזא דשרטוטין וציורין וגוונין, בסתרא דרזין טמירא דטמירין, דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים רכיב באריה, סטא לימינא, ועביד שרטוטין, דאינון אורחין ושבילין דימא דאורייתא, דעלייהו אתמר (שם מג טז) הנותן בים דרף ובמים עזה נתיבה, אדם דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא, ונטיל אשא בפמייה (דף קלג ע"ב) וצייר ציורין, אדם דעשיה רכיב בנשר ונטיל רוחא בפומוי וסטא למזרח באנפוי, ועבד גוונין בעיינין באנפין. אמר ליה מאן אדם דבריאה ויצירה ועשיה הכא, אמר ליה ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם אין, ומותר האדם מן הבהמה אין (קהלת ג יט), ואיהו אדם דבריאה, דבהאי פרא עלת העלות כל בריין, אדם דיצירה חכמה, עליה אתמר (איוב כח כ) והחכמה מאין תמצא, דאיהו י' מאין, דביה צייר כל ציורין דעלמא, ביה צייר עיינין וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין דאודנין ופומא, כל נקודין וציורין דאינון עזקא לאת י', ואיהי בהון פאכנא בריש עזקא, אדם דעשיה דא

ו' מאין, בינה, איהי אם כל חי, מעשה בראשית, בה אתעבידו כל עובדין דעובדא דבראשית, וגוונין.

אריה דביה עביד שרטוטין, דא חסד ימינא, שור דביה צייר ציורין, דא גבורה, נשר באמצעיתא, דבה אשתמודעו כל גוונין, ודא תפארת, שפירו דכלא, דכל גוונין נהרין ביה, ונצח הוד יסוד אינון לקבל תלת אבהן.

כל שרטוטין וציורין ועובדין, אינון אתחזיין בשכינתא תתאה, דאיהי דמות אדם, ועלה אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, כלא אתחזי בה לתתאה, ולית בר נש יכיל למנדע ולאסתפללא בשרטוטין וציורין וגוונין דלעילא אלא בה, ובגינה אתמר (שמות לג כג) וראית את אהורי, אבל לעילא מינה ופני לא יראו (שם), דלית בריה דיקילא לאסתפללא תמן, בתקיפו דצחצוחים, ונהורא דגוונין, דעלייהו אתמר (שם כ) כי לא יראני האדם וחי, וכי באנפוי דמשה לא הווי יכלין לאסתפללא, כל שכן בעמודא דאמצעיתא, דאיהו כליל כל שרטוטין וציורין וגוונין, וביה נהרין פלהו, ואיהו כליל בכלהו (כלל דכלהו).

ובגין דא אתקרי ש, כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהן, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי פ"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גוונין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר אחרא, דאיהי פגוונא דאספקלריאה, דאשתמודע בה פרוצופין דאנפין. שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי, פד אינון פתיחן למעבד טיבו, כשושנה דאיהי פתיחא לקבלא, ולארקא ריחא טבא.

ואית עובדין טבין דאינון איפא לאילנא, פגון צדקה, וכמה פקודין דתליין בידין למעבד בהון טיבו, ודין דלא אתחזיין בהון שרטוטין, לאו איהו דיוקנא מאילנא דחיי, ואית שרטוטין בארז מישר מסטרא דיצרא טבא, ואחרנין מסטרא דיצרא בישא, דאלין פתיחין לטיבו, ואלין פתיחין לביש, ואית דמורכבין אלין באלין, אילנא דטוב עם רע, ורע עם טוב, אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב וזמנין עבדין ביש, ודין דעבדין טיבו כל יומוי, אלין אינון מאילנא דחיי, ואלין דעבדין טוב ורע, אלין אינון מאילנא דטוב ורע, ודין דכל יומוי עבדין בהון עובדין בישין, דא איהו מאילנא דאתמר ביה (ישעיה ה ב) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים, ואית אילנא דלא עביד פירין, ואיהו עקר, אלין אינון דלית בהון עובדין טבין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא

הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר, וּבְגִין דָּא עֵקְרָא דְשִׁרְטוּטִין וְצִיּוּרִין וְגוֹוְנִין אִיהוּ
עוֹבְדָא.

בת עין איהי אספקלריאה, אף על גב דאיהי אוכמא, בה אתחזיין כל
פרצופין וגוונין דאנפוי דבר נש, כד סתים בר נש עינא איהו מחשבה
סתמא, א קמ"ץ איהו, קמ"ץ סתים, עינא איהו י' בעגולא דיליה, ו'
באורכא דיליה, כד אתפתח אתפתח בה' תתאה, כד נהיר נהיר בה' עלאה,
בההוא זמנא דאתפתח בה' עלאה אתמר (דף קלד ע"א) בעינא (יחזקאל א א) נפתחו
השמים ואראה מראות אלהי"ם, דאינון חמש אור דעובדא דבראשית,
דכלילן בה' עלאה, חמש אור דנהרין בחמש גוונין, שבתא"י פתיא
אוכמא, כל גוונין אתחשכאן ביה, איהו גוון גחון דחויא, דאתמר ביה
(בראשית ג יד) על גחונה תלך ועפר תאכל כל ימי חייה, עפר איהו קר ויבש,
הכי טחול קר ויבש, ובגין דא ועפר תאכל כל ימי חייה.

הא חזי לאו למגנא אמרו קדמאין, אין הרוכב טפלה לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב, דסוס איהו נוקבא, לרוכב דאיהו אדם, אם זכה אתמר
ביה (שם ב יח) אעשה לו עזר, ואם לאו כנגדו יצר הרע, עליה אתמר (קהלת
ד כו) ומוצא אני מר ממות את האשה, ודא טחול שבתא"י, עזר דא שכינתא,
עלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא
הוּוּ אַמְרֵי מְאֲרֵי מִתְנִיתִין, מְצָא אוּ מוֹצָא.

לזמנין תשפח סוסיא דאתגאה ואפיל לרוכבו תחותיה, דא אתתא בישא,
לזמנין תשפח אדם רכיב על סוסיא, לזמנין איש, לזמנין עבד,
כגוונא דא תשפח לזמנין דאית גוף דאיהו סוס שפיר בכל תקונוי, ועביד
עובדין בישין, בגין דאית ליה ההוא נפש דרכיב עליה, דאיהו אדם רע
עבד או ממזר, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לא המדרש עקר אלא
המעשה הוא העקר, ולזמנין תשפח סוסיא בישא דאיהו גופא, דאית
ליה דיוקנא בישא, ומאן דרכיב עליה איהו טב, וסטי ליה למעבד עובדין
טבין, ודא איהו מטה כלפי חסד, ומאן דאית ליה דיוקנא שפירא ועובדין
טבין, דא צדיק וטוב לו.

והכי איהו מאן דאיהו צדיק ובת זוגיה צדקת, מאן דאיהו דיוקניה בישא
ואיהו שפיר בעובדוי, דא צדיק ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו
צדיק ובת זוגיה בישא, ומאן דאיהו דיוקנא בישא ועובדוי בישין, דא
איהו רשע ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו רע ואתתיה רעה, הכא
אשתמודעין תלת גלגולין, רשע וטוב לו מאן דעובדוי בישין ודיוקניה
שפירא, ואתתיה צדקת שפירתא בעובדאה.

דגלגולא גרים דא למהוי פר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו, דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה, דגלגולא מחייב ליה, אמר רבי אלעזר, אפא, אם פן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא, אמר ליה ברי, יעביד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרוך לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר אחרא (איוב לג כט), והן כל אלה יפעל א"ל פפעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכנינתא הכא, וכלהו חברייא עמה נטרין לך הכא, טול רשו מקודשא בריך הוא לנחתא הכא ליקרא דמלפא קדישא, אנת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמך, לתקנא שעור קומה דקודשא בריך הוא פדקא יאות ליה, אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריך הוא על כלהו.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמא יהא רעוא דילך דאימא מלין בארז מישור פדקא יאות, כלהו במדה במשקל בשעור קומה דשכינתך. פתח ואמר, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושדך לאשכלות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק פתמר יפרח, פפת תמרים, קומתך ודאי דמאי לולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא לומגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשדרה דגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית בחושבן, וחמש ענפין מתפשטין מניה, ואיהו גופא (דף קלד ע"ב) דאילנא באמצעיתא, וחמש ענפין אינון תרין מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא, ועלייהו אתמר (ויקרא כג ז) וענף עץ עבות וערבי נחל, ענף לשמאלא, עבות לימינא, עץ באמצעיתא, ערבי נחל תרין, עבות תלת, וכלהו חמש, ואינון לקבל תרין שוקין וברית, ותרין דרועין, אתרוג לב באמצעיתא, עקרא דאילנא וענפוי, ואיהו איבא דאילנא, וביה איהו עץ פרי עושה פרי למינו.

צואר על כלהו אימא עלאה, מוחא אפא, וביה נביעו דאילנא, דמקורא דיליה אתקרי אין סוף, עלין דאילנא אינון קווצותיו, עלייהו אתמר (שיר ז י) ראשך עליך כפרמל, כלהו ירוקין, דהכי צריכא שערא דאתתא דאיהי בריתא דמלפא למהוי ירוק כשבעה מיני דהבא, ואתרוג איהי ירוקא, ואסתר מתמן הות ירקרוקת.

שעורא דרצועין דתפלין אינון עד לבא, והכי שיערו לון מארי מתניתין, והכי שעורא דשערא דברתא דמלפא עד לבא, וכל ענפא וענפא

דאילנא דילה, דאינון קני מנורה, פלהו צריכין במדה ובמשקל ובמדה
חדא, דלא יהא דרועא חדא אריף מחבריה, ולא שוקא חדא אריף
מחבריה, אלא כלהו במדה במשקל דא בדא, והכי עיינין דיליה שקילין
דא לדא, והכי אודנין, והכי נוקבא דחוטמא דילה, והכי אנפין דילה,
והכי שפון דילה, דלא יהא חד אריף וחד קציר, אלא פלהו בשקולא
חדא.

מבועא דמיא הכי צריף לאשקאה ולדפאה לכל גופא, וכלא אצטריף
במדה ובמשקל פמבועא דמיא, ולכל אבר ואבר דאיהו ענפא
דאילנא, במדה ובמשקל, וסימנא (ישעיה מ מ) מי מדד בשעלו מים, ושמים
בזרת תפן (איוב כח כה), ומים תפן במדה, מי ודאי, מדה דנביעו פגוונא דא
ם, מם בריבועא, נקודה בעגולא, (מרובעת) ברבועא.

ורזא דמקוה ארבעים סאה פגוונא דא תשע נקודין לכל סטר,
ובנקודה דמלגאו בה אשתלימו לעשר פל תשעה, עד דאתעבידו
ארבעין, ואלין אינון ארבעים סאה, ואינון ם' עלאה, מ' תתאה, דא
ברבועא ודא בעגולא, י' נביעו דתרויהו, ורזא דא מים חיים.

ואית ענפין עלאין, וענפין בינוניים, וענפין תתאין, וכלהו במדה
במשקל, עלאין במשקל דא בדא, בינוניים במשקל דא בדא, תתאין
במשקל דא בדא, עלאין אינון אבהן, בינוניים ממנן, ותתאין שליחן
דלהון, וכלהו אית לון שמהן ידיעאן, לאשתמודעאן שליחאן וראשין
וממנן דתחותיהו, וכל חד אית ליה נקודה, וביה אשתמודע פל ענפא
וענפא דאיהו אבר דגופא.

ראשין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך, נקודה דלהון יהוה מלך
יהוה מלך יהוה ימלך, והכי אינון לתתא בתרין שוקין ואמה,
ובגין דא כפל לון תרין זמנין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך,
לעולם ועד שכינתא, ונקודה דילה יהו"ה, ודא רזא (תהלים צא יא) פ"י ב"י
חש"ק ואפליטהו, דראשי ראשין (תיבין) דאינון פתר עלאה חכמה
בינה, (זכריה יד ט) והי"ה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהו"ה אחד
ושמו אחד, והיה יהו"ה אבא ואמא, יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד פתר
עלאה.

ידין אינון משמשין דגופא, רגלין שליחן דגופא, ועלייהו אתמר (תהלים
קד ד) עושה מלאכיו רוחות, משרתיו אש לוחט, ומשמשין דגופא
תרין דרועין, אינון ע"ב ענפין דויסע ויבא ויט, אלין אינון ענפי דאילנא,

שָׁרְשָׁא דְאִילָנָא אִינוּן שְׁלִיחָן, וְאִינוּן שְׁבַעֲיָן וּתְרִין ע"ב עֲלָאִין לְקַבֵּל
שְׁבַעֲיָן וּתְרִין תִּיבִין, דְאִינוּן מִן וְהִיא (דף קלה ע"א) אִם שָׁמַעַ עַד וְשִׁמְתָם,
וְשְׁבַעִים וּתְרִין אַחֲרָנִין אִינוּן דְּפָרְשַׁת צִיצִית, רִישָׁא דְאִילָנָא, מְשַׁמְשִׁין
דִּילִיָּה דְאִינוּן שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים, אִינוּן מ"ב תִּיבִין מִן וְאֶהְבַּת עַד וְהִיא,
גּוֹפָא (ג"א גופא) דְאִילָנָא מִמְּנָן וְשְׁלִיחָאן דִּילִיָּה, חֲמִשִּׁין תִּיבִין דְאִינוּן מִן
וְשִׁמְתָם אֶת עַד וַיֹּאמֶר.

שְׁבַעֲיָה שְׁמָהּ דְרִישָׁא דְסֻלְקִין לַמ"ב, אִינוּן אֲבָגְיָתָן וְכוּ', רְקִיעָא קַדְמָאָה
אֲבָגִית"ץ, וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה יְהוָה, דְנִפְקִין מֵאֲלִין רִאשֵׁי תִיבִין
בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת, וְאִית תַּמָּן תַּמְנִיָּא מְבוּעִין, דְנִפְקִין מִצְנוּרָא
חַדָּא, דְאִיהוּ רְקִיעַ, וְאִינוּן תַּמְנִיָּא נְצוּצִין, וְרְקִיעַ תַּנְיִינָא קְרַע שְׁטָן, וְנִקּוּדָה
דְלֵהוּן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ וְדָא יְהו"ה, תְּלִיתָאָה נְגַדִיכֶשׁ נִקּוּדָה
דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהו"ה, רְבִיעָאָה בְּט"ךְ צֵת"ג,
נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת, וְדָא יְהו"ה, חֲמִשָּׁאָה חֵק"ב
טַנ"ע, וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהו"ה, שְׁתִּיתָאָה
נְגַל פְּזֵק, נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ, וְדָא נִקּוּדָה יְהוָה,
שְׁק"ו צִי"ת, דָּא נִקּוּדָה שְׁבִיעָאָה פְּלִיל בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
הִנֵּה נֹתַתִּי, וְדָא יְהו"ה.

תָּא חֲזִי אִית שְׁמָהּ דְאֹרִייתָא דְנִפְקִין מֵרִישֵׁי תִיבִין דְכָל פְּסוּקָא וּפְסוּקָא
דְאֹרִייתָא, וְאִית שְׁמָהּ דְנִפְקִין מִסּוּף תִּיבִין, וְאִית דְנִפְקִין
מֵאֲמָצְעִיתָא, וְרָזָא דְמִלָּה (ג"א דְבִלָּא) (ישעיה מד ו) אָנִי רֵאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֵי אִין אֱלֹהִים, וְאִית שְׁמָהּ דְנִפְקִין מִתְרִין אֲתוּוֹן כָּל חַד וְחַד,
וְאִית מִתְלַת תְּלַת, וְאִית מְאַרְבַּע, וְאִית מְחֻמֵּשׁ, עַד עֶשְׂרָה, אִינוּן מְעַשֵּׂר
סְפִירָאן תְּלִיין, מִתְרִין עֶשֶׂר אִינוּן תְּלִיין מִכְּתָר עֲלָאָה, כְּגוֹן
יּוֹאֲחָזֵצְבִירוֹן, בְּהֵאִי שְׁמָא תַּמָּן אַח, תַּמָּן צִיץ, תַּמָּן אֲבִיר, תַּמָּן יְרוּן,
דָּא שְׁמָא דְתִלְיָא מִכְּתָרָא עֲלָאָה, כָּל שְׁמָא דְאִיהוּ מִתְרִין עֶשֶׂר אֲתוּוֹן,
אִיהוּ בְּרָזָא דְאֶל"ף, דְאִיהוּ פֶּל"א, וְעֲלִיָּה אֲתָמֶר (תהלים קלט יד) אוֹדֶךָ עַל כִּי
נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלְאוֹתֵי מְעַשִּׂיךָ, וּתְרִין עֶשֶׂר שְׁמָהּ אֲנוּן אַחְצַצְבִּיהִירוֹן,
(ס"א יואחזצבירון), (ס"א אהצצבִּיהִירוֹן), (ג"א אהה נצב הִירוֹן), כָּל חַד מִתְרִין עֶשֶׂר
אֲתוּוֹן, וְאִינוּן מִמְּנָן עַל תְּרִין עֶשֶׂר צְנוּרִין, דְנִפְקִין מִמְּקוֹר עֲלָאָה דְלִית
לֵיה סוּף, וְאִינוּן מִסְטָרָא דְאַרְיָה אֲנִפִּין דְאִיהוּ וְא"ו, וְאִינוּן ה"א ה"א,
י"ד אִיהוּ כ' כְּתָר בְּרִישָׁא דָּא' (ג"א דָּא) דְאִיהוּ אַרְיָה אֲנִפִּים, דְאִיהוּ וְא"ו,
א' אִיהוּ אֹרִייתָא, דְאִיהוּ אֲתִיָּהִיבַת בְּתִרִין לֹחֲחִין דְאִינוּן ו' ו', וְאִית כְּתָרָא

דְּזַעִיר אֲנַפִּין דְּאַתְמַר בֵּיה (איוב ל"ב) פֶּתֶר לִי זַעִיר וְאַתְוֹךְ, וְכַמְּה פֶתְרִין אִינוּן,
פֶּתֶר תּוֹרָה וְכַתֵּר פְּהוּנְה וְכַתֵּר מַלְכוּת.

מֵאִי אֵית בֵּין פֶּתֶר לְעֵטְרָת, אֶלְא כְתֵר אִיהוּ מִסְטָרָא דְא', דְּאִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא
דְּאֵת יו"ד, דְּסֻלִּיק כ', וְדֵא א' מִן אַהִי"ה, דְּאִיהוּ פֶתֶר דְּאִרְיָה אֲנַפִּין,
א' מִן אַדְנִי פֶתֶר דְּזַעִיר אֲנַפִּין, י' מִן יְהו"ה אִיהִי עֵטְרָה עַל סֵפֶר תּוֹרָה
דְּאִיהוּ ו', וְאֵית י' לְתַתָּא וְאִיהִי י' מִן אַדְנִי, דְּאִיהִי עֵטְרָה בְּרִישָׁא דְכָל
צְדִיק, לִית סְפִירָה דְלָא אֵית לָהּ עֵטְרָה עַל רִישָׁא וְכַתֵּר, וְעֵטְרָה דְּאִיהִי י'
אִיהִי עֵטְרָה דְּבְרִית מִלָּה, דְּסֻלִּיק לְמֵאָה, עֶשֶׂר זְמַנִּין עֶשֶׂר מֵאָה, וְאִיהִי
עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְכַמְּה עֲלוֹת אִינוּן עַל עֲלוֹת דְּסֻלְקִין עַל כָּל בְּרַכָּאָן
וּפְקוּדִין.

וְכֵרִי סְפִירָן סֻלְקִין כָּל חַד וְחַד לְמֵאָה בְּאֵת י', וּבְאֵת א' סֻלְקִין לְעֵשְׂרֵת
אֶלְפִים, וְאֵית לְעֵילָא מְנִייהו הֵהוּא דְאַתְקֵרִי עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת,
דְּסֻלִּיק עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִית מֵאֵן דְּסֻלִּיק עֲלֵיהּ, וְכַמְּה אַתְוֹן אֵית בְּאִוְרִיתָא
מְעוּטָרִים וּמְכוּתָרִים, וּמֵאֲלִין עֲלָאִין נְחֲתִין בְּרַכָּאָן וּמְבוּעֵין לְכָל סְפִירָה
וּסְפִירָה (דף קל"ה ע"ב) דְּאִינוּן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וְאִינוּן י"א א'
מִן (דברים ו' ד') י' הִנֵּה אֲלֵהֵינוּ י' הִנֵּה אֲחֵד, בְּא' אַתְקֵרִי א"ל עֲלִיוֹן, בְּי'
יְהו"ה, וְכֵן בְּא' אַתְקֵרִי אֵלֵהֵינוּ אַהִי"ה אֵלֵהֵי"ם אַדְנִי וְהֵא אוּקְמוּהָ.
וְעוּד פֶּתֶר עֲלָאָה אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ אוּר קְדָמוֹן אוּר צַח וְאוּר מְצוּחָצַח,
אִיהוּ אוּכְסִים קְדָם עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְכָל חֲזִילִין דְּתַלְיִין מְנִיָּה אַתְמַר בְּהוֹן (שיר
ח' י"א) קוּוּצוֹתֵינוּ תַלְפָּלִים שְׁחוּרוֹת פְּעוּרָב, לִית נְהוּרָא קְיִימָא קְמִי נְהוּרִיָּה,
דְּכֵלְהוּ נְהוּרִין אַתְחַשְׁכָּאן קְמִיָּה.

הָא חֲזִי כַּמְּה עֲלוֹת סְתִימִין, דְּאִינוּן מִתְלַבְּשִׁין וְאִינוּן מוּרְפְּבִין בְּסְפִירָן,
וּסְפִירָן מְרַפְּבָה לְגַבִּיָּהוּ, דְּאִינוּן טְמִירִין מִמְּחַשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְעֲלִיָּהוּ
אַתְמַר (קהלת ח' ח) כִּי גִבְהָ מֵעַל גִּבְהָ שְׁמֵר וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם, נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין
אֲלִין עַל אֲלִין, וְאֲלִין דְּמַקְבְּלִין אִינוּן פְּחֻשׁוּכִין מֵאַחֲרֵנִין דְּעֲלִיָּהוּ דְּמַקְבְּלִין
מְנִיָּהוּ, וְעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, לִית נְהוּרָא קְיִימָא קְמִיָּה, כָּל נְהוּרִין
מְצוּחָצַחִין מִתְחַשְׁכָּאן קְמִיָּה.

וְכֵרִי נְהוּרִין דְּאִינוּן לְעֵילָא מְנִהוּרִין אִינוּן פֶּתְרִין עַל רִישִׁיָּהוּ, וְרִזָּא דְמִלָּה
א"ל"ף ה"א יו"ד ה"א, דְּא רִזָּא דְעֵשְׂרָה פֶתְרִין דְּאִינוּן מוּרְפְּבִין עַל
עֶשֶׂר סְפִירָן, וְדֵא אִיהוּ כִּי גִבְהָ מֵעַל גִּבְהָ שְׁמֵר, וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, אֲלִין עַל אֲלִין, עֶשֶׂר נְהוּרִין בְּעֶשֶׂר, הָדֵא
הוּא דְכְּתִיב (במדבר ז') עֵשְׂרָה עֵשְׂרָה הַפָּךְ בְּשֻׁקֵל הַקֹּדֶשׁ, לְעֵילָא עַל כָּלְהוּ
עֲלֵת הָעֲלוֹת דְּרַכִּיב עַל כָּלְהוּ וְשְׁלִיט עַל כָּלְהוּ, וְכֵלְהוּ שְׁמֵהֵן אִינוּן מְרַפְּבָה

דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מניה, ובגין דא אתקרי עלת על
פל עלאיין.

ושמהן אלין אינון צנורין, ושמהן דעלייהו מבוועין דנחתין לצנורין, וכל
צנורין אינון פאברין דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה
ובתקלא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תפן במדה, והא אוקמוה פל
חד איהו מקבל כפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא דלית
ליה מדה ושעור ומשקל, והא אוקמוה, (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה, במדה בחמש תקונין דה' עלאה, במשקל דא
ו', במשורה דא ה', משפט דכלא דא י', הדא הוא דכתיב (ישעיה ה טז) ויגבה
יהוה צבאו"ת במשפט, דאיהו גבה מעל גבה שמר.

חמש זמנין פגוונא דא אאאא וסימנך (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר
ליה רבי אלעזר, והא הכא שור"ק בנקודה חדא בפתוחי חותם,
והכא בתלת נקודין באתריה, אמר ליה, באתר דאית ו' איהו שור"ק
בנקודה חדא, באתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין באתריה, עלאה
ואמצעיתא ותתאה.

חמש נקודין אינון אלהי"ם, פגוונא דא אאאא, תמניא נצוצין אינון
תמניא יודי"ן דסלקין תמנין, רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא
בקמ"ץ, הא פ"ו כחשבון אלהי"ם, ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי
חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, פלהון פתוחין בה וכלהו
מצויירין בה ומתגלפאן בה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון
גליפין בה, תמניא ניצוצות ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד
צדיק, ואיהי חותם דכלהון, כמה דאת אמר וצאצאיו חתם באות ברית
קדש, והני אינון תשע מתתא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר
על פלהו, ובה נהרין פמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומסטר א דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי
השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת פל
בריין דעלמא, אלהי"ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד
יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם
לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

דבר (דף קלז ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין
אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחננך, ספרא דרבי
פרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרבי פרוספדאי, אנא
וחבריאי, ותקינת לן אמיה דרבי פרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין,

וּאִפְקַת סִפְרָא דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, פִּי הוּוּ קָרְאן בְּסִפְרָא דָּא הֵכִי הוּוּ נַחְתִּין
חִיָּלָא דְמִלְאֲכֵיָא לְסַחְרָא לֹוֹן, כְּבִנֵּי נִשְׂא דְמִתְקַבְּצִין לְחוּפָּה בְּמִזְמוּטֵי
חֶתֶן וְכִלְהָ, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוָה נַחֲתִית בְּכָל מִשְׁרַיִן דִּילֵיהּ, לְמִשְׁמַע
מְלִין מַהֲהוּא סִפְרָא, וְאָבוּי דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוָה נַחֲתִית לֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא עֲמִיהּ, לְמִשְׁמַע מְלִין דְּבִרְיָה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, וְלִילֵיָא דָּא לֵיל דְּשָׁבוּעוֹת
הָוָה, וְהֵכִי הָוָה חֲדֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאֵלִין מְלִין פְּיוּמָא דְּאֲתִיֵּיהִבִת
אוּרִייתָא בְּטוּרָא דְּסִינֵי.

לִילֵיָא חֲדָא אֲזַדְמָן לֹן לְמַהוּי אוֹשְׁפִיזִין בְּבֵית אַמִּיהּ דְּרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי,
וְתַקִּינַת לֹן פְּתוּרָא וּמְנַרְתָּא, וְהָוָה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי אֲתַפְנֵשׁ לְהַהוּא
עֲלֵמָא, אֲמַרַת אַמִּיהּ רַבָּנָן, וְהָא לָא הוּיִתוּן שְׂרִיין לְפְתוּרָא דָּא בְּלֵא
אוּרִייתָא, מְאִי אֲשַׁתְּנִי זְמַנָּא דָּא מִשְׁאָר זְמַנִּין, אַמִּינָא לְחַבְרִיא נִפְתַּח בְּמִילֵי
דְּאוּרִייתָא, דְּלֵא יִיתִי תַקְלָה לְהַאי עֲנִיא עַל יְדֵנָא, דָּאִם יְדַעַת דְּבִרְהּ אִיהוּ
מַת, יִיתִי תַקְלָה עַל יְדֵנָא וְתַמוֹת קָדָם זְמַנָּה, אֲפַתַּח בְּאוּרִייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא נִשְׁמַתָּא, כַּד נִפִּיק מִמְעֵי אַמִּיהּ
אֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית א ב) וְהָאֲרִיךְ הֵיִתָּה תַהוּ וְכַהוּ וְחִשְׁךְ עַל פְּנֵי תַהוּם,
דְּנִפִּיק עֵינֹוי סְתִימִין, אֲפַתַּח עֵינֹוי מִיַּד (שם א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי
אוֹר, בְּתַר דְּאֲתַפְנִישׁ מַהֲאִי עֲלֵמָא נִשְׁמַתִּיהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ (שם א ט) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה, כִּיֹּן
דְּאֲסַתְלַקַת נִשְׁמַתָּא מִנִּיהּ גּוּפָא אֲשַׁתְּאָרַת (דף קלו ע"ב) יַבְשָׁה, אֲמַרַת לֹוֹן,
רַבָּנָן, מְלִין אֵלִין לָאו אֵינֹון אֶלָּא מַהֲהוּא עֲלֵמָא, אֲזַלַת לְהַהוּא שְׂרָגָא
דְּהָוָה לָהּ סִימָנָא בֵּיהּ, דְּכַד רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוָה חֵי הָוָה שְׂרָגָא מִתְנַעֲנַעָא
וְנַהֲרָא בְּכַמְהָ נְהוּרִין מְרַקְמָן, חֲזַתְהּ לְנַהוּרָא דְּאֲתַחֲשַׁכַת, מִיַּד אֲמַרַת, רַבָּנָן
רַבָּנָן, אֲבָדָה קָא אֲתַאֲבִידַת לִי, וְאֵנָא בְּעִינָא לְמִיזַל לְפִשְׁפִּשָׁא בְּגִינָה, אֲמַרוּ
וַדַּאי הָא אֲשַׁתְּמוּדְעַת לָהּ, אֲזַלוּ לְאַרְחִיֵיהוּ, וְאִיהִי נִפְקַת לְפִרְשַׁת אוּרְחִין,
וְאֲשַׁפַּחַת יוֹנָה נּוֹקְבָא, אֲמַרַת לָהּ יוֹנָה יוֹנָה אֲנַת דְּהוֹת שְׁלִיחָא מַהֲיִמָּנָא
לְמַאָרְךָ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שם ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, וְאֲתַמַּר בְּךָ (שם
יא) וַתָּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֹב, תָּבַת לֵיהּ בְּשְׁלִיחוּתָהּ, בְּאוּמָאָה עֲלֹךְ
בְּהֵיא יוֹנָה קְדִישָׁא, דְּתִיזִיל בְּשְׁלִיחוּת דִּילֵי, וְתַדַּע אִי בְּרִי חֵי אוּ מַת,
מִיַּד לְעֵידֵן רַמְשָׁא חֲזָרָה בְּשְׁלִיחוּתָהּ, דְּהֵכִי חֲזָרַת לְנַח לְעֵת עָרֹב, הֲדָא
הוּא דְּכְתִיב וַתִּבֹּא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֹב, וְהוֹת מְמַרְטַת גְּדַפְּהָא, וְחַפְּרַת
כּוּכָא, מִיַּד יְהִבַת קָלָא וְאֲתַפְנִישַׁת לְהַהוּא עֲלֵמָא.

לְבַתַּר דְּהוּוּ אֲזַלִּין בְּאַרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרוּי, שְׁאִילוּ לֵיהּ, אַמֵּי כַּד
נִפִּיק יְנוּקָא מִמְעֵי אַמִּיהּ אִיהוּ עֵינֹוי סְתִימִין, אֲמַר לֹוֹן וַדַּאי דָּא

איהו רְזָא (שם כז א) וּתְכַהֲנָן עֵינָיו מְרֵאוֹת, בְּאֵלֵין מְרֵאוֹת דְּאַחְזִיאוּ לִיהּ בְּמַעֲי אַמְיָה פְּמָה נְהוּרִין, פְּמָה דְחָמָא יְחֻזְקָאֵל בְּמֶרְכְּבָה, לְכָל יְנוּקָא אַחְזִיין לִיהּ כְּפּוּם דְרַגְיָה, אַחְזִיין לִיהּ מְאַתֵר דְאִיהוּ נְשַׁמְתִּיה, דְאִי יִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא וּבְפִקּוּדִין, דִּינְהִיר הֵהוּא אַתֵר דְאַתְנַטִּילת נְשַׁמְתִּיה, בְּכַמָּה נְשַׁמְתִּין.

וְאִין נְחִתִין בְּגִינְיָה פְּמָה מְרַכְבוֹת, וְאוּלְפִין לִיהּ כָּל אוּרִייתָא, וְאִי אִשְׁתַּדַּל בְּה אַדְפִיר לִיהּ כָּל מָה דְהוּוּ אוּלְפִין לִיהּ בְּמַעֲי אַמְיָה, לְבַתֵר אַחְזִיין לִיהּ גִינְהָם, דְאָם עֶבֶר עַל פִּקּוּדֵי אוּרִייתָא מָהוּ עוֹנָשָא דִילִיהּ, פְּמָה דְאַחְזִיאוּ לִיהּ אַגְרִיָה, לְבַתֵר דְנִפְיָק מְמַעֲי אַמְיָה סְתִים (דף קל"ג ע"א) עֵינָיו מְכָל אֵינּוֹן נְהוּרִין, פְּמָה דְאַתְמֵר וּתְכַהֲנָן עֵינָיו מְרֵאוֹת, וְאֵלֵין תַּה"ו וְכַה"ו, הֵדָא הוּא דְכְתִיב וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תְהוּ וְכַהוּ וְחֻשְׁףּ וְכוּ', וְהִכִי אִיהוּ מָאן דְלֹא אִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, עֵינָיו סְתִים מְעֻלְמָא דְאַתִי, בְּתֵר דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, מִיָד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, דְנְהַרִין לִיהּ בְּנְהוּרָא דְהֵהוּא עֻלְמָא, מִיָד דְאַזִּיל לְהֵהוּא עֻלְמָא, מִיָד יָקוּוּ הַמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד, אַתְפְּנִישַׁת נְשַׁמְתָא לְאַתֵר חַד, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (קהלת יב ט) וְהַרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, וְגוֹפָא אִשְׁתַּאֲר יַבְשָׁה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה, לְבַתֵר דְאַתְפְּנִישַׁת נְשַׁמְתִּיה, קוּדְשָא בְרִיךְ הוּא יִימָא לְשַׁכְנִיתָא, תּוּצָא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, מָאן חַיָּה אֵלֵין חַיִּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְנְהַרִין לִיהּ, דְנְחִתִין לִיהּ לְקַבְּלָא לִיהּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים צא יב) עַל כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶה וְכוּ'.

וְעוּד תּוּצָא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְקַבְּלָא לִיהּ, לְמִינָהּ דָּא בַת זוּגִיָה דְאַתְיִיהִיבַת לִיהּ בְּהֵהוּא עֻלְמָא, בְּהֵמָה וּרְמֵשׁ וְחַיִּוֹתוּ אֶרֶץ לְמִינָהּ, פְּמָה חַיִּילִין וּמִשְׁרִיין לִיקְרִיָה, וּלְבַתֵר אִפְיָק לִיהּ אֵילָנִין וְעֻשְׁבִין בְּגִנְתָא דְעַדָן, הֵדָא הוּא דְכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאֶרֶץ וְכוּ', כָּל מָה דְאַתְבְּרִי בְּשִׁית יְמֵי בְרֵאשִׁית כְּלָהוּ מְזוּמָן לִיהּ בְּהֵהוּא עֻלְמָא, בְּגַן עֵדֵן עֻלְמָה וְתַתְּאָה. דְבָר אַחֵר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, דָּא סְפָרָא דְחֲנוּךְ נְעֵר, דְעֵלִיָה אַתְמֵר (בראשית ה כב) וַיִּתְּהֵלֶךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינְנוּ כִּי לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים, וְאַמְאֵי קְאָרִי לִיהּ תּוֹלְדוֹת אָדָם, אֵלָא הֵכָא רְזָא דְגִלְגּוּלָא, תּוֹלְדוֹת אָדָם אַתְקֵרִי, דְמִגְיָה נֶפֶק, וְאִיהוּ הוּוּ תּוֹלְדָה דִילִיָה, וְאַמְאֵי אַתְקֵרִי נְעֵר, אֵלָא הֵכָא רְזָא (איוב לג כה) יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִיו, פְּמָה דְהוּוּ בְּקַדְמִיתָא לְעֵילָא, וּלְבַתֵר נְחִית בְּהֵהוּא דְאַתְמֵר בִּיהּ (בראשית לו ב) וְהוּא נְעֵר אֶת בְּנֵי כְלָהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו, וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְבַתְּם רָעָה, מֵאִי דְבַתְּם רָעָה אֵלָא דְהוּוּ מְגֻזָּעָא (דף קל"ג ע"ב) דְאַלִין דְאַמְרוּ (תהלים ח ה) מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּבָן

אָדָם פִּי תִפְקְדֶנּוּ וְתַחֲסְרֶהוּ מֵעַט מְאֹלֵהִי"ם, דִּיהֶבֶת לִיהַ פֶּל גִּנְזֵי שְׁמִיא, וְכָל מִפְתָּחַן דִּילִיהַ בִּידִיהַ, וְאַשְׁלֻטִיהַ בְּכָל דִּילִיהַ, פְּגוּוֹנָא דְמִלְפָּא דְאָמַר לְיוֹסֵף (בראשית מא מ) רַק הַכֶּסֶף אֶגְדֵּל מִמֶּךָ.

אָמַר לִיהַ וְהָא עֲז"א וְעֲזא"ל הוּוּ אֵלִין, אָמַר לִיהַ וְהָא אַחֲרֵנִין הוּוּ מִתְּפַנְשִׁין עֲמִיהַ, אָמַר לִיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ עַד דְּאֵתִיעֵץ בְּחִילִין דִּילִיהַ לָא הוּוּ עֶבֶד לְאָדָם, דְּאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, אָמַר לִיהַ לְאוֹלְפָּא דְרַךְ אַרְץ לְבַנֵּי נָשָׂא, דְנָטִיל רַבְרָבָא עֲצָה מְדוּזְעִיר מִנִּיהַ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא רְזָא אַחֲרָא אִית הַכָּא, לְמִלְפָּא דְהוּוּ לִיהַ שְׁלִיחָא מְהִימְנָא, וְהוּוּ פְעִי לְמִיחָב לִיהַ אַגְרִיהַ, אָמַר לְחִילִיוֹ אֲנָא בְּעִינָא לְשִׁלְטָאָה הָאִי שְׁלִיחָא דִּילִי עֲלִיכּוּ, בְּגִין דְּהוּוּ מְהִימְנָא, אִי אִית מָאן דְּיַדַּע בִּיהַ מְלָה אַחֲרָא יִימָא, בְּזַמְנָא דְלָא אֲשַׁכַּח מְקַטְרָגָא עֲלִיהַ, אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם.

וְתוּ נַעֲשֶׂה אָדָם, בְּעִינָא אָדָם דִּיעֶבֶד פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, לְעֶבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, וִיחָא לִיהַ אַגְרָא טָבָא, וְשׁוֹלְטָנוּ עֲלִיכּוּ, וְדָא אִיהוּ (ישעיה ס כא) נֶצֶר מְטָעִי מַעֲשֶׂה יְדֵי לְהַתְּפָּאָר, דְּהָא מְלֹאכִי עֲלֵאִי אַף עַל גַּב דְּאִינוּן גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ, לָא עֶבְדֵי גְבוּרָה בְּפוּלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ, דְּאִינוּן פְּלַחִין בְּהַכְרַח, וְלִית לוֹן עֲרוּבָא דְבִשְׂרָא וְיִצְרָא בִישָׂא, וּבְגִין דָּא נַעֲשֶׂה אָדָם, וְיִשְׁלוּט בְּכוּ, הָדָא הוּוּ דְכְּתִיב (בראשית א כו) וַיְרִדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְוַמְר.

וְתוּ נַעֲשֶׂה אָדָם אֲנָא יְהִיב בִּיהַ נְשִׁמְתָּא, דְכְּתִיב בְּצַלְמֵינוּ, וְכְּתִיב (תהלים לט ט) אַף בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְאַתּוּן יִהְבוּ בִיהַ רוּחָא וְנַפְשָׂא, וְאַרְעָא אַרְבַּע יְסוּדִין, וְיִדְמָה לְכֹלָא עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וּמָה דְרַעֲינָא דְלַהוּי שְׁלִיט וּמְמַנָּא עֲלִיכּוּ, אַצְדִּיקוּ דִּינָא דִּילִי, וִיחָא בְרַעוּ דְלִכּוּן, דְּאֲנָא אֲשָׁרִי שְׁמִי עֲלִיהַ, וְחוּתְמָא דִּילִי בִידִיהַ, דְּאִיהוּ חוּתְמַם הַבְּרִית, מְלֹאכִיָּא דְסִטְרָא יְמִינָא בְּרַכוּ לִיהַ, וְאַמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, הָדָא הוּוּ דְכְּתִיב (שם קג כ) בְּרַכוּ יְהו"ה מְלֹאכִיו גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוּ, וְדָא מִטְטְרוּ"ן, לְקַבְּלִיהַ יוֹסֵף לְתַתָּא, וְהוּוּ אַחֲרֵנִין דְּהוּוּ שְׁנֵאִין לִיהַ וְאַמְרוּ (שם ח ה) מָה אֲנוֹשׁ פִּי תִזְפְּרֶנּוּ, וּבְגִין דָּא וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתְּמָם רָעָה, וְיִשְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא יִכְלוּ דְבָרוּ לְשָׁלוֹם, וְלֹא דְאִינוּן אֵלִין עֲז"א וְעֲזא"ל, אֶלָּא אִינוּן אַחֲרֵנִין דְּאֵתְּפַנְשׁוּ (ס"א דֵּאֲתַבְּלִלוּ) עֲמַהוּן.

(אמר המניה זה מצאתי בס"א וטוב לשומו כאן).

דְּבַר אַחַר (בראשית ה א) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם וְכוּ', זֶה תְּרִין עֶשֶׂר אַנְפִּין, דְּאֵתְּמַר בְּהוּן (יחזקאל א ט) וּפְנֵי אֲרֻזָּה אֵל תִּמְנון לְאַרְבַּעַתֶּם, וּפְנֵי שׁוּר וּגְוַמְר, וּפְנֵי נֶשֶׁר וּגְוַמְר, בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִי"ם אָדָם חַיָּה רַבִּיעָאָה,

וצריך לאסתכלא בהון, באנפין בארבע גוונין דנחרין בהון ארבע חיות, דאתמר בהון (דברים ה ד) פנים בפנים דבר יהו"ה עמכם, ובמשה נאמר (שמות לג יא) ודבר יהו"ה אל משה פנים אל פנים, בטר דאתדרו לאחורא, קודשא בריך הוא הדר לון אחורוי, ודא איהו (שם כג) וראית את אחרי ופני לא יראו, ואלין אינון פנים דנראין ופנים דאינון נראין.

אנפין חורין בענה, אינון אנשי חיל, אנפין סומקין בבשת, דאית לון כסופא מן שמיא, אינון יראי אלהים, אנפין ירוקין באורייתא, אינון אנשי אמת, אנפין אוכמין במצוה, דאיהי תפלה דיד, ותפלין במשכא אוכמא, אינון שנאי בצע, אבל אנפין בלא ענה ובלא בשת ובלא תורה ומצוה, אינון תהו ובהו וחשך ורוח, דאתמר בהון (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וכו', דאינון אחורין עלמא לתהו ובהו, אנשי חיל מורעא דאברהם, דביה שכינתא תתאה, יראי אלהים מורעא דיצחק, דביה שכינתא עלאה, דהיא אוצרא לחכמה, אנשי אמת מורעא דיעקב דאתמר ביה (מליכה ז כ) תתן אמת ליעקב, וביה ו' דאיהו תפארת, שנאי בצע מסטרא דדוד דאיהו רגלא רביעאה וביה י', דאתמר ביה בגינה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, האי איהו שמא ההו", ובגוונא אחרא אתפריש לומנין הוה", שכינתא עלאה ותתאה, עמודא דאמצעיתא בינייהו, ובגוונא אחרא יהו"ה מסטרא (דמשה) דמטטרו", גוונין מתהפכין לשית סרי בשכינתא כד איהו צריכא לתתאין, ודא איהו דאמרו מארי מתניתין, דבר נש דצריך לכריות אנפוי משתנין בכרום, דאתהפך לכמה גוונים, ואית הפוכא דגוונים לטב דנחרין בנהורא, ואינון מרקמן מכמה גווניו, וכל האי בגופא, בגוונא (דגינתא) דערן דאתברי בשמא דיהו"ה.

כל גוונין וציריין דאלין גופין, ואינון בגוונא דנובלת אורה דלעילא גלגל חמה, ועלייהו אתמר פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, וכד דיוקנא אית ליה ארבע גוונין, דאית גוונא חוורא סומקא ירוקא אוכמא, נימין אינון כבביא ומלאכיא וממנן דתליין מאנפין כחושבן נימין, וכלהו משמשי לאנפין.

פומא (כמדבר יב יח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, פה איהו ברנא דכרובים, דאתמר בהון (שמות כה כ) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלין שפון כד אתפתחו אתפתחו באדני"י (יהו"ה), כמה דאת אמר (תהלים נא יז) אדני"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ואמרו מארי מתניתין, כל הכורע כורע בכרוד, וכל הזוקף זוקף בשם יהו"ה, כד איהו כורע כרובים סוככים בכנפיהם, ודא איהו סכוד דסוכה, דאיהו כ"ו ה"ס, וסימנא יהו"ה אדני", פרשי כנפים למעלה איהו רמ"ה, כל הזוקף זוקף בשם, בתרין שמחן דאינון אחיה"ה יהו"ה, וסימנא י"א י"א, (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, חכמה ובינה עליהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, יהו"ה אחד עליהו אתמר סככים בכנפיהם על הכפרת ואינון ו"ה.

דבר אחר והיו הכרובים, אינון צורת אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פורשי כנפים למעלה י"ה, סככים בכנפיהם ו"ה, דאינון ארבע גרפין, ועליהו אתמר (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי גשרים, וכרובים תרי שפון, על גס היו עומדים, דא לישנא, וישמע את הקול, קלא דנפיק מגרון, וידבר אליו דבור דפומא, וקלא ודבור תפארת ומלכות, ועשר אמות אנך הקרש, ועליה אתמר (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, דא פומא היכל, ועליה אתמר אדני"י שפתי תפתח.

מלגאו מניה קדש הקדשים ודא לבא, כרובים כנפי ריאה, עליהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפרת הלב, דתמן (משלי כ טז) גר יהו"ה נשמת אדם, ופניהם איש אל אחיו תרין כליון.

בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי, בחד סם חיים, ובחד סם מות דאיהו אש, כהנא רבא דעאל

לקדש הקדשים, אם זכה סם חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הוה נפיק מספרא דשמאלא, והנה קטיל ליה, ומאי גיהו כהנא בגופא, אלא נשמה ורוח ונפש, אינון לקבל פתגים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה.

אם הוה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הוה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם הפות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה ימות בר נש בעניות, ואיהי לספרא שמאלא דלבא, ודא טחול.

בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו נשמה, תרין בנוי נצח והוד, אם יעלון קרבנא בדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה, אש זרה אוקיר לון, דכתיב (ויקרא י א) ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, אינון סליקו לה מאתרהא, ועאלו לה קמי מלכא דלבא, ולא תוה לחו רשו למיעאל לתמן, בה קודשא בריך הוא נטיל דינא בהון.

שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהו"ה, דעליהו אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וכו', וכן עיינין עקימין פטורין מן הראייה, דנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל נהורייהו, ופומא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגינוס איהו דיוקנא דזכר ונקבה, כגוונא דא איהו בר נש דקליה ודבוריה כנוקבא, ומאן דאיהו חציו עבד וחציו בן חורין, חציו עבד דיצר הרע, וחציו בן חורין דיצר הטוב, כל אלין פטורין מן הראייה, בזמנא דנפקין מן גופא, נפשא דאיהי כגוונא דא, לית לה רשו לאסתכלא בשכינתא, ולא תחזייא קדמיה בשעת פטירתה מן גופא.

פומא דאטימא בדבור, אכן דאיהו יצר הרע שליט עליה, ואתקרי טומטום, כגין דא פטור מן הראייה, דנשמתא ורוחא ונפשא כגין דא ייתון בגלגולא, עד דאתחזרן שלמין לאתרייהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוליפנא קל וחומר באחרנין דאינון נשמתא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסחיד עלייהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

ומאן דייתי בגלגולא זמנא קדמאה אם ייתי חוור, אתקנים ביה קרא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלו ילבינו, וכמה יתדע בר נש דאיהו בגלגולא קדמאה, אם הוא קליה (דף קלז ע"א) כשברים או כתרועה, וגופיה ואנפוי חוורין, אם הוא קליה כשברים איהו מזמנא קדמאה, ואם קליה כתרועה איהו מזמנא תננא, ואם גופיה ירוקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה, ואם הדר לגוניה, קליה כתקיעה וגופיה חוור ואנפוי חוורין, דא איהו כגוניה קדמאה, כמו דאוקמוהו ביין דהחמיין דחוור לגוניה קדמאה, כגוונא דא בהפוכא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה כשברים, ואנפוי ירוקין וקליה תרועה, הא אתתמן.

ועוד אשבחנא, בר נש דכל ציורין דיליה בארז מישר, שקילין בתקלא, ולזמנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיוקנין אחרנין, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מכל העם, הך אוקימנא למנדע תקונין אלין, אנשי חיל עיינין, וראי אלהים אודנין, הךא הוא דכתיב (חבקוק ג א) יהו"ה שמעתי שמעך וראתי, אנשי אמת חוטמא, שונאי בצע פומא, אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין, דעיינין אריכין, ואנפין אריכין, ואודנין אריכין, וחוטמא עבה, תמן אתגליא גלגולא דנפשא, ואם עיינין לא בשוה מאחרנין, תמן אתגליא גלגולא דנשמתא, ואם אודנין לא בשוה, תמן אתגליא גלגולא דרוחא, פומא כגין דאיהי כללא דכלא, אם לאו איהי בשוה, הא אתמר ביה (שמות כ ה) פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים, ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנת, אתמר בההיא שעתא (עמוס ב א) ועל ארבעה לא אשיבנו.

וְכָל נִשְׁמָתִין דְּאִתְּוִין תְּלַת זְמַנִּין וְלֹא מִתְתַקְּנִין, אִתְקְרִיאוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עֵרֵב רֵב, אֲבָל צְדִיקָא דְבִבְלָא זְמַנָּא דִּיִּיתוֹן מִתְתַקְּנִין, יִיתוֹן עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁתַּיִן דּוֹר, וְדָא אִיהוּ (קהלת א ד) דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְדָא נִשְׁמָתָא דְאִיהִי מִשָּׁה רַבִּינוּ, כְּלִילָא מִשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּשְׂכִינְתָא עַלְמָה דְאִיהִי נִשְׁמַת חַיִּים כַּד שְׂרִיא בְּמִשָּׁה, אִתְחַשֵּׁב לִיהּ כְּאִלוּ אִתָּא בְּשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּבְגִינְיָה אִתְמַר אִשָּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא בְּכֶרֶם אַחַד.

וְאִינוּן מְרַעִין דְּבְנֵי נִשָּׂא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (דברים כח טו) וְחִלִּים רַעִים, (משלי ג ח) רַפְאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ, כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְצְדִיקָא, אֲבָל כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְרִשְׁוִיעָא, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל אֲמַרַת לְגַבְיִיהוּ (שיר א ו) אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, דְּאִלוּן שְׂרִיין לֹון לְפִתְמָה לְבְנֵי נִשָּׂא, כְּמַה דְּהוּוּ מִפְתִּי לְיִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא בְּשִׁית שְׁעַתִּין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מִשָּׁה, הָא אֻקְמוּהּ בְּשִׁית שְׁעַתִּין עֲבָדוּ יָת עַגְלָא, בֵּין שֵׁשׁ לְשַׁבַּע, אֲפִרְישׁוּ בֵּין עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא לְשַׁבַּע, דְּגוּפָא וּשְׂכִינְתָא, וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְרִישָׁא לֹון מִשַׁבַּע, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יב טו) אַךְ בְּיוֹם הָרֵאוּשׁוֹן, אַךְ חִלַּק בֵּין שִׁית לְשַׁבַּע, בְּגִין דָּא אֲמַרַה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל (שיר א) שִׁשְׁזַפְתָּנִי הַשְּׁמֶשׁ, שֵׁשׁ זַפְתָּנִי הַשְּׁמֶשׁ, דְּאִסְתַּלַּק מְנִי ו' דְּאִיהוּ הַשְּׁמֶשׁ, דְּנִהִיר בְּשִׁית תִּיבִין דְּאִינוּן (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד, וְהָא אִתְמַר. (עד כאן הַהַג'ה מִסְפָּרִים אַחֲרִים).

דְּבַר אַחַר זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זֶה סִפְר - צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים שֶׁהוּא מוֹצִיא תּוֹלְדוֹת, זֶה סִפְר וְדָאִי, וְלֹא אַחַר, וְהֵם תּוֹלְדוֹת אָדָם, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ כְּתַפְאֵרַת אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית. מִי הַבֵּית שְׁלוֹ? זֶה הַשְּׂכִינָה, וְרוּעָה הַנְּאָמֵן אֵתָה הוּא כְּדַמוֹתוֹ, וְלֵךְ כַּח לְהַסְתַּפֵּל בְּדִיוקְנֵי בְנֵי אָדָם, בְּצִיּוּרִים שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ בְּדַמוֹת אֱלֹהִים כִּי בָּרָא אוֹתוֹ, שְׁכַל הַצִּיּוּרִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם רְשׁוּמִים בְּכַפְסָא, וּמְשׁוּם שְׁכַל כְּסָא וּמְרַכְבָּה שְׂאֵתָה זְקוּק, אֵתָה יֵשׁ לֵךְ כַּח לְהַסְתַּפֵּל, בְּגִלְל כֶּף וְאֵתָה תַחְזָה מְכַל הָעָם וְגוֹמַר.

וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ שֵׁת, שׁ שְׁלֹשׁ חַיִּוֹת שֶׁל הַמְּרַכְבָּה, ת הוּא נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, שְׁנַאֲמַר בַּהּ וּדְמוֹת פְּנִיָהֶם פְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיְמָוֵת, מֵאִי וַיְמָוֵת, אֲלֵא כֹל יוֹמִין דִּיהָהּ חַי הָוָה תִּשְׁעַ

דְּבַר אַחַר זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה סִפְר דָּא צְדִיק חַי עַלְמִין, דְּאִיהוּ אֲפִיק תּוֹלְדִין, זֶה סִפְר וְדָאִי וְלֹא אַחְרָא, וְאִינוּן תּוֹלְדוֹת אָדָם, הַהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מד ג) כְּתַפְאֵרַת אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיהּ, דָּא שְׂכִינְתָא, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אֲנַתְּ הוּא כְּדִיוקְנֵיהּ, וְלֵךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּדִיוקְנֵין דְּבְנֵי נִשָּׂא, בְּצִיּוּרִין דִּיהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית ה א) בְּדַמוֹת אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ, דְּכָל צִיּוּרִין דְּבְנֵי נִשָּׂא אִינוּן רְשִׁימִין בְּכַרְסֵיא, וּבְגִין דְּכָל כְּרַסֵּיא וּמְרַכְבָּתָא דְּאֲנַתְּ זְקִיקָא, אֲנַתְּ אִית לֵךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא, בְּגִין כֶּף וְאֵתָה תַחְזָה מְכַל הָעָם וְגוֹמַר.

וַיְחִי (דף קלח ע"ב) אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ שֵׁת (בראשית ה ג), שׁ תְּלַת חַיּוּן דִּמְרַכְבָּתָא, ת אִיהִי (משלי כ כח) נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, דְּאִתְמַר בַּהּ (ייחזקאל א ע) וּדְמוֹת פְּנִיָהֶם פְּנֵי אָדָם, וְדָא אִיהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיְמָוֵת, מֵאִי וַיְמָוֵת, אֲלֵא כֹל יוֹמִין דִּיהָהּ חַי הָוָה תִּשְׁעַ

וימת. מה זה וימת? אלא כל הימים שהיה חי היה תשע מאות ושלשים שנים, ושאר השנים בתוספת היה מת, והשבעים שחסרו מאלה, נתן לדוד משנותיו, משום שהיה עתיד להשלים אותם בו, וכאן סוד הגאלה.

עשרה דורות היו מאדם ועד נח, ויחי למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממצשינו ומעצבון ידינו, ולמה? שבהתחלה היו טורחים בגלגולים, עד שבא נח, שהוא שבת, ובו נחו כלם, ובו התישבו והוציא אותם לעולם.

אמר רבי אלעזר: למה היו הראשונים חיים ימים רבים כמו אדם, שנאמר בו ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כל הדורות עד נח היו חיים שנים רבות, ומאברהם (ומנוח) ואילוף היו מתמעטים בשנים? אמר לו: בני, רבוי שנים וארץ ימים הם מארץ אנפין, ומעוט של ימים ושנים מזעיר אנפין, ומשום זה נאמר באברהם אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה' זעירה. ברוף יהו"ה לעולם אמן ואמן.

תקון שני

זהו תקון כ"ב וכ"ג בראשית ברא אלהים, בראשית ברא"א תי"ש, זה אילו של יצחק. בראשית שם א"ש לעולה של יצחק, וסוד הדבר - (ועל אלו שלשת הגלגולים נאמר מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, וזאת לפנים - זו האם העליונה, העולם הבא. דבר אחר, אצלו צריך חליצה, וזהו שכתוב של נעליך וגומר, ואם לא, אין לו רשות להרויח

מאות ותלתין שנים, ושאר שנים בתוספת הנה מית. ושבועין דחסרו מאלה, יהב לדוד משנוי, בגין דהנה עתיד לאשלמא לון ביה, והכא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוו מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממצשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבבך מיתא הוו טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו פלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעולם.

אמר רבי אלעזר אמאי הוו קדמאין חייין יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן פלהו דרין עד נח הוו חייין שנים סגיאין, ומאברהם (נ"א ומנוח) ואילוף הוו מתמעטין בשנים, אמר ליה ברי, רבוי שנים ואריכו דיומין אינון מארץ אנפין, ומעוטא דיומין ושנים מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה' זעירא. ברוף יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קלט ע"א).

(אמר המניה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, נמרתו אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא

(זהו תקון כ"ב וכ"ג).

בראשית ברא אלהים, בראשית ברא"א תי"ש, דא אילו דיצחק. בראשית

תמן א"ש לעולה דיצחק,

השליכה (לרוח המות) לעלות לעולם הבא, ומשום שהיא יום הכפורים, אסור בנעילת הסנדל) הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה. יצא קול ואמר, מששת ימי בראשית נברא לעקדת יצחק.

משום שאין קרבן שמבטל מגפה בעקדת יצחק, שנאמר בו ויצקד את יצחק בנו, נקשרה מדת הדין (מלאך המות) ונעקד למעלה, ולא היה לו רשות לקרב לבית דין הגדול, שהיא גבורה, לתבע דין, והעקדה של פאן מועילה לגלות, שהיה עתיד לההרג משיח בן יוסף, וקול יצא מאותו זמן אל תעש לו מאומה, משום שהתגברו רחמים על דין, וסוד הדבר - הושיעה לו ימינו, ואחר כך זרוע קדשו, שגברה הימין על השמאל.

בשמתגברת הטפה של הזכר על הטפה של הנקבה, הוא בן, הוא ודאי רחמים, אבל כשמתגברת טפת הנקבה על הזכר, היא בת והיא דין, וסוד הדבר - זכר ששולט על נקבה גורם ששולט הימין על השמאל, ויצאו ישראל ברחמים ולא בדין, והיה פי גבר עלינו חסדו, וסוד הדבר - בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשם של הקדוש ברוך הוא, יהו"ה רחמים, אדנ"י דין, וכששולט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י, הוא רחמים, וכששולט אדנ"י על יהו"ה איהדונה"ה, הוא דין, וסוד הדבר - אדנ"י אלהים בחזק יבא, בתקף הדין, ובזה עקדת יצחק שנעקד לפני אביו ומסר עצמו למיתה כדי שינצל משיח וישראל שלא ימותו, ולא עוד, אלא שאפלו אם ישראל יהיו עובדים

קמי אבוי, ומסר גרמייה

ורזא דמלה (ועל אלון תלת גלגולין אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב, (רות ד ד) וזאת לפניך דא אימא עלאה עלמא דאתי, דבר אחר לגביה צריך חליצה, והרא הוא דכתיב (שמות ג ה) של נעליך וגומר, ואם לאו לית לון רשו לרווחא רמתאה (ג"א לרווחא דמיתא) לסלקא לעלמא דאתי, ובגין דאיהי יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל), (בראשית כב ז) הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה, נפק קלא ואמר משית יומי בראשית אתברי לעקדה דיצחק.

בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא בעקדה דיצחק, דאתמר ביה (שם) ויעקוד את יצחק בנו, אתקשר מדת הדין (מלאך המות) ואתעקד לעילא, ולא היה ליה רשו לקרבא לבי דינא רברבא דאיהו גבורה, לתבעא דינא, ועקדה דנא מועילה לגלותא, דהיה עתיד לאתקטלא משיח בן יוסף, וקלא נפיק מההוא זמנא (שם) אל תעש לו מאומה (שם יב). בגין דאתגברו רחמי על דינא, ורזא דמלה (תהלים צח א) הושיעה לו ימינו, ולבתר זרוע קדשו, דגבר ימינא על שמאלא.

בד אתגבר טפה דדכורא על טפה דניקבא איהו בן, רחמי איהו ודאי, אבל בד אתגבר טפה דניקבא על דכורא, בת איהי ודינא איהי, ורזא דמלה דכורא שליט על ניקבא גרים דשליט ימינא על שמאלא, ויפקון ישראל ברחמי ולא בדינא, ודא איהו (תהלים קיז ב) פי גבר עלינו חסדו, ורזא דמלה (ישעיה סו ט) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשמה דקודשא בריך הוא, יהו"ה רחמי, אדנ"י דינא, פד שליט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י רחמי איהו, וכד שליט אדנ"י על יהו"ה איהדונה"ה דינא איהו, ורזא דמלה (שם מ ט) אדנ"י אלהים בחזק יבא, בתקיפו דינא, ובדא עקדה דיצחק דאתעקד

בגלות על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבות תגן עליהם משרפה הרג וחנק, משום שאברהם נתנסה באש ויצחק בספינא ויעקב בגלות, זכות אבות תהיה מגנה עליהם.

ועוד, הנסיון של שלשת האבות מעידים, שלא עבר אדם שהוא ישראל על שלשת המצוות הללו שצוה אותם (אוח) הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ויצו - זו עבודה זרה, לאמר - זה גלוי עריות, על האדם - זו שפיכות דמים, שנשמתו של האדם נכנסה בגלגול של אברהם, ואם הוא עבד עבודה זרה, פשנכנס לאש היה נשרף, זהו שכתוב פסילי אלהיהם תשרפון באש.

שלא יש שלשה גונים, לבן ירק ושחור, והרביעי תכלת, והם דבקים בגחלת שהיא אדמה, הרי חמשה, כחשבון ה' (חמש), שהיא אמונת הקדוש ברוך הוא שהוא ו', שהתלבש בחמשה גונים ומאיר בהם, וכו' עולים הגונים שהם כלולים בה, והיא עולה בהם לו'. זהו שכתוב היא העלה, וכשעולים שנים שהם ו' ה' בקרבן, יורדים שנים מלמעלה שהם י"ה, ומתקרבות האותיות ומתיחדות ונקשרות זו עם זו, וזהו סוד הקרבן.

וסוד הדבר - והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, עולים שנים באש, ויורדים שנים, ונצל אברהם בשם של יהו"ה, שאף על גב שיש ארבעה מלאכים שהם הממנים של השם הקדוש, לא רוצה הקדוש ברוך הוא להתעסק באברהם להצילו אלא הוא ממש, משום שקנא על שמו,

למיתה בגין דישיזיב משיח וישראל דלא ימותון, ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להווי עברין בגלותא, על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבהן יגן עליהון משרפה הרג וחנק, בגין דאברהם נתנסה בנורא, ויצחק בספינא, ויעקב בגלותא, זכות אבהן יהא מגין עליהון.

ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין, דלא עבר אדם דאיהו ישראל על תלת פקודין אלין, דמני לון (ליה) קודשא בריה הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ויצו דא עבודה זרה, לאמר דא גלוי עריות, על האדם דא שפיכות דמים, דנשמטא דאדם עאלת בגלגולא דאברהם, ואם איהו עבד עבודה זרה, פד עאל בנורא הוה אתוקד, הדא הוא דכתיב (דברים ז כה) פסילי אלהיהם תשרפון באש.

דאש אית ליה תלת גוונין, חוור וירוק ואוכם, ורביעאה תכלת, ואינון דבקיין בגחלת דאיהו סומקא הא חמשה, כחשבון ה' (חמש) דאיהו אמונה דקודשא בריה הוא דאיהו ו', דאתלבש בחמש גוונין ונהיר בהון, וביה סלקין גוונין דאינון פלילן בה, והיא סליקת בהון לגבי ו', הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) היא העולה, וכד סלקין תריין דאינון ו' ה' בקרבנא, נחתין תריין מלעילא דאינון י"ה, (דף קלט ע"ב) ומתקרביין אתוון ומתייחדין ומתקשרין דא בדא, ודא איהו רזא דקרפנא.

ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהי"ם עלים ויורדים בו, סלקין תריין באשא, ונחתין תריין. ואשתזב אברהם בשמא דיהו"ה, דאף על גב דאית ארבע מלאכים דאינון ממנן דשמא קדישא, לא בעי קודשא בריה הוא לאשתדלא

ובו התלבן אדם הראשון שהוא
ישׂראל, שלא עבר על ויצו, שהוא
עבודה זרה, אחר כף התלבש
ביצחק ונצרך ואמר אל תעש לו
מאומה, שאותו שונצרך בו לא
עשה דבר, שלא עבר על שפיכות
דמים, וכן יעקב התגלגל בו
כשירד לגלות מצרים (שלחין לארץ),
שפחד שלא היה עולה. באותו
זמן אמר לו הקדוש ברוך הוא
אל תירא מרדה מצרימה וגומר,
אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלה גם עלה.

תקון שלישי

בראשית שם אר"י של הקרבן,
שהיה יורד על הקרבן בדמות ארי
אוכל הקרבנות, וזהו ראשון
לחיות שהיו אוכלים קרבנות.
אמר לו רבי אלעזר: ולמה היו
יורדות חיות לאכל קרבנות?
אמר לו: בני, ארבע חיות הן
בפסא, אריה שור נשר אדם,
ובגוף האדם ארבעה יסודות
שממנים עליהם ארבע חיות,
שהנפש כלולה בהם, ומשום זה
פרנסת הנפש מארבעה הללו.
כשחטא אדם בארבעה היסודות
שלו, כאלו חטא בנפש, זהו
שפתיב מאשר חטא על הנפש,
ובאותו זמן נפרדו מים מאש
ורוח מעפר.

שמעפר יוצאים זרעים, שהם
פרנסה של אדם, ומהמים החיות,
שהן פרנסה של ארי, ומאש
בהמות, שהם פרנסה של שור,
ומהרוח עופות, שהם פרנסה של
נשר, וכשחטא בהם, נפרדו
היסודות, ויש בהם מחלקת
שהיא פרוד, ועולה שם יהו"ה
מהם, ונכנס יצר הרע שהוא
סמא"ל שטן, שיהו"ה לא שורה

באברהם לשזבא ליה אלא איהו ממש, בגין
דקני על שמייה, וביה אתלבן אדם הראשון
דאיהו ישׂראל, דלא עבר על ויצו דאיהו
עבודה זרה, לבתר אתלבש ביצחק ואצטרף
ואמר (בראשית כב יב) אל תעש לו מאומה, דההוא
דאצטרף ביה לא עבד מדעם, דלא עבר על
שפיכות דמים, וכן יעקב אתגלגל ביה, כד
נחת לגלותא דמצרים (דחוצה לארץ) דדחיל דלא
היה סליק, בההוא זמנא אמר ליה קודשא
ברוך הוא (שם מו ג) אל תירא מרדה מצרימה
וגומר, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה
גם עלה.

תקונא תליתאה.

(זהו תקון כ"ד).

בראשית תמן אר"י דקרפנא, דההו נחית
בקרבנא בדיוקנא דארי אכיל
קרפנין, ודא איהו קדמאה לחיוון דהו אכלי
קרפנין. אמר ליה רבי אלעזר ואמאי הו נחתינ
חיוון למיכל קרבנין, אמר ליה ברי ארבע
חיוון אינון בכרסיא, אריה שור נשר אדם,
ובגופא דבר נש ארבע יסודי, דממנן עלייהו
ארבע חיוון, דנפש כלילא בהון, ובגין דא
פרנסה דנפשא מאלין ארבע, כד חאב בר נש
בארבע יסודי דיליה כאלו חאב בנפשא, הדא
הוא דכתיב (במדבר ו יא) מאשר חטא על הנפש,
ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא ורוחא
מעפרא.

דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם,
וממיא חיוון דאינון פרנסה דארי,
ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור, ומרוחא
עופין דאינון פרנסה דנשר, וכד חב בהון
אתפרשן יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו

פרודא, וסליק שם יהו"ה

בפרוד, וסוד הדבר - חלק לבם
עֵתָה יֵאָשְׁמוּ, ומשום זה צריך
קרֶבֶן מהמינים הללו שחטא בהם
לקרב בהם, אותם ארבעה
יסודות שיש בהם פרוד, ובאותו
זמן שמתקרבים היסודות זה לזה,
מיד יורד הקדוש ברוך הוא
עליהם ובורח השטן, ואם לא
בורח, הרי אש הקרבן שורפת
אותו. זהו שכתוב וְהָאֵשׁ עַל
הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ.

וסוד הקרבנות, עוד ובשר
תלבישני ובעצמות וגידים
תסוככני. העור הוא לבוש האדם,
זהו שכתוב ויעש יהו"ה אלהי"ם
לאדם ולאשתו פתנות עור
וילבשם, אם זכה - פתנות אור
מרקמים ממצוות עשה, ששכרם
לעולם הבא, שהוא האור הגנוז
לצדיקים, ואם לא זכה - עור
הנחש שכולל ארבעה יסודות,
ששם רשומות מצוות לא תעשה
שאדם עבר עליהן, ומשום זה
בארו בעלי המשנה, עונותיו של
אדם חקוקים לו על עצמותיו,
וקרוב העור של האדם מצוות
עשה, שהם קרוב של אותיות
שמו של הקדוש ברוך הוא.

ועליהם נאמר אדם פי יקריב מכם
קרֶבֶן, מכם ודאי, להוציא עור
הנחש שבו מרקמים מצוות לא
תעשה, ואדם שעובר עליהם
נאמר בו אדם להכל דמה ימיו
כצל עובר, אדם פי ימות באהל,
פי ימות ודאי, וזוהי הקרבת
הקרֶבֶן של עשו, יצר הרע,
שנאמר בו יקם אבי ויאכל מציד
בנו. הבשר הוא שבר מן שברים,
והוא אדם, מצד של החיה שהוא
שור, בשר חי, בשר טהור, ויש
אחר של בשר בשדה טרפה,
ששורה בו רוח הטמאה, מלאך

מַנְיָהּ, וְעָאֵל יֵצֵר הָרַע דְּאִיהוּ סַמְא"ל שְׁטָן,
דִּיהוּ"ה לָא שְׂרִיא בְּפְרוּדָא, וְרָזָא דְמַלְּהָ (הושע
י ב) חֵלֶק לְבָם עֵתָה יֵאָשְׁמוּ, וּבְגִין דָּא צְרִיף
קְרַבְנָא מֵאֲלִין מִינִין דְּחַב בְּהוּן, לְקַרְבָּא בְּהוּן,
אִינוּן אַרְבַּע יְסוּדִין דְּאִית בְּהוּן פְּרוּדָא,
וּבְהֵהוּא זְמַנָּא דְּמִתְקַרְבִּין יְסוּדִין דָּא לְגַבֵּי דָא,
מִיַּד נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עַלְיָהּ וּבְרַח
שְׁטָן, וְאִי לָא בְּרַח הָא אָשָׁא דְקַרְבְּנָא אוּקִיד
לֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא ו ה) וְהָאֵשׁ עַל
הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ.

וְרָזָא דְקַרְבְּנִין (איוב י יא) עוֹר וּבֶשֶׂר תְּלַבִּישְׁנִי
וּבַעֲצָמוֹת וּגְדִידִים תְּסוּכְכְּנִי, עוֹר אִיהוּ
לְבוּשָׁא דְאָדָם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ג
כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
פְתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם, אִם זָכָה פְתָנוֹת אוֹר
מְרַקְמָן מִפְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה, דְּאֶגְרָא דְלְהוּן
לְעֵלְמָא דְאִתִּי דְאִיהוּ אוֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקָא, וְאִם
לָא זָכָה מִשְׁכָּא דְחוּיָא דְכָלִּיל אַרְבַּע יְסוּדִין,
דְּתַמָּן רְשִׁימִין פְּקוּדֵין דְּלָא תַעֲשֶׂה דְעֵבֵר בַּר
נֶשׁ עַלְיָהּ, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין
עוֹנוֹתֵיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתֵיו,
וּקְרִיבוּ דְמִשְׁכָּא דְאָדָם פְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה, דְּאִינוּן
קְרִיבוּ דְאִתּוּן דְּשִׁמְא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

וְעַלְיָהּ אִתְּמַר (ויקרא א ב) אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם
קְרַבֶּן, מִכֶּם וְדַאי, לְאַפְקָא מִשְׁכָּא
דְּחוּיָא דְבִיהּ מְרַקְמִין פְּקוּדֵין דְּלָא תַעֲשֶׂה,
וְאָדָם דְּעֵבֵר עַלְיָהּ אִתְּמַר בִּיהּ (תהלים קמד ד) אָדָם
לְהַכֵּל דְּמָה יָמִיו כְּצֵל עוֹבֵר, (במדבר יט יד) אָדָם
פִּי יָמוֹת בְּאֵהֶל, פִּי יָמוֹת וְדַאי, וְדָא אִיהוּ קְרִיבוּ
דְקַרְבְּנָא דְעֵשׂוּ יֵצֵר הָרַע, דְּאִתְּמַר בִּיהּ (בראשית
כו לא) יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצִּיד בְּנוֹ. בֶּשֶׂר אִיהוּ
שְׁבֵר מִן שְׁבָרִים, וְאִיהוּ סוּמָק, מִסְטָרָא דְחִיָּה

דְּאִיהוּ שׁוֹר, בֶּשֶׂר חֵי בֶּשֶׂר טְהוֹר, וְאִית (דף קמ"ו א) אֲחִירָא דְבֶשֶׂר בְּשָׂדָה

שְׂרֹכֵב עַל קַרְנֵי שׁוֹר מוֹעֵד, בְּשָׂר טָמֵא.

עֵצִים, יֵשׁ עֵצִים טָמֵא וְיֵשׁ עֵצִים טָהוֹר, וּבֶשֶׂר שֶׁל טְהָרָה וְעֵצִים שֶׁל טְהָרָה, עֲלֵיהֶם נֹאמַר עֵצִים מְעַצְמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרֵי, וְעֵצִים הוּא אַרְיָה, גִּידִים הוּא נֶשֶׂר. נֶשֶׂר, נֶשֶׂר שֶׁל טְהָרָה וְנֶשֶׂר שֶׁל טָמֵא. עֵצִים וּבֶשֶׂר וְגִידִים, עֲלֵיהֶם שׁוֹרָה בְּרָכָה וְקִדְשָׁה וְיַחְדוּד, שֶׁהֵם כֹּהֵן לִוֵּי וְיִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁבָעֵצִים שׁוֹרָה בְּרָכָה, מִיָּד וּתְקַרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּים וְנִקְשָׂרִים זֶה עִם זֶה בְּקִרְבָּן, וּמִיָּד יוֹרֵד עֲלֵיהֶם שִׁמָּן וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם בְּרָכָה, עַל הַבֶּשֶׂר שׁוֹרָה קִדְשָׁה שֶׁהִיא מִצַּד הַלְוִיִּם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְקִדְשָׁתָ אֵת הַלְוִיִּם. מִיָּד מִתְקַרְבִּים עוֹרְקֵי הַדָּם אֶל הַלֵּב, שֶׁהַבְּרִכוֹת הֵן מִהַפְּתָנִים, זֶהוּ שְׁפָתוֹב דִּבְרֵי אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרָכוּ. הַגִּידִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְהֵם הַיַּחְדוּד וְהַקִּדְשָׁה וְקִשֵּׁר שֶׁל הַעֲצָמוֹת וְהַבֶּשֶׂר, וְכִשְׁנִקְשָׂרִים בְּשִׁנְיָהֶם נִקְרָאִים יַחְדוּד, וְהַיַּחְדוּד הוּא בְּיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁפָתוֹב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

הַעוֹר הוּא דְמוּת אָדָם מְלֻכּוֹת, כֹּל הַדְּיוֹקְנָאוֹת נִרְאִים בּוֹ, וְהִיא כְּלוּלָה מִבֶּשֶׂר וְגִידִים וְעֲצָמוֹת, וְהִיא תְמוּנַת כֹּל, וְהִיא בְּרָכָה וְקִדְשָׁה וְיַחְדוּד, כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, שֶׁהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, שְׁנֵאמַר בְּהֵם הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְּרַכְּבָה. בְּבֶשֶׂר כְּשֶׁמִתְקַדֵּשׁ, יוֹרֵד עָלָיו דָּם טָהוֹר, וְכִשְׁהַגִּידִים מִתְיַחֲדִים, יוֹרֵדֵת עֲלֵיהֶם רוּחַ קִדְשָׁה, עַל הַעֲצָמוֹת יוֹרֵדִים מִי טְהָרָה, זֶהוּ סוּד הַקְּרִבְנוֹת. שְׁמַח רַבִּי אֶלְעָזָר, וְשִׁמְחוּ הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ: אֵלֹהֵינוּ לֹא בָּאֵנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה אֶלָּא לְשִׁמְעָ אֵת זֶה - דִּי.

טְרִיפָה דְשְׂרִיא בִּיה רוּחַ הַטּוֹמְאָה, מְלֻאָךְ הַמּוֹת דְרָכִיב עַל קַרְנֵי שׁוֹר מוֹעֵד בְּשָׂר טָמֵא. עֵצִים, אֵית עֵצִים טָמֵא וְאֵית עֵצִים טָהוֹר, וּבֶשֶׂר דְדַכְּיוּ וְעֵצִים דְדַכְּיוּ, עֲלֵיהוּ אִתְמַר (בְּרַשִׁית ב כג) עֵצִים מְעַצְמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרֵי, וְעֵצִים אִיהוּ אַרְיָה, גִּידִים אִיהוּ נֶשֶׂר, נֶשֶׂר, נֶשֶׂר דְדַכְּיוּ וְנֶשֶׂר דְמִסְאָבוּ, עֵצִים וּבֶשֶׂר וְגִידִים עֲלֵיהוּ שְׂרִיא בְּרָכָה וְקִדְוֶשָׁה וְיַחְדוּד, דְאֵינוֹן כֹּהֵן לִוֵּי וְיִשְׂרָאֵל, בְּעֵצִים כֹּד שְׂרִיא בְּרָכָה בִּיה, מִיָּד (יַחְזַקֵּאל לו ז) וְתְקַרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּין וּמִתְקַשְׂרִין דָּא בְדָא בְּקִרְבָּנָא, וּמִיָּד נַחִית עֲלֵיהוּ מִשְׁחָא וְשְׂרִיא עֲלֵיהוּ בְּרָכָה, בְּשָׂר שְׂרִיא עֲלֵיהּ קִדְוֶשָׁה, דְאִיהִי מִסְטָרָא דְלוֹיִם, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב וְקִדְשָׁתָ אֵת הַלְוִיִּם, מִיָּד מִתְקַרְבִּין עֲרֻקִין דְדָמָא לְגַבֵּי לְבָא, דְבִרְכָאָן מִפְּהֵי אֵינוֹן, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (בְּמִדְבָר כו כג) דִּבְרֵי אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרָכוּ. גִּידִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְאֵינוֹן יַחְדוּדָ וְקִדְוֶשָׁה וְקִשׁוּרָה דְגִרְמִין וּבִשְׂרָא, וְכֹד מִתְקַשְׂרִין בְּתַרוּיָהוּ אִתְקַרְיָאוּ יַחְדוּד וְיַחְדוּד אִיהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (דְבָרִים וד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

מִשְׁכָּא אִיהוּ דְמוּת אָדָם מְלֻכּוֹת, כֹּל דְיִוְקְנִין אִתְחַזְיִין בָּהּ, וְאִיהִי כְּלוּלָה מִבְּשָׂרָה וְגִידִין וְגִרְמִין, וְאִיהִי תְמוּנַת כֹּל, וְאִיהִי בְּרָכָה וְקִדְוֶשָׁה וְיַחְדוּד, כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, דְאֵינוֹן קְשִׁירִין בְּתַלַּת אֲבָהוֹן, דְאִתְמַר בְּהוֹן הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְּרַכְּבָה, בְּבֶשֶׂר כֹּד מִתְקַדֵּשׁ, נַחִית עֲלֵיהּ דָּם טָהוֹר, וְגִידִים כֹּד מִתְיַחֲדִין נַחִית עֲלֵיהוּ רוּחָא קְדִישָׁא, גִרְמִין נַחִית עֲלֵיהוּ מִיִּין דְדַכְּיוּ, דָּא אִיהוּ רְזָא דְקִרְבָּנִין. הַדָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְחָדוּ חֲבָרִיא וְאָמְרוּ אֵילוּ לָא אִתְיָנָא לְהֵאֵי עֲלָמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי, וְעוֹד בְּרָזָא דְקַרְפְּנִין,
לָפָא אִיהוּ מְזַבַּח דְּבִיּה דָם דְּקַרְפְּנִין,
וְעַל דָּא אֲתָמַר (שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עֲלָיו, אִם זָכוּ
אֲרִיָּה הָיָה נְחִית לְמִיכַל קַרְפְּנָא, וְאִי לָא פִלְפָּא
נְחִית, וּבָאֵן אֲתַר בְּכַבֵּד, דִּתְמָן מָרָה גִיּהֲנָם,
דְּאִיְהִי עֲלוּקָה דְּאִית לָהּ תְּרִי בְּנוֹת הַב הַב,
פְּמָה דְּאֲתָא אָמַר (משלי טו) לְעֲלוּקָה וְכוּ', וְכִלְפָּא
בְּהוּן צְוּחַ הַב הַב, וּמָרָה אִיְהִי גִיּהֲנָם, חֲרַבָּא
דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת דְּאִית לָהּ תְּרִי פִּיּוֹת פְּגוּוֹנָא
דְּגִיּהֲנָם, דְּאֲתָמַר בְּה (שם) לְעֲלוּקָה שְׁתֵּי בְּנוֹת
הַב הַב, פְּגוּוֹנָא דָּא אֲתָמַר בְּחֲרַבָּא (שם ה ד)
וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כִּלְעָנָה חֲדָה פְּחָרְבַּ פִּיּוֹת.

וְכַבֵּד אִיהוּ סְמַא"ל, מָרָה סַם מוֹת דִּילִיָּה, פִּד
שְׁלֻטָּא מָרָה עַל עֲרֻקִין דִּילָהּ וּמִתְגַּבְּרָא
בְּחֻבִין, אֲתָמַר בְּפִרְקִין דְּכַבֵּד וּמָרָה, (שמות טו)
וַיָּבֵאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִיָּם מִמָּרָה
פִּי מָרִים הֵם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֵינוֹן עֲרֻקִין דְּלָפָא
בְּדוּחְקָא וּמִתְטַמְּרִין בְּלָפָא, פְּגוּוֹנָא דְנַחַ
וְאַתְתִּיהּ וּבְנוֹי וְחִינוּן וּבְעִירִין וְעוֹפִין
דְּמִתְטַמְּרִין בְּתִיבָה, וְלָפָא אִיהוּ בְּדוּחְקָא בְּהוּן,
דְּאִם מָרָה מְטָא לְלָפָא מִיַּד יְמוֹת פִּר נֶשׁ, וּמָרָה
לָא מִתְגַּבְּרָה עַל יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן לָפָא אֱלָא
בְּחֻבִין, אִי חֲזָרִין בְּתִיבָתָא דְּאִיְהִי נִשְׁמַת חַיִּים
שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, הָא אֲסוּוֹתָא תְּהֵא לְלָפָא
וְלְעֲרֻקִין דִּילָהּ, וְאַתְמַר בְּהוּן (שם) וַיִּמְתְּקוּ
הַמַּיִם, וְאַתְסִין עֲרֻקִין (גופא) וְאַבְרִים דִּילִיָּה.

מְחוּזָּר דָּא לִילִי"ת אֵימָא דְּעַרְב רַב, שְׁחוּק
הַפְּסִיל, מָאֵן פְּסִיל דָּא אֵל אַחַר
סְמַא"ל, וְעַרְב רַב אֵינוֹן בְּנָהָא, דְּאֵינוֹן מְעוּרְבִין
בְּיִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲלִיָּהּ אֲתָמַר אִם
רְאִיתָ רְשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָתָ לּוֹ אֵל תִּתְגַּרְהּ
בּוֹ, עֲלִיָּהּ אֲתָמַר (חבקוק א יג) לָמָּה תִּבְטֵט בּוֹגְדִים
תַּחֲרִישׁ בְּכַלְע רְשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ, רְשָׁע דָּא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנִי, וְעוֹד בְּסוּד
הַקַּרְפְּנוֹת, הַלֵּב הוּא מְזַבַּח שְׁבוּ
דָם הַקַּרְפְּנוֹת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר
וְזָבַחְתָּ עֲלָיו, אִם זָכוּ - הָאֲרִיָּה
הִיָּה יוֹרֵד לְאַכֵּל אֶת הַקַּרְפָּן, וְאִם
לֹא - יוֹרֵד כְּלָב, וּבְאִיזָה מְקוֹם?
בְּכַבֵּד, שְׁשָׁם מָרָה גִיּהֲנָם, שְׁהִיא
עֲלוּקָה שְׁיֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי בְּנוֹת הַב
הַב, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר לְעֲלוּקָה וְכוּ',
וְהַפְּלֵב צְוּחַ בְּהֵם הַב הַב, וְהַמָּרָה
הִיא גִיּהֲנָם, חֲרַבּוֹ שֶׁל מִלְאָךְ
הַמּוֹת שְׁיֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי פִּיּוֹת, כְּמוֹ
שֶׁהֲגִיּהֲנָם שְׁנֶאֱמַר בְּה לְעֲלוּקָה
שְׁתֵּי בְּנוֹת הַב הַב, כְּמוֹ זֶה נֶאֱמַר
בְּחָרְבַּ וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כִּלְעָנָה
חֲדָה פְּחָרְבַּ פִּיּוֹת.

וְכַבֵּד הוּא סְמַא"ל, הַמָּרָה סַם
הַמּוֹת שְׁלוֹ. כְּשֶׁשׁוּלְטַת הַמָּרָה עַל
הָעוֹרְקִים שְׁלָהּ וּמִתְגַּבְּרַת
בְּחֻטָּאִים, נֶאֱמַר בְּפִרְקִים שֶׁל
הַכַּבֵּד וְהַמָּרָה, וַיָּבֵאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא
יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִיָּם מִמָּרָה פִּי מָרִים
הֵם. בְּאוֹתוֹ זְמַן אוֹתָם עוֹרְקֵי הַלֵּב
הֵם בְּדַחַק וְנִטְמָנִים בְּלָב, כְּמוֹ
שֶׁנֶּשׂח וְאַשְׁתּוֹ וּבְנֵי וְהַחִיּוֹת
וְהַבְּהֵמוֹת וְהָעוֹפּוֹת שְׁנִטְמָנוּ
בְּתִבָּה, וְהַלֵּב הוּא דְּחוּק בְּהֵם,
שְׁאֵם הַמָּרָה מַגִּיעָה לְלָב, מִיַּד
יְמוֹת הָאָדָם, וּמָרָה לֹא מִתְגַּבְּרַת
עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם הַלֵּב, אֱלָא
בְּחֻטָּאִים. אִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה,
שְׁהִיא נִשְׁמַת חַיִּים, הַשְּׁכִינָה
הָעֲלִיּוֹנָה, הָרִי רְפוּאָה תְּהִיָּה לְלָב
וְלְעוֹרְקִים שְׁלוֹ, וְנֶאֱמַר בְּהֵם
וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְנִרְפְּאִים
הָעוֹרְקִים, (הגוף) וְהָאֵיבָרִים שְׁלוֹ.
מְחוּזָּר זֶה לִילִי"ת, הָאֵמָא שֶׁל
הָעַרְב רַב, שְׁחוּק הַפְּסִיל, מִי זֶה
פְּסִיל? זֶה אֵל אַחַר סְמַא"ל, וְעַרְב
רַב הֵם בְּנֵיָהּ, רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲלִיָּהֶם
יִשְׂרָאֵל, רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲלִיָּהֶם
נֶאֱמַר אִם רְאִיתָ רְשָׁע שֶׁהִשְׁעָה
מִשְׁחָקָתָ לּוֹ, אֵל תִּתְגַּרְהּ בּוֹ,
עֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר לָמָּה תִּבְטֵט בּוֹגְדִים

כסיל, ערב רב בגלותא אינון רשע, בבילע צדיק ממנו, דא ישראל, ומאן גרים דבילע לון, בגין דלאו אינון צדיקים גמורים, כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע.

תחריש בבלע רשע צדיק ממנו. רשע זה הפסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבילע צדיק ממנו זה ישראל, ומי גורם שבולע אותם? משום שאינם צדיקים גמורים, כמו שנאמר צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע.

ומחור איהו לילי"ת, (משלי ג לג) מארתה בבית רשע, ואיהי אספרה לרביי דאינון חייביא, חייבת בהון בעותרא בהאי עלמא, (דף קמ ע"ב) ולבתר קטילת בהון, ואמאי אתקריאו רביי, בגין דלית בהון דעת לאשתזבא מינה, אבל לב מבין אשתזב מינה, דתמן צדיק, ורזא דמלה (קהלת ז כז) טוב לפני האלהי"ם ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

ומחור הוא לילי"ת, מארתה בבית רשע, והיא אספרה לתינוקות שהם רשעים, צוחקת בהם בעשר בעולם הזה, ואחר כך הורגת אותם, ולמה נקראו תינוקות? משום שאין בהם דעת להנצל ממנה, אבל לב מבין נצול ממנה, ששם צדיק, וסוד הדבר - טוב לפני האלהי"ם ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

בדיוות אינון יועצות אם זכו עאל בהון נבואה דאיהי (משלי כ כז) נר יהו"ה נשמת אדם, ואתעבידו נביאים, ואינון יועצים לטב, ואית בהון עצה ותושיה.

הבדיוות הן יועצות, אם זכו - נכנסת בהם נבואה, שהיא נר יהו"ה נשמת אדם, ונעשים נביאים, והם יועצים לטוב, ויש בהם עצה ותושיה.

בנפי ריאה, אם זכו שריא בהון רוח קודשא, ואתמר בהון (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה, ועליהו אתמר (שמות כה כ) והיו הכרבים פורשי כנפים, הכרובים כגון צורת אדם, פורשי כנפים לקבל תלת חיוון דפרשין גדפין לקבליה דאדם, ואינון שית גדפין, תרין לכל חיה, מסטרא דשכינתא גדפין דחיוון מרובעים, שית גדפין לקבל שש מעלות לפסא, ארבע גדפין לקבל פרסיא מרובע, פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת, דא פפרת דלפא קדש קדשין, ודא לפא.

בנפי הראה, אם זכו - שורה בהם רוח הקדש, ונאמר בהם ונחה עליו רוח יהו"ה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה, ועליהם נאמר והיו הכרבים פורשי כנפים. הכרובים כמו צורת אדם, פורשי כנפים כנגד שלש החיות שפורשות כנפים כנגד האדם, והם שש כנפים, שתיים לכל חיה. מצד של השכינה כנפי החיות מרבעות, שש כנפים כנגד שש מעלות לפסא, ארבע כנפים כנגד כסא מרבע, פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת, זו פפרת הלב, קדש הקדשים, וזה הלב.

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל, כהן איהו נשמה, אם זכה נר יהו"ה נר הנה נהיר

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל. הכהן הוא הנשמה, אם זכה - נר יהו"ה, נר הנה מאיר בו

ביה מלפא פשמש זורחת, ורוחא דקודשא הנה נפיק מבין גדפוי דכרובין

מהלב כשמש זורחת, ורוח הקדש היתה יוצאת מבין פנפי הפרוכים שהן פנפי ראה, והיתה מדברת עמו, ואם לא - אש, וזו הנפש, היתה דולקת, ויוצאת אש מהלב ושורפת אותו. הקרקבן והקבה, פאשר ישן נקרא קבה ישן.

ויש שנה לטוב ויש שנה לרע. לטוב, כמו חלום שהוא הסלם (כמו חלום) שראה יעקב, וכו' דבוק קנה, ויש טבעות הקנה הם שש דרגות הנבואה, ועולים לששים נשימות שהיה ישן בהם דוד, שפך פרשוה, דוד היה מתנמנם כסוס, וסוס לא ישן אלא ששים נשימות, ויש שנה לרע, חלום רע, שנאמר בו אצל אברהם, ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו, והרי פרשוה בארבע גליות, ומשום שחלום יבא בשתי דרגות, פרשוה הקדמונים, כמו שאי אפשר לבר בלא תבן, כך אי אפשר לחלום בלי דברים בטלים, כדי שיבא החלום כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, משום שהחלום הוא מצד של העץ של טוב ורע, אבל מצד של עץ החיים לא בא (עליו אלא של קבה) אלא על ידי קבה של הקדוש ברוך הוא שהיא שכינתו, ואין שם קבה רע, שהוא שד.

הקרקבן טוחן, אם אדם צדיק, היא טוחנת מן לצדיקים, שהם איברים קדושים במצוות עשה, ואם לא הולכים במצוות טובות, מתפרנסים בלחם הקלוקל, מזון הקלוקל, קל בקלון. ושט - שטו העם ולקטו. שטים, (השוטים), לוקטים בשטות. וטחנו ברחים - בדיחוק, אלו הן הטוחנות בפה, או דכו במדכה - זה החך, ובשלו בפרור - זו האיץטומכה.

דאינון פנפי ריאה, והיה ממליל עמיה, ואם לא נורא, ודא נפש הוה דליק, ונפיק אשא מלבא ואוקיד ליה. קרקבנא וקיבה פד נאים אתקרי קיבה ישן.

ואית שינה לטב ואית שינה לביש, לטב כגון חלום דאיהי סלם (נ"א כגון חלום) דחזא יעקב, וביה דביק קנה, ושית עזקין דקנה איהו שית דרגין דנבואה, וסלקין לשתינ נשמי, דהוה נאים בהון דוד, דהכי אוקמוה, דוד הוה מתנמנם פסוס, וסוס לא נאים אלא שתינ נשמי, ואית שינה לביש חלמא בישא, דאתמר ביה לגבי אברהם, (בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו, והא אוקמוה בארבע גליות, ובגין דחלום ייתי בתרין דרגין, אוקמוהו קדמאין, כמה דאי אפשר לבר בלא תבן פך אי אפשר לחלמא בלא דברים בטלים, בגין דייתי חלמא כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, בגין דחלמא איהו מסטרא דאילנא דטוב ורע, אבל מסטרא דאילנא דחיי לא אתיא (עליה אלא דקיבה) אלא על ידי קיבה דקודשא בריך הוא דאיהי שכינתא דיליה, ולית תמן קיבה רע דאיהו שד.

קרקבן טוחן, אי בר נש זכאה איהו טוחנת מן לצדיקים, דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה, ואי לא אזלין בפקודין טבין, מתפרנסין בלחם הקלוקל מזונא קלא בקלון. וושט (במדבר יא ח) שטו העם ולקטו, שטין (שטיין) לקטין בשטותא, וטחנו בריחים בדוחקא, אלין אינון טוחנות בפומא, או דכו במדוכה דא חין, ובשלו בפרור דא אצטומכא.

בְּנֵי, סוּד עֲלוּיִן כְּאֵן, אִם זָכוּ
יִשְׂרָאֵל, הִיתָה יוֹדֶדֶת לָהֶם תּוֹרָה
מִשְׁמַיִם בְּלִי דַחַק, וְלֹא הָיוּ
צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב הַנְּנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לָחֶם
מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁאִין לָחֶם אֲלֵא
תּוֹרָה, לֹא זָכוּ - בְּגִלְל הָעֶרֶב רַב
שֶׁהֶם שׁוֹטִיִם, נֶאֱמַר בְּהֶם שְׁטוּ
הָעַם וְלִקְטוּ, שִׁיטְרָחוּ לְלַמֵּד זֶה
לְזֶה, לְפָרְנֶסָה פֶל אֶחָד בְּדַחַק,
לְחֻכְמִים בְּרַמּוֹ. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא
יִמְחוּ הָעֶרֶב רַב מִן הָעוֹלָם, וְנֶאֱמַר
בְּהֶם וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת
אֲחִיו וְגוֹמַר, וּמִשׁוֹם זֶה הוֹשֵׁט
הוּא לְרַע וְהוּא לְטוֹב, לְכֵן וְאָדָם,
דִּין וְרַחֲמִים.

וּבְנֵי, בּוֹדָאֵי אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַצְּבוּר,
צָרִיכִים כְּשִׁקְוֹרָאִים סִפְר תּוֹרָה,
שִׁיחְתְּכוּ אֶת הַמְּלִים וְלֹא יֵאמְרוּ
אוֹתָם בְּהַלְעָטָה, כְּמוֹ שֶׁהָעֶרֶב רַב
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֶם הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם, וְהָיוּ אוֹכְלִים בְּהַלְעָטָה,
וּכְמוֹ שֶׁעָשׂוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הַלְעִיטְנִי
נָא, וְלֹא הָיוּ טוֹחֲנִים לוֹ, נֶאֱמַר
בְּהֶם וְאַף יְהו"ה חָרָה בְּעַם.

הַמְּעִי הַגָּס זֶהוּ נַחֲשׁ בְּרִיחַ, נַחֲשׁ
עַקְלָתוֹן, שֶׁעֲתִידִים הַצְּדִיקִים
לְאָכַל אוֹתוֹ, וְיֵשׁ חֲלָב טָמֵא שֶׁהוּא
נַחֲשׁ, שֶׁהוּא אֶסוּר לְמֵאֲכַל הָעַם
הַקְּדוֹשׁ, מִשׁוֹם שֶׁעָלוּ נֶאֱמַר
אֲרוּר אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה.

תקון רביעי

זֶהוּ תְּקוּן כ"ה

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם י"ש, לְהַנְחִיל
אֲהֵבֵי יֵשׁ וְאַצְרֹתֵיהֶם אֲמֵלָא,
וּמִשׁוֹם שֵׁשׁם אוֹצֵר, שֶׁהִיא יֵרֵאת
יְהו"ה, מִמְּנוּ מִתְּמַלֵּא לְצַדִּיקִים,
וְאוֹתָם יֵרֵאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִוְרְשִׁים הַיֵּשׁ הַזֶּה, וְעֶרֶב רַב הָרַע
לֹא הָיוּ פּוֹחֲדִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֲלֵא בְּשִׁבִיל הָעֶשֶׂר, וְהָיוּ

בְּרֵי, רָזָא עֲלָאָה הַכָּא, אִם זָכוּ יִשְׂרָאֵל הָיָה
נְחִית לוֹן אוֹרֵייתָא מִן שְׁמַיָּא בְּלֵא
דוּחְקָא, וְלֹא הָווּ צָרִיכִין לְאֲלַפָּא חַד לְחַבְרִיהָ,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות טז ד) הַנְּנִי מִמַּטִּיר לָכֶם
לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, דְּלִית לָחֶם אֲלֵא אוֹרֵייתָא,
לֹא זָכוּ בְּגִין עֶרֶב רַב דְּאִינוּן שְׁטִיין, אֲתֵמַר
בְּהוּ שְׁטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, דִּיטְרָחוּן לְאוֹלְפָא דָא
לְדָא, לְפָרְנֶסָה פֶל חַד בְּדוּחְקָא, וְלַחְפִּימַיָּא
בְּרַמּוֹזָא. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא יִתְמַחוּן עֶרֶב רַב
מִעֲלָמָא, וְאֲתֵמַר בְּהוּן (ירמיה ל א לג) וְלֹא יִלְמְדוּ
עוֹד אִישׁ אֶת אֲחִיו וְגוֹמַר, וּבְגִין דָּא וּוְשֵׁט
אִיהוּ לְבִישׁ וְאִיהוּ לְטָב, חָוּר וְסוּמְקָא, דִּינָא
וְרַחֲמֵי.

וּבְרֵי, בּוֹדָאֵי אִינוּן שְׁלוּחֵי דְצְבוּרָא, צָרִיכִין
כַּד קָרְאֵן סִפְר תּוֹרָה דִּיחְתְּכוּן מְלִין,
וְלֹא יִימְרוּן לְהוּן בְּהַלְעָטָה, כְּגוֹוְנָא דְעֶרֶב רַב
דְּאֲתֵמַר בְּהוּן (במדבר יא יג) הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם, וְהָווּ אֲכָלִין בְּהַלְעָטָה, וּכְגוֹוְנָא דְעָשׂוּ
דְּאֲתֵמַר בֵּיהּ (בראשית כה ל) הַלְעִיטְנִי נָא, וְלֹא הָווּ
טַחֲנִין לֵיהּ, אֲתֵמַר בְּהוּן (במדבר יא לג) וְאַף יְהו"ה
חָרָה בְּעַם.

הַדָּרָא דְכִנְתָּא דָא אִיהוּ נַחֲשׁ בְּרִיחַ נַחֲשׁ
עַקְלָתוֹן, דִּזְמִינִין צַדִּיקַיָּא (ד קמא
ע"א) לְמִיכַל לֵיהּ. וְאִית חֲלָב טָמֵא דְאִיהוּ נַחֲשׁ,
דְּאִיהוּ אֶסִיר לְמִיכַל עֲמָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּעֲלִיהּ
אֲתֵמַר (בראשית ג יד) אֲרוּר אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה.

תקונא רביעאה

(זהו תיקון כ"ה)

בְּרֵאשִׁית תְּמָן י"ש, (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אוֹהֵבֵי
יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלָא, וּבְגִין
דְּתְמָן אוֹצֵר דְּאִיהֵי יֵרֵאת יְהו"ה, מְגִיָּה
אֲתְמַלְיָא לְצַדִּיקַיָּא, וְאִינוּן דְּחֲלִין לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יֵרֵתִין הָאֵי יֵשׁ, וְעֶרְבוּבְיָא בִישָׁא לָא

הוּוּ דְחֲלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

מנסיים אותו, כמו זה: הַיֵּשׁ יְהוּ"ה בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין, וְכָל אוֹתָם שְׁמַנְסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּפּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ בַעֲשֶׂר, וְלֹא יֵרָאִים מִמֶּנּוּ בַעֲנִיּוֹת כְּמוֹ בַעֲשֶׂר, אֵינֶם אֲלָא עֲרֹבֵיב רַע, שֵׁישׁ יֵרָאֵה וְיֵשׁ יֵרָאֵה, יֵשׁ אֶהְבֵּה וְיֵשׁ אֶהְבֵּה, יֵשׁ מִי שִׁירָא מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שִׁיחֹן אֶת בְּנֵיו, אוֹ שְׁלֵא יֵרֵד לַעֲנִיּוֹת, אוֹ שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ כְּדִי שִׁיחֹן לוֹ עֶשֶׂר, וּמְנַסֵּה אוֹתוֹ כְּמוֹ: נַעֲשֶׂה אֶת הַמְצוּה הַזֶּה כֶּף, וְנִרְאֶה הַיֵּשׁ יְהוּ"ה בְּקַרְבְּנוּ וְנוֹתֵן לָנוּ שְׂכָר בַּעֲבוּרָה אִם אֵין, שְׁאִם לֹא יִתֵּן לוֹ שְׂכָר בַּשְּׁבִיל זֶה, אֵינּוּ אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְלֹא נוֹתֵן לוֹ צְדָקָה וְלֹא יַעֲשֶׂה מְצוּה, וּמְנַסֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מְצוּה וּמַעֲשֶׂה, וְדַאי זֶהוּ מֵאוֹתָם עֲרֵב רַב שְׁנֵאֵמַר בְּהֶם הַיֵּשׁ יְהוּ"ה בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין.

אֲרָא אֶהְבֵּה וְיֵרָאֵה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֵם בְּכָל מְצוּה וּמְצוּה שְׁעוֹשֶׂה, בֵּין שִׁיחֹן לוֹ שְׂכָר בְּטוֹב, בֵּין שְׁלֵא נוֹתֵן לוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה צוּה בַּתּוֹרָה וְאֶהְבֵּת אֶת יְהוּ"ה אֲלֵהֵיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ, וּפְרָשׁוּהוּ הַקְּדוּמֹנִים אִם חִבִּיב עֲלֶיךָ נַפְשְׁךָ מִמְּמוֹנְךָ, לְכָךְ נֵאֱמַר בְּכָל נַפְשְׁךָ, וְאִם חִבִּיב עֲלֶיךָ מְמוֹנְךָ מִנַּפְשְׁךָ, לְכָךְ נֵאֱמַר בְּכָל מַאֲדְךָ, שֵׁישׁ אָדָם שְׁמַתְפַּלֵּל וְהוֹלֵךְ בְּכָל הַמְצוּוֹת שְׁלֵא נוֹתֵן עֲלֵיהֶם שְׂכָר, וְאִם הִיָּה נוֹתֵן שְׂכָר עֲלֵיהֶם, לֹא הִיָּה עוֹשֶׂה אוֹתָם, שְׁוֹדָאֵי רַבִּים הֵם בְּנֵי הָאָדָם שְׁעֲשִׂירִים בַּעֲשֶׂר רַב, וְהֵם מְחַבְּבִים אֶת עֲשָׂרָם יוֹתֵר מִנַּשְׁמָתָם, שְׁעֲשִׂרָה שֶׁל הַנַּפֶּשׁ הִיא מְצוּוֹת טוֹבוֹת בַּעֲוֹלָם הַבָּא, וְעֶשֶׂר שֶׁל הַגּוּף - מִמֶּזֶן וְעוֹדוֹן בַּעֲוֹלָם הַזֶּה.

הוּא אֲלָא בְּגִין עוֹתֵרָא, וְהוּוּ מְנַסִּין לֵיה, כְּגוֹוֵנָא דָא (שְׁמוֹת י"ז) הַיֵּשׁ יְהוּ"ה בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין, וְכָל אֵינּוֹן דְּמְנַסִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְדַחֲלִין לֵיה בַּעֲוֵתֵרָא וְלֹא דַחֲלִין מִנִּיה בַּעֲנִיּוֹתָא כְּמוֹ בַּעֲוֵתֵרָא, לֹאוּ אֵינּוֹן אֲלָא עֲרֹבֵיבֵי בִישָׁא, דְּאֵית יֵרָאֵה וְאֵית יֵרָאֵה, אֵית אֶהְבֵּה וְאֵית אֶהְבֵּה, אֵית מָאן דְּדַחֲלִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דִּיחֹן בְּנוֹי אוֹ דְּלֹא נַחִית לַעֲנִיּוֹתָא, אוֹ דְּרַחִים לֵיה בְּגִין דִּיהִיב לֵיה עוֹתֵרָא, וּמְנַסֵּה לֵיה כְּגוֹן נַעֲבִיד הַאי פְּקוּדָא הַכִּי, וְנַחֲזִי הַיֵּשׁ יְהוּ"ה בְּקַרְבְּנוּ וְיֵהִיב לָן אַגְרָא בְּגִינֵיה אִם אֵין, דְּאֵי לֹא יֵהִיב לֵיה אַגְרָא בְּגִינֵיהָ לֹא רַחִים לֵיה, וְלֹא יֵהִיב לֵיה צְדָקָה וְלֹא יַעֲבִיד פְּקוּדָא, וּמְנַסִּי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל פְּקוּדָא וְעוֹבְדָא, בּוּדָאֵי הַאי אִיהוּ מֵאֲלִין עֲרֹבֵיבֵי בִישָׁא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן הַיֵּשׁ יְהוּ"ה בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין.

אֲרָא רַחִימוּ וּדַחֲלוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁלִים בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא דְעַבִּיד, בֵּין דִּיהִיב לֵיה אַגְרָא בְּטִיבּוּ בֵּין דְּלֹא יֵהִיב לֵיה, וּבְגִין דָּא מְנִי בְּאוּרֵייתָא (דְּבַרִּים ו' ד') וְאֶהְבֵּת אֶת יְהוּ"ה אֲלֵהֵיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ, וְאִוְקְמוּהוּ קְדֻמָּאִין, אִם חִבִּיב עֲלֶיךָ נַפְשְׁךָ מִמְּמוֹנְךָ לְכָךְ נֵאֱמַר בְּכָל נַפְשְׁךָ, וְאִם חִבִּיב עֲלֶיךָ מְמוֹנְךָ מִנַּפְשְׁךָ לְכָךְ נֵאֱמַר בְּכָל מַאֲדְךָ, דְּאֵית בַּר נֵשׁ דְּצִלִי וְאֶזִּיל בְּכָל פְּקוּדֵין דְּלֹא יֵהִיב עֲלֵיהוּ אַגְרָא, וְאִם הוּוּ יֵהִיב אַגְרָא עֲלֵיהוּ לֹא הוּוּ עַבִּיד לוֹן, דְּוֹדָאֵי סְגִיאִין אֵינּוֹן מִבְּנֵי נֶשְׁא דְּאֵינּוֹן עֲתִירִין בַּעֲוֵתֵרָא סְגִיא, וְאֵינּוֹן חֲבִיבִין עוֹתֵרָא דְּלֵהוֹן יִתִּיר מִנַּשְׁמָתָא דְּלֵהוֹן, דְּעוֹתֵרָא דְּנַפְשָׁא אִיהוּ פְּקוּדֵין טְבִין בַּעֲלָמָא דְּאֶתִי, וְעוֹתֵרָא דְּגוּפָא מְמוֹנָא וְעוֹדוֹנָא בַּעֲלָמָא דִּין.

ואינון דמחבבין ממונא מנפשא, אם הו
 יהבין ליה פל אורייתא במאה זוזי לא
 הו יהבין להו בגינה, בגין דמונא חביב
 עלייהו מנפשא, ומה דדחיל ורחים ליה לאו
 איהו אלא בגין ממונא, האי דשוי ממונא
 עקרא ואורייתא דרחים קודשא בריה הוא
 טפל, האי רחימו ודחילו לא חשיב ליה
 קודשא בריה הוא, אלא עקרא דרחימו ודחילו
 דקודשא בריה הוא, דאף על גב דאיהו רחים
 ממוניה מנפשיה, דירחים ליה בממוניה, במה
 דאיהו חשיב עליה, ולא בטפל דיליה, לכך
 נאמר בכל מאדך, וכן מאן דחשיב נפשיה
 ממוניה, והוה יהיב פל ממונא דעלמא ולא
 הוה נזיק אפילו באברא זעירא דאית ביה,
 לכך נאמר בכל נפשך במאי דרחים ליה.

ואותם שמחבבים ממון מהנפש,
 אם היו נותנים לו כל התורה
 במאה זוזים, לא היו נותנים
 אותם בשבילה, משום שהממון
 חביב עליהם מהנפש, ומה שירא
 ואהב אותו, אינו אלא בשביל
 הממון. זה ששם את הממון עקר,
 והתורה שאהב הקדוש ברוך
 הוא טפל, האהבה והיראה הזו
 לא מחשיב הקדוש ברוך הוא,
 אלא העקר של האהבה והיראה
 של הקדוש ברוך הוא, שאף על
 גב שהוא אהב ממונו מנפשו,
 שיאהב אותו בממונו, במה
 שהוא חשוב עליו, ולא בטפל
 שלו, לכך נאמר בכל מאדך. וכאן
 מי שמחשיב נפשו ממונו, והיה
 נותן כל הממון שבעולם ולא היה
 נזק אפילו באיבר קטן שיש בו,
 לכך נאמר בכל נפשך, במה
 שאהב אותו.

תקונא חמישא

(זהו תקון כ"ו)

תקון חמישי

זהו תקון כ"ו

בראשית (ישעיה סו טז) פי באש יהו"ה נשפט,
 אלהי"ם מארי דדינא, ועליה
 אתמר (שמות כב כז) אלהי"ם לא תקלל, בודאי
 כמה דלעילא אתמר (תהלים עה ח) פי אלהי"ם
 שפט זה ישפיל וזה ירים, כן איהו צריך
 למהוי דיינא לתתא, לךא ישפיל בדינא ולךא
 ירים, כפום (דף קמא ע"ב) עובדוי, לךא מטה
 פלפי חסד, לךא פלפי גבורה, אמת
 באמצעיתא, ובגין דא אתקרי דיינא אמת,
 אלהי"ם הפס"א בחושבן, דתמן י"ה דאיהי
 חכמה ובינה, זה שמי עם י"ה שס"ה מסטרא
 דשמאלא, ודא י"ה מן אלהי"ם, ה' על י'
 נוקבא.

בראשית, פי באש יהו"ה נשפט,
 אלהי"ם - בעלי הדין, ועליו
 נאמר אלהי"ם לא תקלל, בודאי
 כמו שנאמר למעלה פי אלהי"ם
 שפט זה ישפיל וזה ירים, כן
 צריך להיות הדין למטה, את זה
 ישפיל בדין ואת זה ירים, כפי
 מעשיו, לזה מטה כלפי חסד, לזה
 כלפי גבורה, האמת באמצע,
 ומשום זה נקרא דין אמת.
 אלהי"ם - הפס"א בחושבן,
 ששם י"ה שהיא חכמה ובינה,
 זה שמי עם י"ה - שלש מאות
 ששים וחמש מצד השמאל, וזה
 י"ה מן אלהי"ם, ה' על י' נקבה.
 וכך הדין דן, צריך שהוא יהיה
 יושב ובעלי הדין עומדים, כמו
 שלמעלה, שנאמר בקדוש ברוך
 הוא ויבאו בני האלהי"ם
 להתיצב על יהו"ה, הוא יושב,

וכך דיינא איהו דן, צריך למהוי יתיב
 ובעלי דינא קיימין, כגוונא דלעילא,
 דאתמר בקודשא בריה הוא (איוב א ו) ויבאו בני

האלהיים לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, אִיהוּ יְתִיב, וְאִינוּן קִימִין לְמַתְּבַע דִּינָא, וּבְגִין דְּשִׁטָּן יַעוּל בִּינְיָהוּ לְמַתְּבַע חוּבִיהוּן דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אִינוּן בְּמִטְוֵלָא עֲלֵיהּ, עַד דְּהָוָה דָּן לְהוּן וְדָא אִיהוּ לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, וְעוּד לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, לְשִׂאָלָא וּלְמַתְּבַע דִּינָא לְגַבֵּי (ג"א קמ"ו) קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהו"ה, כַּד נְהִיג עֲלֵמָא בְּרַחֲמִין, וּמְקַטְרְגִין וְתַבְעִין דִּינָא, וְדָא אִיהוּ לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה. וְתוּ לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, יְהו"ה עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּשִׂאָלִין וְתַבְעִין דִּינָא מְגַבּוּרָה בִּי דִּינָא רַבְרָבָא, דְּקִימָא עַל עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְדָא הוּא עַל יְהו"ה, עַל דְּמְקַרְבִּין דִּינִין קָדָם גְּבוּרָה אֲתָמַר בְּהוּן לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, דְּאָף עַל גַּב דְּבְנוֹי אִינוּן יִשְׂרָאֵל לִית לֵיהּ רִשׁוּ לְאֲעַבְרָא עַל דִּינָא, דְּאוּרִייתָא בְּדִינָא אֲתִייהִיבַת, וְאוּמִי עֲלָה דְלֹא יַעֲבַר עֲלָה, וּלְגַבֵּי דִינָא גְּבוּרָה אִיהִי בְּאֲמַצְעִיתָא, וְחֲסֵד מִימִינָא, וְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא מְשִׂמָּאֵלָא, וְכָל דִּינִין מֵהֵאִי אֲתַר תְּלִיין, וְכָל סְפִירָן כְּלָהוּ אֲתַקְרִיאוּ דִּינִין גְּבוּרָה וְאֲפִילוּ יְהו"ה.

וְהֵם עוֹמְדִים לְתַבְעֵי דִין, וּמִשׁוּם שְׁשִׁטָּן נִכְנָס בִּינְיָהֶם לְתַבְעֵי אֲתַר חֲטָאֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם בְּמִשְׁא עֲלֵיו עַד שְׁהִיָּה דָן אוֹתָם, וְזֵהוּ לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה. וְעוּד לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, לְשִׂאָל וּלְתַבְעֵי דִין אֲצֵל (לפני) הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁמְנַהֵג הָעוֹלָם בְּרַחֲמִים, וּמְקַטְרְגִים וְתוֹכְעִים דִין, וְזֵהוּ לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה. וְעוּד לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, יְהו"ה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, שְׂשׂוֹאֵלִים וְתוֹכְעִים דִין מְגַבּוּרָה, בֵּית הַדִּין הַגְּדוֹל שְׁעוּמַד עַל הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וְזֵהוּ עַל יְהו"ה, עַל שְׁמֵקְרִיבִים הַדִּינִים לְפָנֵי גְּבוּרָה נְאֻמַר בְּהֵם לְהַתְּיָצֵב עַל יְהו"ה, שְׂאָף עַל גַּב שְׁבָנֵיו הֵם יִשְׂרָאֵל, אִין לוֹ רְשׁוּת לְהַעֲבִיר עַל הַדִּין, שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּדִין, וְנִשְׁבַּע עֲלֶיהָ שְׂלֹא יַעֲבֹר עֲלֶיהָ, וּלְגַבֵּי הַדִּין, הַגְּבוּרָה הִיא בְּאֲמַצְעֵי וְחֲסֵד מִמִּזְמִין, וְהָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי מְשִׂמָּאֵל, וְכָל הַדִּינִים תְּלוּיִים מִן הַמְּקוֹם הַזֶּה, וְכָל הַסְּפִירוֹת כְּלָן נִקְרְאוּ דִינִים גְּבוּרָה, וְאֲפִילוּ יְהו"ה.

דִּין ראשון, הַאֲתַר נִקְרָא דִין לְדוּן בְּחֻנְק, וְנֹאמַר לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ. אָמַר לוֹ: אֲלַעְזֹר בְּנִי, כָּאֵן צְרִיף לְחַדְשׁ דְּבָרִים, יֵשׁ עֵץ וַיֵּשׁ עֵץ, זֵהוּ שְׁפָתוֹב כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, וַיֵּשׁ אָדָם שְׁהוּא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְחֲטָאוּ שֶׁל אָדָם הִיא נִבְלָתוֹ שֶׁל אָדָם הִיא שְׁהוּא שְׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, לֹא צְרִיף לְחִלּוֹת בּוֹ חֲטָא זֶה. זֵהוּ שְׁפָתוֹב לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, שְׁמִי שְׂאֲכַל מִהָעֵץ שְׁלוֹ, שְׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, נְאֻמַר בּוֹ וְאֲכַל וְחִי לְעֹלָם.

וְעוּד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ - הָעֵץ שֶׁל כָּאֵן זֶה תְּלִמִיד חֲכָם שְׁמַתְעִסַק בְּתוֹרָה שְׁהִיא עֵץ חַיִּים,

דִּינָא קַדְמָאָה חֲדָא אֲתַקְרִי דִין לְדוּן בְּחֻנְק, וְאֲתָמַר (דְּבָרִים כ"א כ"ג) לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ. אָמַר לֵיהּ אֲלַעְזֹר בְּרִי, הֲכָא צְרִיף לְחַדְשָׁא מְלִין, אִית עֵץ וְאִית עֵץ, הֲדָא הוּא דְכֶתִיב (שם כ' ט') כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, וְאִית אָדָם דְּאִיהוּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְחוּבָא דְאָדָם אִיהִי נִבְלָתוֹ דְאָדָם קַדְמָאָה דְאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, לֹא צְרִיף לְתִלְיָא בֵּיהּ חוּבָא דָא, הֲדָא הוּא דְכֶתִיב לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דְּמָאֵן דְּאֲכַל מִעֵץ דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, אֲתָמַר בֵּיהּ (בראשית נ' כ"ב) וְאֲכַל וְחִי לְעוֹלָם.

וְעוּד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, עֵץ דְּהֲכָא דָא תְּלִמִיד חֲכָם דְּאֲשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא דְאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, הֲדָא הוּא

תְּלִמִיד חֲכָם דְּאֲשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא דְאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, הֲדָא הוּא

זְהוּ שְׁכַתוּב עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לֹא תִלִּין בּוֹ נִבְלָתוֹ, שְׁהוּא הַחֲטָא שְׁחָטָא בְיוֹם, לֹא תִלִּין עִמּוֹ בְּלִילָהּ, שְׁמִיד יָשׁוּב בְּתַשׁוּבָהּ, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּ בְּעַלֵי הַמְּשָׁנָה, אִם רָאִיתָ תִּלְמִיד חָכָם שְׁחָטָא בְיוֹם, אֵל תְּהַרְהֵר אַחֲרָיו בְּלִילָהּ, שְׁוֹדָאֵי עֵשָׂה תְּשׁוּבָהּ. (שְׁמָא עֵשָׂה תְּשׁוּבָהּ, שְׁמָא יַעֲלֶה

בְּדַעְתָּךְ! אֵלָא תֵּאמַר וְדָאֵי עֵשָׂה תְּשׁוּבָהּ).
וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ - זֶה תִּלְמִיד חָכָם, נִבְלָתוֹ - זוֹ בֵּית עִם הָאָרֶץ שְׁהִיא רַמְשׁ, שְׁאִם אֲתָה תוֹלֵה אוֹתָהּ בּוֹ - אוֹ קוּבְרָה אוֹ קוּבְרָתוֹ, וְזֶהוּ כִּי קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ, כִּי קְבוֹר - הוּא אוֹתָהּ, אוֹ תִּקְבְּרֵנוּ - הִיא אוֹתוֹ, וְאִשָּׁה זוֹ לֹא נִקְרֵאת הַזְּוֹג וְהַיְחוד שְׁלוֹ, אֵלָא הִיא כְּמִשָּׂא תְלוּי עֲלִיו, כְּנַחֲשׁ קָשׁוּר עַל צְנָאוֹ, וּמִשׁוּם כֶּף כִּי קָלְלַת אֱלֹהִים תְלוּי, שְׁהִיא קָלְלָה שְׁהוֹרְגַת אוֹתוֹ אוֹ מְבִיאָה אוֹתוֹ לִידֵי עֲנִיּוֹת.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ - זוֹ שְׁכַת, שְׁיִוְרֵשׁ בָּהּ אָדָם נִשְׁמָה יְתֵרָה, לֹא צְרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֶיהָ הַנֶּפֶשׁ שְׁשׁוֹלֶטֶת בְּאָדָם בַּיּוֹם הַחַל בְּמִלְאכָה שְׁאִסּוּרָה בְּשַׁבָּת, אֵלָא קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בְיוֹם הַהוּא, שְׁלֹא תִרְאֶה לְפָנֵי זְכוֹר וְשְׁמוֹר שֶׁל שְׁכַת, וּבְשִׁבְלֵהּ נֵאמַר שֶׁל נְעֻלְיָךְ מְעַל רְגְלֶיךָ כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עֲלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדַמְתָּךְ, שְׁנִשְׁמָה יְתֵרָה הִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְעֵלָה, אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, שְׁנֵאמַר בָּהּ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ - זֶה אָדָם שְׁהוּא נָבֵל, עֲלָיו נֵאמַר כֹּל הַמַּעֲמִיד תִּלְמִיד שְׁאִינוּ הִגּוֹן כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה, וּמִשׁוּם זֶה לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, שְׁהוּא

דְּכַתִּיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לֹא תִלִּין בּוֹ נִבְלָתוֹ, דְּאִיהִי חוּבָה דְּחָב בְּיוֹמָא לֹא תִלִּין עִמָּיה בְּלִילָהּ, דְּמִיד יְתוּב בְּתִיּוּבָתָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין אִם רָאִיתָ תִּלְמִיד חָכָם שְׁחָטָא בְיוֹם אֵל תְּהַרְהֵר אַחֲרָיו בְּלִילָהּ, דְּוֹדָאֵי עֵשָׂה תְּשׁוּבָהּ, (ג"א שְׁמָא עֵשָׂה תְּשׁוּבָהּ, שְׁמָא סְלָקָא רַעְתָּךְ, אֵלָא אִימָא וְדָאֵי עֵשָׂה תְּשׁוּבָהּ).

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דְּאֵל תִּלְמִיד חָכָם, נִבְלָתוֹ דְּאֵל בֵּית עִם הָאָרֶץ דְּאִיהִי רִיחֶשָׂא, דְּאִם אֲנָתָה תִּלְיָא לָהּ בֵּיהּ, אוֹ קוּבְרָה אוֹ קוּבְרָתוֹ, וְדָא אִיהוּ (דְּבָרִים כ"א כ"ג) כִּי קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ, כִּי קְבוֹר הוּא לָהּ אוֹ תִּקְבְּרֵנוּ אִיהִי לִיהּ, וְאֲתָתָא דְּאֵל אוֹ אֶקְרִי זְוִיגָא וְיִחודָא דִּילִיָּהּ, אֵלָא אִיהִי כְּמִטּוּלָא תִּלְיָא עֲלֵיהּ, כְּחֻיָּא קָשִׁיר עַל קַדְלִיָּהּ, וּבְגִין דְּאֵל (ש"ס) כִּי קָלְלַת אֱלֹהִים תְלוּי, דְּאִיהִי קָלְלָהּ, דְּקִטִּילַת לִיהּ אוֹ אִיִּיתִי לִיהּ לִידֵי עֲנִיּוֹתָא.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דְּאֵל שְׁכַת, דְּיִרִית בֵּיהּ בַּר נִשׁ נִשְׁמָה יְתֵרָה, לֹא צְרִיךְ לְאֲתַחְזִיא קְדָמָהּ נִפְשָׁא דְּשִׁלְטָא בְּבַר נִשׁ בְּיוֹמִין דְּחוּל, בְּמִלְאכָה דְּאִיהִי אִסּוּרָה בְּשַׁבָּת, אֵלָא קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בְיוֹם הַהוּא, דְּלֹא אֲתַחְזִיא קְדָם זְכוֹר וְשְׁמוֹר דְּשַׁבָּת, וּבְגִינָהּ אֲתַמַּר (שמות ה ה) שֶׁל נְעֻלְיָךְ מְעַל רְגְלֶיךָ כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עֲלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, (דְּבָרִים כ"א כ"ג) וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדַמְתָּךְ, דְּנִשְׁמָתָא יְתֵרָה אִיהִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא, אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (ירמיה ב ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ דְּאֵל בַּר נִשׁ דְּאִיהוּ נָבֵל, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר כֹּל הַמַּעֲמִיד תִּלְמִיד דְּלֹא אִיהוּ הִגּוֹן כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה, וּבְגִין דְּאֵל לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין

וְגוֹמַר, הָעֵץ אֵלַי יִשְׂרָאֵל דְּאֶתְמַר בְּהוּ (ד' קמ"ב
 ע"א) (ישעיה סה כב) כִּימִי הָעֵץ יָמִי עָמִי, חוּבָא
 דְּעַבְדוּ עִם נָבֶל, לֹא תְהֵא תְלִיא לִיָּה בִּישְׂרָאֵל,
 דְּכַד עַבְדוּ יַת עֶגְלָא חֲשִׁיב מִשְׁה דִּישְׂרָאֵל עַבְדוּ
 לִיָּה, וְאָמַר (שמות לב יא) לָמָּה יְהוּ"ה יַחֲרֶה אַפָּךְ
 בְּעַמֶּךָ, אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם) לָךְ
 רַד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ, מִיַּד נַחֲתִית וְחָזָא עֶגְלָא דִּיוֹקְנָא
 דְּשׁוּר וְחִמּוּר, שְׂאִיל לִיָּה מָאן עַבְד לָךְ, אָמַר
 חִמּוּר, עָרַב רַב (יחזקאל כג כ) אֲשֶׁר בְּשׁוּר חִמּוּרִים
 בְּשָׂרָם, שׁוּר אָמַר נָמִי הַכִּי, טַבְעַת דְּעֵלָה מְזַל
 שׁוּר בְּזַמְנָא דְּאֶתְמַר בְּעָרַב רַב (שמות לב ג) וַיִּתְּפָרְקוּ
 כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֹּהָב, אֲזַדְמַנַּת תַּפְזָן, וְאַרְמִי
 כִּלְא אֶהְרֵן בְּנוּרָא, וְנִפְקַת עֶגְלָא דִּיוֹקְנָא דְּשׁוּר
 וְחִמּוּר, בְּהֵוּא זְמַנָּא צְוּוּחַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
 וְאָמַרְתָּ, (ישעיה א ג) יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ וְחִמּוּר אַבּוּס
 בְּעֵלָיו, יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן.

וְרִשְׁעִיא מָה חֲזוּ לְמַעַבְד עֶגְלָא, אֵלָא וְדַאי
 אֵינּוּן הוּוּ מְכַשְׁפִּין דְּפָרְעָה, יוֹנוּ"ס
 וַיִּמְבְּרוּ"ס בְּנֵי בַלְעָם, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שמות ח
 א) וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרֻטָּמִים בְּלִטְיָהֶם, וְחֲזוּ דְלֹא
 הָוּה מַמְשׁוּ בְּהוּן, אֶתְחַזְרוּ עִמִּיהָ דְּמִשְׁה
 וְקַבִּילוּ בְּרִית מִיָּלָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּידַע
 גְּלוּיִים וְסִתְרִין, דְּהָוָה יָדַע בְּהוּן דְּאֵינּוּן מַגְזַעָא
 בִּישָׂא, כַּד הָוּה נַחְתָּא שְׂכִינְתָּא אֶתְמַר בְּהָ (שם
 יד יט) וַיִּסַּע מִלֶּאֶךָ הָאֱלֹהִים הַהִלֵּךְ לִפְנֵי מַחְנֵה
 יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אָמַר לִפְנֵי הָעָם, וּבִגְזִין דָּא נָטְלוּ
 קַנְאָה בְּלַבֵּייהוּ, וְאָמְרוּ (שם לב א) קוּם עֲשֵׂה לָנוּ
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ, כַּגּוֹוֹנָא דְּהָוָה אֲזִיל
 קְדַמֵּיכוּ, וּבִגְזִין דָּא עַבְדוּ יַת עֶגְלָא בְּחַרְשִׁין
 דְּלֵהוּן, וְדָא אִיהוּ יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ וְכוּ', יִשְׂרָאֵל
 לֹא יָדַע חַרְשִׁין, עָמִי אֶהְרֵן וּמִשְׁה בְּנֵי עַמְרָם
 לֹא הִתְבּוֹנְנוּ, וְדָא אִיהוּ לֹא תְלִין נְבִלְתוּ עַל
 הָזָה שֶׁל עִם נָבֶל, לֹא תְלִין נְבִלְתוּ עַל הָעֵץ, שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל. דְּכַר אַחַר לֹא תְלִין וְכוּ', זֶה גַר שְׂלֹא

עֵץ הַחַיִּים. דְּכַר אַחַר לֹא תְלִין
 וְגוֹמַר, הָעֵץ - אֵלוּ יִשְׂרָאֵל,
 שְׁנֵאֲמַר בְּהֶם כִּימִי הָעֵץ יָמִי עָמִי,
 הַחֲטָא שְׁעָשׂוּ עִם נָבֶל, אֵל תְּתֵלָה
 אוֹתוֹ בִּישְׂרָאֵל, שְׂכַשְׁעָשׂוּ אֶת
 הָעֶגְלָא, חֲשִׁיב מִשְׁה שִׁישְׂרָאֵל עָשׂוּ
 אוֹתוֹ, וְאָמַר לָמָּה יְהוּ"ה יַחֲרֶה
 אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ. אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, לָךְ רַד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ. מִיַּד
 יָרַד וְרָאָה עֶגְלָא, דִּיוֹקְנָן שֶׁל שׁוּר
 וְחִמּוּר, שְׂאִיל אוֹתוֹ, מִי עָשָׂה
 אוֹתָךְ? אָמַר הַחִמּוּר, הָעָרַב רַב
 אֲשֶׁר בְּשׁוּר חִמּוּרִים בְּשָׂרָם. גַּם
 הַשׁוּר אָמַר כֶּף. הַטַּבְעַת שְׁעֵלִיָּה
 מְזַל שׁוּר, בְּזַמְנָא שְׁנֵאֲמַר בְּעָרַב רַב
 וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֹּהָב,
 הַזְדַּמְזָן לְשָׁם, וְזָרַק הַכֹּל אֶהְרֵן
 לְאֵשׁ, וַיֵּצֵא עֶגְלָא, דִּיוֹקְנָן שֶׁל שׁוּר
 וְחִמּוּר. בְּאוֹתוֹ זְמַן צְוּוּחַת רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ וְאָמַרְתָּ, יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ
 וְחִמּוּר אַבּוּס בְּעֵלָיו, יִשְׂרָאֵל לֹא
 יָדַע עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן.

וְכַה רְאוּ הַרְשָׁעִים לַעֲשׂוֹת עֶגְלָא?
 אֵלָא וְדַאי הֶם הָיוּ הַמְכַשְׁפִּים שֶׁל
 פָּרְעָה, יוֹנוּ"ס וַיִּמְבְּרוּ"ס בְּנֵי
 בַלְעָם, שְׁנֵאֲמַר בְּהֶם וַיַּעֲשׂוּ כֵן
 הַחֲרֻטָּמִים בְּלִטְיָהֶם, וְרְאוּ שְׂלֹא
 הָיָה בְּהֶם מַמְשׁוּת, וְחַזְרוּ עִם
 מִשְׁה וְקַבִּילוּ בְּרִית מִיָּלָה, וְהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׂיֹדַע גְּלוּיֹת
 וְנִסְתָּרוֹת, שְׁהִיָּה יוֹדַע בְּהֶם שְׁהֶם
 מַגְזַע רַע, כְּשֶׁהִיָּתָה יוֹרְדַת שְׂכִינְהָ,
 נֵאֲמַר בְּהָ וַיִּסַּע מִלֶּאֶךָ הָאֱלֹהִים
 הַהִלֵּךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
 אָמַר לִפְנֵי הָעָם, וּמִשׁוּם זֶה נָטְלוּ
 קַנְאָה בְּלַבְסָם, וְאָמְרוּ קוּם עֲשֵׂה
 לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ, כְּמוֹ
 שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם, וּמִשׁוּם זֶה
 עָשׂוּ אֶת הָעֶגְלָא בְּכַשְׁפֵּיהֶם, וְזֵהוּ
 יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ וְכוּ', יִשְׂרָאֵל לֹא
 יָדַע כְּשָׁפִים, עָמִי - אֶהְרֵן וּמִשְׁה
 בְּנֵי עַמְרָם - לֹא הִתְבּוֹנְנוּ. וְזֵהוּ
 לֹא תְלִין נְבִלְתוּ עַל הָעֵץ, הַחֲטָא
 דְּכַר אַחַר לֹא תְלִין וְכוּ', זֶה גַר שְׂלֹא

התגיר לשמו של הקדוש ברוך הוא, לא לתלותו בישאל שהם עץ, כמו שבאר והוה כימי העץ ימי עמי.

ועוד, לא תלין נבלתו - זו נבלות הפה, על העץ - זה לשון הרע, שחטא זה גורם שימות קדם זמנו, וזהו כי קבור תקברנו. דבר אחר לא תלין נבלתו - זה יצר הרע, על העץ - זו נשמת חיים, שמי שחלל אותה, נאמר בו כי קבור תקברנו, וימות בעולם הזה ובעולם הבא, זה דינו בחנק מי שעובר על זה.

דבר אחר, לא תלין נבלתו על העץ - זו נפש של חל שלא תראה לפני הנפש היתרה, ובשבילה אמר למשה של נעליך מעל רגליך.

השני - הרג, הרג לגנב, ולגזלן ענש, ומשום זה הממשפן לחברו צריך להחזיר לו משכוננו בזמן שצריך אותו, כיון שאין לו אחר, זהו שכתוב השב תשיב לו את העבוט, ונאמר בפסוק אחר אם חבל תחבל שלמת רעה עד בא השמש תשיבנו לו, זה בנשמתו של אדם מדבר, אם חבל תחבל - נפש ורוח, שלמת רעה - זו הנשמה.

ואם חבל תחבל - תפלין של יד ותפלין של ראש, שלמת רעה - פסוי של מצוה, עד בא השמש - שנאמר בו פי שמש ומגן יהוה אלהיים, תשיבנו לו - קדם שיתכנס ממנו, שעליו נאמר וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. מה זה צדקה? תפלה, ומרפא בכנפיה - כנפי מצוה שהם תפלין, כנפי יונה, וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעזרו - עזר התפלין,

העץ, חובא דא דעם נבל לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל. דבר אחר לא תלין וכו', דא גיורא דלא אתגמיר לשמא דקודשא בריך הוא, לא תליא ביה בישאל דאינון עץ, כמה דאוקמוהו (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי.

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העץ דא לישנא בישא, דחובה דא גרים דימות קדם זמניה, ודא איהו כי קבור תקברנו, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יצר הרע, על העץ דא נשמת חיים, דמאן דחלל בה אתמר ביה כי קבור תקברנו, וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא.

(דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא נפש רחול דלא תתחנא קדם נפשא ותירא ובגניה אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך).

התנינא הרג, הרג לגנב, ולגזלן עונשא, ובגין דא הממשפן לחבריה צריך למחזר ליה משכונניה בעידן דצריך ליה, כיון דלית ליה אחרא, הדא הוא דכתיב (דברים כד יג) השב תשיב לו את העבוט ואתמר בקרא אחרא (שמות כב כה) אם חבל תחבל שלמת רעה עד בא השמש תשיבנו לו, האי בנשמתא דבר נש ממלל, אם חבל תחבל נפשא ורוחא, שלמת רעה דא נשמתא.

ואם חבול תחבול תפלין דיד ותפלין דרישא, שלמת רעה פסוייא דמצוה, עד בא השמש, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יהוה אלהיים, תשיבנו לו קדם דיתפניש מגיה, דעליה אתמר (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה, מאי צדקה צלותא, ומרפא בכנפיה כנפי מצוה דאינון תפלין כנפי יונה, וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעזרו משכא דתפלין,

וְאִם אֶת־לֹא תַחֲזִיר אֶלֶיךָ פְּסוּיִן לִי־הֵן קָדָם
 דִּיתַכְּנִישׁ מִנִּיה שְׁמֶשׁא דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְּאֶתְמַר בֵּיה כִּי שְׁמֶשׁ וּמַגֵּן יְהוּ"ה
 אֱלֹהֵי"ם, הֵכִי יִתְכַנֵּשׁ מִינֶךָ נִשְׁמַתָּא, דְּאֶתְמַר
 בָּהּ (תהלים פט לו) כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי, מְדָה לְקַבֵּל
 מְדָה, וּבִגִּין דָּא עַד בֵּא הַשְּׁמֶשׁ תִּשְׁיַכְנוּ לוֹ, לוֹ
 לְעֵנִי דְּאִיהוּ צְדִיק, וְלִשְׁכִּינְתָּא דְּאִיהִי עֲנִיָּה
 בְּגֻלוֹתָא, כִּד יִתִּי לִילִיָּא דְּאִיהִי גְלוֹתָא, בְּמָה
 יִשְׁכַּב (דף קמב ע"ב) שְׁכִינְתָּא, דְּוִדְאֵי שְׁמֶשׁא
 דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא נִהִיר לָהּ בְּגֻלוֹתָא
 דְּאִיהִי לִילִיָּא, וְאֶשְׁתַּאֲרַת בְּחֻשׁוֹכָא, וּבִגִּין דָּא
 צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְאַנְהָרָא לָהּ בְּגֻלוֹתָא בְּאוּר וְנֵר,
 דְּאִיהוּ תוֹרָה וּמִצְוָה, אוֹר נִשְׁמַתָּא, גִּ"ר נִפְשׁ
 רוּחָא דְּאִינוּן סִימֵן גִּ"ר, בְּתִי דְּתַפְלִי לְמִשְׁכַּב
 בְּהוּ שְׁכִינְתָּא בְּגֻלוֹתָא, וְכַסּוּיָא דְּצִיצִית
 לְאַתְעֻטָּפָא בֵּיה בְּמִשְׁכַּבָּה.

וְאִם אֶת־לֹא תַחֲזִיר אֶת־הַכַּסּוּיִם
 הַלְלוּ קָדָם שִׁיתַכְּנִס מִמֶּנּוּ הַשְּׁמֶשׁ,
 שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאמַר
 בּוֹ כִּי שְׁמֶשׁ וּמַגֵּן יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ם,
 כִּף תַּתְכַּנֵּס מִמֶּךָ נִשְׁמַתָּךְ, שְׁנֹאמַר
 בָּהּ כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי, מְדָה כִּנְגֵד
 מְדָה, וּמִשׁוּם זֶה עַד בֵּא הַשְּׁמֶשׁ
 תִּשְׁיַכְנוּ לוֹ, לוֹ - לְעֵנִי, שֶׁהוּא
 צְדִיק, וְלִשְׁכִּינְתָּא שֶׁהִיא עֲנִיָּה
 בְּגֻלוֹתָא, כְּשֶׁבֵא הַלֵּלָהּ שֶׁהוּא
 גְלוּתָא, בְּמָה תִשְׁכַּב הַשְּׁכִינָה?
 שְׁוֹדְאֵי הַשְּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, לֹא מֵאִיר לָהּ בְּגֻלוֹתָא,
 שֶׁהִיא הַלֵּלָהּ, וְנִשְׁאֲרַת בְּחֻשְׁכָּה,
 וּמִשׁוּם זֶה צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהֵאִיר
 לָהּ בְּגֻלוֹתָא בְּאוּר וְנֵר, שֶׁהוּא תוֹרָה
 וּמִצְוָה, אוֹר הַנְּשֻׁמָּה, גִּ"ר - נִפְשׁ
 רוּחַ, שֶׁהֵם סִימֵן גִּ"ר, בְּתִי הַתַּפְלִין
 שֶׁתִּשְׁכַּב בָּהֶם הַשְּׁכִינָה בְּגֻלוֹתָא,
 וְכַסּוּיָא שֶׁל צִיצִית לְהַתְעֻטֵף בָּהּ
 בְּמִשְׁכַּבָּה.

וּבִגִּין דָּא אִי בַר נֶשׁ לֹא אֲנַח תַּפְלִין וְצִיצִית,
 בְּמָה יִשְׁכַּב אִיהִי בְּגֻלוֹתָא, עֲלָהּ
 אֶתְמַר (תהלים מא ב) אֲשֶׁרֵי מִשְׁפִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם
 רַעָה יִמְלִטְהוּ יְהוּ"ה, וּבִזְכוּת פְּקוּדֵין אֶלֶיךָ
 יִרְתִּין בְּנֵי נֶשׂא תִלַּת קְטָרִין, דְּאִינוּן נִשְׁמַתָּא
 וְרוּחָא וְנִפְשָׁא, וּבְהוּ צְרִיךְ לְמַקְרִי לְיִשְׂרָאֵל
 עֲלָאָה, דִּינְחִית לְאַנְהָרָא בְּשְׁכִינְתָּא בְּנְהוּרָא
 דְּפוּרְקָנָא, דְּאִיהִי שְׁמֶשׁ צְדָקָה, וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ
 לְיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן בְּבֵי מַרְעָא בְּגֻלוֹתָא. דְּצְדָקָה
 אִיהִי שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, עֲלָהּ אֶתְמַר (איכה ב יג) מִי
 יִרְפָּא לָךְ, וְאִיהִי כ"ה כ"ה אֶתְוֹן דְּקִרְיַת שְׁמַע
 עֲרַבִית וְשַׁחְרִית, וּבִיה נַחְתָּא לְיִשְׂרָאֵל לְמַפְרַק
 שְׁכִינְתָּא, אֲבָל בִּימִינָא אוּקִים לָהּ וְרַחַם עֲלָהּ,
 הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (ישעיה נד ח) וּבְחֻסְדָּא עוֹלָם
 רַחֲמֵתֶיךָ, וּבִגִּין דָּא נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא
 אִינוּן מִשְׁכַּבָּא (משכבוֹנָא) דְּשְׁכִינְתָּא בְּגֻלוֹתָא,
 וְעֲלֵיה אֶתְמַר (דברים כד יג) וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ

וּמִשׁוּם כִּף, אִם אָדָם אִינוּ מִנִּיה
 תַּפְלִין וְצִיצִית, בְּמָה הִיא תִשְׁכַּב
 בְּגֻלוֹתָא? עֲלֵיו נֹאמַר אֲשֶׁרֵי מִשְׁפִּיל
 אֶל דֵּל בְּיוֹם רַעָה יִמְלִטְהוּ יְהוּ"ה,
 וּבִזְכוּת הַמְּצוּוֹת הַלְלוּ יוֹרְשֵׁים
 בְּנֵי אָדָם שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים, שֶׁהֵם
 נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְשׁ, וּבְהֵם צְרִיךְ
 לְקַרָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן שֶׁיִּרְד
 לְהֵאִיר לְשְׁכִינָה בְּאוּר הַגְּאֻלָּה,
 שֶׁהִיא שְׁמֶשׁ צְדָקָה, וּמִרְפָּא
 בְּכַנְפֵיהָ, לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּבֵית
 הַחַלִּי בְּגֻלוֹתָא, שְׁצְדָקָה הִיא
 הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, עֲלֵיהָ נֹאמַר מִי
 יִרְפָּא לָךְ, וְהִיא עֲשָׂרִים וְחַמֵּשׁ
 עֲשָׂרִים וְחַמֵּשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל קְרִיַת
 שְׁמַע עֲרַבִית וְשַׁחְרִית, וּבּוֹ יוֹרֵד
 לְיִשְׂרָאֵל לְגַאֲלָא אֶת־הַשְּׁכִינָה, אֲבָל
 בְּיָמֵין מְקִים אוֹתָהּ וּמִרַחֵם עֲלֵיהָ.
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּבְחֻסְדָּא עוֹלָם
 רַחֲמֵתֶיךָ, וּמִשׁוּם זֶה, נִשְׁמָה רוּחַ
 וְנִפְשׁ הֵם הַמִּשְׁכַּב (משכבוֹ) שֶׁל
 הַשְּׁכִינָה בְּגֻלוֹתָא, וְעַל זֶה נֹאמַר
 וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבְרַכְכָּהּ, וּמִשׁוּם

וּבְרַכְךָ, וּבְגִין פְּקוּדֵינָא אֲלִין שְׂרָיָא שְׂכִינְתָא עַל
בַּר נֶשׁ.

הַמְצוֹת הִלְלוּ שׁוֹרָה שְׂכִינָה עַל
אָדָם.

וְעַל הַנְּשָׂמָה נֹאמַר מִשְׁכַּבְת חִיקְךָ
שָׁמַר פִּתְחֵי פִיךָ, שְׁלֹא תִדְרֵם אִם
לֹא תִשְׁלַם, זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִם אִין
לְךָ לְשֵׁלִם לְמָה יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ
מִתְחַתִּיךָ, וְנִשְׁאַרוּ הַרוּחַ וְהַנְּפֶשׁ
יְתוּמִים, וְאִם הַנְּשָׂמָה עוֹבְרַת עַל
מְצוֹת הַתּוֹרָה וְיוֹרְדִים חֲטָאִים
לְגוּף, דִּין הוּא לְפָרַע מִנְכָסֵי
יְתוּמִים, בְּמְצוֹת עֲשֵׂה שְׁנִשְׂאָר
לְהֵם מִהַנְּשָׂמָה, שְׁבַגְלָל הַחֲטָאִים
נוֹטְלִים מִהַרְשָׁעִים אֶת הַמְשֻׁכּוֹן,
שְׁהוּא הַנְּשָׂמָה, וְזֶהוּ אִם חָבַל
תְּחַבֵּל שְׁלֵמַת רַעְךָ.

וְאִם יֵשׁ לוֹ חֲטָאִים וְיֵשׁ לוֹ זְכִיּוֹת,
נִפְרָעִים הַחֲטָאִים בְּזְכִיּוֹת, וְנֹאמַר
יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ, מִיַּד מַחְזִירִים
אוֹתוֹ לְגוּף לְפָנֵי שִׁבְאָה הַשְּׂמֶשׁ,
וְזֶהוּ עַד בֵּא הַשְּׂמֶשׁ תִּשְׁיָבּוּ לוֹ,
שְׁפָאֲשֵׁר הָאָדָם יֵשׁוּ, עוֹלָה מִמֶּנּוּ
הַנְּשָׂמָה, וְאִין יוֹרְדַת לְגוּף עַד
שְׁפוֹרְעַת אֶת כָּל הַחֲטָאִים שְׁעֲשֵׂה
הָאָדָם בְּאוֹתוֹ יוֹם, וּמְשׁוּם זֶה
מִמְשַׁכֵּן אוֹתָהּ אוֹתוֹ בֵּית דִּין
שְׁלֵמְעֵלָה, מְשׁוּם שְׁהַמְקַטְרֵג
עוֹלָה אַחֲרֶיהָ לְתַבַּע מִמְנָה דִּין
בְּאַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין - שְׁנַיִם
שְׁנֹאמְרוּ לְמַעְלָה, וּשְׁנַיִם שְׁשׁוּרִים
עַל אוֹתָם שְׁמַגְלִים אֶת הַעֲרִיּוֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרֵי הוּא מִי
שְׁשׁוּמַר אוֹתָהּ בְּכָל יוֹם.

וּבְזִמְנָא שְׁהַחֲטָאִים גְּדוֹלִים, וּמְלֹהָ
אָדָם חֲטָאִים עַל הַמְשֻׁכּוֹן, אָבַד
הַמְשֻׁכּוֹן, שְׁהִיא הַנְּשָׂמָה, וְלֹא
חוֹזְרַת אֲלֵיו, וְהַכֵּל הוּא בְּדִין
שְׁדָנָה אוֹתָהּ הַגְּבוּרָה, שְׁהִיא בֵּית
הַדִּין הַגְּדוֹל, בְּכָל לַיְלָה בְּשָׁתַיִם
עֲשָׂרָה שְׁעוֹת וּבְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם
רְגָעִים כְּחֻשְׁבוֹן חֲס"ד, שְׁנֹאמַר בּוֹ
וְהוֹכֵן בְּחֻסְד פְּסָא, וְסוּד הַדְּבָר -
וּתְפַקְדָּנּוּ לְבַקְרִים, לְרַגְעִים
תְּבַחְנָנּוּ.

וְעַל נְשָׂמָתָא אֲתַמַּר (מִיכָה ז ח) מִשְׁכַּבְת חִיקְךָ
שָׁמַר פִּתְחֵי פִיךָ, דְלֹא תִדְרֵם אִם לֹא
תִשְׁלַם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשָׁלִי כַב כז) אִם אִין לְךָ
לְשֵׁלִם לְמָה יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ מִתְחַתִּיךָ, וְאֲשַׁתְּאָרוּ
רוּחַ וְנִפְשׁ יְתוּמִים, וְאִם נְשָׂמָתָא עוֹבְרַת עַל
פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא וְאַנְחַת חוֹבִין בְּגוּפָא, דִּין אִיהוּ
לִיפְרַע מִנְכָסֵי יְתוּמִים, בְּפְקוּדֵינָא דְעֲשֵׂה
דְאֲשַׁתְּאָר לוֹן מִנְשָׂמָתָא, דְבְּגִין חוֹבִין נְטְלִין
מִחַיִּיבָא מִשְׁפוּנָא דְאִיהִי נְשָׂמָתָא, וְדָא
אִיהוּ (שְׁמוֹת כב כח) אִם חָבַל תְּחַבֵּל שְׁלֵמַת רַעְךָ.

וְאִי אִית לִיה חוֹבִין וְאִית לִיה זְכוּוֹן, אֲתַפְרָעוּ
חוֹבִין בְּזְכוּוֹן, וְאֲתַמַּר יֵצֵא שְׁכָרוֹ
בְּהַפְסְדוֹ, מִיַּד חֲזָרִין לִיה לְגוּפָא קָדָם דִּייתִי
שְׂמֶשׂא, וְדָא אִיהוּ (סו) עַד בֵּא הַשְּׂמֶשׁ תִּשְׁיָבּוּ
לוֹ, דְכַד נָאִים בַּר נֶשׁ נְשָׂמָתָא סָלְקָא מִנִּיהָ,
וְלֹא נִחַתַת בְּגוּפָא עַד דְּפָרַעַת כָּל חוֹבִין דְּעָבַד
בַּר נֶשׁ בְּהַהוּא יוֹמָא, וּבְגִין דָּא מִמְשַׁכֵּן לָהּ
הַהוּא בִּי דִינָא דְלַעֲיִלָא, בְּגִין דְּמַקְטְרָגָא סָלִיק
אַבְתְּרָהָא לְמַתְבַּע מִינָהּ דִינָא, בְּאַרְבַּע מֵיתוֹת
בֵּית דִּין, תְּרִין דְאֲתַמַּר לַעֲיִל, וְתִרִין דְאִינוּן
שְׂרִיין עַל אִינוּן דְּמַגְלִין עֲרִיין דְאוֹרִייתָא, זְכָאָה
אִיהוּ מָאן דְנָטִיר לָהּ בְּכָל יוֹמָא.

וּבְזִמְנָא דְחוֹבִין אִינוּן רַבְרַבִּין, וּמְלֹהָ בַּר נֶשׁ
חוֹבִין עַל מִשְׁפוּנָא, אָבַד מִשְׁפוּנָא
דְאִיהִי נְשָׂמָתָא, וְלֹא חֲזָרַת לְגַבִּיָהּ, וְכֹלָא אִיהוּ
בְּדִין דְדִין לָהּ גְבוּרָה דְאִיהוּ בִּי דִינָא רַבְרַבָּא,
בְּכָל לַיְלָא בְּתִרִין עֲשָׂר שְׁעֵתִין וּבְשִׁבְעִין וְתִרִין
רְגָעִין כְּחֻשְׁבוֹן חֲס"ד, דְאֲתַמַּר בִּיה (ישעיה מז
ח) וְהוֹכֵן בְּחֻסְד פְּסָא, וְרָזָא דְמְלָה (איוב ז
יח) וּתְפַקְדָּנּוּ לְבַקְרִים, לְרַגְעִים תְּבַחְנָנּוּ.

וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁהֵם בְּסִתְרָא, וְלֹא יְכוּלִים לְהַעֲרִיד בְּהֵם הַמְּלֹאכִים שְׁהוֹלְכִים עִם הַנְּשָׁמָה, שְׁנֹאֲמַר בְּהָא כִּי מְלֹאכִיו יִצְוֶה לָךְ, הָרִי הַשְּׂכִינָה מַעֲיָדָה עֲלֵיהֶם, זְהוּ שְׂפִתּוֹב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים, מִשּׁוּם שְׂשִׁכְיָנָה עַל רֵאשׁוֹ, שְׁנֹאֲמַר בְּהָ דַע מַה לְּמַעְלָה מִמָּךְ, עֵינֵי רוּאָה וְאַזְנוֹן שׁוֹמְעֵת וְכָל מַעֲשִׂיךָ בְּסִפְרָא נִכְתְּבִין, (לְזִמְנִין נִשְׁמָתָא לֹא הָוֵת מוֹדָה בְּחוּבִין דְּתַבַּע עֲלֵיהָ יִצְרַ הָרַע, וְחֲשִׁיד יִצְרַ הָרַע בְּהַאי), (ג"א וְלִזְמִנִּין נִשְׁמָתָא לֹא חֲבַת וְחֲשִׁיד יִצְרַ הָרַע בְּהַאי), וְאַזְלוּן לְגַבֵּי בֵּי דִינָא וְדָן עֲלֵיהֶוּ דִּין הַנְּשָׁבְעִים, אֹמִיאת נִשְׁמָתָא עֲלֵיהֶוּ וְאַתְּפִטְרַת, וְאַם לֹאוּ פְּרַעַת.

וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם וּבְכִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּמְרֵאִין לָהּ חֲתִימַת יְדִידָה, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁהֵם עַל תְּנַאי שְׂמִתְנָה עֲלֵיו לְפָרַע אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהַחֲטָאִים שְׁלוֹ בְּמִקּוּמוֹ, שְׁלֹא יִגְבַּהּ אוֹתָם הַתּוֹבַע אֲלֵא בְּמִקּוּמוֹ, וְאַלוּ הֵם חֲטָאִים שְׁלַ עֲשָׂרִים שָׁנִים, וַיֵּשׁ חֲטָאִים לְמִטָּה, שְׂפָאָרוּ הַקְּדָמוֹנִים שְׂעֵד עֲשָׂרִים שָׁנִים מַעֲנִישִׁים לְמִטָּה וְלֹא לְמַעְלָה, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׂמַעֲנִישִׁים לְמַעְלָה, וְתוֹבְעִים אוֹתָם לְמַעְלָה בֵּית הַדִּין הַגְּדוֹל, וּבְשִׁבְלֵם מְמַשְׁכְּנִים אֶת הַנְּשָׁמָה לְמַעְלָה, וְלֹא מְנִיחִים לָהּ לְרַדַּת לְמִטָּה, אֲבָל בַּחֲטָאִים שְׂמַעֲנִישִׁים עֲלֵיהֶם לְמִטָּה, לֹא מַעֲנִישִׁים אוֹתָהּ לְמַעְלָה וְלֹא מַעֲכָבִים אוֹתוֹ שָׁם, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁלַ הַנְּשָׁמָה שְׁגוֹבִים מֵהֶם בְּכָל מְקוּם, כְּמוֹ וּמְקַלְלֵ אֲבִיו וְאַמוֹ, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ מוֹת יוֹמַת, מִבֵּית הַדִּין שְׂלַמַּעְלָה וּמִבֵּית הַדִּין שְׂלַמִּטָּה, שְׁנִדּוֹנִית בְּשָׁנֵי דִינִים, וּמִשּׁוּם הַחֲטָא הַזֶּה, בְּכָל מְקוּם שְׂמוּצָאִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, גּוֹבִים מִמֶּנָּה, וּבְכָל מְקוּם שְׂמוּצָאִים

וְאִית חוּבִין דְּאִינוּן בְּסִתְרָא, וְלֹא יְכִילִין לְאַסְהָדָא בְּהוּן מְלֹאכִין דְּאַזְלוּן עִם נִשְׁמָתָא, דְּאַתְּמַר בְּהָ (תְּהֵלִים צֹא יֵא) כִּי מְלֹאכִיו יִצְוֶה לָךְ, הָא שְׂכִינְתָא סְהִידַת עֲלֵיהֶוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יִרְמִיָּה כג כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא עַל רֵי שִׁיָּהּ, דְּאַתְּמַר בְּהָ דַע מַה לְּמַעְלָה מִמָּךְ, עֵינֵי רוּאָה וְאַזְנוֹן שׁוֹמְעֵת וְכָל מַעֲשִׂיךָ בְּסִפְרָא נִכְתְּבִין, (לְזִמְנִין נִשְׁמָתָא לֹא הָוֵת מוֹדָה בְּחוּבִין דְּתַבַּע עֲלֵיהָ יִצְרַ הָרַע, וְחֲשִׁיד יִצְרַ הָרַע בְּהַאי), (ג"א וְלִזְמִנִּין נִשְׁמָתָא לֹא חֲבַת וְחֲשִׁיד יִצְרַ הָרַע בְּהַאי), וְאַזְלוּן לְגַבֵּי בֵּי דִינָא וְדָן עֲלֵיהֶוּ דִּין הַנְּשָׁבְעִים, אֹמִיאת נִשְׁמָתָא עֲלֵיהֶוּ וְאַתְּפִטְרַת, וְאַם לֹאוּ פְּרַעַת.

וְאִית חוּבִין דְּאַתְּמַר בְּהוּן (אִיּוֹב לו ז) וּבְכִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּמְרֵאִין לָהּ חֲתִימַת יְדִידָה. וְאִית חוּבִין דְּאִינוּן עַל תְּנַאי דְּאַתְנִי עֲלֵיהָ לְפָרַעַא לֹוֹן בְּהַאי עֲלֵמָא, דְּחוּבִין דִּילֵיהָ בְּאַתְרֵיהָ, דְּלֹא יִגְבַּהּ לֹוֹן תּוֹבַע אֲלֵא בְּאַתְרֵיהָ, וְאַלִּין אִינוּן חוּבִין דְּעֲשָׂרִין שָׁנִין, וְאִית חוּבִין לְתַתָּא, דְּאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין דְּעַד עֲשָׂרִין שָׁנִין (דף קמג ע"א) מַעֲנִישִׁין לְתַתָּא וְלֹא לְעֵילָא, וְאִית חוּבִין דְּמַעֲנִישִׁין לְעֵילָא וְתַבְעִין לֹוֹן לְעֵילָא בֵּי דִינָא רַבְרַבָּא, וּבְגִינֵיהֶוּ מְמַשְׁכְּנִין נִשְׁמָתָא לְעֵילָא, וְלֹא מְנִיחִין לָהּ לְנַחַתָּא לְתַתָּא, אֲבָל בְּחוּבִין דְּמַעֲנִישִׁין עֲלֵיהֶוּ לְתַתָּא, לֹא מַעֲנִישִׁין לָהּ לְעֵילָא, וְלֹא מַעֲכָבִי לֵיהָ תַמָּן, וְאִית חוּבִין דְּנִשְׁמָתָא דְּגַבִּין מְנִיחֶוּ בְּכָל אֶתְרָא, כְּגוֹן (שְׁמוֹת כ"ז) וּמְקַלְלֵ אֲבִיו וְאַמוֹ, דְּאַתְּמַר בֵּיהּ מוֹת יוֹמַת, מִבֵּי דִינָא דְּלְעֵילָא וּמִבֵּי דִינָא דְּלְתַתָּא, דְּאַתְּדַנַּת בְּתַרִּין דִּינִין, וּבְגִין חוּבָא דָא בְּכָל אֶתְרָא דְּאַשְׁפַּחִין לָהּ לְעֵילָא גְבִין מִינָהּ, וּבְכָל אֶתְרָא דְּאַשְׁפַּחִין לָהּ לְתַתָּא גְבִין מִינָהּ, וְלִית פְּקוּדָא דְּלִית לָהּ רֵשׁוֹ לְאַגְנָא עֲלָהּ,

אותה למטה, גובים ממנה ואין מצוה שאין לה רשות להגן עליה. שיש חטאים שדנים בדינים חמורים את הנשמה, ותבא מצוה שהיא גבירה כמו מצות תפלין, ומגנה עליו ופורשת פנפיה עליו, ואין רשות למקטרג להתקרב לשם, ויש חטאים שאין רשות לגבירה להגן עליהם, זהו שפתוב מעם מזבחי תקחנו למות.

אבל יש מצוות שהן שפחות, מאלו המצוות שהן על מנת לקבל פרס, אף על גב שיבאו להגן עליה, נוטלים אותם המקטרגים תחת רשותם, (מוציאים אותה המקטרגים מרשותם) ויש חטאים אחרים שנקראים חלוקי הדינים, על חטאים שחולקים בהם, מהם מטה כלפי חסד, ודנים את הנשמה בממוץ, שהוא דיני ממונות, ויש אחרים שחולקים עליהם והם נוטים כלפי חובה, לדון אותה בדיני נפשות. אם הזכיות מתגברות על החובות, דנים אותה בדיני ממונות, וגובים מהזכיות, שהם גמילות חסדים שלו, ואם החובות מתגברות, אז דנים אותה בדיני נפשות מצד הגבורה, וגובים בה נפש ורוח.

והמעלה אין משוא פנים, בין לצדיק בין לרשע, וכן צריך להשוות למטה גבי דין הצדיק עם הרשע, מצד של אמת העמוד האמצעי, ולא יהיה דין רשאי לעשות משוא פנים לאחד מהם בדין, שבדין שלמעלה נאמר בו לא ישא פנים ולא יקח שחד. אוי לו לדין למטה שמשנתה מהדין שלמעלה, שמכחיש מעשה בראשית, ולא יאמר זה נאמן מזה, שפמו שהוא למטה, שפטים ושטרים תתן לה בכל שעריה, לדון גופים, כך יש למעלה שופטים ושטרים לדון

דאית חובין דדיינין לה בדינים חמורים לנשמתא, ויתי מצוה דאיהי מטרוניתא פגון מצות תפלין, ואגינת עליה ופרישת גדפהא עליה, ולית רשו למקטרג לקרבא תמן, ואית חובין דמטרוניתא לית לה רשו לאגנא עליהו, הדא הוא דכתיב (שם יד) מעם מזבחי תקחנו למות.

אבל פקודין אית דאינון שפחות, מאלין פקודין דאינון על מנת לקבל פרס, אף על גב דייתון לאגנא עליה, נטלי לון מקטרגין תחות רשותיהו, (נ"א נפקון לה מקטרגין מרשותיהו), ואית חובין אחרנין דאתקריאו חלוקי דיינין, על חובין דחולקין בהון, מנהון מטה כלפי חסד, ודיינין לה לנשמתא בממוץ דאיהו דיני ממונות, ואית אחרנין דחולקין עליהו ואינון נוטין כלפי חובה, למידן לה בדיני נפשות, אם זכוון מתגברין על חובין דנין לה בדיני ממונות, וגבין מזכוון דאינון גמילות חסדים דיליה, ואם חובין מתגברין דיינין לה בדיני נפשות מסטרא דגבורה, וגבין בה נפש ורוח.

ולעילא לית משוא פנים בין זפאה לחיבא, וכן צריך להשוות לתתא גבי דינא זפאה עם חיבא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דיינא רשאי למעבד משוא פנים לחד מנייהו בדינא, דבדיינא דלעילא אתמר ביה (דברים יז) לא ישא פנים ולא יקח שחד, ווי ליה לדיינא לתתא דאשתני מדיינא דלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דא מהימנא מדא, דכמה דאיהו לתתא (שם טז יח) שופטים ושוטרים תתן לה בכל שעריה, לדיינא גופין, הכי אית לעילא שופטים ושוטרים לדיינא נשמתא, ולא יוקיר

את הנשמה, ולא יכבד את זה יותר מזה, אלא שניהם בהשואה בדין, והם צריף להשמיע לפני הדין, ולא ידברו עד ששואל אותם הדין ונותן להם רשות לדבר, ויהיו לפניו ביראה, משום ששכינה שורה עליהם, ומי שתובע אמת כאלו מקים על העולם דין אמת (דין אמת), וכל שפן מי שדן דין אמת, כאלו מקים אמת מארץ תצמח. או לו למי שמקים שקר ומפיל אמת, שגורם ותשלף אמת ארצה, ומי גורם את זה? הדין שלא דן דין אמת, ובנדאי שדין שדן דין אמת, כאלו הוא מוציא את השכינה ואת ישראל מן הגלות ומקים אותם מן הארץ.

קם רבי שמעון על רגליו, והרים ידיו למעלה ושבח את רבון העולם, ואמר: רבון העולם, עשה למען השכינה שהיא בגלות, ואם היא בשבועה, הרי אבא ואמא, שהם חכמה ובינה, יכולים לעשות התרה. זהו שכתוב יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד נשבע, הרב יכול לעשות התרה.

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא, ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה, ואינון תלת אבהן לעילא לקבליהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינה, ומפל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא, דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר, ואיהו עאל שלם בינה ובינה זמנין (ד) קמח ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין פנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

לדא יתיר מדא, אלא תרוייהו בהשואה בדינא, ואינון צריכין למשמע קדם דינא, ולא ימללון עד דשאל לון דינא, ויהיב לון רשו למללא, ויהון קדמיה בדחילו, בגין דשכינתא שריא עליהו, ומאן דתבע קשוט כאלו מקיים על עלמא דיין אמת (ס"א דין אמת), וכל שפן מאן דדן דין אמת, כאלו מקיים (תהלים פ יב) אמת מארץ תצמח, ווי ליה למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת, דגרים (דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ומאן גרים דא דינא דלא דן דין אמת, ובנדאי דיין דדן דין אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלותא, ואוקים לון מארעא.

קם רבי שמעון על רגליו, וסליק ידוי לגבי עילא, ושבח למארי עלמא, ואמר, רבון עלמא עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא, ואם איהי באומאה הא אבא ואמא דאינון חכמה ובינה יכלין למעבד התרה, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד אומי הרב יכיל למעבד התרה.

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא, ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה, ואינון תלת אבהן לעילא לקבליהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינה, ומפל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא, דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר, ואיהו עאל שלם בינה ובינה זמנין (ד) קמח ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין פנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

וְאִם הוּא נָדָר מְסֻטָּרָא דְאַבָּא וְאַמָּא, וְלֹא בְּעִי, אֲנָא סְלִיק לְגַבֵּי הַהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (דברים י"ח) כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דְבָר, דְאַתְמַר בֵּיה בְּמוֹפְלָא מִמֶּךָ אֵל תְּדַרּוּשׁ, דְיִפְטוּר נָדָר, וְאַף עַל גַּב דְשְׂכִינְתָא אִיהִי בְּגִלוּתָא לְגַבֵּי בְּעֵלָה פְּנֹדָה, דְאִיהִי יִפְרִישׁ בֵּין דָּם לְדָם, וְאַתְפַּתַּח מְקוּרָא דִילָהּ, לְדַכְּאָה לָהּ בְּמִים דְאֹרִייתָא, מִים חַיִּים דְלֹא פְּסָקִין, וְאַפְרִישׁ מִינָהּ דָּם נְדָה דְאִיהִי לִילִי"ת, דְלֹא אַתְקַרִיבַת בְּהֵדָה, דְאִיהִי חוּבָא דְנִשְׁמַתָּא דְסְאִיבַת לָהּ, וְלִית לָהּ רִשׁוּ לְסִלְקָא נִשְׁמַתָּא לְגַבֵּי בְּעֵלָה, לְהַהוּא אַתְר דְאַתְיִיהִיבַת מִתְמָן, וְאַתְדַּנַּת בֵּין דִּין לְדִין, בֵּין דִּינֵי נַפְשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנוֹת, דְאִית מָאן דְפָרַע בְּמְמוֹנֵיהּ, וְאִית מָאן דְפָרַע בְּנַפְשֵׁיהּ, וּבֵין נֹגַע לְנֹגַע, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ (איכה א א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, דְאִיהִי חֲשִׁיבָא שְׂכִינְתָא בְּגִלוּתָא כְּמִצּוּרַע, דְאַתְמַר בֵּיה (ויקרא יג מו) בְּדָד יִשָּׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, מַחוּץ וְדַאי, דָּא גִלוּתָא, דְאִיהִי לְבָר מְאַרְעָא דִישְׂרָאֵל, דְאִיהִי מוֹתְבָא דְאַת ה'.

וְאִם נָדָר הוּא מִצַּד הָאבָּא וְהָאמָּא, וְלֹא רוּצָה, אֲנִי עוֹלָה לְאוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוּ כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דְבָר, שְׁנֵאמַר בּוּ בְּמִפְלֵא מִמֶּךָ אֵל תְּדַרְשׁ, שְׁיִפְטוּר אֵת הַנָּדָר, וְאַף עַל גַּב שְׁהִשְׁכִּינָה בְּגִלוּת אֵל בְּעֵלָה כְּנֹדָה, שְׁהִיא תְּבַדִּיל בֵּין דָּם לְדָם, וְנִפְתַּח מְקוּרָה, לְטַהַר אוֹתָהּ בְּמֵי הַתּוֹרָה, הַמִּים הַחַיִּים שְׁלֹא פּוֹסְקִים, וְהַפְרִיד מִמֶּנָּה דָּם נְדָה שְׁהִיא לִילִי"ת שְׁלֹא תִקְרַב אֵלֶיהָ, שְׁהִיא חֲטָא הַנְּשֻׁמָּה שְׁטַמְאָה אוֹתָהּ, וְאִין לָהּ רִשׁוּת לְהַעֲלוֹת הַנְּשֻׁמָּה לְבַעֲלָהּ, לְאוֹתוֹ מְקוּם שְׁמִשָּׁם נִתְנָה, וְנִדְוֹנִית בֵּין דִּין לְדִין, בֵּין דִּינֵי נַפְשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנוֹת, שֵׁישׁ מִישֵׁהוּ שְׁפוּרַע בְּמְמוֹנוֹ, וְיֵשׁ מִי שְׁפוּרַע בְּנַפְשׁוֹ, וּבֵין נֹגַע לְנֹגַע, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, שְׁחֲשׁוּבָה הַשְׂכִּינָה בְּגִלוּת כְּמוֹ מְצַרַע, שְׁנֵאמַר בּוּ בְּדָר יִשָּׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, מַחוּץ וְדַאי, זֹה הַגִּלוּת, שְׁהִיא מַחוּץ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא הַמוֹשָׁב שֶׁל הָאוֹת ה'.

וְאִי מְקוּרָא לֹא יָכִיל לְמַפְתַּח עַד דְיִפְתַּח לִיהַּ הַהוּא דְסָגִיר לִיהַּ, אֲנָא מְפִיִּסְנָא לִיהַּ בְּגִין יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְאִיהוּ יַחֲוּדָא (דִּיחֲוּדִיהּ תַּמָּן), וּבְגִין לְבוּשִׁין דְאַתְלַבֵּשׁ, מִיַּד אַתְפַּתַּחַת מְקוּרָה וְאַתְדַּפִּיאַת שְׂכִינְתָא, וְרָזָא דְמִלָּה (יִרְמִיָּה י"ד) מְקוּהַּ יִשְׂרָאֵל יְהו"ה מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה, מוֹשִׁיעוּ וְדַאי, הַהוּא דְמְקוּרָא דְמְקוּהַּ בִּידָהּ.

וְאִם הַמְקוּרָא לֹא יָכִיל לְהַפְתַּח עַד שְׁיִפְתַּח אוֹתוֹ, אֲנִי מְפִיִּסְנָא אוֹתוֹ עֲבוּר יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שְׁהוּא הִיחֻד (שִׁיחֻדוּ שָׁם), וּמְשׁוּם הַלְבוּשִׁים שְׁהַתְלַבֵּשׁ, מִיַּד נִפְתַּח מְקוּרָה וְנִסְתַּרְתַּת הַשְׂכִּינָה, וְסוּד הַדְּבָר - מְקוּהַּ יִשְׂרָאֵל יְהו"ה מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה, מוֹשִׁיעוּ וְדַאי, אוֹתוֹ שְׁהַמְקוּרָא שֶׁל הַמְקוּהַּ בִּידוֹ.

תקונא שתיתאה

(זהו תקון כ"ז)

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן תְּרִי אֵשׁ, וְאַלִּין אֵינּוֹן תְּרִין אֵשִׁין דְאֵינּוֹן בּוּרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְעֲלִייהוּ אַתְמַר (שיר ב ה) סְמְכוּנֵי בְּאֵשִׁישׁוֹת, בְּתִרֵי אֵשׁוֹת, וְאַמָּאי אָמַר בְּהוּן סְמְכוּנֵי, אֵלָּא בְּלִילֵי שַׁבַּת נִשְׁמָה יִתִּירָה קָא נַחְתָּא לְסְמְכָא

זְהוּ תַּמָּן כ"ז
בְּרֵאשִׁית, שָׁם תְּרִי אֵשׁ, וְאַלִּין הֵם שְׁנֵי הָאֵשִׁים שְׁהֵם בּוּרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְעֲלִייהֶם נֹאמַר סְמְכוּנֵי בְּאֵשִׁישׁוֹת, בְּשַׁתִּי אֵשׁוֹת, וְלָמָּה אָמַר לָהֶם סְמְכוּנֵי? אֵלָּא בְּלִילֵי שַׁבַּת הַנְּשֻׁמָּה הַיִּתְרָה

תקון ששי

יורדת לתמוך בשכינה הפתוחה בגלות, שנאמר ביה נפלה ולא תוסיף קום, וכשבא מוצאי שבת מסתלקת הנשמה היתרה שבה וינפש. וינפש, מיד שהיא הסתלקה וי נפש, שאין מי שסומך אותה. באותו זמן היא אומרת לישראל סמכוני באשיות, שהם מאורי האש, ומה הם? שתי תורות, שהן חצובות מאש שהיא אלהים, מדת הגבורה. ומה הם למודי יהוה? שתי שפתים שנקראו להבות (שנשרפו בלהבות) אש, והם שני תפוחים, שמהם יוצאת רוחו של משיח, שנאמר בו ונחה עליו רוח יהוה.

רבית מלך שהיתה בבית חליה מאהבת בעלה, שהלך בעלה והיא נפלה למשכב, צונחת ואומרת סמכוני באשיות, הרי היא בבית חליה, היא אומרת רפדוני, במה? בתפוחים שמתרבים בעצי היער, ואלו הם עצי בשמים.

קם זקן שלישי ואמר: רבי רבי, הרי אנו מבדילים בעצי בשמים, וכאן היא אינה אומרת אלא בתפוחים! אלא אנו מברכים על עצי בשמים משום שנאמר בהם וריח אפך כתפוחים, ולא עוד, אלא כל מיני בשמים הם טובים לברך עליהם, ואנו שעושים בהדס, משום שיש בו שלשה עלים, שנקראו שלשה הדסים, שרומזים לשלשת האבות, אבל שני נקבי החטם הם כנגד שני תפוחים, שהם שני נביאי אמת, שבהם עתידה לצאת רוח הקדש, שהוא הרוצה הנאמן שלמעלה, שבו מתישבת נפשה, ומשום זה היא אומרת רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. כליל שבת נאמר קמתי אני לפתח לדודי,

שכינתא תתאה בגלותא, דאתמר ביה (עמוס ה) נפלה ולא תוסיף קום, וכד אתא מוצאי שבת אסתלקת נשמתא יתירה דבה וינפש, וינפש מיד דאיהי אסתלקת וי נפש, דלית מאן דסמיך לה, בההוא זמנא איהי אמרת לישראל סמכוני באשיות דאינון מאורי האש, ומאי ניהו תרי תורות, דאינון חצובות מאש דאיהי אלהים מדת הגבורה, ומאי ניהו למודי יהוה תרין שפון דאקרון להבות (דאקרון בלהבות) אש, ואינון תרין תפוחין, דמנהון רוחא דמשיחא נפיק, דאתמר ביה (ישעיה יא) ונחה עליו רוח יהוה.

רבית מלך דהות בבי מרעא מרחימו דבעלה, דאזל בעלה איהי נפלת למשכבה, צונחת ואמרת סמכוני באשיות, הא איהי בבי מרעא, היא אומרת רפדוני, במאי בתפוחים דמתרבים בעצי היער, ואלין אינון עצי בשמים.

קם סבא תליתאה ואמר רבי רבי, הא אנן בעצי בשמים מבדילין, והכא איהי לא אמרת אלא בתפוחים, אלא אנן מברכין על עצי בשמים בגין דאתמר בהון (שיר ז ט) וריח אפך כתפוחים, ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון טבאן לברכא עליהו, ואנן דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עלין, דאתקריאו תלת הדסים, דרמיזין לתלת אבהן, אבל תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל תרין תפוחין דאינון תרי נביאי קשוט, די בהון עתיד לאפקא רוחא דקודשא דאיהו רעיא מהימנא דלעילא, דביה אתישבת נפשא דילה, ובגין דא איהי אמרת (שם ב ה) רפדוני בתפוחים פי חולת אהבה אני (דף קמז ע"א) כלילא דשבת אתמר (שיר ה ה) קמתי אני לפתח לדודי בשבת,

וְכַד נְפִיק שְׁבַת אַתְּמַר (שם) וְדוּדֵי חֶמֶק עֶבֶר,
וּבְהָהוּא זְמַנָּא (שם) בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצִאתִיהוּ
קְרִאתוּ וְלֹא עָנְנִי, עַד דְּאוּמִינָא דְּבִזְמַנָּא דִּי יִתִּי
זְמַנָּא אַחְרָא דְּאוּחִיד בִּידֵיהּ וְלֹא אֲשַׁבְּקִינֵיהּ
לְמִזְל, כְּמָה דְּאַתְּמַר (שם דג) אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ
עַד שְׁהִבְאִתוּ אֶל בֵּית אַמִּי, דָּא בִּי מְקַדְּשָׁא
דְּלַעִילָא, וְאֶל חֲדַר הוֹרְתֵי דָּא בִּי מְקַדְּשָׁא
דְּלַתְתָּא.

וּבְזְמַנָּא דְּאַחִיד בִּידֵיהּ בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא,
לָא יְהֵא לִי כְּזַמְנִין אוּחְרַנִּין, דְּבְכָל
פוּרְקָנָא וּפוּרְקָנָא הוּוּה אֲתִי, וּלְבַתֵּר הוּוּה פְּרַח
מְנַאי, אֲבַל בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא אָנָּא אַחִיד בִּיהּ
וְקָשִׁיר לִיהּ בְּכְמָה קָשִׁירִין דְּרַחִימוּ, דְּלֹא יִזּוּז
מְנַאי לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, דְּבְכָל גְּלוּתָא
וּגְלוּתָא הוּוּה אֲזִיל מְנַאי, וְהוּינָא שְׂאִיל עֲלֵיהּ
לְכָל עוֹבֵר וְשָׁב, הֵדָּא הוּוּה דְּכְתִיב (שם) כְּמַעַט
שְׁעִבְרַתִּי מֵהֶם עַד שְׁמַצַּאתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי,
וְזַמְנִין לָא הוּינָא אֲשַׁבַּח מָאן דִּי יֵמָּא לִי מְדֵי
מְנִיָּה, וְהוּינָא אוּמִי בְּגִינֵיהּ לְכָל בְּנֵי קְרַתָּא,
הֵדָּא הוּוּה דְּכְתִיב (שם ה ח) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ
שְׁחוּלַת אַהֲבָה אָנִי, וְכְמָה זְמַנִּין (שם ג א) עַל
מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת דְּאִינוּן גְּלוּת, בְּקִשְׁתִּי אֶת
שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי וְלֹא הוּוּה מָאן דִּי יֵמָּא לִי, עַד
דְּאִיהוּ הוּוּה אֲתִי, וְכַעַן בְּגְלוּתָא בְּתַרִּיתָא בְּרַח
דוּדֵי בְּכַעְסָא סְגִיָּא, וְשְׂאִילָנָא בְּגִינֵיהּ וְלֹא
אֲשַׁבַּחְנָא מָאן דִּי יֵמָּא לִי מְדֵי, וּבְגִין דָּא אָנָּא
אוּמִינָא, דְּבִזְמַנָּא דִּי יִתִּי וְאַחִידְנָא בִּידוּי דְּלֹא
יִזּוּז מְנַאי, וְאָנָּא אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ אַחְזִיתוּ
בְּקִשׁוּרָא דְּתַפְלִין דִּיד, וְלֹא אֲרַפְּנוּ בְּתַפְלִין
דְּרִישָׁא.

הָא חֲזִי, דוּדְהָא כַּד יִתִּי לְגַבְהָ, יֵימָּא לְגַבִּי
תְרִין מְשִׁיחִין (שם ז יג) נְשַׁפְּימָה לְכַרְמִים

בְּשַׁבַּת, וּכְשִׁיּוּצָאָת שַׁבַּת, נְאָמַר
וְדוּדֵי חֶמֶק עֶבֶר, וּבְאוּתוּ זְמַן
בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצִאתִיהוּ קְרִאתוּ
וְלֹא עָנְנִי, עַד שְׁנִשְׁבַּעְתִּי, שְׁבִזְמַן
שְׂיַבָּא פַעַם אַחְרָת, שְׂאִחְזוּ בִּידוּ
וְלֹא אֲעֻזֵּב אוּתוּ לְלַכְתָּ, כְּמוּ
שְׁנִאָמַר אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד
שְׁהִבְאִתוּ אֶל בֵּית אַמִּי, זֶה בֵּית
הַמְּקַדֵּשׁ שְׁלַמְעֵלָה, וְאֶל חֲדַר
הוֹרְתֵי, זֶה בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ שְׁלַמְטָה.
וּבְזַמְנָן שְׂאִחְזוּ בִּידוּ בְּגֵאלָה
הָאַחְרוּנָה, זֶה לֹא יִהְיֶה לִי כְּמוּ
הַפְּעָמִים הָאַחְרוֹת, שְׁבְכָל גְּאֵלָה
וּגְאֵלָה הִיָּה כָּא, וְאַחַר כֶּף הִיָּה
פּוּרַח מְמַנִּי, אֲבַל בְּגֵאלָה
הָאַחְרוּנָה אָנִי אַחְזוּ בּוּ וְאֶקְשׁוּר
אוּתוּ עִם כְּמָה קָשִׁירִים שְׁל אַהֲבָה
שְׁלֹא יִזּוּז מְמַנִּי לְעוֹלָם וְלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים, שְׁבְכָל גְּלוּת וּגְלוּת הִיָּה
הוּלָךְ מְמַנִּי, וְהִיִּיתִי שׂוֹאֵלַת עֲלֵיו
אֶת כָּל עוֹבֵר וְשָׁב. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
כְּמַעַט שְׁעִבְרַתִּי מֵהֶם עַד
שְׁמַצַּאתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי.
וְלַפְעָמִים לֹא הִיִּיתִי מוּצָאָת מִי
שְׂיֵאמַר לִי מְמַנֵּי דְּבַר, וְהִיִּיתִי
מְשִׁבַּעָה בְּשִׁבְלֵי אוּת כָּל בְּנֵי
הַקְּרִיָּה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ
אֶת דוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ, שְׁחוּלַת
אַהֲבָה אָנִי, וְכְמָה פְּעָמִים עַל
מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת, שְׁהֵן הַגְּלוּת, וְלֹא
בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, וְלֹא
הִיָּה מִי שְׂיֵאמַר לִי, עַד שְׁהוּוּה הִיָּה
כָּא, וְכַעַן בְּגֵאלָה הָאַחְרוּנָה בְּרַח
דוּדֵי כְּכַעַס רַב, וְשְׂאֵלַתִּי בְּעַבּוּרוּ,
וְלֹא מְצִאתִי מִי שְׂיֵאמַר לִי דְּבַר,
וּמִשּׁוּם זֶה אָנִי נִשְׁבַּעְתִּי, שְׁבִזְמַן
שְׂיַבָּא וְאַחְזוּ בִּידוּי שְׁלֹא יִזּוּז מְמַנִּי,
וְאִנִּי אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ, אַחְזִיתוּ
- בְּקָשִׁיר שְׁל תַפְלִין שְׁל יָד, וְלֹא
אֲרַפְּנוּ - בְּתַפְלִין שְׁל רֵאשׁ.

כָּא וְרֵאָה, כְּשִׁיבָא דוּדָה אֲלֵיהּ,
יֵאמַר לְשִׁנֵּי הַמְּשִׁיחִים נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל, שְׁבָהֶם

נֹאמַר כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בֵּית
יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה בָּהֶם, הַנִּצְּו
הַרְמוֹנִים, אֵלּוֹ אוֹתָם שְׂמֵלָאִים
מִצּוֹת כְּרֵמוֹן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: זָקֵן זָקֵן,
נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים, הָרִי יֵשׁ כְּרֵמִים
שְׂאִינָם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁשְׁמֹנִי
נוֹטְרָה אֶת הַכְּרֵמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא
נִטְרָתִי, וְהֵם הַעֲרֹבֻכִיָּה שֶׁל הָעֶרֶב
רַב, שֶׁהֵם מְעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל
בְּגִלוּת, וּמְשׁוּם זֶה, כְּשִׁיבָא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל הַשְּׂכִינָה,
הוּא יֹאמֵר אֵלֶיהָ נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן
בָּהֶם, שְׁנֹאמַר בַּהּ כִּי כָרַם יְהו"ה
צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּצְּו
הַרְמוֹנִים, אֵלּוֹ וְדָאִי אוֹתָם
שְׂמֵלָאִים מִצּוֹת כְּרֵמוֹנִים, שֶׁם
אָתָּן אֶת דּוּדֵי לֶךְ, אֵלּוֹ שֶׁהֵם
אוֹהֲבִים שְׁלֶךְ, שֶׁם נִתְתִּי אוֹתָם
לֶךְ, כִּי הִנֵּה הִסְתּוֹ עֵבֶר - שֶׁלְטוֹנָם
שֶׁל שְׂאֵר הַמְּמַנִּים שֶׁל הָעַמִּים,
הַגֶּשֶׁם חֲלַף הַלֶּךְ לוֹ - שֶׁלְטוֹן
הָעֶרֶב רַב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יָבֵא אֵלֶיהָ, שׁוּבֵי שׁוּבֵי
הַשְּׂוֹלְמִית, בְּשָׁנֵי כְּתִים, שֶׁהֵם בֵּית
רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי לְמִטָּה. שׁוּבֵי
שׁוּבֵי - בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי לְמִעְלָה
- וְנִחְזָה בָּךְ. דְּבַר אַחֵר, שׁוּבֵי
שׁוּבֵי אַרְבַּע פְּעָמִים, בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹתֶיהָ שֶׁהֵם אֲדִנִי, וְנִחְזָה בָּךְ
- בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹתֶיהָ שֶׁהֵם יְהו"ה.
אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל
יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע פְּעָמִים שׁוּבֵי עִם
הַשְּׂכִינָה בְּתִשְׁבֻּכָהּ, וְנִחְזָה בָּךְ -
בְּאַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל הַגְּאֻלָּה שֶׁהֵם
בְּפִסְתָּ, שְׁחֵיבִים בּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְשִׁתּוֹת אַרְבַּע כּוֹסוֹת, כְּמוֹ אַרְבַּע
הַגְּאֻלוֹת. שׁוּבֵי שׁוּבֵי בְּאַרְבַּעַה
הַיְחֻדִּים (הַיְחֻדוֹת) שְׁלֶךְ, וְנִחְזָה בָּךְ
- בְּאַרְבַּע חִיּוֹת, וְנִחְזָה בָּךְ בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרְצָךְ, וּמִיָּד יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהו"ה
מְלֶךְ.

דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, דִּי בְּהוּן אֲתָמַר (ישעיה ה ז) כִּי
כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה
הַגֶּפֶן דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא בְּהוּן, הַנִּצְּו
הַרְמוֹנִים
אֵלֶיךָ אִינוּן דְּמִלְיִין מִצּוֹת כְּרֵמוֹן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר סָבָא סָבָא, נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, הָא אִית כְּרֵמִים דְּלֹאו אִינוּן
יִשְׂרָאֵל, פְּגוּן (שיר א ו) דְּשְׁמוֹנִי נוֹטְרָה אֶת
הַכְּרֵמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, וְאִינוּן עֲרֹבֻכִיָּא
דְּעֶרֶב רַב, דְּאִינוּן מְעַרְבִין בְּהוּן בְּיִשְׂרָאֵל
בְּגִלוּתָא, וּבְגִין דָּא כַּד יִתִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא, אִיהוּ יִמָּא לְגַבְהָ, נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן בְּהוּן, דְּאֲתָמַר
בַּהּ כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּצְּו
הַרְמוֹנִים אֵלֶיךָ וְדָאִי אִינוּן דְּמִלְיִין מִצּוֹת
כְּרֵמוֹנִים, שֶׁם אָתָּן אֶת דּוּדֵי לֶךְ, אֵלֶיךָ דְּאִינוּן
רְחִימִין דִּילְךָ, תְּמָן יְהִיבְנָא לוֹן לֶךְ, (שיר ב יא) כִּי
הִנֵּה הִסְתּוֹ עֵבֶר שׁוּלְטָנוֹ דְּשְׂאֵר מְמַנִּין דְּאוּמִין,
הַגֶּשֶׁם חֲלַף הַלֶּךְ לוֹ שֶׁלְטוֹנָתָא דְּעֶרֶב רַב.

בְּהוּא זְמַנָּא יִמָּא לְגַבְהָ, (שיר ז א) שׁוּבֵי שׁוּבֵי
הַשְּׂוֹלְמִית, בְּתַרִּי בְּתִים דְּאִינוּן בֵּית
רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי לְתַתָּא, שׁוּבֵי שׁוּבֵי בְּבֵית
רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי לְעִילָא, וְנִחְזָה בָּךְ. דְּבַר אַחֵר,
שׁוּבֵי שׁוּבֵי אַרְבַּע זְמַנִּין, בְּאַרְבַּע אַתְוּוֹן דִּילְהָ
דְּאִינוּן אֲדִנִי, וְנִחְזָה בָּךְ בְּאַרְבַּע אַתְוּוֹן דִּילְהָ
דְּאִינוּן יְהו"ה, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבֵּי
יִשְׂרָאֵל, אַרְבַּע זְמַנִּין שׁוּבֵי בְּשְׂכִינְתָא
בְּתִיבְתָא, וְנִחְזָה בָּךְ בְּאַרְבַּע כּוֹסוֹת דְּפּוּרְקָנָא
דְּאִינוּן בְּפִסְתָּ, דְּחֵיבִין בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁתִּי
אַרְבַּע כּוֹסוֹת, פְּגוּוֹנָא דְּאַרְבַּע גְּאוּלוֹת, שׁוּבֵי
שׁוּבֵי בְּאַרְבַּע יְחֻדִּין (ס"א יסודין) דִּילְךָ, וְנִחְזָה
בָּךְ בְּאַרְבַּע חִיּוֹן, וְנִחְזָה בָּךְ בְּשָׁמַיָא וְאַרְעָא,
וּמִיָּד (דח"א כו לא) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהו"ה מְלֶךְ.

בְּהוּא זְמַנָּא הַנִּצְנִינִים נִרְאוּ בְּאַרְץ אֵלִין אַבְהֵן,
זְכוּוֹן דְּלֵהוּן אֶתְגַּלְיָאן עַל שְׂכִינְתָּא
דְּאִיהִי אַרְץ חַיִּים, וְעַל בְּנֵהָא דְאַתְמַר
בְּהוּן (בראשית כח יד) וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעֵפֶר הָאָרֶץ, (שיר

ב יב) עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, (שמות טו א) אֲזַי שִׁיר מִשֶּׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, (ישעיה

נב יח) קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאוּ קוֹל יַחֲדֵיו יִרְנְנוּ, כִּי עֵין
בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן, בְּהוּא זְמַנָּא
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שיר ז ו) רֵאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּפַרְמֶל, דָּא

תְּפַלִּין (דף קמד ע"ב) דְּרִישָׁא, וְרַצוּעִין תְּלִיין
מִפְּאֵן וּמִפְּאֵן פְּזִמּוֹרוֹת, דְּאִינוּן כְּפַרְמֶל דְּתְּלִיין
מִגְּפָן, וְדִלַת רֵאשֶׁךָ כְּפַרְמֶל דָּא תְּפִלָּה דִיד, מַה
דְּהוּת דִּלַת בְּגִלוּתָא עֲנִיָּה, הִדָּא הוּא

דְּכַתִּיב (תהלים קב א) תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף, תְּהֵא
לְבוּשָׁא כְּפַרְמֶל, דְּאִיהוּ סוּד א"וּרִיאַל ר"פּאֵל
ג"בְּרִיאַל מ"יכָאֵל נ"וּרִיאַל, (שיר ז ו) מְלֶךְ אֲסוּר
בְּרֵהֻטִים דָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהו"ה, דִּיְהֵא

אֲסוּר בְּאַרְבַּע בְּתִים דִּילָהּ דְּאִינוּן אַדְנ"י, אַרְבַּע
רְהִיטִי מוּחָא, דִּיְהֵא אֲסוּר בְּרֵהֻטִים כְּגוּוּנָא דָּא
יֵאֵהוּדוּנָה"י, כִּי שְׁמֶךָ בְּךָ וּבְךָ שְׁמֶךָ, וְדָא אִיהוּ
סוּד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.

דְּבַר אַחַר (שם) רֵאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּפַרְמֶל,
דָּא (תהלים קיט טס) רֵאשׁ דְּבַרְךָ אָמֵת, דִּלַת
רֵאשֶׁךָ כְּפַרְמֶל דָּא שְׂכִינְתָּא, מְלֶךְ דָּא אַבְרָהָם,
אֲסוּר דָּא יַצְחָק בְּעַקְדָּה, בְּקִשְׁרָא דְתְּפַלִּין
דְּדוּעָא שְׁמָאֵלָא, בְּרֵהֻטִים דָּא יַעֲקֹב בְּאַרְבַּע

רְהִיטִי מוּחָא דְתְּפַלִּין דְּרִישָׁא, דְאַתְמַר (בראשית
ל לח) בְּרֵהֻטִים בְּשַׁקְתוֹת הַמַּיִם.
קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֶתְפַּנְשׁוּ חֲיִילִין
קְדִישִׁין עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, לְמַחְמִי

בְּקִשׁוּטָהָ דְכָלָהּ, דְּהֵא חוּפְּהָ מִתְּתַקְנָא לְגַבְּהָ,
וְחַתָּן קָא נָטִיל לָהּ תַּמָּן, פִּתַּח וְאָמַר אֵלֵיהּ וְנַחֲתִי הַכָּא, אֲנִתּוּ וְחֲיִילִין

בְּאוּתוּ זְמַן הַנִּצְנִינִים נִרְאוּ בְּאַרְץ,
אֵלוּ הָעֲבוֹת, זְכִיּוֹתֵיהֶם הַתְּגַלּוּ עַל
הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא אַרְץ חַיִּים, וְעַל
בְּנֵיהָ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְהָיָה זֶרְעֶךָ
כְּעֵפֶר הָאָרֶץ, עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, אֲזַי
שִׁיר מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל
הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, קוֹל צוֹפִיךָ
נִשְׁאוּ קוֹל יַחֲדֵיו יִרְנְנוּ, כִּי עֵין בְּעֵין
יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן. בְּאוּתוּ

זְמַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח
אוּתָּהּ, זְהוּ שְׂכַתוּב רֵאשֶׁךָ עֲלֶיךָ
כְּפַרְמֶל - זְהוּ תְּפַלִּין שֶׁל רֵאשׁ,
וְהַרְצוּעוֹת תְּלוּיוֹת מִפְּאֵן וּמִפְּאֵן
כְּמוֹ זְמִירוֹת, שְׁהֵן כְּפַרְמֶל
שְׁתְּלוּיִים מִן הַגְּפָן, וְדִלַת רֵאשֶׁךָ
כְּפַרְמֶל - זוֹ תְּפִלָּה שֶׁל יְד, מַה

שְׁהִיְתָה דִלַת בְּגִלוּת עֲנִיָּה, זְהוּ
שְׂכַתוּב תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף,
תְּהִיָּה לְבוּשָׁה כְּפַרְמֶל, שְׁהוּא
סוּד א"וּרִיאַל ר"פּאֵל ג"בְּרִיאַל
מ"יכָאֵל נ"וּרִיאַל, מְלֶךְ אֲסוּר
בְּרֵהֻטִים - זְהוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְהו"ה, שְׁהִיְתָה אֲסוּר בְּאַרְבַּעַת
בְּתִים שֶׁלָּהּ שְׁהֶם אַדְנ"י, אַרְבַּעַת
בְּתִי הַמַּח, שְׁהִיְתָה אֲסוּר בְּרֵהֻטִים
כְּזֵה: יֵאֵהוּדוּנָה"י, כִּי שְׁמֶךָ בְּךָ וּבְךָ
שְׁמֶךָ, וְזֵהוּ הַסוּד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.

דְּבַר אַחַר, רֵאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּפַרְמֶל
- זְהוּ רֵאשׁ דְּבַרְךָ אָמֵת, דִּלַת רֵאשֶׁךָ
כְּפַרְמֶל - זוֹ הַשְּׂכִינָה, מְלֶךְ - זְהוּ
אַבְרָהָם, אֲסוּר - זְהוּ יַצְחָק
בְּעַקְדָּה, בְּקִשְׁרָא שֶׁל תְּפַלִּין שֶׁל
זֶרְעֵ שְׁמָאֵל, בְּרֵהֻטִים - זְהוּ יַעֲקֹב,
בְּאַרְבַּעַת בְּתִי הַמַּח שֶׁל תְּפַלִּין
שֶׁל רֵאשׁ, שְׁנַאֲמַר בְּרֵהֻטִים
בְּשַׁקְתוֹת הַמַּיִם.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: הַתְּפַנְסוּ
חֲלוֹת קְדוּשִׁים עֲלֵינוּנִים
וְתַחְתּוּנִים לְרֵאוֹת אֶת קִשׁוּטֵי
הַפִּלָּה, שְׁהִרֵי חִפְּה מְתַקְנָת לָהּ,
וְהַחַתָּן נוֹשֵׂא אוּתָּהּ שָׁם. פִּתַּח
וְאָמַר: אֵלֵיהּ אֵלֵיהּ, רַד לְכָאן

וְנַחֲתִי הַכָּא, אֲנִתּוּ וְחֲיִילִין

בְּקִשׁוּטָהָ דְכָלָהּ, דְּהֵא חוּפְּהָ מִתְּתַקְנָא לְגַבְּהָ,
וְחַתָּן קָא נָטִיל לָהּ תַּמָּן, פִּתַּח וְאָמַר אֵלֵיהּ וְנַחֲתִי הַכָּא, אֲנִתּוּ וְחֲיִילִין

בְּקִשׁוּטָהָ דְכָלָהּ, דְּהֵא חוּפְּהָ מִתְּתַקְנָא לְגַבְּהָ,
וְחַתָּן קָא נָטִיל לָהּ תַּמָּן, פִּתַּח וְאָמַר אֵלֵיהּ וְנַחֲתִי הַכָּא, אֲנִתּוּ וְחֲיִילִין

בְּקִשׁוּטָהָ דְכָלָהּ, דְּהֵא חוּפְּהָ מִתְּתַקְנָא לְגַבְּהָ,
וְחַתָּן קָא נָטִיל לָהּ תַּמָּן, פִּתַּח וְאָמַר אֵלֵיהּ וְנַחֲתִי הַכָּא, אֲנִתּוּ וְחֲיִילִין

אפה וחילותיהם של נשמות הצדיקים של הישיבה העליונה והתחתונה לקשט את הפלה. מיד הגה אליהו יורד עם כמה חילות של מלאכים וכמה נשמות.

פתח ואמר: ראשך עליך כפרמל, פלה, כמה מתקן ראשך בתפלין שהוא (שהם) פאר על ראשך, שעליהם נאמר פארך חבוש עליך, והרצועות תלויות מצד זה ומצד זה, מה שהיו התפתלים שחורות פעורב, הרי הם ירקים כפרמל, פעלים הירקים שהם בגפנים כפרמל. ומה שהיתה דלת בגלות - תפלה לעני, וזו תפלה של יד, שבה מתעטף העני בגלות (בתפלה), זהו שכתוב תפלה לעני כי יעטף, כעת נאמר בך ודלת ראשך פארגמן. מלך אסור ברהטים - אלו ארבעה בתי המח, ארבעת בתי התפלין שהם אהי"ה, וכן ביד אהי"ה כחשבון אחת ועשרים האזכרות של תפלין של ראש, ואחת ועשרים אזכרות של תפלין של יד, ועולות לחשבון אהי"ה אהי"ה הוא מלך אסור ברהטים, אש"ר אהי"ה, והוא רא"ש יהו"ה קוראים לו, אסור בכל האזכרות. דבר אחר, ראשך עליך כפרמל - הראש שלך, פלה, עולה על כל החילות, על ששים המה מלכות ששים סדרי משנה, ועולים לשש מאות, ולששים רבוא, ושמונים פלגשים שהיו שמונים ספרי האגדה, ועלמות אין מספר - הם ההלכות שאין להם חשבון ומספר, שלאותם הנימים של שערות הפלה אין להם חשבון, ואת הפלה עולה על כלם. זהו שכתוב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על פלנה.

דבר אחר ראשך עליך כפרמל - כמה מתקן השער שלך בשלש

דנשמתהוון דצדיקייא דמתיבתא עלאה ונתתאה, לקשטא לכלה, מיד הא נחית אליהו בכמה חיילין דמלאכין וכמה נשמתין.

פתח ואמר ראשך עליך כפרמל, פלה כמה מתקנא ראשך בתפלין דאיהו (ג"א דאינון) פאר על ראשך, דעלייהו אתמר (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, ורצועין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא, מה דהוו תלתלים שחורות פעורב, הא אינון ירוקין כפרמל, כעלין ירוקין דאינון בגפנין כפרמל, ומה דהות בגלותא דלת, תפלה לעני, ודא תפלה דיד, דבה הוא מתעטפא עני בגלותא (ס"א בצלותא), הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף, כען אתמר בך (שיר ז י) ודלת ראשך פארגמן, מלך אסור ברהטים, אלין ארבע רהטי מוחא, ארבע בתי דתפלין דאינון אהי"ה, וכן ביד אהי"ה, כחושבן חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, וחד ועשרין אזכרות דתפלין דיד, וסליקו לחושבן אהי"ה אהי"ה, הוא מלך אסור ברהטים, אש"ר אהי"ה, ואיהו רא"ש יהו"ה קרינן ליה, אסור בכלהו אזכרות.

דבר אחר ראשך עליך כפרמל, רישא דילך פלה, על פלהו חיילין סלקא, (שם) על ששים המה מלכות דאינון שתין סדרי משנה, וסלקין לשית מאה, ולששים רבוא, ושמונים פלגשים דהוו תמנין ספרי דאגדתא, ועלמות אין מספר אינון הלכות דלית לון מספר וחושבון, דאינון נימין דשערין דכלה דלית לון חושבנא, ואנת פלה סליקת על פלהו, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על פלנה.

דבר אחר ראשך עליך כפרמל, שערך דילך

עשרה תקונים, שהם שנים עשר המזלות והלבנה - שלשה עשר, והנמים שלף הם פוככים ומזלות שאין להם חשבון, ודלת ראשך, את (הוא) שהיית הלבנה עניה פחת כל הפוככים, מהדקת בין הרגלים, זהו שכתוב ותגל מרגלותיו ותשכב, פעת את הראש לכלם, פארגמן שהוא אמן יאהדונה"י, את אדנ"י, המלך שהוא יהו"ה, אסור ברהטים שלף. ארגמן" - א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"וריאל, חילות קדושים שמעו.

בשהחתן, שהוא השמש, יבא להאיר ללבנה, היא מתקשטת בשערותיה מתקנת בשלשה עשר (בשנים עשר) זקנים, (דרגות תקונים), שהם שנים עשר מזלות, השמש (צ"ל ולבנה) והוא פחתן יצא מחפתו, והוא ישיש כגבור לרוץ דרכים ברקיע, יציץ אליה ודאי, זהו שכתוב משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים, להסתפל אליה ברקיע שהוא (הוא) ישיש. מה זה כגבור? איזו גבורה עושה בזה? אלא שנים עשר משקופים יש ברקיע, וכל החילות מתגרים בהם שומרי השערים, השמש מתעטר באותיות התפלין שהוא שם יהו"ה, ומתלבש בגבורה. זהו שכתוב יהו"ה כגבור יצא, וזהו ישיש כגבור לרוץ ארח, ובוקע את חלונות כלם ברקיע, ועושה שנים עשר דרכים, כמו שעשה משה על הים, וזהו לרוץ ארח, ומשום שנוסע בראשונה מגבורה, השמש יוצאת אדמה. אחר כך מתלבש בחסד שהוא לבן, ובו שוכך רגזו של השמש, ירק הוא מצד העמוד האמצעי, וכשמתלבש (ניא מתלבן) בחסד

כמה איהו מתתקנא בתלת עשר תקונים, דאינון תרי עשר מזלות וסיהרא תלת עשר, ונימין דילך אינון ככביא ומזלי דלית לון חושבון, ודלת ראשך, אנת (הוא) דהוית סיהרא עניה תחות פלהו ככביא, מהדקא בין רגלין, הדא הוא דכתיב (רות ג ט) ותגל מרגלותיו ותשכב, פען הא אנת רישא לכלהו, פארגמן דאיהו אמן יאהדונה"י, אנת אדנ"י, מלך דאיהו יהו"ה, אסור ברהטים דילך, ארגמן" א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"וריאל, חיילין קדישין שמעו.

כד חתן דאיהו שמשא ייתי לאנהרא לסיהרא, איהי אתקשטת בשערהא דילה, מתתקנא בתלת עשר (נ"א בתריסר) דקנין (דרגין תקונים), דאינון תריסר מזלות, שמשא (צ"ל וסיהרא), (תהלים טו ו) והוא פחתן יוצא מחפתו, ואיהו ישיש כגבור לרוץ ארחין ברקיעא, יציץ לגבה ודאי, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ב ט) משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים, לאסתפלא לגבה ברקיעא (דף קמה ע"א) דאיהו (ס"א דא איהו) ישיש, מאי כגבור, מה גבורה עביד בהאי, אלא תרין עשר משקופין אית ברקיע, וכלהו חיילין מקטרגין לגבייהו נטורי תרעין, שמשא מתעטרא באתוון דתפלין דאיהו שם יהו"ה, ואתלבש בגבורה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב יג) יהו"ה כגבור יצא, ודא איהו ישיש כגבור לרוץ ארח, ובקע חלונות פלהו דרקיע, ועביד תרין עשר ארחין, כמה דעבד משה על ימא, ודא איהו לרוץ ארח, ובגין דנטיל בקדמיתא מגבורה, שמשא נפיק סומקא.

לבתר אתלבש בחסד דאיהו חוור, וביה

אשתפך רוגזיה דשמשא, ירוק הוה מסטרא דעמודא דאמצעיתא,

באור לְכֹן, מִמְּנוּ יִהְיֶה מֵאִיר לְלִבְנָה. מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, הַקְּצֵה שְׁלֵה צְדִיק, וְתִקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתֵם - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת, וּבֵהֶם אֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ - זֶה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא חֲמָה, מִשֶּׁם יִצְטַבַּע בְּצַבַּע יָרֵק, שֶׁהוּא רַחֲמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן מִסְתַּכְּלִים הַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָּנָה יַחַד, וְאֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, שֶׁהִיא הַחֲפָה שְׁלֵה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא נוֹטֶלֶת מִשְׁלֵשָׁה גּוֹנִים, לְהַתְּפָאֵר לְפָנָיו בְּשִׁלְשֵׁת צְבָעֵי הָעֵינַן, שֶׁהֵם לְכֹן אָדָם יָרֵק, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא יֹאמֵר אֵלֶיךָ, הִסְבִּי עֵינַיִךָ מִנְּגִדֵי שֶׁהֵם הִרְהִיבוּנִי, שׁוֹרְפִים אוֹתִי בְּשִׁלְהֲבוֹת שֶׁל הָאֱהָבָה שְׁלִיךְ, וְהַמְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁתֵּי עֵינַיִם הֵם שְׁנֵי לוֹחוֹת יְקָרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם לַחוֹת אֲבָן כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבְרִיָּהֶם, וּמִרְקָמִים מִשְׁנַיִם עֶשֶׂר גּוֹנִים מֵהַצַּד הַזֶּה, וּמִשְׁנַיִם עֶשֶׂר גּוֹנִים מִן הַצַּד הַזֶּה, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים צְדָדִים, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתוּבִים, זֶה וְזֶה פְּעָמִים - אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים סְפָרִים. וְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּנִים וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר הַכְּנָפִים שֶׁל הַחַיּוֹת, זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּפְנֵי אֶרְיָה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, הַגּוֹן הַלְּבָן שֶׁל הָעֵינַן, וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתֶּם, הַגּוֹן הָאָדָם שֶׁל הָעֵינַן, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתֶּם הֵם הַגּוֹן הַיָּרֵק שֶׁל הָעֵינַן, שְׁנֵאֲמַר וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאַחַד וְגוֹמֵר, וְאַרְבַּע כְּנָפִים וְגוֹמֵר, הִרִי אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים. הַכְּנָפִים הֵם כְּנָפֵי הָעֵינַן, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתוּבִים, וּבַחַיּוֹת כְּתוּב בָּהֶם וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה אֵל זֶה וְדָאִי, כְּמוֹ הַלּוֹחוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם

וְכַד אֲתִלְבֵּשׁ (נ"א אֲתִלְבֵּן) בַּחֲסֵד בְּנִהוּרָא חוּרָא, מִנִּיהּ יְהֵא נְהִיר לְסִיְהָרָא, מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ, דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, קְצֵה דִילָהּ צְדִיק, וְתִקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתֵם תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וּבְהוֹן אֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי חֲמָה, מִן תַּמָּן יִצְטַבַּע בְּגוּוֹן יָרוֹק דְאִיהִי רַחֲמִי, בְּהֵוּא זְמַנָּא מִסְתַּכְּלִין שְׁמֵשׁא וְסִיְהָרָא בַּחֲדָא, וְאֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, דְאִיהִי חוּפָה דִילָהּ.

וּבְהֵוּא זְמַנָּא נְטִלַת הִיא מְתִלַת גּוֹוִינִן, לְאַתְּפָאֵרָא קְדָמִיהּ בַּתִּלַת גּוֹוִינִן דְעֵינָא, דְאֵינֹוֹן חוּר סוּמְק יָרוֹק, וּבְהֵוּא זְמַנָּא אִיהִי יִימָא לְגַבְהָ, (שיר ו ה) הִסְבִּי עֵינַיִךָ מִנְּגִדֵי שֶׁהֵם הִרְהִיבוּנִי, מוֹקְדִין לִי בְּשִׁלְהוּבִין דְרַחֲמִימוּ דִילָךְ, וּבוֹצִינָא קְדִישָׁא תְרִין עֵינִין אֲנוּן תְרִין לוֹחִין יְקִירִין דְאוֹרִייתָא, דְאַתְמַר בְּהוֹן (שמות לא

יח) לַחוֹת אֲבָן כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים (שם לב טו) כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבְרִיָּהֶם, וּמִרְקָמָן מִתְרִין עֶשֶׂר גּוֹוִינִן מֵהֵאִי סְטָרָא, וּמִתְרִין עֶשֶׂר גּוֹוִינִן מֵהֵאִי סְטָרָא, דְאֵינֹוֹן אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִין סְטָרִין, וְעֲלֵיהֶוּ אֲתַמַּר (שם) מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתוּבִים, זֶה וְזֶה תְרִין זְמַנִּין אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים סְפָרִים.

וְאֵינֹוֹן תְרִין עֶשֶׂר אֲנָפִין וְתִרֵי עֶשֶׂר גְּדָפִין דְחַיּוּוֹן, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אֶרְיָה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם גּוֹוֹן חוּר דְעֵינָא, וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתֶּם גּוֹוֹן סוּמְק דְעֵינָא, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתֶּם אֵינֹוֹן גּוֹוֹן יָרוֹק דְעֵינָא, דְאַתְמַר (שם) וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאַחַד וְגוֹמֵר, וְאַרְבַּע כְּנָפִים וְגוֹמֵר, הָא אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים, גְּדָפִין אֵינֹוֹן כְּנָפֵי עֵינָא, וְעֲלֵיהֶוּ אֲתַמַּר מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתוּבִים, וְחַיּוּוֹן בְּהוֹן כְּתִיב (ישעיה ו ג) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה אֵל זֶה וְדָאִי, כְּמוֹ הַלּוֹחוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם

דאורייתא דאתמר בהון פתובים משני עבריהם
 מזה ומזה הם פתובים, לחות אכן פתובים
 וגומר, לחת אכן, מאי אכן, דא אכן השתייה,
 שממנה השפת העולם, והיא בת עינא, עלה
 אתמר (זכריה ג ט) על אכן אחת שבעה עינים,
 ואינון שבעה גלדי עינא, ועלייהו אתמר (תהלים
 קיט קסד) שבע ביום הללתיך, ודא מלכותא
 קדישא, דאתמר בה (שם קיח כב) אכן מאסו
 הבונים היתה לראש פנה, מאי הבונים אלן
 אינון מארי מתניתין דאינון פנאן בנינין
 דעלמא, ופוסקי הלכות, דמאסו בה בגלותא,
 אתמר בה היתה לראש פנה, בגין דאיהי הלכה
 למשה מסיני קבלה למשה, ומה דהות בת
 עינא אוכמא, מינה ובה יהא קודשא בריך
 הוא נהיר עלמא, בגין דאיהו נהיר בה.

ועינין דנהרין באורייתא, עלייהו אתמר (שם
 קמה טו) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו, וצריך בר נש לאתעסקא
 בהון תדיר ערב ובקר וצהרים תמיד,
 לאסתפלא בה קודשא בריך הוא בעיניו, הדא
 הוא דכתיב (דברים יא יב) תמיד עיני יהו"ה
 אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה,
 ואוליפנא תמיד מתמיד, תמיד דערב ובקר,
 מתמיד דתמיד עיני יהו"ה אלהיך בה, והא
 תמיד דערב ובקר דקריאת שמע איהו, אלא
 מפאן אוליפנא דמאן דקרי קריאת שמע ערב
 ובקר בכל יום תמיד, פאלו קיים והגית בו
 יומם ולילה באורייתא, הדא הוא דכתיב (יהושע
 א ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיהך והגית
 בו יומם ולילה, וספר תורה (דף קמה ע"ב) איהו
 עין, תרי פנפי עינא תרי לוחי, ועלייהו אתמר
 תמיד עיני יהו"ה אלהיך בה מראשית השנה,
 ומאי בה, בבת עין דאיהי שכינתא, וכנפי עינא

פתובים משני עבריהם, מזה
 ומזה הם פתובים, לחות אכן
 פתובים וגומר. לחת אכן, מה זה
 אכן? זו אכן השתייה, שממנה
 השפת העולם, והיא בת העין,
 עליה נאמר על אכן אחת שבעה
 עינים, והם שבעה גלדי העין,
 ועליהם נאמר שבע ביום
 הללתיך, וזו המלכות הקדושה
 שנאמר בה אכן מאסו הבונים
 היתה לראש פנה, מי הבונים?
 אלו אותם בעלי המשנה שבונים
 את הבנינים של העולם ופוסקים
 הלכות, שמאסו בגלות, נאמר בה
 היתה לראש פנה, משום שהיא
 הלכה למשה מסיני, קבלה
 למשה, ומה שהיתה בת העין
 שחורה, ממנה ובה יהיה הקדוש
 ברוך הוא מאיר לעולם, משום
 שהוא מאיר בה.

והעינים שמאירות בתורה,
 עליהם נאמר עיני כל אליך
 ישברו ואתה נותן להם את אכלם
 בעתו, וצריך אדם להתעסק בהם
 תמיד, ערב ובקר וצהרים תמיד,
 שישתפל בה הקדוש ברוך הוא
 בעיניו. זהו שכתוב תמיד עיני
 יהו"ה אלהיך בה מראשית
 השנה ועד אחרית שנה, ולמדנו
 תמיד מתמיד, תמיד של ערב
 ובקר מתמיד של תמיד - עיני
 יהו"ה אלהיך בה, והרי התמיד
 של ערב ובקר הוא של קריאת
 שמע, אלא מפאן למדנו, שמי
 שקורא קריאת שמע ערב ובקר
 בכל יום תמיד, כאלו קיים והגית
 בו יומם ולילה בתורה, זהו
 שכתוב לא ימוש ספר התורה
 הזה מפיהך והגית בו יומם ולילה.
 וספר תורה הוא עין, שני פנפי
 העין - שני לוחות, ועליהם נאמר
 תמיד עיני יהו"ה אלהיך בה
 מראשית השנה, ומה זה בה?
 בבת העין שהיא השכינה, ועל

כנפי העינין נאמר פתחו לי שערי צדק. שלשה גוונים - כלל ופרט וכלל, והם אהי"ה אשר אהי"ה, שהם כלל בכל התורה, אהי"ה כלל, אשר פרט, אהי"ה כלל. הגבות שעל העינים, נאמר עליהם תלתלים שחורות פעורב, והם תלי תלים. על המצח שעל העינים ציץ גזר הקדש, מקום בגוונים וציורים של בית המקדש שלמעלה, והציורים שלה שרטוטים ברחב ובארץ, מהם קטנים מהם גדולים, ועליהם נאמר במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר - אינו רשאי להאריך, להאריך מסטרא של ו', לקצר מצד של י'.

פני הגבירה, הם ארבעים ותשע פנים טהור, מאירים פשושנה, לבן ואדם, נוטלים מימין ומשמאל, גון לבן בלבון של עונה, אדם - בשת של יראה, ירא בשת. פשחוזרים לירקים, הרי החתן שלה הסתלק לחמה, שהיא האם העליונה. ומשלת הגונים הללו של הפנים תלויים שבעים ושתים פנים כחשבון חס"ד, ובהם מאתים ושש עשרה אותיות כחשבון גבור"ה, וזהו הסוד של ויעבר יהו"ה, סוד העבור, מאיר בהם לפלה בארבע פנים, זהו שכתוב וארבעה פנים לאחת, והעמוד האמצעי הוא וא"ו, עבור השנה, שיש בה שלשה עשר חדשים, והם בראשי תבות ו"הו א"ני ו"הו, וכו' הוא אשה (נ"ל איש) והיא אשה עברה, סוד העבור - יסוד, שהוא יסוד טפה שממנה נעשה עבור, שהוא וא"ו, שהרי וא"ו בלי טפה אין לה עבור, וזהו המח, ששם החכמה.

וא"ו הוא החטם מתקן בפנים, עליהם נאמר וייצר יהו"ה

עלייהו אתמר (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, תלת גוונים כלל ופרט, וכלל ואינון אהי"ה אשר אהי"ה, דאינון כלל בכל אורייתא, אהי"ה כלל, אשר פרט, אהי"ה כלל. קריציין דעל עיינין, עלייהו אתמר (שיר ה יא) תלתלים שחורות פעורב, ואינון תלי תלים. מצחא דעל עיינין בה ציץ גזר הקדש, מרוקם בגוונים וציורין דבי מקדשא דלעילא, וציורין דילה שרטוטין בפותיא ובארפא, מנהון דקיקין מנהון רברבין, ועלייהו אתמר במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריך, להאריך מסטרא דו', לקצר מסטרא דו'.

אנפוי דמטרוניתא, אינון מ"ט אנפין טהור, נהרין פשושנה תוור וסומק, נטלין מימינא ושמאלא, גוון תוור בליבון דעננה, סומק בשת דדחילו, ירא בשת, כד אתחזרו ירוקין, הא חתן דילה אסתלק לגבי חמה דאיהי אימא עלאה, ומאלין תלת גוונים דאנפין תליין שבעין ותריין אנפין כחושפן חס"ד, ובהון יר"ו אתוון כחושפן גבור"ה, ודא איהו רזא דויעבור יהו"ה, רזא דעיבור, נהיר בהון לגבי כלה בארבע אנפין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת, ועמודא דאמצעיתא איהו וא"ו עיבור השנה, דאית בה תלת עשר ירחין, ואנון ואיהי בראשי תיבין ו"הו א"ני ו"הו, וביה איהו אשה (נ"ל איש) ואיהי אשה עוברה, סוד העבור יסוד, דאיהו יסוד טפה, דמינה אתעבדת עבור, דאיהו וא"ו, דהא וא"ו בלא טפה לית לה עבור, ודא איהו מוחא דתמן חכמה.

וא"ו איהו חוטמא מתתקנא באנפין, עלייהו אתמר (בראשית ב ו) וייצר יהו"ה אלהים,

אַלְהִיִּים, וּמְאִירִים בְּלֶכֶן וְאָדָם, וְהַחֲטָם שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יֵשֶׁר הוּא חוֹתֵם אֲמֶת, וְאִם אֵינָה בְּדֶרֶךְ אֲמֶת, אֵינָה חוֹתֵם, הַטְּבַעַת שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וּמִשּׁוּם זֶה צִיּוּר הַגְּבִירָה הַדְּמוּת שֶׁלָּהּ שֶׁל הַחֲטָם, מִתְקַן בְּפָנִים וּבְדֶרֶךְ יֵשֶׁר עַל הַפָּנִים, וְשֵׁנֵי נִקְבֵי הַחֲטָם שְׁנֵי נִבְיָאֵי אֲמֶת, הַפֶּה - בֵּת הַמֶּלֶךְ, וְכֵּה לְשׁוֹן לְמוֹדִים, שֶׁהוּא צְדִיק, וְעֲלִיָּה (וְעֲלִיָּהּ) נֶאֱמַר כְּחוֹט הַשְּׁנֵי שִׁפְתוֹתָיָךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה, בַּתּוֹרָה, הַפֶּה - הַכֶּלֶל שֶׁל הַכֹּל, מִמֶּנּוּ קוֹל וְדַבּוּר שֶׁהֵם ו"ה, מִמֶּנָּה הַכֹּל שֶׁהִיא ה', פֶּה קָטָן סְתוּם בְּאוֹת י', מִתְתַּקֵּן בְּשִׁמּוֹ שֶׁל יְהו"ה, וּמִשּׁוּם זֶה כְּחוֹט הַשְּׁנֵי שִׁפְתוֹתָיָךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה.

צְוֹאֲרֵךְ כַּמְגִדֵל הַשֵּׁן - זו יְרוּשָׁלַיִם, עֲלִיָּה נֶאֱמַר כַּמְגִדֵל דְּוֹד צְוֹאֲרֵךְ, תְּכַשִּׁיטֶיהָ - כַּהֲנִים לוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, בְּנוֵי לְתַלְפִּיּוֹת, זֶה צְדִיק שֶׁהוּא תֵל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים אֵלָיו, הַפְּנוּת שְׁלוֹ - שְׁנֵי נִבְיָאֵי אֲמֶת, שֶׁהַשְּׂכִינָה וְדָאֵי הִיא יְרוּשָׁלַיִם, הַתְּכַשִּׁיטִים שֶׁלָּהּ שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת, הַחֲרוּזִים שֶׁלָּהּ - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֶת.

דְּבַר אַחַר, צְוֹאֲרֵךְ - זו הַתּוֹרָה, הַתְּכַשִּׁיטִים שֶׁלָּהּ - מֵאֲתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנָה מִצְוֹתֶיהָ, הַחֲרוּזִים וְהַקְּמִיעִים שֶׁלָּהּ הֵם מִמֶּנִּים עַל שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ לֹא תַעֲשֶׂה, שְׁשׁוּמְרִים אוֹתָהּ בָּהֶם, וְכִשְׁמַתְעֵלָה הַצְּוֹאֵר בְּתַכְשִׁיטִים שֶׁלָּהּ אֵל הַחֲתוּן, כַּמָּה רִיחוֹת טוֹבִים עוֹלִים בָּהּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמְדַבֵּר, זֶה הֵר סִינֵי שֶׁהוּא צְוֹאֵרוֹ שֶׁל עוֹלָם. מְקַטְרֵת מוֹר - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ אֵלֶיךָ לִי אֵל הֵר הַמּוֹר, וְלִבּוֹנָה - זו הַלְּבָנָה הַקְּדוּשָׁה, עֲלִיָּה נֶאֱמַר וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבָנָה, מִכָּל אֲבָקָת רוּכַל - זֶה צְדִיק, שֶׁהוּא כֹל הַכֹּל בְּכֹל.

וְנִהְרִין בַּחֲוֹר וְסוּמַק, וְחוּטְמָא דְאַזְלָא בְּאַרְחַ מִיִּשְׂר אֵיְהִי חוֹתֵם אֲמֶת, וְאִם לֹא אֵיְהִי בְּאַרְחַ קְשׁוּט לֹא אֵיְהִי חוֹתֵמָא דְגוּשְׁפִּנְקָא דְמִלְפָּא, וּבְגִין דָּא צִיּוּרָא דְמִטְרוּנִיתָא דִּיּוֹקְנָא דִּילָהּ דְחוּטְמָא, מִתְתַּקְנָא בְּאַנְפִּין וּבְאַרְחַ מִיִּשְׂר עַל אַנְפִּין, וְתִרִין נוֹקְבִין דְחוּטְמָא תְּרִי נִבְיָאֵי קְשׁוּט, פּוּמָא בְּרַפָּא דְמִלְפָּא, וְכֵּה לְשׁוֹן לְמוֹדִים דְאֵיְהוּ צְדִיק, וְעֲלָה (ג"א וְעֲלִיָּהוּ) אֲתִמַּר (שִׁיר ד' ג) כְּחוֹט הַשְּׁנֵי שִׁפְתוֹתָיָךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה בְּאוּרִיִּיתָא, פּוּמָא כְּלָלָא דְכֹלָא, מִינָהּ קוֹל וְדַבּוּר דְאֵינּוֹן ו"ה, מִינָהּ הַכֹּל דְאֵיְהִי ה', פּוּמָא דְקִיקָא סְתִימָא בְּאוֹת י', מִתְתַּקְנָא בְּשִׁמָּא דִּיהו"ה, וּבְגִין דָּא כְּחוֹט הַשְּׁנֵי שִׁפְתוֹתָיָךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה.

צְוֹאֲרֵךְ כַּמְגִדֵל הַשֵּׁן (שם ז ה), דָּא יְרוּשָׁלַם, עֲלָה אֲתִמַּר (שם ד ד) כַּמְגִדֵל דְּוֹד צְוֹאֲרֵךְ, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ כַּהֲנִים לוֹיִים יִשְׂרָאֵלִים, בְּנוֵי לְתַלְפִּיּוֹת דָּא צְדִיק דְאֵיְהוּ תֵל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים בּוֹ, פְּנוּת דִּילִיָּה תְּרִין נִבְיָאֵי קְשׁוּט, דְשְׂכִינְתָּא וְדָאֵי אֵיְהִי יְרוּשָׁלַם, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ תֵּלֵת אֲבָהֶן, חֲרוּזִין דִּילָהּ תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט.

דְּבַר אַחַר צְוֹאֲרֵךְ דָּא אוּרִיִּיתָא, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ רַמ"ח פְּקוּדִין דִּילָהּ, חֲרוּזִין וְקְמִיעִין דִּילָהּ אֵינּוֹן מִמֶּנּוּן עַל שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, דְנִטְרִין לָהּ בַּהוֹן, וְכַד אֶסְתַּלַּק צְוֹאֵר בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ לְגַבֵּי חֲתָן, כַּמָּה רִיחוֹן טְבִין סְלָקִין בָּהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ג ו) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר, דָּא טוּרָא דְסִינֵי דְאֵיְהִי צְוֹאֵר עֲלָמָא, (שם) מְקַטְרֵת מוֹר דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאֲתִמַּר בֵּיהּ (שם ד) אֵלֶיךָ לִי אֵל הֵר הַמּוֹר, וְלִבּוֹנָה דָּא סִיְהָרָא קְדִישָׁא, עֲלָה אֲתִמַּר וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבָנָה, מִכָּל אֲבָקָת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְאֵיְהוּ כָּל כָּלִיל בְּכֹלָא.

דָּבָר אַחַר צְוֹאֲרֶךְ דָּא אֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, הִלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, מְקַטְרֶת מִזֶּה אָמַר מִר, וּלְבוֹנָה לְבוֹן הַהִלְכָה, מְכַל אֲבָקַת רוּכַל דָּא צְדִיק דְּאִית בֵּיה מְכַל מִינִים, וְדָא נִהִיר לָהּ לְאֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, וּמִיד (ד קמוז ע"א) דְּאִיהִי מְתַקְּשָׁא בְּכָל מִינֵי תְּכַשִּׁיטִין, יְרוּשָׁלַם דְּאִיהוּ צְוֹאֲרֶךְ עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְחַר לָהּ, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (זכריה ה ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאִיהוּ מְחַבֵּק לָהּ בְּתַרְיִן דְּרוּעִין, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (שיר השירים ב ו) שְׁמָאֵלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיִּמְנוּ תַחְבֵּקֵנִי.

דָּבָר אַחַר, צְוֹאֲרֶךְ - זו תורה שְׁבַעַל פֶּה, הִלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, מְקַטְרֶת מִר - אָמַר מִר, וּלְבוֹנָה - לְבוֹן הַהִלְכָה, מְכַל אֲבָקַת רוּכַל - זֶה צְדִיק שֵׁישׁ בּוּ מְכַל מִינִים, וְזֶה מְאִיר לְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וּמִיד כְּשֶׁהִיא מְתַקְּשָׁת כְּכָל מִינֵי תְּכַשִּׁיטִים, יְרוּשָׁלַם שְׁהִיא צְוֹאֲרֶךְ הַעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִיף אוֹתָהּ, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְהוּא מְחַבֵּק אוֹתָהּ בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, זֶהוּ שְׁפָתוֹב שְׁמָאֵלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיִּמְנוּ תַחְבֵּקֵנִי.

וַיִּדְרִין דְּמִטְרוּנִיתָא פְּלֵה קוּדִישָׁא, אֵינּוּן רְשִׁימִין פְּלֵהוּ בְּשִׁמָּא דִּיהו"ה, פְּגוּוֹנָא דָּא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחֻמֶּשׁ אֶצְבָּעֵן ה', בְּדְרוּעָא דִּילָהּ ו', בְּכַתְּףָּ דִּילָהּ ה', בְּכַתְּףָּ דִּילָהּ מְצוּיֶרִין פְּמָה שְׁרֵטוּטִין כְּעֲנַפִּין דְּאִילָנָא דְּחַיִּי, לְרִשְׁמָא בֵּיה דְּאִיהוּ עֵץ חַיִּים, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בֵּיה וְתַמְכִּיָּה מְאֶשֶׁר, מִיִּמִּנָּא דִּילִיהּ אֲתִיִּיהִיבַת אֹרִייתָא דְּבַכְתָּב, מְשִׁמָּאֵלָא דִּילִיהּ אֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, וּבָאֵן אֲתִיִּיהִיבוּ בְּתַרְיִן לוּחִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שיר דה) שְׁנֵי שְׁדִיף כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֲמִי צְבִיָּה. וְעוֹד ו' אִיהוּ אֹרִייתָא דְּבַכְתָּב, דְּאֲתִיִּיהִיבַת בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּאֵינּוּן שִׁית פְּרָקִין, וּבָאֵן אֲתִיִּיהִיבַת בְּתַרְיִן לוּחִין, דְּאֵינּוּן שְׁנֵי שְׁדִיף, וְאֵינּוּן י' י' (ובהון צורת ו'), וּבְהוּן צֶר, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב וַיִּיצֶר, וְאֵינּוּן בְּתוּלִין דְּעֲלִימָתָא דְּאִיהִי אֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שמות לב ט) וַיִּשְׁבֵּר אֲתָם תַּחַת הָהָר חֲתָן דִּילָהּ, הַהוּא דְּאֲמַר (דברים כב ט) לֹא נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה (שם ט), וְעֲנָשׁוּ אוֹתוֹ מְאֵה כֶּסֶף אֲלִין מְאֵה בְּרַכְאֵן (שם), וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוּתָא כָּל יָמָיו.

וַיִּדְרִין דְּמִטְרוּנִיתָא פְּלֵה קוּדִישָׁא, אֵינּוּן רְשִׁימִין פְּלֵהוּ בְּשִׁמָּא דִּיהו"ה, פְּגוּוֹנָא דָּא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחֻמֶּשׁ אֶצְבָּעֵן ה', בְּדְרוּעָא דִּילָהּ ו', בְּכַתְּףָּ דִּילָהּ מְצוּיֶרִים כְּמָה שְׁרֵטוּטִים כְּמוֹ הַעֲנַפִּים שֶׁל עֵץ חַיִּים, לְרִשְׁם בּוּ שְׁהוּא עֵץ חַיִּים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בֵּיה וְתַמְכִּיָּה מְאֶשֶׁר. מִיִּמִּנּוּ נִתְּנָה תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, מְשִׁמָּאֵלוּ תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְאִיפֵה נִתְּנָה? בְּשֵׁנֵי לוּחוֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם שְׁנֵי שְׁדִיף כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֲמִי צְבִיָּה. וְעוֹד, ו' הִיא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שְׁנַתְּנָה בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁהֵם שְׁשֵׁה פְּרָקִים, וְאִיפֵה נִתְּנָה? בְּשֵׁנֵי לוּחוֹת, שְׁהֵם שְׁנֵי שְׁדִיף, וְהֵם י' י' (ובהם צורת ו'), וּבְהֵם הוּא צֶר, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּיצֶר, וְהֵם שְׁתֵּי בְּתוּלוֹתֶיהָ שֶׁל הַעֲלָמָה שְׁהִיא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַיִּשְׁבֵּר אֲתָם תַּחַת הָהָר, חֲחֲתָן שְׁלָהּ, אוֹתוֹ שְׁאֲמַר לֹא נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה וְעֲנָשׁוּ אוֹתוֹ מְאֵה כֶּסֶף, אֵלוּ מְאֵה בְּרַכּוֹת, וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ לְגִלוּת כָּל יָמָיו.

שְׂבָחוּ שֶׁל הַגּוֹף, זֹאת קוֹמְתָךְ
דְּמַתָּה לְתַמְרָה, וּמִי שְׁמַכִּיר שְׁעוֹר
הַקּוֹמָה שְׁלָהּ, יוֹרֵשׁ אֶת הָעוֹלָם
הַבָּא שֶׁהוּא ו', שְׁנֵאמַר בּוֹ מְקוּהָ
יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה, הַמְּקוּהָ שֶׁהוּא
הַקּוֹמָה שְׁלָהּ, הַשְּׁעוֹר שְׁלָהּ.
שְׁעוֹר הַקּוֹמָה זֶה צְדִיק, שְׁנֵאמַר
בּוֹ צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח, וְעַלֶּיהָ
נֵאמַר דְּמַתָּה לְתַמְרָה.

שְׁנֵאמַר בַּהּ וַיִּכְאוּ אֱלִימָה וְשֵׁם
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים
תְּמָרִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר עֵינַת אֱלוֹהִים
שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים, שֶׁהֵם שֵׁשׁ
בְּשֵׁתֵי זְרוּעוֹת וְשֵׁשׁ בְּשֵׁתֵי
שׁוֹקִים. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב יָדָיו גְּלִילֵי
זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מֵהוּ
בְּתַרְשִׁישׁ? בְּתַרְי שֵׁשׁ, בְּשֵׁתֵי
זְרוּעוֹת שֵׁשׁ פְּרָקִים, וְכֵן שֵׁשׁ
אַחֲרֵים בְּשֵׁתֵי שׁוֹקִים. שׁוֹקֵי
עַמּוּדֵי שֵׁשׁ - אֱלוֹהִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר
עֵינוֹת מַיִם, שִׁבְעִים תְּמָרִים
שְׁבָהֶם צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח הָרִי הֵם
חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת, וּבְהֵן שֶׁלֶשָׁה עֶשֶׂר
פְּרָקִים - הֵם שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר, וְכֵן
שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר בֵּיד יָמִין - שְׁלֹשִׁים
וְשֵׁשׁ, וְכֵן שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר שְׁמוֹנֶה
עֶשֶׂר בְּשֵׁתֵי רַגְלָיִם - הָרִי שִׁבְעִים
וְשָׁנַיִם, שִׁבְעִים שְׁלָהֶם שִׁבְעִים
תְּמָרִים, שְׁנַיִם צְדִיקִים כְּתָמַר יִפְרָח
בָּהֶם.

וּבְהֵם כְּתוּב מֵה יָפוּ פְּעַמְיָךְ
בְּנִעְלָיִם בַּת נְדִיב, הַנְּעָלִים שְׁלָהּ
נְעִילַת הַחֵג וְנְעִילַת הַפֶּסַח, וְלֹא
צְרִיף לְהִרְאוֹת לְפָנַי נְעָלִים שֶׁל
חַל, שֶׁהֵם שְׁאוֹר וְחֻמְץ, וְעַלֶּיהֶם
אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל
רַגְלֶיךָ, שֶׁתְּרוּמָה וְחֻלִּין כְּמוֹ זֶה,
לֹא צְרִיף לְעַרְב תְּרוּמָה עִם קֹדֶשׁ,
וְכֵן מְלֹאכָה שֶׁל חַל לֹא צְרִיכָה
לְהִרְאוֹת לְפָנַי מְלֹאכָה שֶׁל קֹדֶשׁ,
שֶׁהִיא מְלֹאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אֵשׁ
שֶׁל חַל לֹא צְרִיכָה לְהִרְאוֹת לְפָנַי
אֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ, שֶׁכֹּל חַל וְאַחֲרֵים
קֹדֶשׁ, וּמִשּׁוֹם זֶה צְוָה הַמְּבַדִּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל.

שְׂבָחָא דְגוֹפָא, (שִׁיר ז ח) זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמַתָּה
לְתַמְרָה, וּמֵאֵן דִּידַע שְׁעוֹר קוֹמָה דִּילָהּ
אִיהוּ יְרִית עֲלָמָא דְאַתִּי דְאִיהוּ ו', דְאַתְמַר
בֵּיה (יְרִמְיָה יז יג) מְקוּהָ יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה, מְקוּהָ
דְאִיהוּ קוֹמָה דִּילָהּ שְׁעוֹר דִּילָהּ, שְׁעוֹר קוֹמָה
דְאֵ צְדִיק, דְאַתְמַר בֵּיה (תְּהִלִּים צב יג) צְדִיק כְּתָמַר
יִפְרָח, וְעַלֶּיהָ אֲתָמַר דְּמַתָּה לְתַמְרָה.

דְאַתְמַר בַּהּ, (שְׁמוֹת טו כז) וַיִּכְאוּ אֱלִימָה וְשֵׁם
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים
תְּמָרִים, תְּרִין עֶשֶׂר עֵינוֹת אֱלִין אֵינּוֹן תְּרִין עֶשֶׂר
פְּרָקִין, דְאֵינּוֹן שִׁית בְּתַרִּין דְרוּעִין וְשִׁית בְּתַרִּין
שׁוֹקִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה יד) יָדָיו
גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מֵאִי בְּתַרְשִׁישׁ
בְּתַרְי שֵׁשׁ, בְּתַרִּין דְרוּעִין שִׁית פְּרָקִין, וְכֵן שִׁית
אַחְרָנִין בְּתַרִּין שׁוֹקִין, (שֵׁם טו) שׁוֹקֵי עַמּוּדֵי
שֵׁשׁ, אֱלִין אֵינּוֹן י"ב עֵינוֹת מַיִם. שִׁבְעִים
תְּמָרִים דִּי בְּהוֹן צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח הָא אֵינּוֹן
חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן, וּבְהוֹן תְּלִיסַר פְּרָקִין, אֵינּוֹן
ח"י, וְכֵן ח"י בֵּיד יָמִין, תְּלַתִּין וְשִׁית, וְכֵן ח"י
ח"י בְּתַרִּין רַגְלִין, הָא ע"ב, (אֲמַר הַמַּגִּיד תִּימָה כִּי
הַפְּרָקִין אַרְבַּסַר וְאִיךְ אֲמַר תְּלִיסַר), שִׁבְעִין דְלְהוֹן שִׁבְעִין
תְּמָרִים, תְּרִין צְדִיקֵי כְּתָמַר יִפְרָח בְּהוֹן.

וּבְהוֹן כְּתִיב (שֵׁם ז ב) מֵה יָפוּ פְּעַמְיָךְ בְּנְעָלִים
בַּת נְדִיב, נְעָלִים דִּילָהּ נְעִילַת הַחֵג
וְנְעִילַת הַפֶּסַח, וְלֹא צְרִיף לְאַתְחַזְּאָה קְדָם
נְעָלִים דְחוּל, דְאֵינּוֹן שְׁאוֹר וְחֻמְץ, וְעַלֶּייהוּ
אָמַר לְמֹשֶׁה (שְׁמוֹת ג ה) שֶׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ,
דְתְּרוּמָה וְחֻלִּין פְּגוּוֹנָא דְאֵ לֹא צְרִיף
לְאַתְעַרְבָא תְּרוּמָה בְּקֹדֶשׁ, וְכֵן מְלֹאכָה דְחוּל
לֹא צְרִיף לְאַתְחַזְּאָה קְדָם מְלֹאכָה דְקֹדֶשׁ דְאִיהוּ
מְלֹאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אֵשׁ דְחוּל לֹא צְרִיף
לְאַתְחַזְּאָה בְּשִׁבְתָּ קְדָם אֵשׁ דְקֹדֶשׁ, דְכֻלְּהוּ חוּל
וְאַחְרָנִין קֹדֶשׁ, וּבְגִין דְאֵ מְנִי הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחוּל.

הנה ציון, שהיא השכינה, יוצאת בכל הקשויטים שלה, וכל העולם מורים עליה באצבע, זהו שכתוב חזה ציון קרית מועדנו, והחפץ יוצא מעטר אליה, וכל העולם אומרים צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו. חתונתו - השכינה העליונה, שמחת לבו - השכינה התחתונה, היום של שניהם - העמוד האמצעי, המנורה הקדושה, הרי הפלה מקשטת לבעלה שהוא יהו"ה, בן המלך.

תקוץ שביעי

זהו תקוץ כ"ז

זהו בראשית ברא אלהים, בראשית אבא ואמא, יהו"ה אלהינו, ברא יהו"ה, בנם של האב והאם, אלהים הבת, ועליהם נאמר איש אמו ואביו תיראו, כבוד את אביך ואת אמך, אביך זה הקדוש ברוך הוא, אמך זו שכינה, היראה שלה - במצוות לא תעשה, הכבוד שלה - במצוות עשה, וכל אלו שמקמים מצוות עשה, נאמר עליהם פי מכבדי אכבוד, ועל אותם שעוברים על לא תעשה, עליהם נאמר ובזי יקלו. אמר המאור הקדוש: רבי רבי, ומהו כבוד ובזיון לקדוש ברוך הוא במצוות עשה ולא תעשה? אלא ודאי כשהשכינה בגלות, כל מי שעושה מצוה להקים אותה מן הגלות, כאלו כבוד את הקדוש ברוך הוא.

למך שהיתה לו קטטה עם הגבירה, וזרק אותה מהיכלו, והיא הלכה לשכינה, והלא כל מי שמקבל אותה בביתו ומכבד אותה, (ודאי שמכבד את המלך), ומכניס שלום בינה לבין בעלה, הלא כל

הא ציון דאיהי שכינתא נפקא בכל קשויטין דילה, וכל עלמא מוריין לה באצבע, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג כ) חזה ציון קרית מועדנו, וחתן נפיק מעוטר לגבה, וכל עלמא אמרי (שיר ג יא) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו, חתונתו שכינתא עלאה, שמחת לבו שכינתא תתאה, יום דתרווייהו עמודא דאמצעייתא, בוצינא קדישא הא פלה מתקשטא לגבי בעלה דאיהו יהו"ה, ברא דמלכא. (דף קמז ע"ב).

תקוץ שביעה

(זהו תקוץ כז)

דא איהו בראשית ברא אלהים, בראשית אבא ואמא, יהו"ה אלהינו, ברא יהו"ה, ברא דאבא ואמא, אלהים ברתא, ועלייהו אתמר (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו, (שמות כ יב) כבוד את אביך ואת אמך, אביך דא קודשא בריך הוא, אמך דא שכינתא, דחילו דילה בפקודין דלא תעשה, אוקירו דילה בפקודין דעשה, וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה עלייהו אתמר (שמואל א ב ל) פי מכבדי אכבוד, ואינון דעברין על לא תעשה עלייהו אתמר ובזי יקלו. אמר בוצינא קדישא רבי רבי, ומה הוא אוקירו ובזיון לקודשא בריך הוא בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא בודאי כד שכינתא איהי בגלותא, כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא, כאלו אוקיר לקודשא בריך הוא.

למלכא דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה מן היכליה, ואיהי אזלת לגבי שכינהא, והלא כל מאן דמקבל לה בביתיה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלכא), ועאיל

שְׁלָם בִּינְהָא וּבִין בַּעֲלָה, הִלָּא כֹּל יִקְרָא דְעֵבִיד
 לָהּ לְמַלְכָּא עֵבִיד, דְּאִם מַלְכָּא כְּעֵס עֲלֵהּ זְמַנָּא
 חֲדָא אוּ תְרִין, יְהֵא לִיּה שְׁלָם עֲמָה וַיַּחְזִיר לָהּ
 לְבִיתֶיהָ, וְאִיהוּ שְׂאִיל לָהּ מָאן אִוְקִיר לָךְ אוּ
 מָאן זְלִזְל בְּךָ, אוּ אִם תְּרִין לָהּ לְמַלְכוּתָא
 אַחְרָא.

בְּגוּנָא דָּא קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא תְּרִין לָהּ
 לְשְׂכִינְתָּא, וְאַרְמֵי לָהּ מִבֵּיתֶיהָ, הִדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
 אֲמַכֶּם, וְהִלָּא כֹּל מָאן דְּאִוְקִיר לָהּ בְּגִלוּתָא
 לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא אִוְקִיר, אוּ מָאן דְּמִזְלִזְל
 בָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא מִזְלִזְל, וּבְגִין דָּא כִּי
 מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבוּזֵי יַקְלוּ, דְּאָף עַל גַּב דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִין הוּא זְבִין לָהּ בְּחוּבִין דְּבִנְהָא בְּגִלוּתָא
 רְבִיעָא, אִיהוּ נְטִיר לָהּ וְאִיהוּ יַפְרוֹק לָהּ,
 וְרָזָא דְמַלְכָּה (שמות כא ז) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ
 לְאִמָּה לֹא תִצֵּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, אֶלָּא תִפּוּק
 בֵּת חוֹרִין, בְּגִין דְּבְגִלוּתָא קְדַמָּא דְלֹא הוּת
 לָהּ בַּעֲלָה דְאִיהִי אִוְרִיתָא חִירוֹ דִּילָהּ, לֹא
 נִפְקַת לָהּ בֵּת חוֹרִין, וְנִפְקַת בְּחַפְזוֹן כְּעֵבֶדָּא
 דְּבִרְחַ מִרְבוּנִיהָ וְלֹא אִית לָהּ שְׁטַר חִירוֹ, אֲבָל
 בְּפוּרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא דְאִית לָהּ בַּעֲלָה דְאִיהוּ בֵּן
 חוֹרִין, לֹא תִצֵּא בְּחַפְזוֹן וְלֹא תִצֵּא כְּעֵבֶדִין,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן עֶבְדִּים הֵינּוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרַיִם,
 אֶלָּא תִפּוּק בֵּת חוֹרִין, וּבְגִין דָּא כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ
 אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצֵּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.

וּמְנַלְן דְּאִוְרִיתָא אִיהוּ חִירוֹת, הִדָּא הוּא
 דְכְּתִיב (שמות לב טז) וְהִמְכַתֵּב מִכְּתָב
 אֱלֹהִים הוּא חִירוֹת עַל הַלְחָת, וְאִיהוּ יְהֵא לָהּ
 בְּפוּרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא חִירוֹת מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת, דְּלֹא
 יָמוּת מְשִׁיחַ בֵּן אֶפְרַיִם, חִירוֹת מְשַׁעֲבּוּד מְלַכְיֹת
 דְּלֹא יִשְׁתַּעֲבְדוּן בָּהּ וּבְבִנְהָא לְעֵלָם, וְיְהֵא לָהּ
 חִירוֹ וּלְבִנְהָא מִכָּל מְרַעִין בִּישִׁין דְּעֵלְמָא

הַכְּבוֹד שְׁעוּשָׁה לָהּ, הוּא עוּשָׁה
 לְמַלְכָּה, שְׂאִם הַמְּלָךְ כּוֹעֵס עֲלֵיהּ
 פְּעַם אַחַת אוּ פְּעַמִּים, יְהִיּה לוֹ
 שְׁלוֹם עֲמָה וַיַּחְזִיר אוֹתָהּ לְבֵיתָהּ,
 וְהוּא שׂוֹאֵל אוֹתָהּ, מִי כַבֵּד
 אוֹתָךְ? אוּ מִי זְלִזְל בְּךָ? אוּ אִם
 גְּרַשׁ אוֹתָהּ לְמַלְכוּת אַחְרָת?

כְּמוֹ כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּרַשׁ
 אֶת הַשְּׂכִינָה וְזָרַק אוֹתָהּ מִבֵּיתָהּ,
 זֶהוּ שְׂפָתוֹב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
 אֲמַכֶּם, וְהִלָּא כֹּל מִי שְׂמַכְבֵּד
 אוֹתָהּ בְּגִלוּתָהּ, הוּא כַבֵּד אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוּ מִי שְׂמִזְלִזְל
 בָּהּ, הוּא מִזְלִזְל בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וּמִשּׁוּם זֶה כִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד
 וּבוּזֵי יַקְלוּ, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְכַר אוֹתָהּ בְּחֻטְאֵי
 כְּנִיָּה בְּגִלוּת הִרְבִּיעִית, הוּא שׁוֹמֵר
 אוֹתָהּ וְהוּא יְגַאֵל אוֹתָהּ, וְסוּד
 הַדְּבָר - וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ
 לְאִמָּה לֹא תִצֵּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים,
 אֶלָּא תִצֵּא בֵּת חוֹרִין, מִשּׁוּם
 שְׂבִגְלוּת הִרְאִשׁוּנָה, שְׁלֹא הִזָּה לָהּ
 בַּעֲלָה, שְׂהִיא הַתּוֹרָה, הַחֲרוּת
 שְׁלָהּ, לֹא הוּצִיא אוֹתָהּ בֵּת חוֹרִין,
 וַיִּצְאָה בְּחַפְזוֹן כְּמוֹ עֶבֶד שְׂבוּרָח
 מֵאֲדוּנָה וְאִין לוֹ שְׁטַר שְׁחִירוֹ,
 אֲבָל בְּגִילָהּ הֵאֲחִירוּנָה, שִׁישׁ לָהּ
 בַּעֲלָה שְׂהוּא בֵּן חוֹרִין, לֹא תִצֵּא
 בְּחַפְזוֹן וְלֹא תִצֵּא כְּמוֹ עֶבְדִּים,
 שְׂנֵאֲמַר בְּהֵם עֶבְדִּים הֵינּוּ לְפִרְעָה
 בְּמִצְרַיִם, אֶלָּא תִצֵּא בֵּת חוֹרִין,
 וּמִשּׁוּם זֶה כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ
 לְאִמָּה לֹא תִצֵּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.
 וּבְגִין לְנוּ שְׁתּוֹרָה הִיא חִירוֹת? זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב וְהִמְכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים
 הוּא חִירוֹת עַל הַלְחָת, וְהוּא יְהִיּה
 לָהּ בְּגִילָהּ הֵאֲחִירוּנָה חִירוֹת
 מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת, שְׁלֹא יָמוּת מְשִׁיחַ
 בֵּן אֶפְרַיִם, חִירוֹת מְשַׁעֲבּוּד
 מְלַכְיֹת, שְׁלֹא יִשְׁתַּעֲבְדוּ בָּהּ
 וּבְבִנְיָה לְעוֹלָם, וְתִהְיֶה לָהּ חִירוֹת
 וּלְבִנְיָה מִכָּל הַחֻטְאִים הִרְעִים שֶׁל
 הָעוֹלָם, שְׂהֵם עֲרַב רַב, וַיִּשְׂרָאֵל

שֶׁהֵם מַצֵּד אוֹתוֹ הַנֶּעַר אוֹ מֵהַכֶּסֶף הַקְדוּשׁ, אִף עַל גַּב שֶׁהָיוּ מַחֲיִבִים בְּכַמֵּה חֲטָאִים, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שִׁיְהִיָּה דוֹר שְׁפָלוֹ זָכָאֵי אוֹ כְּלוּ חֵיב, נֹאמֵר בְּהֵם אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדוֹנֵיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל זֶה וְהַפְדָּה בְּגִלוֹת, וְלֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה בְּגִלוֹת בְּבִגְדוֹ בָּה, מִשּׁוּם שֶׁבְּגָדוֹ בְּעִבּוּדָה זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה, זוֹ הַנְּשֻׂמָה הַקְדוּשָׁה שֶׁמְכַר אוֹתָהּ לַגּוֹף, שֶׁהוּא הָאִמָּה שְׁלֵה, וְנֹאמֵר וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ, כְּשֶׁתִּצָּא מִן הַגּוֹף, לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, שֶׁהֵם נְפֻשׁוֹת שֶׁמְשַׁתְּפִים עִם הַגּוֹף הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהֵנָּאתֶם אֵינָה לְעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה שֶׁהוּא חֲרוֹת מִמְּלֶאךָ הַמְּוֹת, אֶלָּא לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִשּׁוּם הַנְּשֻׂמָה שֶׁמְשַׁתְּדֵלֵת בְּתוֹרָה, לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים מִן הַגּוֹף בְּדַחֵק, כְּמוֹ נְשֻׂמָת עִם הָאֶרֶץ שֶׁהִיא עֶבֶד, אֶלָּא תִצָּא בְּתַ חוֹרֵין מִמְּלֶאךָ הַמְּוֹת.

תְּקוּנָה שְׁמִינִי זְהוּ תְּקוּן כ"ח

בְּרֵאשִׁית, זוֹ בָּאָר (בְּאֵר שֵׁית), וְהֵם שְׂפִתִים, אַחַת בָּאָר חֲפְרוּהָ שְׂרִים פְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם, וְאַחַת הִיא הַבָּאָר שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ וַיִּרְיִבוּ גַם עָלֶיהָ, וְהַשְּׂנִיָּה בָּאָר אַחֲרֵת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ. הַבָּאָר שֶׁרָבוּ עָלֶיהָ זוֹ תוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּהָ, שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ וַיִּרְיִבוּ רֹעֵי גֵרָר עִם רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם, אֵלּוּ מִקְּשִׁים עַל אֵלּוּ, וְאֵלּוּ חוֹלְקִים עַל אֵלּוּ, אֵלּוּ מְטַהֲרִים וְאֵלּוּ מְטַמְּאִים, אֵלּוּ פּוֹסְלִים וְאֵלּוּ מְכַשְׂרִים, אֵלּוּ אוֹסְרִים וְאֵלּוּ מַתִּירִין, בְּשֵׁשׁ צְדָדִים, וְהֵם בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית וְכו'.

דְּאֵינוֹן עֶרְב רַב, וַיִּשְׁרָאֵל דְּאֵינוֹן מִסְטָרָא דְּהֵוּא נֶעַר אוֹ מְכָרְסִיא קְדִישָׁא, אִף עַל גַּב דְּהוּוּ מְחֻיָּיבִין בְּכַמֵּה חוֹבִין, כְּמָה דְּאִמְרִין אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שִׁיְהִיָּה דוֹר שְׁפָלוֹ זָכָאֵי אוֹ כְּלוּ חֵיב, אֲתֵמֵר בְּהוֹן (שם כ"א ח) אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדוֹנֵיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל דָּא וְהַפְדָּה בְּגִלוֹתָא, וְלֹא יִמְשׁוּל לְמוֹכְרָה בְּגִלוֹתָא, בְּבִגְדוֹ בָּה, בְּגִין דְּבְּגָדוֹ בְּעִבּוּדָה זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה, דָּא נְשֻׂמָתָא קְדִישָׁא, דְּמְכַר לָהּ בְּגוּפָא דְּאִיהוּ אִמָּה דִּלְהָ, וְאֲתֵמֵר (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ, כִּד תִּפּוֹק מִגּוּפָא לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, דְּאֵינוֹן נְפֻשׁוֹת דְּאֵינוֹן מְשׁוּתְּפִין עִם גּוּפָא תַּתְּאָה, דְּהֵנָּאה דְּלְהוֹן לֹאוֹ אִיהִי לְעֵלְמָא דְּאִתִּי, לְאֲשַׁתְּדֵּלָא בְּאוּרִייתָא דְּאִיהוּ חִירוֹ מִמְּלֶאךָ הַמְּוֹת, אֶלָּא לִירְתָא לְעֵלְמָא דִּין, וּבְגִין דָּא נְשֻׂמָתָא דְּאִיהִי אֲשַׁתְּדֵּלָא בְּאוּרִייתָא, לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים מִגּוּפָא בְּדוּחֶקָא, כְּנִשְׂמָתָא דְּעִם הָאֶרֶץ דְּאִיהִי עֶבֶד, אֶלָּא תִפּוֹק בְּרַ חוֹרֵין מִמְּלֶאךָ הַמְּוֹת.

תְּקוּנָה תְּמִינָאָה (זְהוּ תְּקוּן כ"ח)

בְּרֵאשִׁית, (דף קמז ע"א) דָּא בָּאָר (נ"א בָּאָר שֵׁית), וְאֵינוֹן תְּרִין, חֵד (בְּמִדְבַר כ"א) אִיהוּ חֲפְרוּהָ שְׂרִים פְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם, חֵד אִיהוּ בָּאָר דְּאֲתֵמֵר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית כ"א) וַיִּרְיִבוּ גַם עָלֶיהָ, וְתַנְיִנָּא בָּאָר אַחֲרֵת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ, בָּאָר דְּרָבוּ עָלֶיהָ דָּא אוּרִייתָא דְּבְּעַל פִּהָ, דְּאֲתֵמֵר בָּהּ (שם כ) וַיִּרְיִבוּ רֹעֵי גֵרָר עִם רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם, אֵלּוּן מִקְּשִׁין עַל אֵלּוּן, וְאֵלּוּן חוֹלְקִין עַל אֵלּוּן, אֵלּוּן מְטַהֲרִין וְאֵלּוּן מְטַמְּאִין, אֵלּוּן פּוֹסְלִין וְאֵלּוּן מְכַשְׂרִין, אֵלּוּן אוֹסְרִין וְאֵלּוּן מַתִּירִין, בְּשֵׁית סְטָרִין, וְאֵינוֹן בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית וְכו'.

תקונא תשיעאה

(זהו תקון כ"ט)

תקון תשיעי

זהו תקון כ"ט

בראשית ברא שית סטרין דאסור והתר
בדקאמרן, ועליה אתמר (במדבר יד יז)
ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי כ"ח אתון
דעובדא דבראשית, בהאי (ג"א דאיהו) כ"ח
תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באר אחרת
ולא רבו עליה, דאיהי הלכה למשה מסיני
קבלה למשה מסיני, ומשה בגינה בזמנא
דאמר ליה קודשא בריה הוא אין שלום
בעירך, אמר ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי
תלמוד דאתמר למשה, משה קבל תורה
מסיני, משנה שפחה דילה, דא אתעביד
להלכה דאיהי בריתא דמלפא לבושא, ובריתא
דמלפא איהי בת קול מלגאו, וברייתא איהי
שפחה לה מלבר, ואלין תרין סמכין לה
לבריתא דמלפא בגלותא משנה וברייתא.

ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה, הדא
הוא דכתיב (בראשית כו כא) ויקרא את שמה
שטנה, אתתא דנחש דאיהו שטן, ודא איהו
מחלקת וקושיא, ועלה אתמר (שמות א יד) וימררו
את חייהם בעבודה קשה, דודאי דא איהו
קושיא, בחומר דא קל וחמר, דא נחש עקלתון
מחלקת, זמנא איהו קל בשעבודא דישראל
כד חובין קלין עלייהו, וזמנא דאיהו חמור
כבד, ומסטרא דיליה (שם ה ט) תכבד העבדה.
ונחש איהו אזיל בקושיא ומחלוקת, פגוונא
דגלי ימא, פגוונא דא כד חשיב בר נש
דאיהו בקושיא ומחלקת לתתא בסיפא
דמתניתין, אשפח לה ברישא, וכד חשיב
דאיהו ברישא, אשפח לה בסיפא, ולבתר פליג
באמצעיתא דמתניתין, ויחפרו באר אחרת דא
פסיקתא, דתמן פסקי הלכה ואיהו תרוין, ולא

הנחש רעה שנקראת שטנה, זהו שפתיב ויקרא את שמה
שטנה, אשת הנחש שהוא השטן, וזוהי מחלקת וקשה, ועליה
נאמר וימררו את חייהם בעבדה
קשה, שרואי זוהי קשה, בחמר
- זהו קל וחמר, זה נחש עקלתון.
מחלקת, פעם הוא קל בשעבוד
של ישראל כשהחטאים קלים
עליהם, ופעם שהוא חמור, כבד,
ומהצד שלו תכבד העבדה.
והנחש הולך בקשיה ובמחלקת,
כמו גלי הים, כמו כן כשחושב
אדם שהוא בקשיה ומחלקת
למטה בסוף המשנה, מוצא
אותה בראש, וכשחושב שהוא
בראש, מוצא אותה בסוף, ואחר
כך חולק באמצע המשנה.
ויחפרו באר אחרת - זו
הפסיקתא, ששם פסקי הלכה,
והוא תרוין ולא רבו עליה, ויקרא

שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְהַפְסָקִים וְהַתְרוּצִים הִלְלוּ הֵם לְבָנִים, שֶׁהֵם לְבוֹן הַהֲלָכָה, וְזֶהוּ וּבְלִבָּנִים. וּבְכָל עֲבֹדָה בְשֹׁדֶה - בְּיָדָאֵי זֶה בְּרִיתָא, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר פִּי בְשֹׁדֶה מְצָאָה וְגוֹמֵר. אֵת כָּל עֲבֹדְתֶם - זֶה מְשֻׁנָּה, הַשְּׁפָחָה הַשְּׁנִיָּה לְבְרִיתָא, אֲשֶׁר עֲבָדוּ בְּהֵם בְּפָרָד, הַכֹּל תְּלוּי עַד שְׂבִיבָא אֲלֵיהּ, זֶה הַשְּׁפָחָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנִקְרָאת עֲבוּדָה, (עֲבוּד ה'). קָם תִּינוּק אַחַד, פִּתַּח וְאָמַר: צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁימִים.

תְּקוּנַת עֲשִׂירֵי

זֶהוּ תְּקוּנַת ל'

בְּרִיאֲשִׁית בְּרִיאַת אֱלֹהִים, זֶה בְּכ"א, וְהֵן שְׁלֹשֶׁת הַכְּבוֹת שְׁנִרְמָזוּ בְּשִׁלְשֵׁה פָּנִים בְּרִיאֲשִׁית בְּרִיאַת אֱלֹהִים, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר - זֶה בְּכָא קָמָא, עַל שֶׁהָ עַל שְׁלֵמָה - זֶה בְּכָא מְצִיעָא, עַל כָּל אֲבָדָה אֲשֶׁר יֵאמֵר פִּי הוּא זֶה - זֶה בְּכָא בְּתָרָא, עַל הַשׁוֹר שְׁבוּ מִתּוֹכָחִים בְּעֲלֵי הַמְשֻׁנָּה זֶה עִם זֶה, וְיֵשׁ שׁוֹר וְיֵשׁ שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעָד, וְיֵשׁ חֲמוֹר וְיֵשׁ חֲמוֹר, וְעַל אֵלוּ שֶׁל צַד הַטְּמָאָה נֶאֱמַר בְּהֵם לֹא תַחְרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר יַחְדוֹ, וְיַעֲקֹב בְּעֹבוֹרָם אָמַר וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר. צֹאן זֶה שֶׁהָ, שְׁנֶאֱמַר בּוּ עַל שֶׁהָ, וְעַבְדֵּי וְשְׁפָחָה זֶהוּ עַל כָּל אֲבָדָה. וְשׁוֹר מוּעָד, עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע תּוֹלְדוֹת שֶׁל נְזִיקִין תְּלוּיִים מִמֶּנּוּ, וְכֻלָּם תְּלוּיִים מֵאַרְבַּע אֲבוֹת, שֶׁהֵן קָרָן וְשׁוֹן וְגוֹף וְרִגְלֵי. הַנְּגִיחָה בְּקָרָן, שֶׁן שֶׁהִיחָה אוֹכֵלֶת בְּגֹזֶל רְבִיעָה בְּגוֹף עַל הַפְּלִים וְשִׁבְרָה אוֹתָם, וְאִין פְּלִים אֵלָא תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, וְכֵן הוֹיֵק בְּרִגְלֵיו, וְכֻלָּם נֶאֱמָרוּ בְּמִשְׁנָה, חֲמוֹר הוּא חֲמוֹר בְּחֲמָרָה שֶׁל הַמְשֻׁנָּה, וְעַל הַתְּלִמִּיד הַחֲכָם שֶׁשׁוֹלֵט עָלָיו

רְבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְאֵלִין פְּסָקִין וְתְרוּצִין אֵינּוֹן לְבָנִים, דְּאֵינּוֹן לְבוֹן הַהֲלָכָה, וְדָא אֵיהּ וּבְלִבָּנִים, וּבְכָל עֲבוּדָה בְשֹׁדֶה וְדָאֵי דָא בְרִיתָא, דְּעָלָה אֲתָמֵר (דְּבָרִים כ"ט) פִּי בְשֹׁדֶה מְצָאָה וְגוֹמֵר, אֵת כָּל עֲבֹדְתֶם זֶה מְשֻׁנָּה, שְׁפָחָה תְּנִינָא לְבְרִיתָא, אֲשֶׁר עֲבָדוּ בְּהֵם בְּפָרָד, הַכֹּל תְּלוּי עַד שְׂבִיבָא אֲלֵיהּ, דָּא שְׁפָחָה תְּלִיתָא דְּאֵיהּ אֲקָרִי עֲבוּדָה (עֲבוּד ה'). קָם יְנוּקָא חֲדָא, פִּתַּח וְאָמַר (אֵיבּ ל"ב ו') צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁימִים.

תְּקוּנַת עֲשִׂירָא

(זֶהוּ תְּקוּנַת ל')

בְּרִיאֲשִׁית בְּרִיאַת אֱלֹהִים דָּא בְּכ"א, וְאֵינּוֹן תְּלַת בְּבֵי דְאַתְרֵמִיזוּ בְּתַלְתֵּי אַנְפִּין בְּרִיאֲשִׁית בְּרִיאַת אֱלֹהִים, וְעָלָה אֲתָמֵר (שְׁמוֹת כ"ח) עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר דָּא בְּכָא קָמָא, עַל שֶׁהָ עַל שְׁלֵמָה דָּא בְּכָא מְצִיעָא, עַל כָּל אֲבָדָה אֲשֶׁר יֵאמֵר פִּי הוּא זֶה דָּא בְּכָא בְּתָרָא, עַל שׁוֹר בֵּיהּ מִתּוֹכָחִים מְאִרֵי מִתְּנִיתִין דָּא עִם (דף קמ"ט ע"ב) דָּא, וְאֵית שׁוֹר וְאֵית שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעָד, וְאֵית חֲמוֹר וְאֵית חֲמוֹר, וְעַל אֵלִין דְּסִטְרָא דְּמִסְאָבוּ אֲתָמֵר בְּהוֹן (דְּבָרִים כ"ו) לֹא תַחְרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר יַחְדוֹ, וְיַעֲקֹב בְּגִינֵיהּ אָמַר (בְּרִיאֲשִׁית ל"ב ו') וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר, צֹאן דָּא שֶׁהָ דְּאֲתָמֵר בֵּיהּ עַל שֶׁהָ, וְעַבְדֵי וְשְׁפָחָה דָּא אֵיהּ עַל כָּל אֲבָדָה.

וְשׁוֹר מוּעָד, אַרְבַּעַת וְעֲשָׂרִים תּוֹלְדוֹת דְּנִזְיקִין תְּלִיין מִנֵּיהּ, וְכֻלָּהוּ תְּלִיין מֵאַרְבַּע אֲבוֹת דְּאֵינּוֹן קָרָן וְשׁוֹן וְגוֹף וְרִגְלֵי, נְגִיחָה בְּקָרָן, שֶׁן דְּהוּא אָכִיל בְּגֹזֶל, רְבִיעָה בְּגוֹפָא עַל מְאִנֵי וְתִבְרַן לֹון, וְלִית מְאִנֵי אֵלָא תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, וְכֵן הוֹיֵק בְּרִגְלֵיו, וְכֻלָּהוּ בְּמִתְּנִיתִין אֲתָמֵר, חֲמוֹר אֵיהּ חֲמוֹר בְּחֲמוֹרָא דְּמִתְּנִיתִין, וְתְלִמִּיד חֲכָם

דְּשָׁלִיט עֲלֵיהּ אֲתַמֵּר בֵּיהּ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר,
וּמֵאֵי נִיהוּ דְּשָׁלִיט עֲלֵיהּ, ח'כֶּם מ'וּפְלָא וְרַב
ר'בִּנְן דָּא שְׁלִיט עֲלֵיהּ, אָבֵל אַחְרָא אִיהוּ
מַחְמָרָא בַּתְרֵיהּ בַּחוּמְרָא דְּמִתְנִיתִין, וְכֵן שׁוֹר
נִגַּח לוֹן בְּקוּשְׁיָא, וְנִשְׁיָהּ לוֹן, וְרַבִּיץ עֲלֵיהּ
וְתַבַּר לוֹן, וְדָא אִיהוּ מַחְלֶקֶת, וְכֵן בְּרַגְלַת תַּבַּר
מֵאֲנִין, וְכַגִּין דָּא בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר דְּאִינוּן מְמַנְן
דְּעִשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יִתּוֹן רַכִּיבִין עֲלֵיהּ תְּרִין
מְשִׁיחִין וְשְׁלֹטִין עֲלֵיהּ, וּמֵאֲרִי מִתְנִיתִין
שְׁלֹטִין עֲלֵיהּ, וְעֲלֵיהּ אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי
שׁוֹר וְחֲמוֹר דְּשָׁלִיט עֲלֵיהּ, בְּתַלְמוּדָא
וּבְמִדְרָשִׁים, וּבְקִשְׁרוֹ דְּתַפְלִין וְצִיצִית שְׁלִיט
עֲלֵיהּ, דְּאִינוּן מוֹעֲדִים לְקַלְקֵל, דְּאֲתַמֵּר
בְּהוּן (שמות א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה
בַּחֲמֹר וּבַלְבָּנִים.

נְאָמַר בּוּ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, וּמֵאֵי
הוּא שְׁשׁוּלְט עָלֵי? ח'כֶּם מ'וּפְלָא
וְרַב ר'בִּנְן זֶה הַשּׁוּלְט עָלָיו, אָבֵל
הַאֲחֵר הוּא מַחְמֵר אַחֲרָיו בַּחְמֵרָה
שֶׁל הַמְּשֵׁנָה, וְכֵן שׁוֹר נִגַּח אוֹתָם
בְּקִשְׁיָה וְנִשְׁיָהּ אוֹתָם, וְרַבִּיץ עֲלֵיהֶם
וְשָׁבַר אוֹתָם, וְזוּהֵי מַחְלֶקֶת, וְכֵן
בְּרַגְלַת שׁוֹבֵר בָּלִים, וּמִשׁוּם זֶה
בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר, שְׁהֶם הַמְּמַנִּים שֶׁל
עִשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יְבוֹאוּ רְכוּבִים
עֲלֵיהֶם שְׁנֵי מְשִׁיחִים וְשׁוּלְטִים
עֲלֵיהֶם, וּבְעֲלֵי הַמְּשֵׁנָה שׁוּלְטִים
עֲלֵיהֶם, וְעֲלֵיהֶם אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי
לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר, שְׁשׁוּלְט עֲלֵיהֶם
בְּתַלְמוּד וּבְמִדְרָשִׁים, וּבְקִשְׁרָא שֶׁל
תַּפְלִין וְצִיצִית שׁוּלְט עֲלֵיהֶם,
שְׁהֶם מוֹעֲדִים לְקַלְקֵל, שְׁנֵאמַר
בְּהֶם וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה
קָשָׁה בַּחֲמֹר וּבַלְבָּנִים.

מִיד נִפְק קָלָא וְאָמַר, אֲנַחוּ לֵיהּ לִינוּקָא
וַיִּסְלִיק לְאַתְרֵיהּ, דְּהָא שְׁתִּין הַלְכוֹת
דְּאִינוּן שְׁשִׁים הַמָּה מְלָכוֹת תַּלְמִין בְּאִירָא,
וְאִיהוּ אֲתֵי לְסַלְקָא לוֹן לְאַתְרֵיהּ, מִיד פִּרַח
וְלֹא חֲזוּ מַדִּי, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאֵי דָּא אִיהוּ
תִּינוּק יוֹנֵק מְשִׁדֵי אָמוּ, וְדָא נַעַר, דְּאִיהוּ אֲנַהִיג
אַרְבִּין בְּיָמָא, דְּאִינוּן תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דְּאֲזִלִין
בְּיָמָא דְּאוּרִייתָא, בְּאַרְבַּע רוּחִין, דִּי בְּהוּן
אַתְמֵר (יחזקאל לו ט) כֹּה אָמַר יְהוָה מְאַרְבַּע
רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּחַ, וְאִית אַרְבַּע רוּחִין אַחְרָנִין
מְסֻטָּרָא דְּשִׁטָּן דְּאַתְנִין בְּקוּשְׁיָא וּמַחְלֹקֶת,
וְטַבְעִין סְפִינּוֹת דְּאִינוּן תַּלְמִידֵי חֲכָמִים בְּיָמָא
דְּאוּרִייתָא, וְלֹא יִכְלִין לְנַפְקָא מִתַּמְּנָן, וְגַלְגְּלִין
סְלָקִין וְנַחְתִּין בְּהוּן.

מִיד יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הַנִּיחוּ
לְתִינוּק וַיַּעֲלֵה לְמִקְוָמוֹ, שְׁהֵרִי
שְׁשִׁים הַלְכוֹת, שְׁהֶם שְׁשִׁים הַמָּה
מְלָכוֹת, תַּלְוִיִּים בְּאוּרִי, וְהוּא בָּא
לְהַעֲלוֹתָם לְמִקְוָמָם. מִיד פִּרַח
וְלֹא רָאוּ דָּבָר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן:
וְדָאֵי זֶהוּ תִינוּק יוֹנֵק מְשִׁדֵי אָמוּ,
וְזֶה הַנַּעַר שְׁמַנְהִיג אֶת הָאֲנָנוֹת
בְּיָם, שְׁהֶם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
שְׁהוֹלְכִים בְּיָם הַתּוֹרָה בְּאַרְבַּע
רוּחוֹת, שְׁבָהֶם נְאָמַר כֹּה אָמַר
יְהוָה מְאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּחַ,
וַיִּשׂ אַרְבַּע רוּחוֹת אַחֲרוֹת מִן הַצֵּד
שֶׁל הַשֶּׁטָן שְׁבָאִים בְּקִשְׁיָה
וּמַחְלֶקֶת, וְטוֹבְעוֹת הַסְּפִינּוֹת,
שְׁהֶם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, בְּיָם
הַתּוֹרָה, וְלֹא יִכְלוּ לְצַאת מִשָּׁם,
וְהַגְּלִים עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בְּהֶם.
בִּינְתוּבֵם הִנֵּה הַתִּינוּק יוֹרֵד, פִּתַּח
וְאָמַר: מְנַרְהַ הַקְּדוּשָׁה, פִּתַּח פִּיד
בַּתּוֹרָה, שְׁהֵרִי פִיד הוּא סִינִי, עַל
הַקּוֹלוֹת וְהַתְּבָלִים שְׁיּוֹצְאִים
מִפִּיד נְאָמַר וְכֹל הָעַם רֹאִים אֶת

אֲדַהְבֵי הָא יְנוּקָא קָא גַּחִית, פִּתַּח וְאָמַר
בוֹצִינָא קְדִישָׁא פִתַּח פִּיד בְּאוּרִייתָא,
דְּהָא פִּימָךְ אִיהִי סִינִי, קָלִין וְהַבְּלִין דְּנַפְקִין
מִפּוּמָךְ עֲלֵיהּ אֲתַמֵּר (שמות כ יח) וְכֹל הָעַם רֹאִים

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזהר העולמי - 0548436784)

שֶׁבַחבוֹר זֶה דְּשָׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁכֶּתַבְתִּי לְכֹל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ וַיִּשְׁתַּוְּקוּק לְקִרְבִּי וַיִּלְדַּבֵּק נַפְשׁוֹ בְּפִרְטוּיֹת הַדְּבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּיַחְוּד אֱלֻקוֹת בְּיַחְוּדָא עֲלֵאָה וַיַּחְוּדָא תַּתְּאָה וַיִּשְׁמַע חֶכֶם וַיִּוְסִיף דַּעַת וַתְּבוּנָה לְמִצָּא בִּיגִיעַתּוֹ בְּזֵהָר וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז״ל כֹּל פִּרְטֵי הַכְּנֻנוֹת וְאִם בְּאַמֶּת הַכֹּל עוֹלָה אֶל מְקוֹם אֶחָד וְהוּא אַחַדוֹת הַפְּשׁוּטָה דְּוִקָּא וְלֹא לַעֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת וּמְדַרְגוֹת כְּנֻנוֹת וְשִׁמוֹת וַיַּחְוּדִים הִנְהוּג בֵּין הַמְּקַבְּלִים כִּי לֹא חִפֵּץ הַשֵּׁם בְּאֵלֶּה כִּי אִם בְּכֻנָּה אַחַת לְבַד לְקִשֵּׁר נַפְשׁוֹ אֶל אֲמִתּוֹת עֲצֻמוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ דְּוִקָּא וְעַל זֶה אָמַר כִּי הָאֱלֻקִּים עָשָׂה אֶת הָאָדָם יִשָּׁר וְהֵמָּה בִּקְשׁוּ חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים וְכֹל לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ הַשֵּׁם יֵשׁ שְׁמִגְמָתוֹ רַק לְבוֹא אֶל עִמְק הַכְּנֻנָה וְהַיַּחְוּד שֶׁעַל כִּי הַקְּבֵלָה לְבַד לֹמַר רִזִּי לִי רִזִּי לִי כו' וְאִין לְבָבוֹ נְכוֹן בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים לַעֲצֻמוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ לְבַד וְנִמְצָא זֶהוּ הַכֹּף עֵקֶר הַמְּצֻנָה הַזֹּאת שֶׁבְּקִרְיַאת שְׁמַע שֶׁהוּא אֵלּוּי דְּוִקָּא וְאִם יִמְצָא אִישׁ שֶׁמְטַעָה אֶת עֲצֻמוֹ בְּכֹל פִּיּוּצָא בְּזֵה הֵלֵא הַשֵּׁם בּוֹחוֹן לְבָבוֹת יוֹדַע וְחוֹקֵר כְּלִיּוֹת וְלֵב וְאִין כֹּל דְּדַבֵּר נִסְתֵּר וְנִעְלָם מֵאִתּוֹ כו'.

יז) כֹּל אֲשֶׁר חִפֵּץ בְּקִרְבַת אֱלֻקִּים

עַל כֵּן אֲמַרְתִּי הַגֵּם שְׁמִי אֲנֹכִי כִּי בְּאִתִּי עַד הֵלֵם לְהוֹכִיחַ רַבִּים וּשְׁלֵמִים אֲשֶׁר יִדְעוּ עִרְכִּי הַדֵּל בְּאַמֶּת לְאֲמִתּוֹ אֶף לְאֲנָשִׁים כְּעִרְכִּי מַחִיב אֲנִי לְהוֹדִיעַ הָאֲמִתּוֹת שֶׁלֹּא יִלְכוּ בְּגִדּוּלוֹת וְנִכְלָאוֹת לְהַטְעוֹת עֲצָמָם בְּכְנֻנוֹת פִּרְטוּיֹת שֶׁלֹּא לְהַשֵּׁם אֶחָד הֵמָּה רַק לְחַשֵּׁב חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁם לְבַד וְלֹא זֶה הַדְּרָךְ יִשְׁכַּן בָּהּ אַחַדוֹת הַשֵּׁם שֶׁהוּא דְּוִקָּא בְּבַחֲנִינַת הַבְּטוּל וְהַעֲדָר הַרְגֵּשׁת עֲצֻמוֹ מִכֹּל וְכֹל כִּיּוֹדַע וְכֹאֲשֶׁר יוֹדַע לְכֹל אֲשֶׁר חִפֵּץ בְּקִרְבַת אֱלֻקִּים שֶׁכֹּל שֶׁהִנְפִּשׁ שֶׁפֵּלָה וְנִמְוָכָה בְּיוֹתֵר שֵׁם יִשְׁכַּן אֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁכֶּתוּב מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכֶן וְאֶת דְּכָא וּשְׁכֹל רוּחַ כו' אֶל מִי אֲבִינוּ אֶל עֲנִי כו' וְכִיּוֹדַע דַּעַמ״ר אִינוּ שׁוֹרָה אֵלָּא בַּעַמ״ת וְכִּמוֹ שֶׁכֶּתוּב כִּי רַם ה' וְשֶׁפֵּל יִרְאֶה וְכֹךְ אֵינָא בְּלוּמְדֵי תוֹרָה ״לֹא תִמְצָאָנָה בְּגִסֵי הַרוּחַ״ כו' וְגַם בְּעֵינָן גְּלוּי אַחַדוֹת פְּשׁוּט בְּיַחְוּד דְּקִרְיַאת שְׁמַע וְדַאי לֹא תִמְצָא רַק בְּתַכְלִית הַעֲנָנָה וְהַשְׁפָּלוּת וְכִּמוֹ שֶׁכֶּתוּב ״יְהִיב חֲכָמָתָא לְחַכְמִין״ חֲכָמָה עֲלֵאָה בְּטוּל הַעֲצָמִי לְאִין הָאֱלֻקִּי מִצַּד עֲצָם הַנְּשָׁמָה אִינוּ נוֹתֵן מִדָּה זֶה רַק לְחַכְמִין] שֶׁהוּא חֲכָמָה תַּתְּאָה בְּטוּל הַיִּשּׁוּת וְהַגִּסּוּת וְזֶה שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה כֹּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֲכָמָה וְכו' וְלִהְפֹךְ

מי שמגביה עצמו לומר רזי לי כו' אי אפשר בשום אפן שיטעם טעם מאור חיי החיים אין סוף ברנך הוא כי ודאי תועבת השם כל גבה לב ודי בזה.

יח) ויהגו בכל לבם בעיון טוב

ומובן ממילא לכל איש כערכי פונתי הרצויה בזה כי אין פאן במה להתגדל כידוע לרגילים בדברי אלקים חיים כאלה מנעוריהם ביותר ואין עת הכשר לכל אדם להבין חיי נפשו שיחיה בהם על כן אמרתי לנפשי [לעשות חסד אלקים אמת עם אנשים כערכי וידעתי שידונו אותי לזכות ויהגו בכל לבם בעיון טוב ולא כקורא בספר לצאת ידי חובתו או להתגדל וכו' והשם ירים קרן ישראל ויקים ולא ילמדו עוד איש את רעהו כי כלם ידעו אותי כו'.

דברי המדבר באמת אהב דבק מאח, אחוז וקשור בחבלי עבודות אהבה לכל מבקשי ודורשי אלקים בדרכי האמת בתורה ומצוות ותפלה ותשובה מקרב ולב עמק נאום דב בער בן אדוני אבי מורי ורבי הגאון האלקי קדוש ישראל מרנא ורננא שניאור זלמן זכר צדיק לברכה נשמתו עדן:

- פֶּרֶק ג -

נפלאות רבי שמעון בר יוחאי

(א) רשב"י היה מלמד בנסים

א. התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, מאריה דספר הזהר והתקונים וכו', דנהיר כל עלמא באורייתא (זהר ח"א דף קנ"ו ע"א), הנה בעל נס, וכמו שמצאנו במס' מעילה (דף י"ז ע"א) שקראוהו מלמד בנסים.

ב. ובמסכת שבת (דף ל"ג ע"ב): הואיל ואתרחיש נסא.

ג. ובזהר ח"ב (דף קמ"ט ע"א): בדרא דא זכותא עלאה דרבי שמעון קא עביד לאתחזאה נסין על ידוי.

ד. ובזהר ח"ג (דף ס"ד ע"א) אמר רשב"י: ניקום וניזיל, דקודשא בריך הוא ארחיש לן בנסין.

ה. ונשם (דף ר"א ע"ב) אמר: ידענא דקודשא בריך הוא בעי למרחש לן נסא.

ו. ובזהר חדש (ס"פ תבוא): זכאה נפשא דבר יוחאי דקודשא בריך הוא עביד עמיה נסין.

ז. ובזהר ח"ב (דף קצ"ח ע"ב): קדישין עליונין דסבלין תבירא דגופא מאתר לאתר על קודשא בריך הוא, דזכאין למעבד להו נסין ופורקנין. ומי לנו גדול מרשב"י שסבל צער מערה ונשבר גופו לקנאת ה' צבאות.

(ב) תחית המתים בל"ג בעומר בהלולת רשב"י

א. לא אוכל להתאפק ולעצר מלספר מעשה ה', מעשה נס נפלא כי נורא הוא, אשר בעינינו ראינו והנני עד ראיה לספר בקהל מעשה נס ופלא מה שראיתי בעיני בהיותי במירון על ל"ג לעומר בשנת תרפ"ג, שחל אז ל"ג לעומר ביום הששי, ושכמעט רב הקהל מאלפי ישראל שהיו שם בל"ג לעומר נשארו

אז במירון לשבת שם את יום השבת, וטעמנו אז טעם שמחת שבת עלאית פלאית.

ב. וביום שבת בבקר אחר תפלת מוסף שהתפללנו אז בבית המדרש על יד ציון קדש הקדשים הרשב"י המנגן האחרון קרוב לחצי היום, ויהי נשמע קול רעש גדול, שילד אחד של אחינו הספרדים שאמו נדרה לעשות לו תגלחתו הראשונה כמנהג הידוע, ואבי הבן לא יכל לסע למירון, ואמו לבדה הביאתו למירון, ופתאם הילד אחזתו מחלת החלי-רע רחמנא ליצלן, ושבק חיים לנו.

ג. והילד היה מנח באחד החדרים הקטנים הבנויים למעלה עלי גגות הציונים בחצר הקדש, וצוו הרופאים שהיו שם מטעם הממשלה מצפת ת"ו שצריכין לעשות הסגר, "קאראנטין", על כל אנשי החצר על איזה ימים. וכשנשמע הפקדה הזאת, רבים מההמון נבהלו והתחילו לברח מהחצר החוצה אל השדות והרים וגבעות אשר שם, אבל מיד הגיעו צעקות וקולות ובכיות, כי רבים מהיוצאים מחוץ לחצר עזבו את ילדיהם ואנשי ביתם וחפציהם והחצר נסגר ונשמר על ידי השוטרים. ועל כלם עלה ונשמע קול בכיה מהאשה, אם הילד המת, שבנה הראשון והיחידי שהביאה אותו על תגלחתו הראשונה אין, ונהפך לתוהה שמחתה.

ד. ואני בעיני ראיתי את הילד מנח בחדרו על הארץ ירק ומת, וכלנו נצטערנו מאד מאד על נפש אחת מישראל וצער אמו, ולא זכלנו בשום אפן מרב צער לעשות קדוש ולסעד את סעדת שבת קדש בבקר.

ה. והנה פתאם קמה אם הילד וחגרה מתניה כאשת חיל, ולקחה הילד המת על ידה וירדה עמו למטה בבית הפנסת שעל יד הציון הקדוש הרשב"י, והניחתו על הרצפה שעל יד הציון הקדוש, ובקול מר צורחת ובבכי צעקה אם הילד: הוי צדיק צדיק רבי שמעון! הנני אמתך באתי לכאן לכבודך לגלח בני היחידי הראשון אשר נתן לי השם יתברך בזכותך, וקמתני נדרי אשר נדרתי להביאותיו כאן על ל"ג לעמר, ואתמול הביאותיו חי ועשיתי לו התגלחת בשירים ובזמרה ובתף ובכנור ומשטה ושמחה [כמו שנוהגים שם בזה], ועתה

איך אסע מכאן בבושה ובכלימה בלי הילד כו', ובאיזה פנים אבוא הבינתה. וקולותיה ובכיותיה הנה נשמע על כל החצר הקדוש, ולב מי לא נמס כמים לשמע את קול צעקת האשה המרת לב ותחנוניה וצערי לבה.

ו. ואחר כך קמה ואמרה: צדיק צדיק, הנני מניחו לפניך כמו שהוא, ואנא ממך שאל תבישני ואל תחזיר פני ריקם ותחזירו לפני חי ובריא כמו שהביאותיו אתמול לפניך, ויתקדש שם שמים ושמוך בעולם, וידעו כי יש ה' וצדיקים שופטים בארץ.

ז. ולסגלה סגרו שמה הבית הכנסת על הציון הקדוש ולא נשאר שם רק הילד. וכעבור איזו רגעים הקול נשמע מבית הכנסת צעקת הילד לאמו. והחכם שם פתח לה הפתח, והנה הילד קם על רגליו וצועק: אמי, תנה לי מעט מים כי צמא אני, ונתנו לו מים, והיא העלתנו הגגה למקום חדרה מקדם, ונעשה שם רעש גדול מתחית הילד המת, וכל הקהל כלם באו לראות הילד החי. וגם הרופאים נתאספו שמה ובדקו את הילד והודו ואמרו שאין זה בדרך הטבע כלל אלא מעשה נסי תחית המת על ידי התנא רבי שמעון, והתירו תכף ומיד לפתח שערי החצר, ואמרו שאין צריכין לעשות עוד "קאראנטין", והנה אז קדוש ה' גדול מאד, וככלם שראו את הילד החי ברכו ברכת מחיה המתים.

ח. ועתה מקרוב הגיע לידי מנחה חדשה, ספר שער יששכר (מאמרי חדש איר, מאמר גל עיני אות י') שכתב, וזה לשונו: שמעון בן יוחאי גימטריא מחיה מתים.

(טעמי המנהגים, הלולא דרשב"י עמוד רס"ג)

ג) רשב"י פוקד עקרות

א. מעשה באשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה, אתון גבי רבי שמעון בן יוחאי בעיין למשתבקה דין מדין [הם רצו להפרד זה מזו], אמר להון, חייכון, כשם שנזדוגתם זה לזה במאכל ובמשתה, כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך מאכל ומשתה.

ב. הלכו בדרךיו ועשו לעצמן יום טוב ועשו סעדה גדולה, ושפרתו יותר מדי. כיון שנתישבה דעתו עליו אמר לה, בתי, ראי כל חפץ טוב שיש לי בבית טלי אותו ולכי לבית אביך. מה עשתה היא, לאחר שישן רמזה לעבדיה ולשפחותיה ואמרה להם, שאוהו במטה וקחו אותו והוליכוהו לבית אבא.

ג. בחצי הלילה ננער משנתיה, כיון דפג חמריה אמר לה, בתי, היכן אני נתון, אמרה ליה, בבית אבא. אמר לה, מה לי לבית אביך, אמרה ליה, ולא כך אמרת לי בערב "כל חפץ טוב שיש בביתי טלי אותו ולכי לבית אביך", אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך. הלכו להם אצל רבי שמעון בן יוחאי ועמד והתפלל עליהם ונפקדו. ללמדך, מה הקדוש ברוך הוא פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות.

(שיר השירים פרשה א' פסוק ד', על הפסוק נגילה ונשמחה בך)

ד) ה"ינוקא" שבהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו

אדכרנא יומא חד דהוה אזיל עמי בארחא רב ספרא אבוי [אביו של ה"ינוקא"], ובריכית ליה כד אתפרש מני, דיהא ליה בר אריא באורייתא.
(זהר ח"ב פרשת תרומה דף קס"ט סע"ב)

ה) הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י במירון

א. בי"ח איר [ל"ג לעמר] באים מפל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד מה שמדליקין עליה נר תמיד כו', שהרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ובנדבה שהתנדבו למקום ההוא.
(אגרת רבינו עובדיה מברטנורא זלה"ה לאחיו בשנת רמ"ט, נדפסה בספר דרכי ציון)

ב. נדרשתי מאחד מאנשי שלומנו יחיה בענין נשגב, היות ששמע מפי אנשי ארץ הקדש ת"ו, שקבלה בגדם סגלה לחשוכי בנים רחמנא ליצלן, לנדב ח"י ראטל משקה ביומא דהלולא על ציון התנא האלקי רשב"י זי"ע ועל כל ישראל, לכן בחרתי בו לעשותו שליח מצוה להזכיר לטובה את הזוג מאיר בן חיה לאה עם זוגתו שרה בת שידל, שיפקד השם יתברך אותם

בזרע של קימא במהרה, בלי שום מכשול וניזק, וינדב עבורם ח"י ראטל משקה פנהוג. וכאשר יעזר השם יתברך ויפקדם בישועה במהרה, מוכנים המה לשלם נדבת לבבם בשמחה.

(אגרת כ"ק אדמו"ר רבי בן ציון הלברשטאם מפאבוב זצוק"ל, י"ט לעומר תער"ב)

ג. גם ידוע, שהרבה חשוכי בנים (לא-עלינו) נדרו נדר שבהולד להם בן יקראו את הבן הנולד בשם שמעון, על שם רבי שמעון בן יוחאי, או שנדרו שיעשו את התגלחת הראשונה של הילד במירון, ונושעו בזכות התנא הקדוש רשב"י.

ו) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי' אדם ובהמה תושיע הוי"ה, גימטריא בדיוק מספר רבי שמעון בר יוחאי. (ספר מגדיל ישועות מלכו אות נ"ה, בשם הרב הקדוש מפארניב)

- פָּרָק ד -
לְמוֹד סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּמֵרוֹן

א) למווד ספר הזהר במרון גרם שנתמלא הבית ריח טוב ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה

היום יום ב', ה' לאדר ב', שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת תבנה ותכונן לראות את פני האדון השם בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למרון וכו' ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכל, וחזרנו תכף אחר האכילה למודנו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזהר. והיה חלקי ספר בראשית ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר

כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכוּ'. וְלִמְדָנוּ עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלִּילָה, וְהַלְכָנוּ לִישׁוֹן. וְקִדָּם שֶׁהָאִיר הַיּוֹם כְּשֵׁנֵי שְׁעוֹת עֲמַדְנוּ עַל מִשְׁמֶרְתָנוּ וְלֹא יִשְׁנָנוּ כִּי אִם שְׁנֵי שְׁעוֹת, וַיִּשְׁבְּנוּ לְלִמּוֹד. וְכִשְׁהָאִיר פָּנֵי הַמְזָרְחַת הַתְּפִלְלָנוּ כְּפִתְיָקִין וַיִּשְׁבְּנוּ לְלִמּוֹד עַד י"ח שְׁעוֹת בְּלֵי הַפֶּסֶק בֵּינֵתִים אֶפְלוּ בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה. וְאַחַר שֶׁאֶכְלָנוּ חֲזָרְנוּ לְלִמּוֹדְנוּ כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלִּילָה. וּבַיּוֹם ו' בְּבִקְרָה וְכוּ'. וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵינּוּ לּוֹמְדִים זֶהָר, וּבְלִילָה לֵיל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמֹרוֹת כָּל הַלִּילָה, שֶׁהָאִדְרוֹת אָמַר הָרַב שֶׁנִּלְמַד אוֹתָם בְּיַחַד, וְכֵן הָיָה. **וּבִשְׁעָה שֶׁהִתְחַלְנוּ הָאִדְרוֹת הֵיטָה הָאָרְהָ גְדוֹלָה וְהָרַגֵּשׁ גְּדוֹל בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכוּ',** וְגַמְרָנוּ הָאִדְרוֹת סְמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם, וְלִמְדָנוּ מֵאֲמָרֵי בַר יוֹחָאֵי בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה.

(אֲגָרַת מִסַּע אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, כְּתַב יָד אֶחָד מִתְּלִמִּידָיו, נִדְפַס בְּסֶפֶר טַעְמֵי הַמְּנִהְגִּים, עֲנִינֵי הַיְלּוּלָה דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי)

(ב) קְבִיעוֹת זְמַנִּים לְלִמּוֹד סֵפֶר הַזֵּהָר עַל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי
בְּהִיּוֹת חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְעוֹסְקִים
בְּאִמְרוֹתָיו אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כְּדָרְכוֹ פְּעַמִּים בְּשָׁנָה מַעַת לַעַת וּמִפְקִידָה
לְפִקְדָה וְכוּ'.

(סֵפֶר הַחֲרָדִים בַּהֲקָדְמָה)

שְׁנֵי פְעַמִּים בְּשָׁנָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר הוֹלְכִים כָּל חֲכָמֵי סָגְלָה וְכוּ' לְמָרוֹן,
וְשֵׁם פּוֹרְסִים אֶהָל אֶחָד מִן קְבָרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עַד קְבָרוֹ שֶׁל רַבִּי
אֶלְעָזָר, וַיּוֹשְׁבִים שָׁם בֵּין רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְרַבִּי אֶלְעָזָר י' יָמִים וַי'
לִילוֹת רְצוּפִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר. וְזֶה הַסֵּדֶר הֵם עוֹשִׂים עֲשָׂרָה יָמִים
קִדָּם שְׁבוּעוֹת וְעֲשָׂרָה יָמִים קִדָּם רֵאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד.

(טַעְמֵי הַמְּנִהְגִּים סְעִיף י' מִכְּתַב קִדָּשׁ מֵרַבִּי שְׁלֵמָה שְׁלִימָל, סֵפֶר מִצְרָף לַחֲכָמָה)

כִּי נִהְיָה הָרֵאשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים, רַבָּנָן קְדִישִׁין, תְּקִיפֵי אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל שֶׁל
אוֹתוֹ הַדּוֹר דָּעָה, שֶׁעָלוּ בְּחִצְרוֹת בֵּית הַשֵּׁם בְּמָרוֹן שְׁתֵּי פְעַמִּים בְּשָׁנָה וְלִמְדוּ
שֵׁם זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּקִדָּשׁ, שֶׁכָּפוּ אֶת לִבָּם בְּבָכִי וּמִרִירוֹת לִבָּם לְתַקּוֹן נַפְשָׁם
בְּתִשְׁבָּה עֲלָאָה. וְכֵן מְצִינוּ שֶׁנִּהְיָה כֵּן תְּלִמִּידֵי גוּרֵי הָאָרֶץ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה

מאורות הזהר

פו

ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת תבנה ותכונן לעלות מרונה שני פעמים בשנה ללמד שם ספרי זהר הקדוש.

(טעמי המנהגים, עניני הילולא דרבי שמעון בן יוחאי)

ג) ללמוד זהר על ציון הרשב"י במרוץ

וכן נוהגין בארץ ישראל שעל כל קבר של כל תנא או נביא אומרים איזה פסוקים או מאמרים של אותו הנביא או התנא. וכבר נדפס שם על זה ספר אחד מלקט ממאמרים של התנאים הקבורים לומר אותם על קברם, כי שם על ציון קברם הקדוש מסגל מאד ללמד תורתם הקדושה, כי שם יזכה לשמע דבורים הקדושים, כי שם בחינת אור הנח והזך, שעל ידי זה יהיה נשמע דבריהם בלבם וישוב להשם ותברך.

(ספר לקוטי הלכות הלכות סימני בהמה וחייה טהורה הלכה ד)

ד) רבינו הרמ"ק במרוץ

רבי אברהם גאלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב'). כותב: מה ששמעתי ממורי הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] זכרונו לחיי העולם הבא בהיותם על ציון הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום בהר מרון.

(קול בוכים, סוף קינה ב')

ה) מרן הבית יוסף זכותו יגן עלינו אמן במרוץ

מרן הבית יוסף רבן של ישראל חגג חג הסוכות במרון, והתפלל שם תפלת החג, והקיף שם בד' מינים הציונים הקדושים הוא ותלמידיו, ולמדו שם זהר הקדוש, כמו שכתוב במגיד מישרים פרשת אמר, באור ליום ז' כ' תשרי (בארץ ישראל הוא ליל ה' דחל המועד סכות) בא אליו המגיד וזה לשונו: השם עמך וכו', והא גשמים דאתי לא הוו דגמת שפך לו קיתון על פניו חס ושלום (ראה סכה פרק ב' משנה ט'), אדרבה נתקבלו דבריכם, ורבי שמעון בן יוחאי ובנו שמחו לקראתכם בקורותכם הזהר על מערתם ובכפר הסמוך להם, אלא פיון שהקפתם לרבי אלעזר בד' מינים הבאים לרצות על המים, נתעוררו המים

ובאו, ואלו הייתם מקיפים פעם אחרת, היו רב גשמים באים לעולם כמו בימי חוּנִי המַעַגֵל, ומפני כך באו גשמי בְּרָכָה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֹא תִקְיֹפוּ יוֹתֵר עֲלֵיהֶם. וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה נְקוּט בִּידְכֶם, כָּל זְמַן שֶׁהַעוֹלָם יִצְטָרֵף לְגִשְׁמִים, וְתִלְכוּ וְתִקְיֹפוּ צִיּוּנֵי הַצְּדִיקִים הַנְּזָכָרִים וְתַעֲנוּ (רָאָה בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ חֵלֶק ג' דף נ"ט, רָאָה גַם בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ חֵלֶק ג' ע"א). וְעַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִבּוֹא עַל הַצְּבוּר תִּקְיֹפוּ אוֹתָם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנוּ (שם).

וְדַעוּ כִּי הֵם שְׂמֵחִים מְאֹד בְּקִרְוַתְכֶם הַזֶּהר עַל מְעַרְתָּם אוֹ הַסְּמוּךְ לָזֶה, וְכִשְׁתַּתְּמִידוֹ בְּן יָגְלוּ לְכֶם רְזִין עֲלָאִין וְכו', עֵין שָׁם. (רָאָה זֵהר הַקְּדוּשׁ חֵלֶק ב' דף פ"ו) (מגיד מישרים פְּרִשְׁת אָמֹר)

ו) חֲבוּרַת הָאֲר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה בְּמִרוֹן

בְּהִיּוֹת חֲבָרִים מְקַשְׁבִּים אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְעוֹסְקִים בְּאִמְרוֹתָיו אֲמָרוֹת טְהוּרוֹת כְּדֹרְכֵנוּ פְּעָמִים בְּשָׁנָה מַעֲת לַעֲת וּמִפְקִידָה לְפָקִידָה, שֶׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ, צַעֲקָנוּ בְּמִרְרוֹת לְבָנוּ וַיִּתְּכוּ כַּמִּים שְׂאֵגוֹתֵינוּ בְּרִאוֹתֵנוּ אֵיךְ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחֲבָרָיו בְּדוֹרוֹתָם הָיוּ מְצַטְעָרִים וְאוֹנָנִים וְבוֹכִים עַל רַב פְּשָׁעֵינוּ, וְאוֹתָם הַצְּדִיקִים לֹא הָיוּ גֹרְמֵא בְּנִיזְקִין, קַל וְחֹמֶר לָנוּ שְׂאֵנְחָנוּ הַגּוֹרְמִים, שֵׁשׁ לָנוּ לְבָכוֹת וְלֹהֲצַטְעַר בְּכַפְלִים.

(הַחֲרָדִים בְּהַקְּדָמְתוֹ)

ז) הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה וְכָל נְשִׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִמְצָאִים בְּמִרוֹן בְּל"ג בְּעָמֹר בְּעֵת הַהִילוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל רְשָׁב"י

הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, הָאֹר חַיִּים, זְכוּתוֹ יָגוּ עֲלֵינוּ, הָיָה פְּעַם אֶחָד בְּהִילוּלָא פַּה עִיר הַקְּדִישׁ צָפַת תְּבַנְּה וְתַכּוֹנוּ, וְכִשְׁעֲלָה לְמִרוֹן וְהִגִּיעַ לְתַחֲתִית הָהָר שְׁעוּלִים לְצִיּוֹן הַרְבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, יָרַד מִהַחֲמוֹר וְהָיָה עוֹלָה עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו, וְכָל הַדְּרָף הָיָה נוֹעָה כְּבִהְמָה וְצוּעַק, הֵיכָן אֲנִי הַשְּׁפַל נְכַס, לְמִקּוֹם אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הָכָא, וְכָל נְשִׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמָה, וּבְעֵת הַהִילוּלָא הָיָה שְׂמַח שְׂמַחָה גְּדוּלָה, עֵין שָׁם.